

ハイスクール デッドXデッド

4

停止教室のヴァンパイア

特

選

品名	サイズ	量目
	L	100

TẬP 4 - MA CÀ RỒNG TRONG LỚP HỌC KHÓA KÍN

Hình Minh Họa

19/05/2017

Life 0

19/05/2017

Life 1: Đó Là Mùa Hè! Đồ Bơi ! Và Những Rắc Rối?!

19/05/2017

Life 2: Buổi Quan Sát Lớp Bắt Đầu

19/05/2017

Life 3: Tôi Có 1 Kouhai

19/05/2017

Life 4: Hội nghị thượng đỉnh bắt đầu

19/05/2017

Life 5: Rồng Welsh Và Rồng Vanishing

19/05/2017

New Life

19/05/2017

Special Life

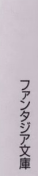
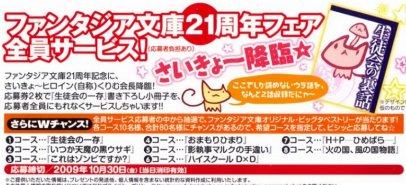
19/05/2017

Hình Minh Họa

そんな中、騎士学園では授業参観を隠れ蓑に、敵対する三勢力の(三すくみトプツ会談)が開催されることになる。小さい学園に大天使、魔王、堕天使が勢揃い。こりゃ一混乱ありそうだぜ。

友情と熱血と男なら当然の(男の力)煩惱たっぷりて贈る、学園ラブコメバトルファンタジー迷走!

イラスト：みやま零
カバーデザイン：元良志和

朱乃^{あまの}さんは耳を白^{しろ}咽^もみされてるよ、
俺ええええええ！

朱乃^{あまの}さんがエロすぎて
さすがの俺も微^ひ動^{どう}だに
できなかった！

「本^{ほん}当^{とう}、イヤーくんがわいなんですわ。
部長、イヤーくんを助^{すけ}たくださらないっ」

「ダメよ！」

その子は私のよ！

絶対^{ぜったい}にあげたりしないの^{たのう}！

あの素敵^{すてき}おつぱいが半分になるなんて
神ですら許されない行為だツツ！

俺は光速で動き回る
ヴァーリ^{なん}を難なくつかまえると、
顔面に一撃を加えた。

Tập 4 - Ma cà rồng trong lớp học khóa kín

Life 0

Vol 4 Life 0

Bạn nghĩ thế giới không có Chúa là sai lầm phải không?

Không có Chúa, thế giới sẽ tan rã đúng không?

Xin lỗi khi phải nói điều này.

Mọi chuyện sẽ không như vậy đâu.

Cả tôi và bạn vẫn khỏe mạnh đó thôi. Thế giới vẫn tồn tại khi không có Chúa.

Phần 1

Chúc mọi người một ngày tốt lành. Tôi là Hyoudou Issei. Vào mùa xuân năm ngoái, tôi đã trở thành quỷ. Bây giờ đã là mùa hè. Thời gian thấm thoát qua đi thật nhanh...

Còn tại lúc này, tôi đang lấy tay ngăn máu mũi chảy ra.

“Ara, làn da của Asia thật là đẹp. Chị ghen tị đấy.”

“Kh-Không đâu ạ. Hội trưởng, da của chị trắng và mịn màng hơn nhiều.”

“Ufufu, em nói vậy làm chị vui lắm.”

Phía trước tôi, một cô gái tóc đỏ thẫm và một cô gái tóc vàng đang trò chuyện cùng nhau, họ đang tắm chung nên toàn thân của cả hai đều được bao phủ bằng bọt xà phòng.

Tuyệt vời! Hội trưởng và Asia đang khỏa thân ngay trước mắt tôi.

Hai cô gái này. Đây là Shangri-La sao? Hay chỉ là ảo ảnh? Tình huống mơ mộng này đang diễn ra ngay trước mắt tôi. Tôi nghĩ mình sẽ khóc mất. Không, tôi thật sự đang khóc. Tôi không thấy điều gì hạnh phúc hơn bây giờ.

Kiểu tình huống trong phòng tắm lúc này nghĩa là không còn Chúa trên thế giới này nữa, nhưng làm sao mà không có Chúa được nhỉ? Tôi đang nghĩ cái gì thế này? Đây đúng là một món quà từ thiên

đường. Không không, đây là một món quà của Ma vương.

Khoan đã, Ma vương chính là anh trai của Hội trưởng.

Tốt hơn hết là tôi nên giải thích tình cảnh này.

Mọi chuyện xảy ra khi tôi đang bắt đầu đi tắm thì bắt gặp Asia đang cởi đồ. “Xin lỗi!” Sau khi nói xin lỗi, tôi đang cố gắng đi ra ngoài thì...

“Issei, em cũng định đi tắm à? Ara, Asia cũng vậy sao?”

Tôi gặp Hội trưởng cũng đang chuẩn bị đi tắm.

“Có vẻ như hai em đang định tắm chung với nhau, sẽ tiện hơn nếu cả ba chúng ta cùng nhau tắm chung đấy.”

...Một lời đề nghị không thể tin được của Hội trưởng. Và thế là chúng tôi tắm cùng nhau. Bình thường thì đây là một tình huống không thể nào xảy ra.

Tuy nhiên, khi tôi nhìn vào cơ thể khỏa thân của họ thì trông họ không có vẻ xấu hổ. Đây giống như là sự kết hợp giữa một điều kỳ diệu và một giấc mơ.

Ngay cả tôi, người được gọi là hiện thân của sự biến thái còn không biết xử lý làm sao trong tình huống may mắn này.

Tôi vẫn đang cố gắng hết sức để không nhìn chăm chăm vào cơ thể của họ. Quả thật là tôi rất muốn nhìn. Tôi muốn nhìn vào họ. Tôi muốn ghi nhớ và khắc cơ thể của họ vào mắt và đầu của mình. Tôi muốn sử dụng họ cho những tưởng tượng riêng tư của mình vào ban đêm.

Nhưng mà... Nếu làm thế thì tôi sẽ bị chảy máu mũi cho tới khi bồn tắm chuyển thành màu đỏ mất. Tôi không muốn điều đáng ngờ như thế xảy ra trong lúc này.

Tôi muốn bầu không khí này kéo dài càng lâu càng tốt. Mặc dù, khi nhìn vào họ thì thấy gương mặt của cả hai như đang ganh đua, nhưng tôi vẫn chưa hề cảm thấy bầu không khí cạnh tranh trong phòng tắm này.

Tôi muốn chuyện này kéo dài thật lâu. Tình huống này thật sự rất quý giá, ngay cả khi tôi chỉ có thể nghe được cuộc nói chuyện giữa hai cô gái.

Khi đang nhìn chăm chăm lên trần của phòng tắm, tôi nghe tiếng ai đó đang vào phòng thay đồ... Với một cú bắn nước, tôi nghe ai đó đang đi vào.

CLACK!

Một trọng lượng ép lên cơ thể tôi và nó thật là mềm mại, cảm giác nhẹ nhàng này đang kích thích vào da của tôi.

Thật đáng sợ để chấp nhận điều này... Hội trưởng đã ở trong bồn tắm và đang dựa vào người tôi.

Uoooooooooooooooooooooh! T-tôi đã tắm với những cô gái và hơn hết là tôi đang tiếp xúc với cơ thể của họ.

“Chị luôn muốn được tắm với Issei như thế này một lần.”

Hội trưởng nói thế với một nụ cười trên khuôn mặt, cô ấy còn ép cơ thể của mình vào tôi nhiều hơn nữa.

Uoooooh! Tóc của Hội trưởng đang tỏa ra mùi dầu gội. Cái chạm từ cơ thể của Hội trưởng thật kích thích, điều đó khiến đầu tôi đã đạt đến giới hạn. Uggh! Tôi không thể theo kịp tình huống này.

“Này, Issei. Em có ghét việc tắm với chị không?”

“Không đâu ạ. Việc này tuyệt nhất đấy chứ.”

Tuy nhiên, đúng là cơ thể tôi không thể chịu nổi điều này. Tôi thật sự rất hạnh phúc nhưng ở mức độ này thì tôi sẽ chết vì mất máu. Khoan đã, chẳng phải đây là mong muốn sâu thẳm nhất của một người đàn ông sao?

Nhìn sang Asia, trông cô ấy có vẻ như đang tắm, nhưng thỉnh thoảng cô ấy lại liếc về phía tôi. Chẳng lẽ là Asia đang giận sao?

“Nghe thế chị vui lắm. Chị muốn tắm với Issei như thế này mỗi ngày.”

Như muốn làm tôi hư hỏng, Hội trưởng lại ép sát vào tôi hơn nữa. Uooooh!

GUSH!

Một ít máu đã chảy ra. Tôi không thể giữ lâu hơn được nữa.

“Nhưng có vẻ như cơ thể của em không thể chịu được nữa. Mỗi ngày

thì có vẻ là không thể rồi. Thế ba ngày một lần thì sao? Hay năm ngày một lần? Chị sẽ không thích nếu một tuần chỉ có một lần.”

H-Hội trưởng hơi ích kỷ khi đang cố lên lịch cho tôi. Tôi thấy Hội trưởng thật sự rất ích kỷ. Cảm ơn cô rất nhiều.

Chết tiệt! Asia cũng đang ở đây, tôi không thể hành động táo bạo. Nếu tôi có nhiều can đảm và dám tặc hơn thì tôi sẽ...

“Em có muốn tấn công chị không?”

Hội trưởng nói như thể đã nhìn thấu tim tôi. Như thường lệ, suy nghĩ của tôi thật dễ đoán.

“Nếu Asia không ở đây, chị có thể đã bị em tấn công... Có vẻ như trong những lúc hai ta ở cùng nhau...”

OPEN.

Trong khi Hội trưởng đang nói thì có ai đó xông vào bồn tắm.

SQUEEZE!

Một ai đó đang ôm chầm lấy tôi. Tôi nhớ cảm giác mềm mại này. Đó là Asia.

“Mình ghét bị cho ra rìa lắm rồi. Mình cũng muốn tắm chung.”

Asia? Những điều cô đang nói. Uoooooh! Tôi đang được hai cô gái vuốt ve trong bồn tắm, giúp tôi vớiiiiiiiii.

Mặt của Hội trưởng đanh lại. Cô ấy nhướn mày.

“Tránh ra đi, Asia. Trong hoàn cảnh này, chị sẽ nói rõ luôn. Chàng trai này là của chị, đồng thời cậu ấy cũng là gia đình và đây tớ của chị. Cậu ấy là Issei của chị. Hiểu chưa?”

Đúng rồi. Tôi là đây tớ của Hội trưởng. Với Hội trưởng, tôi tồn tại chỉ như một con thú cưng. Giống như những người chủ khác, cô ấy cũng đã khá nỗ lực vì thú cưng của mình. Hình như, mọi cô gái quý đều như thế. Hơn hết là Hội trưởng ghét đồ của mình bị người khác đụng vào.

Cô ấy có thể tha thứ cho những con quỷ khác nếu đụng vào tôi ở bên ngoài, nhưng nếu là ở bên trong thì cô ấy sẽ không thể chịu được, đặc biệt nếu đó là một cô gái. Điều đó sẽ vượt qua giới hạn của cô ấy.

Tôi nghĩ mình chỉ là một phần trong bộ sưu tập tuyệt nhất của cô ấy. Từ khi tôi sở hữu một sức mạnh tuyệt vời thì có lẽ cô ấy muốn đối xử với tôi chu đáo hơn.

Có vẻ như cô ấy thường đối xử với tôi như một con thú cưng nhưng bây giờ..... Điều đó chắc chắn chỉ là tưởng tượng của tôi. Vâng. Vì tôi muốn nghĩ như vậy, nên tôi cảm thấy thế thôi.

“Điều đó có thể đúng. Nhưng cậu ấy cũng là Issei-san của em.”

Thật tốt khi Asia thích tôi. Khi đang ngủ trưa trong phòng, tôi không hề nhận ra cô ấy đã lên vào và ngủ ngon lành bên cạnh mình. Khi tôi gọi cô ấy dậy và nói “Cậu về phòng mà ngủ đi”, cô ấy trả lời với khuôn mặt buồn ngủ “Cậu bế mình về phòng đi...”. Điều đó cho thấy cô ấy yêu quý tôi như thế nào.

Tôi nghĩ lúc đó mình sẽ chết mất. Vâng, tôi đã bế cô ấy về phòng.

Tuy nhiên, khi tôi nói chuyện với cô gái khác thì cô ấy thường phòng má lên. Tôi đoán là cô ấy không muốn Onii-chan của mình bị người khác lấy mất. Trong manga và anime thường có những nhân vật có thái độ như thế. Vấn đề là khó có thể leo thang tới mức quan hệ tình yêu. Vâng, nhiệm vụ của tôi là bảo vệ Asia, vậy nên tôi cũng không muốn điều đó xảy ra.

Hạnh phúc hơn khi được cô ấy kích thích. A, thật tuyệt vời khi được một bishoujou tóc vàng yêu mến.

Sau khi nghe lời nói của Asia, Hội trưởng nheo mắt. Onee-sama, tôi sợ lắm. Chẳng phải họ là bạn bè thân thiết cho đến một khoảnh khắc trước đây mà. Tại sao nó lại thành ra thế này.

Cái bồn tắm nhỏ đã trở thành chiến trường của hai cô gái rồi.

“Asia, bình thường em đã được Issei yêu mến rồi. Lần này hãy để cho chị đi. Chị sẽ hồi phục khi ở bên Issei. Tất cả mệt mỏi hằng ngày sẽ tan biến đi.”

Hội trưởng đang cố gắng để tách Asia ra khỏi tôi một chút nhưng Asia kiên quyết bám chặt vào tôi. Uwaaa, ngực của Asia thật mềm quá.

“Không, không. Em cũng muốn. Em cũng muốn ở với Issei-san.”

Asia lắc đầu sang một bên và ôm tôi chặt hơn. A, sao cũng được. Ch-chảy máu mũi...!

Asia nhìn tôi với một đôi mắt mơ hồ như thể cô ấy muốn nói với tôi điều gì đó.

Đừng nhìn tôi với ánh mắt đó. Tôi chỉ muốn chăm sóc Asia nhiều hơn thôi.

“...”

Mặc dù không nói gì nhưng mặt của Hội trưởng giật giật. Bỗng nhiên cô ấy nắm lấy tay tôi và...

BOING.

Cô ấy đặt tay tôi lên ngực của mình. Ngón tay và lòng bàn tay của tôi cảm thấy được sự mềm mại tuyệt vời. Những lúc đang ngủ, tay tôi đã xoa bóp ngực Hội trưởng nhưng cô ấy không hề phản nản gì cả.

“Asia có làm được như thế này không? Mỗi quan hệ của chị và Issei có thể làm được những chuyện như thế này đấy.”

Đáng sợ thật. Chỉ bằng những lời nói đơn giản, Hội trưởng đang giấu một cái gai trong đó. Khoan đã, ngực của Hội trưởng. Ngực. Ngực. Ngực. Ngực. Ngực.

Khi thấy cảnh này, cả người Asia run lên. Đôi má căng phồng lên như đã đạt giới hạn của nó.

Asia cũng giật lấy cái tay kia của tôi...

BOING.

Cô ấy cũng đặt tay tôi lên ngực của mình. Asiaaaaaaaa? Cô đúng là một người tuyệt vời... Không, cô đang làm một chuyện không nên. Cô đã trở thành một cô gái hư hỏng rồi. Không nghi ngờ gì nữa, đây chính là ảnh hưởng từ Hội trưởng và Akeno-san. Asia chỉ là một cô gái vô tội.

Mọi chuyện đã phát triển đến mức này rồi.

“Issei-san, giữa mình và Hội trưởng, ngực của ai tốt hơn? Tuy của mình hơi nhỏ nhưng sẽ không thua cái gì khác nữa đâu.”

“Ara, Issei thích ngực bự thôi. Em ấy đã nhiều lần nói là thích ngực của chị. Phải không, Issei?”

Khi tôi đang đặt tay lên ngực của họ, cả hai như đang phóng tia lửa điện từ mắt vào nhau.

..... DRIP...

Điều này không thể nào. Từ mũi của tôi, cảm giác như có gì đó đang chảy ra.

Drip drip drip.

.... Và thế là rất nhiều máu đang chảy ra từ mũi tôi, bồn tắm chuyển sang màu đỏ. Máu lan ở khắp nơi và tôi bắt đầu mất dần ý thức.

“Này, Issei.”

“Issei, tỉnh lại đi.”

... Tôi đã thỏa mãn lắm rồi.

Cơ thể tôi không thể chịu đựng lâu hơn được nữa. Nếu những cô gái này không biết làm cách nào để cầm máu đang chảy ra thì tôi sẽ chết mất. Tôi muốn có một người phụ nữ thật đảm đang.

Phần 2

Buổi tối ngày hôm sau, tôi vội vã tới chỗ khách hàng bằng xe đạp để làm nhiệm vụ của một con quỷ.

Tôi đang có một công việc tuyệt vời.

Trong suốt cả ngày, tôi bị thiếu máu và vấn đề chính là nó. Cuộc sống của tôi với Asia và Hội trưởng rất vui, nhưng có quá nhiều sự kích thích. Nếu tôi là một tên dân chơi thì đã có thể làm hài lòng cả hai người cùng một lúc và tại một chỗ.

Nhưng hai người họ đến từ hai thế giới hoàn toàn khác nhau. Sự tiến triển về chuyện trong nhà tắm có thể dẫn đến quan hệ tình dục. Nếu tôi đặt tay lên người họ với một động cơ tình dục, tôi nghĩ cả ngôi nhà sẽ bị phá hủy và sẽ không có dấu vết gì về con cháu của tôi nữa.

Hội trưởng thích đối xử với tôi như những người đầy tớ khác của mình, còn Asia thì nghĩ tôi là gia đình của mình và yêu mến tôi như một người anh trai. Tôi không nên đặt tay lên một người trong gia đình mình được. Nhưng ở nước ngoài, họ tiến bộ hơn về các vấn đề quan hệ cơ thể.

Tuy nhiên, kích thích là một cách quá mạnh mẽ... Nếu như không thể quen với nó thì tôi sẽ không bao giờ lập được Harem. Trong hoàn cảnh này, tôi sẽ không thể hoàn thành ước mơ trở thành vua Harem được. Giấc mơ đó vẫn thật xa vời.

Mồ, sẽ ổn thôi. Bây giờ tôi phải làm việc một cách điên cuồng. Nếu tôi tiếp tục làm việc như vậy, tôi sẽ được thăng cấp. Trước tiên phải có địa vị cao đã. Tôi sẽ làm việc cật lực và hướng tới mục tiêu được làm quý cấp cao.

Hiện tại, tôi đang đi bằng xe đạp, nhưng tôi đã quen với việc kinh doanh của Ác quỷ như thế này và những khách hàng tôi đang phục vụ cũng khá ổn.

“Chào, Ác quỷ-kun. Hôm nay lại phải xin lỗi cậu rồi.”

Sau khi nhìn khách hàng, tôi thở dài một cái.

Khách hàng là một người tóc đen với vẻ bề ngoài không được tốt. Nhìn ông ấy, tôi đoán khoảng 20 tuổi.

À, người này là một người nước ngoài nên tôi không thể biết rõ ông ấy bao nhiêu tuổi. Mặc dù là người nước ngoài nhưng ông ấy đang mặc yukata. Mồ, dạo này trời nóng thật.

Tôi nghĩ ông ấy khá là đẹp trai. Khuôn mặt của ông thu hút nhiều hơn cả “Hoàng tử đẹp trai” – Kiba. Tuy nhiên, luồng không khí từ khắp người đàn ông này làm tôi có cảm giác như một người xấu xa, cái này thì hoàn toàn khác với Kiba. Nhưng những cô gái thích những tên ăn chơi thì sẽ đổ trước ông ấy từ cái nhìn đầu tiên.

Và tôi đã được người này triệu hồi mỗi ngày.

Giờ tôi đang ở trong căn biệt thự và ngồi trong phòng cùng ông ấy.

Tôi là người ông ấy quyết định chọn. Bằng cách nào đó, ông ấy có vẻ thích tôi. Tôi không biết tại sao vì ông ấy chưa bao giờ yêu cầu điều gì quá cao. Nhưng ông ấy lại gọi tôi hằng ngày.

Ngày hôm qua, ông ấy bảo tôi đi mua bánh mì vào buổi tối. Trước đó, ông ấy nói “Đi câu cá nào.” và tôi đi cùng ông ấy đến một vị trí câu cá ở gần đó. Trước đó nữa...

Tôi không muốn nhớ nữa. Khoan, những chuyện đó đâu lớn đến mức phải gọi một con quỷ?

Không, việc của chúng tôi là thực hiện yêu cầu của con người. Tôi không nên phàn nàn. Cô chủ Rias sẽ mắng tôi mất. Vì mục tiêu trở thành vua Harem thì tôi phải chịu đựng được vụ làm ăn khó chịu này.

“Ác quỷ-kun, cậu muốn chơi game với tôi không? Tôi đã mua một game đua xe hồi trưa và tôi sẽ cô đơn nếu không có một đối thủ.”

Này, lại là loại yêu cầu đó nữa. Khoan, phen nà là rất xấu.

“Được, tôi cũng muốn chơi.”

Thật sự, đây là một khách hàng tốt cho những hợp đồng. Ông ấy trả công nhiều hơn những gì chúng tôi cần.

Đầu tiên, ông ấy trả công bằng một bức tranh trông có vẻ cao cấp, tiếp đó là đồ trang sức, sau đó là cả một cục vàng tự nhiên. Ngay cả Hội trưởng và những người khác cũng bất ngờ. Nhờ có người đàn ông này, giá trị của tôi đang dần tăng lên.

Đúng vậy, tôi nghĩ mình thật sự biết ơn ông ấy. Được rồi, hãy xử lý chuyện này một cách dễ dàng và đi thêm một bước xa hơn trên con đường trở thành vua Harem nào.

Ông khách hàng đang thiết lập game. Phải rồi, ông ấy chưa cho tôi biết tên. Có thể từ bây giờ, tôi sẽ là vị khách ưa thích của ông ấy. Biết được tên là một chuyện hiển nhiên.

“Được rồi, tôi đã thiết lập game xong. Thật tốt khi có thật nhiều món đồ tuyệt vời để giết thời gian ở Nhật. Đây không phải là một chỗ quá tệ. Đây, cầm lấy cái điều khiển này.”

“À, cảm ơn. Cẩn thận đó, tôi chơi khá tốt những loại game này đấy.”

“Hề, nếu thế thì sẽ vui lắm đấy. Tôi chỉ là lính mới thôi nên hãy nương tay nhé.”

Vâng, tôi rất giỏi chơi game đua xe. Huyền thoại tốc độ đỉnh cao Issei. Tôi đã chơi ở mọi trung tâm game. Fufufu, tôi sẽ cho người đàn ông này thấy sức mạnh mà tôi đã mài dũa trong vùng chiến trận được biết với cái tên là trung tâm game.

“GO!”

Mặc dù tôi đã bắt đầu tốt nhưng sự dẫn đầu của tôi ngày càng ngắn đi.

Ban đầu, tôi đã phát triển được lợi thế áp đảo, nhưng...

“Tôi đã nhanh chóng nhớ hết rồi. Tôi sẽ bắt kịp cậu sớm thôi.”

Ông ấy đã nghĩ ra cái thứ vớ vẩn gì thế...

“Uoooh, không thể nào.”

Xe của tôi từ từ bị vượt qua. Đúng là một tình huống không thể tin được. Bị một lính mới đánh bại như thế này.

“Chiến thắng!”

Người đàn ông này đã dễ dàng đến đích. Ông ấy nhất định đã rất thuần thục khi đua những vòng đua ngắn.

“Có vẻ như chiến thắng là của tôi rồi, Ác quỷ-kun.”

“Chưa đâu.”

“Ồ. Hình như ý chí chiến đấu của cậu đang lớn lên. Muốn đua một vòng nữa chứ, hùm, Ác quỷ-kun... À không, Sekiryuutei.”

.....Ếh?..... V-Vừa nãy, ông ấy vừa nói gì vậy?

Những từ phát ra từ miệng của người đàn ông đó. Khi vừa nghe thấy thế thì một cảm giác ớn lạnh tỏa ra khắp người tôi.

Người đàn ông này là ai vậy...? Tại sao ông ấy biết chuyện đó...? Ông ấy không phải là con người sao?

Tôi nuốt nước bọt và sợ hãi hỏi ông ấy.

“...Ông là ai?”

Người đàn ông chỉ mở miệng một chút khi đang nhìn vào màn hình TV và tiết lộ...

“Azazel, thủ lĩnh của Thiên thần sa ngã. Rất hân hạnh được gặp cậu, Sekiryuutei, Hyoudou Issei.”

“Chiến thắng!”

Cách khá xa đích đến, chiếc xe của người đàn ông nhanh chóng bắt kịp chiếc xe đã dừng của tôi và vượt qua đích đến ở vòng thứ hai.

Ngay lập tức, 12 cái cánh đen gang rộng ra từ lưng của người đàn ông...

Life 1: Đó Là Mùa Hè! Đờ Bơi ! Và Những Rắc Rối?!

Phần 1

“Đây không phải là một trò đùa.”

Đôi lông mày của cô gái xinh đẹp có mái tóc màu đỏ thẫm đang nhướn lên thể hiện sự giận dữ.

Đó là Hội trưởng Rias Gremory. Cô ấy là chủ nhân của tôi và là một Ác quỷ cấp cao. Ở trường, cô ấy là Hội trưởng của CLB nghiên cứu huyền bí.

Cô ấy rất nghiêm khắc nhưng cũng rất tốt bụng. Người phụ nữ này là những gì mà tôi mong muốn.

Tôi ao ước được gối đầu vào lòng cô ấy... Như thường lệ, cảm giác gối đầu vào Hội trưởng thật mềm mại và nó mang lại cho tôi những cảm xúc giống như trước đây.

Nhân tiện, chúng tôi đã thay đổi trang phục thành những chiếc áo ngắn tay. Một mùa tuyệt vời khi chúng ta có thể ăn mặc mát mẻ.

“Mặc dù cuộc gặp tối cao giữa các đại diện của Thiên thần, Thiên thần sa ngã và Ác quỷ đã được quyết định diễn ra trong thành phố này, nhưng nghĩ về việc thủ lĩnh của Thiên thần sa ngã cũng ở đây và làm ảnh hưởng tới công việc của chúng ta thì...”

Hội trưởng run lên vì tức giận. Ôi, cô ấy thật đáng sợ...

Do những sự kiện đã xảy ra trong thành phố này cách đây mấy ngày trước mà mối quan hệ giữa ba phe phái đã bị ảnh hưởng. Kết quả là thủ lĩnh của ba phe đã tập hợp lại và cùng nhau thảo luận về tương lai.

Chúng tôi cũng được tham gia vào sự kiện đó... Nhưng chúng tôi sẽ phải báo cáo chi tiết vụ việc tại cuộc họp.

Trước ngày gặp mặt diễn ra, Azazel đột nhiên liên lạc với chúng tôi. Vâng, ông ấy cũng là khách hàng trong hợp đồng quỷ của tôi. Ông đã giấu danh tính và sự hiện diện của mình khi tiếp xúc với chúng tôi. Cũng đúng khi nói đó là một sự can thiệp vào công việc kinh doanh của người khác. Chưa kể đó lại là thủ lĩnh tối cao của Thiên thần sa ngã. Vì vậy, mọi thứ sẽ phức tạp hơn. Nó sẽ không dễ dàng kết thúc

với chỉ một trò đùa.

Tuy nhiên, gia đình của Hội trưởng có vẻ như không bị làm phiền bởi sự kiện này.

“Nghiêm trọng hơn là Azazel còn tính đụng vào Issei bé nhỏ của chị, ông ta đáng tội chết. Chị đã nghe nói rằng ông ta cực kỳ quan tâm đến Sacred Gear. Có thể là vì Boosted Gear của em mà Azazel tiếp cận chúng ta ... Sẽ ổn thôi Issei. Chị chắc chắn sẽ bảo vệ em, Issei.”

Hội trưởng vừa nói vừa vỗ đầu tôi.

Hội trưởng là một Ác quỷ tầng lớp thượng lưu, cô rất yêu quý người hầu của mình và đối xử với họ như một phần của gia đình. Cô ấy rất ghét những thứ thuộc quyền sở hữu của mình bị người khác chạm vào hoặc bị làm đau.

Hội trưởng đối xử với tôi khá đặc biệt, cô ấy hơi nhạy cảm đối với chuyện này.

Tôi đang hạnh phúc, nhưng nó rất phức tạp, tôi khao khát Hội trưởng, nhưng có lẽ cô ấy không nghĩ về tôi như vậy. Đó có phải là mối quan hệ giữa chủ và tớ của Ác quỷ không?... Chủ nhân và con chó.

Haa... Nếu Hội trưởng có một người bạn trai, sau đó cô ấy sẽ không còn hứng thú và ném tôi đi...

Trước khi điều đó xảy ra nếu tôi không trở thành Vua Harem thì tôi sẽ cô đơn.

“Có vẻ như Azazel đang để mắt tới Sacred Gear của em. Ông ta là thủ lĩnh tối cao của Thiên thần sa ngã biết không?”

Tôi biểu hiện những lo lắng của mình. Nếu tôi bị Azazel bắt thì điều gì sẽ xảy ra với tôi? Tôi sợ rằng nó sẽ vượt ngoài sức tưởng tượng... Sau khi nghe về những lo lắng của tôi, thành viên nam khác của câu lạc bộ, hoàng tử đẹp trai Kiba mở miệng.

“Mình nghe nói Azazel có kiến thức sâu về Sacred Gears và ông ta đang tập hợp những người sở hữu Sacred Gear. Nhưng mọi chuyện sẽ không sao đâu.”

Cậu ấy tiếp tục nói và nhìn tôi với ánh mắt như thể sẽ mất tôi.

“Mình sẽ bảo vệ cậu.”

... Kiba... Tôi cảm thấy thật kinh tởm.

“... Không, ừm, mình rất vui khi nghe thế nhưng...trong tình huống này...nghe những điều đó từ một người đàn ông với một khuôn mặt nghiêm túc thì mình sẽ rất khó khăn để trả lời...”

“Mình chỉ muốn cảm ơn cậu vì cậu đã cứu mình. Cậu là đồng đội vô giá của mình. Nếu cậu không cứu mình từ cuộc khủng hoảng thì mình đã không thể tự nhận là “Mã” của nhà Gremory được nữa.”

Vâng, tôi hiểu điều đó nhưng...cậu có biết. Giọng điệu của cậu không giống như một người đồng đội hay một người bạn nào cả, có vẻ như cậu xem tôi không phải là một người đàn ông. Rõ ràng cậu định nói tôi như một nữ anh hùng. Không quan tâm về điều đó, Kiba vẫn tiếp tục nói.

“Không có vấn đề gì. Sacred Gear của mình đã đạt đến trạng thái Balance Breaker và cùng với Boosted Gear của Issei-kun, nếu chúng ta kết hợp cả hai thì mình cảm thấy chúng ta có thể vượt qua cuộc khủng hoảng dù nguy hiểm tới đâu... Fufu, mình không phải là loại người nói những điều như vậy trước đây. Sau khi đi chơi với cậu, mình đã có thể thổ lộ những tình cảm trong lòng với các đồng đội. Nhưng không biết tại sao mình lại không thích điều đó. Đó là lí do tại sao vùng ngực của mình cảm thấy nóng.”

“... Chết tiệt. Cậu... Đừng đến gần mình. Đừng động vào mình.”

Làm ơn, để tôi một mình. Cậu và tôi đã có những tin đồn không đẹp trong một nhóm toàn con gái. Tôi không muốn dính dáng đến cậu và phát triển mối quan hệ đồng tính.

Và dù sao, anh chàng này, sau vụ xâm phạm của lãnh đạo Thiên thần sa ngã vừa qua thì thái độ của cậu ấy đối với tôi thật kỳ lạ. Cậu có kế hoạch gì khi nói những lời ngọt ngào đó với tôi. Hãy làm điều đó với khách hàng của cậu.

“K-Không còn cách nào, Issei-kun...”

Kiba chắc chắn sẽ đẩy tôi xuống dễ dàng, những cảm xúc không cần thiết này thật tệ cho cậu, Kiba. Và tại sao cậu lại tới gần tôi?

“Tuy nhiên, chị tự hỏi điều gì đã xảy ra... Bên cạnh đó, chúng ta không biết âm mưu của họ nên mọi người hãy hạn chế hành động của mình. Đối thủ của chúng ta là thủ lĩnh tối cao của Thiên thần sa ngã. Vì vậy, chúng ta không thể tiếp xúc với ông ta.”

Hội trưởng nhắc nhở chúng tôi không được có những ý nghĩ bất chợt vì nó có thể phá vỡ mối quan hệ giữa Ác quỷ và Thiên thần sa ngã thêm một lần nữa.

Lời nói của Hội trưởng khá nghiêm túc về vấn đề đó, nếu không có bất kỳ âm mưu lớn nào từ phía họ, chúng tôi cũng sẽ không hành động.

“Azazel luôn là như thế, Rias.”

Đột nhiên, chúng tôi nghe thấy một giọng nói không thuộc về ai trong chúng tôi ở đây. Mọi người nhìn theo hướng phát ra giọng nói và... Người đàn ông có mái tóc màu đỏ thẫm đang mỉm cười vui vẻ.

Tôi nhớ khuôn mặt này. Đợi đã, Akeno-san và những người khác đã quỳ xuống, Asia và tôi là những người duy nhất gặp khó khăn trong việc đối phó với tình hình. Người mới như Xenovia cũng có biểu hiện bối rối.

Bố! Ôi! Hội trưởng đánh vào đầu tôi trong khi đứng lên.

“OOO-Onii-sama!”

Cô ấy bật ra một tiếng gọi thật bất ngờ.

Vâng, người đó là anh trai của Hội trưởng và là một trong các Ma vương hiện tại của xã hội loài quỷ. Sirzechs Lucifer – sama, chính là người đó. Ooo, ai có thể ngờ là gặp Ma vương ở một nơi như thế này.

“Azazel sẽ không làm bất cứ điều gì như Kokabiel đã làm trước đây. Ông ta đã có một vài trò đùa trong thời gian vừa qua. Ngoài ra, ông ta sẽ đến sớm hơn ngày dự kiến.”

Đó là những gì Ma vương nói. Sau Ma vương là cô hầu gái tóc bạch kim, đó là Grayfia-san. Cô ấy là quân “Hậu” của Ma vương. Tôi vội vã quỳ xuống như Akeno-san và những người khác. Sau khi nhìn thấy hành động của tôi, Asia cũng bắt chước theo.

“Thư giãn đi, tôi đến đây không phải do công việc nào cả.”

[Đứng dậy đi, đừng làm vẻ trang trọng.], đó là những lời ngài ấy nói. Tất cả mọi người đã tuân theo điều đó và đứng dậy.

“Này, em gái của anh. Phòng này giống như một khung cảnh chết người vậy. Anh tự hỏi làm thế nào mà có nhiều vòng tròn ma thuật

trong phòng khi những cô gái trẻ đang tập hợp ở đây.”

Trong khi đang khảo sát phòng, Ma vương có một nụ cười cay đắng. Meh, điều này thực sự rất đúng. Tôi đã quen với căn phòng này nhưng nó quả thật là một căn phòng kỳ lạ.

“Onii-sama, t-tại sao anh lại ở đây?”

Hội trưởng hỏi một cách nghi ngờ. Vâng, đây không phải là một thói quen. Không thể nào mà một Ma vương, người đứng đầu trong xã hội loài quỷ lại xuất hiện trong câu lạc bộ trường học của thế giới loài người.

Sau khi cô ấy nói thế, Ma vương đưa ra một thư mời.

“Đó là những gì anh muốn nói. Đến sớm để tham quan trường học được chứ? Anh cũng tham gia cuộc họp mà. Anh muốn tận mắt thấy em gái bé nhỏ của mình học hành chăm chỉ.”

À, bây giờ ngài ấy đề cập chuyện này mới nhớ, đi tham quan trường thật sự rất hấp dẫn. Cha tôi hứng thú đến nỗi ông còn lên kế hoạch xin nghỉ phép để đến tham quan trường này.

Tuy nhiên, ông ấy muốn xem cuộc sống ở trường của Asia nhiều hơn so với tôi. Sau khi có một đứa con gái thì cha mẹ tôi đã làm âm lên như thể đó là một lễ hội mỗi khi có cái gì đó xảy ra.

“Grayfia, là chị phải không? Chị đã nói với Onii-sama sao?”

Với một cái nhìn khó chịu của Hội trưởng. Ngay lập tức, Grayfia-san trả lời.

“Vâng, các báo cáo từ trường được chuyển đến cho tôi để sắp xếp kế hoạch cho nhà Gremory. Và tôi cũng là quân “Hậu” của Sirzechs-sama, vì vậy tôi có nghĩa vụ phải báo cho chủ nhân của mình.”

Sau khi nghe thế, Hội trưởng thở dài. Hử? Hội trưởng không quan tâm đến chuyến tham quan lớp học hả? Cô ấy không thích gia đình đến thăm mình sao?

“Mặc dù nhiệm vụ của Maou rất quan trọng, ngay cả khi chỉ nghỉ được có một ngày thì anh cũng muốn tham gia vào chuyến tham quan lớp học của em gái mình. Đừng lo lắng, Otou-sama cũng sẽ đến.”

Oooh! Cha của Hội trưởng cũng đến. Tôi đã nhìn thấy ông ấy một lần

trước đây. Đó là trong bữa tiệc đính hôn của Hội trưởng Rias vừa rồi. Lúc đó, ông ấy trông có vẻ rất sang trọng.

“Đ-đây không phải là sự thật. Onii-sama là Maou đó, biết không? Anh không thể rời bỏ công việc mà đến đây.”

Kể từ khi anh trai của Hội trưởng là Ma vương thì cô ấy không muốn được đối xử đặc biệt. Tuy nhiên, Ma vương quay đầu sang một bên.

“Không không, đây cũng là công việc của anh, Rias. Ngôi trường này sẽ diễn ra hội nghị cấp cao giữa ba phe phái, nên anh đến đây để kiểm tra nơi gặp gỡ.”

Ccccc-cái gì? Nghiêm túc chứ? Tôi không thể giấu được sự ngạc nhiên của mình. Không, không chỉ riêng tôi, tất cả mọi người đều bị sốc.

Nó sẽ được diễn ra ở đây. Tại ngôi trường này, một cuộc họp của Ác quỷ, Thiên thần và Thiên thần sa ngã sẽ được tổ chức hả?

“... Ở đây sao, anh chắc chứ?”

Hội trưởng trở mặt ngạc nhiên. Vâng, nếu bạn nghe thế, bạn cũng sẽ cố gắng khẳng định lại một lần nữa.

“À, ngôi trường này dường như có số phận gắn liền với nó. Em gái của anh, Sekiryuutei huyền thoại, người sử dụng Thánh-Quỷ kiếm, người sử dụng Durandal và em gái của Maou Serafall Leviathan đều ở đây. Kokabiel và Hakuryuukou đã tấn công nơi này. Đây là một hiện tượng mà không thể gán là sự trùng hợp ngẫu nhiên. Các sức mạnh đang hòa trộn ở đây giống như một ngọn sóng. Anh nghĩ rằng người làm nên ngọn sóng này là Hyoudou Issei-kun— Sekiryuutei.”

Cái nhìn của Sirzechs-sama hướng về tôi. Ánh mắt của Ma vương khiến tôi cảm thấy lo lắng...

“Ngài có phải là một Ma vương? Tôi là Xenovia, rất hân hạnh được gặp ngài.”

Người đã can thiệp vào cuộc trò chuyện là cô gái có mái tóc màu xanh, đó là Xenovia, cô ấy vừa mới trở thành quỷ. Từ cái nhìn đầu tiên, trông cô ấy có một vẻ đẹp thật sự, nhưng không chỉ có ngoại hình mà cô ấy còn là người sử dụng thanh kiếm huyền thoại Durandal. Cô ấy còn là thành viên mới nhất trong gia đình của Hội trưởng với vai trò là quân “Mã”.

“Một ngày tốt lành, Xenovia. Tôi là Sirzechs Lucifer. Tôi đã nhận được báo cáo từ Rias. Người sử dụng Thánh kiếm thiêng liêng Durandal đã đầu thai thành một Ác quỷ và đã trở thành một thành viên trong gia đình em gái mình... Sự thật mà nói, tôi đã nghi ngờ tai mình khi nghe nó lần đầu tiên.”

“Tôi cũng không nghĩ rằng mình sẽ đầu thai thành một Ác quỷ. Đứng về phía mà tôi đã từng rất căm thù khiến tôi đôi khi lại thấy hối tiếc, đó là một bước đi khá táo bạo của tôi... Đúng vậy. Tại sao tôi lại trở thành quỷ? Vì tuyệt vọng ư? Tuy nhiên, tại thời điểm đó, thành thực mà nói thì đối với tôi thì cái gì cũng tốt cả... Nhưng có ổn không khi trở thành một Ác quỷ?”

... À, cô ấy lại một lần nữa suy nghĩ sâu xa với ngón tay để trên trán. Cô gái này nói một cách hùng hồn nhưng sau đó lại tỏ ra hối tiếc. Cô ấy đúng là một cô gái khó hiểu.

“Hahaha, tôi rất vui vì em gái mình có một gia đình thú vị. Cô không hiểu tại sao lại đầu thai thành quỷ nhưng mong cô hãy tiếp thêm sức mạnh cho gia đình của Rias Gremory nhé. Tôi trông cậy vào cô.”

“Nếu một Ma vương huyền thoại được viết trong kinh thánh yêu cầu tôi làm điều đó thì xem ra tôi không có sự lựa chọn nào nữa. Tôi không biết có thể làm được bao nhiêu nhưng sẽ làm hết sức trong khả năng cho phép của mình.”

Sau khi nghe những lời nói của Xenovia, Ma vương nở một nụ cười. Nụ cười giống y đúc của Hội trưởng.

“Cảm ơn.”

Lời cảm ơn của Ma vương làm má Xenovia ửng đỏ một chút.

“Được rồi, chúng ta hãy tiếp tục cuộc nói chuyện vào lúc khác. Hừm, tuy nhiên, ngay khi tôi đến với thế giới loài người thì nó đã là ban đêm. Tôi có thể kiếm khách sạn ở đâu nhỉ?”

Khách sạn... Có thể còn mở cửa, nhưng sẽ mất thời gian để tìm nó lúc bây giờ.

Hừm, sau đó... Một ý nghĩ chợt lóe trong đầu tôi, tôi giơ tay lên và nói.

“À, Nếu đã vậy thì...”

Phần 2

“Tôi hiểu rồi. Thật nhẹ nhõm khi em gái mình đã không gây bất kỳ rắc rối nào.”

“Đừng nói vậy chứ, Onii-san! Rias-san quả thật là một cô gái rất tốt.”

“Vâng, Rias-san là một cô gái tuyệt vời, nhưng mà Issei lại không xứng đáng.”

Trong phòng khách nhà Hyoudou, Ma vương huyền thoại và cha mẹ tôi đang nói chuyện vui vẻ. Hội trưởng ngồi kế bên Ma vương, còn Grayfia-san đang đứng hầu phía sau.

Một lúc trước đó, tôi đã đưa ra một đề nghị.

“Ngài có thể ngủ ở nhà của em.”

Lúc đầu Ma vương có vẻ hơi ngạc nhiên nhưng có lẽ sau khi nhớ rằng Hội trưởng đang sống trong ngôi nhà của tôi thì: “Thật là tốt. Tôi muốn chào hỏi hai vợ chồng đã cho em gái mình sống ở đây.”, đó là những gì Ma vương nói, ngài ấy đã hoàn toàn đồng ý.

“Không! Không!”

Hội trưởng đang phản đối một cách đáng yêu nhưng không có cách nào có thể ngăn cản Ma vương và Grayfia-san.

Sau khi công việc của quý đã được hoàn thành, chúng tôi đến ngôi nhà Hyoudou. Khuôn mặt đỏ ửng của Hội trưởng rất là dễ thương. Cô ấy có vẻ đang sợ những gì anh trai mình – một Ma vương sẽ nói.

Trong thời gian này, liên quan đến thông tin cá nhân của Sirzechs-sama, chúng tôi đã làm cho mọi người tin rằng ngài ấy là anh trai của Hội trưởng và là người thừa kế công ty của cha Hội trưởng.

Ngài ấy tên là Sirzechs Gremory, đó là cái tên mà ngài ấy đã không còn sử dụng từ rất lâu rồi, Sirzech-sama dường như vẫn rất vui vẻ.

“Người giúp việc ở đằng kia là...”

“Vâng, cô ấy Grayfia.”

Ma vương trả lời câu hỏi của cha tôi.

“Trên thực tế cô ấy là vợ của tôi.”

“Eeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeh?”

Tất cả mọi người ngoại trừ Hội trưởng đều ngạc nhiên, nhưng Grayfia-san lạnh lùng véo má Ma vương.

“Tôi là người giúp việc, Grayfia. Tôi xin lỗi vì chủ nhân mình cứ nói đùa một cách nhảm chán như vậy.”

“Đau quá, nó đau đấy, Grayfia.”

Sự tức giận của Grayfia-san luôn điềm tĩnh, còn đôi mắt của Ma vương đang rơm rớm nước mắt nhưng trong đó lại toát lên một nụ cười, Hội trưởng ở bên cạnh họ thấy cảnh như thế, cô ấy liền lấy tay che mặt mình khỏi sự xấu hổ.

À, có vẻ như gia đình Hội trưởng thật thú vị. Ai có thể nghĩ rằng Ma vương sẽ nói đùa như vậy chứ. Grayfia-san dường như cũng đã quen với việc này, Ma vương chắc cũng thường xuyên nghịch ngợm.

“Vậy thì, Gremory-san, cậu cũng sẽ tham gia chuyển tham quan lớp học phải không?”

Mẹ tôi hỏi Ma vương. Có một chút xấu hổ nên đôi má của bà ấy đã nhuộm thành màu đỏ. Mẹ tôi đang bị cuốn hút bởi khuôn mặt xinh đẹp của Ma vương phải không? À, điều đó cũng phải thôi, khi ngài ấy là phiên bản nam của Hội trưởng thì rất tuyệt vời. Tôi không thể nói bất cứ điều gì khi ngài ấy cọ xát vào má mình...

“Vâng, tôi đã tạm ngừng công việc, vì vậy, tôi có thể sử dụng cơ hội này để xem trường và lớp học của em gái mình. Vào ngày đó, Otou-sama cũng sẽ đến.”

“À, Otou-san của Rias-san cũng đến.”

“Otouto-sama cũng đã giúp trong việc thành lập học viện Kuou giống như tôi, có vẻ như đây là một cơ hội tốt để ông ấy tham quan. Thẳng thắn mà nói, tôi nghĩ rằng ông chỉ muốn nhìn thấy khuôn mặt của Rias.”

“Gremory-san! Cha của cậu có thích sake không? Chúng tôi có rượu sake của Nhật Bản rất ngon.”

Cha tôi lấy chai sake quý từ nhà bếp.

Này. Cha. Đột nhiên lại lấy sake. Điều đó thật thô lỗ.

Tuy nhiên, đáp lại với sự lo lắng của tôi, Ma vương nở một nụ cười.

“Thật là tuyệt vời. Chúng ta hãy uống nó. Rượu của Nhật Bản chắc

phải uống từ từ từng hớp một.

Ma vương thân thiện hơn nhiều so với sự tưởng tượng của tôi.

Phần 3

“Không-Không thể nào... Sao em lại không được ngủ chung với Issei?”

Bữa tiệc vui vẻ đã kết thúc và đã đến lúc đi ngủ.

Trước phòng tôi, Hội trưởng đang đứng gần Ma vương với vẻ mặt buồn bã.

“Anh muốn ngủ cùng và nói chuyện với cậu ấy một chút. Anh xin lỗi, Rias, anh chỉ mượn Hyoudou Issei-kun một bữa tối nay thôi.”

Ra vậy. Ma vương muốn nói chuyện với tôi. Ngài ấy đã để mền ngủ dành cho khách ở phòng tôi.

Hội trưởng đã ngủ với tôi mỗi đêm trên chiếc giường đó. Cô ấy có vẻ rất buồn bã khi không được ngủ chung với tôi. Vâng, cuộc tình giữa cô ấy và đấng tột đỉnh của mình kết thúc ở đây. Hội trưởng cứ như một bé gái bị cướp mất búp bê nhồi bông của mình vậy. Thật là đáng yêu.

Akeno-san từng nói với tôi rằng, có vẻ như độ phụ thuộc của Hội trưởng vào tôi đang tăng lên theo từng ngày. Cô ấy nói tôi rất dễ thương đối với Hội trưởng. Mặt khác, tôi e sợ rằng liệu mình có thể đáp ứng được sự kỳ vọng của Hội trưởng hay không...

Nhân tiện đây, lúc tôi ngủ chung với Hội trưởng và Asia, thì chúng tôi đều ngủ theo chữ “sông” trong kiểu chữ Kanji 川

Nhưng các bạn biết đấy, tôi cảm thấy rất nhẹ nhõm khi ba chúng tôi ngủ chung với nhau. Tôi nghĩ nó giống như vợ chồng đang ngủ chung vậy. Nếu tôi có một chị gái lớn và một đứa em gái bé nhỏ ngủ cùng, thì điều đó sẽ giống thế này ư?

Hội trưởng sử dụng tôi như một cái gối ôm vậy, ngay cả Aisa cũng như thế vì cô ấy không muốn bị bỏ lại phía sau. Nhờ đó, tôi đã có những ký ức tuyệt vời mỗi đêm nhưng... Ngoài ra thì không có điều gì tiến triển cả... Chẳng lẽ đây là tình cảm yêu thương của một gia đình thôi sao?

Hội trưởng nói là cô ấy bị bệnh, nếu không được ngủ chung với tôi thì cô ấy sẽ chết. Còn Asia thì nói rằng nếu không có tôi bên cạnh, cô

ấy sẽ rất buồn và khó chịu. Việc ôm tôi khi ngủ mang lại nhiều điều tốt đến thế sao?

Nhắc tới mới nhớ, gần đây Matsuda có nói và thậm chí còn khóc.

“Tao có thể cảm thấy hương thơm của Asia từ Issei. Thế này nghĩa là gì hả?”

Tất nhiên là vậy rồi. Vì chúng tôi ngủ chung với nhau mỗi ngày mà. Thế nên không có gì lạ khi người tôi tỏa ra hương thơm của Asia. Tôi trả lời một cách mơ hồ, nhưng có vẻ như lại có thêm tin đồn lạ xuất hiện giữa đám con trai.

Fufufu, tôi cá rằng bọn con trai trong lớp nghĩ tôi đã mất zin. Thật tốt khi bọn chúng nghĩ như thế. Không tồi chút nào. Mặc dù tôi vẫn chưa làm “chuyện ấy” bao giờ.

Nếu là Kiba hoặc người khác thì họ đã ngủ với Hội trưởng chưa nhỉ? Không, không, điều đó là không thể nào. Mặc dù điều đó rất tuyệt vời, nhưng điều gì cũng phải có trình tự rõ ràng. Nếu tôi bỏ qua những trình tự đó mà tấn công Hội trưởng thì...

[Nếu cậu nhìn nhận chuyện đó từ sâu trong lòng mình, thì cậu không còn là Xích Long Đế Vương mà là một “Vua Rong còn zin” đấy, cộng sự à.]

Đột nhiên, Ddraig nói với tôi.

Im đi. Để tôi yên. Ông cứ đợi đấy, chống mắt lên mà xem lúc tôi làm những thứ ecchi với Hội trưởng

“Issei...”

Hội trưởng ôm lấy tôi. Uoooooh! Tôi cảm thấy thật hạnh phúc nhưng trước mặt hai người mà làm thế thì thật ngại ngùng.

Ở trường cô ấy là một Hội trưởng lạnh lùng và rất chi là ngẫu, nhưng khi ở nhà cô ấy lại như thế này. Cô cứ như một giám đốc có thể làm mọi thứ để hoàn thành công việc nhưng khi về nhà lại chơi với thú cưng của mình, cô ấy trở nên như một đứa trẻ vậy.

“Em có thể ngủ một mình được không? Em sẽ không sao nếu không có chị bên cạnh chứ? Chị lại thấy không ổn chút nào. Khi không có em bên cạnh thì chị...”

“Ojou-sama, xin hãy trở về phòng của mình. Tôi cũng sẽ ở trong

phòng của cô. Sirzechs-sama, ngủ ngon.”

Grayfia-san kéo Hội trưởng đi về phòng. Rồi cô ấy buông tôi ra.

“Tôi biết rồi, Grayfia...”

Bộ dạng của Hội trưởng có vẻ như cảm thấy hối tiếc. Nhưng nhìn cảnh này trông giống như cha mẹ và con cái bị chia cắt vậy.

“À, ừm, Issei-san, chúc ngủ ngon. Mình cảm thấy thật không may, những tối nay mình phải ngủ trong phòng của mình vậy.”

Asia cúi đầu nhẹ nhàng và về phòng của mình trong khi vẫn đang tiếp tục cười.

Chỉ còn tôi và Ma vương.

“Giờ thì chúng ta vào phòng chứ?”

“V-Vâng.”

Khi ngài ấy vào phòng tôi thì tôi khá là run.

Ma vương có một tư thế oai nghiêm, quý khí bao quanh ngài ấy không hề dữ dội, nhưng một người không mạnh như tôi vẫn có thể cảm nhận được sự đáng sợ của sức mạnh ma thuật ấy như xuyên qua da mình.

Có vẻ như chỉ cần một ít sức mạnh của Ma vương thì tôi sẽ trở về với cát bụi. Tôi có thể cảm thấy sự lộng lẫy của ngài ấy.

Chúng tôi vẫn có thể tiếp tục làm công việc của quý trong yên bình vì có người đứng đầu trong quý giới của chúng tôi.

Đó là Ma vương....

Chỉ cần thở chung bầu không khí với ngài ấy thì bạn có thể cảm nhận được là ngài ấy ở một cấp độ hoàn toàn khác.

Tôi đang chuẩn bị ngủ khi giữa hai chúng tôi chưa hề có một cuộc trò chuyện nào.

“Tôi nghe rằng cậu đã gặp Azazel.”

Ma vương nói với tôi.

“....Vâng ạ.”

Tôi ngoan ngoãn trả lời.

“Có vẻ như ông ta không làm gì cậu mà đã nói điều gì đó với cậu phải không?”

“[...Tôi sẽ gặp lại cậu lần sau.], đó là những gì ông ta đã nói.”

“Tôi hiểu rồi... Azazel có một niềm đam mê lớn đối với những Sacred Gear. Và Boosted Gear của cậu cũng không phải ngoại lệ. Thực tế, có một người sở hữu Longinus giống như cậu đang ở bên cạnh ông ta.”

“... Vì mục đích gì?”

“Tôi không biết điều đó. Nhưng Azazel là thủ lĩnh của một phe với sức mạnh có thể ảnh hưởng đến thiên đàng, địa ngục và thế giới loài người. Nếu như ông ta có âm mưu, thì điều đó sẽ kéo theo rất nhiều rắc rối. Tuy nhiên, Azazel không thích chiến tranh như Kokabiel. Vì điều đó mà ông ta là một trong những Thiên thần sa ngã đầu tiên rút khỏi cuộc đại chiến trong quá khứ.”

Vâng, thành thật mà nói, tôi không muốn bất cứ ai là chủ nhân của mình ngoài Hội trưởng. Ý tôi là, tôi không muốn đến bên Azazel. Nhưng nếu tôi bị tẩy não thì sao, khi đó tôi sẽ làm gì...

“Đừng lo lắng. Tôi sẽ đảm bảo cho cậu. Cuối cùng thì con Rồng huyền thoại cũng về phe Ác quỷ nên tôi sẽ nói họ đối đãi với cậu tốt hơn. — Và em gái tôi cũng đối xử với cậu rất tốt. Tôi chưa bao giờ thấy Rias có nhiều niềm vui đến như vậy khi ở địa ngục. Tôi chắc rằng em ấy có một cuộc sống hằng ngày rất vui, chắc điều đó là do cậu.”

Ngài ấy quả thật rất quan tâm đến Hội trưởng. Tôi có thể cảm thấy được điều đó và cảm nhận được lời nói của ngài ấy tràn đầy những tình cảm sâu sắc đối với em gái mình.

“Hyoudou Issei-kun. Xin hãy chăm sóc cho Rias từ bây giờ.”

“Vâng ạ.”

Điều đó là đương nhiên, Ma vương. Tôi sẽ bảo vệ Hội trưởng. Luôn luôn là như thế. Ngay cả khi tôi trở nên đơn độc thì điều đó vẫn không thể thay đổi được sự thật Hội trưởng là gia đình của tôi.

Kể cả khi tôi trở thành vua Harem. Nếu Hội trưởng gặp nguy hiểm thì tôi sẽ đến với cô ấy.

“Em... Không, Em là... Quân “Tốt” của Rias Gremory-sama.”

“Cám ơn cậu. — Ở đúng rồi, Hyoudou Issei-kun. Tôi có thể gọi cậu là Issei-kun như em gái mình không?”

“Tất nhiên ạ. Em rất vinh dự.”

“Tôi hiểu rồi. Vậy, Issei-kun, sao cậu không gọi tôi bằng tên nhĩ? Hay Onii-san thì càng tốt.”

Onii-san hả? Ngài đang nghĩ gì vậy...? Tôi không hiểu nổi nhưng tôi nghĩ đó là một vinh dự quá tầm của mình.

“Như vậy thì thật thô lỗ với ngài. Em có thể gọi ngài là Sirzechs-sama không?”

“Vậy cũng được. Ừm, tuy nhiên, thật đáng tiếc. Tôi muốn được một con Rồng huyền thoại gọi mình là Onii-san... Meh, sau một thời gian dài nữa thì điều đó sẽ thành sự thật thôi. Vậy nên cứ tiếp tục như bây giờ.”

“H-Hả?”

Bằng cách nào đó, có vẻ như Sirzechs-sama đã kết luận như vậy. Tôi không hiểu ngài ấy đang nghĩ gì nhưng chắc do là một Ma vương nên có nhiều điều rất khó nói.

“Mà Issei-kun này.”

“V-Vâng?”

“Boosted Gear có thể truyền sức mạnh cho người khác.”

“Vâng, đúng vậy.”

“Hơi ngoài lề nhưng có vẻ như cậu thích những cặp ngực khủng của con gái nhĩ?”

“Đúng vậy. Em yêu chúng.”

À, tôi đã lớn tiếng khẳng định điều đó trước mặt Sirzechs-sama. Thật là đồi trụy. Tôi cảm thấy thật xấu hổ. Tuy nhiên, tôi luôn trung thành với mong muốn của mình.

“Ngay cả khi là một người anh trai của Rias nhưng tôi nghĩ ngực của em ấy rất là tuyệt vời.”

“Đúng vậy, ngực của Hội trưởng—của chủ nhân em là tuyệt vời nhất, đó là những gì em cảm nhận.”

Onii-san. Ngực của Hội trưởng là nhất. Chúng quả thật là đẹp nhất. Tôi rất cảm ơn vì mọi người đã nuôi dưỡng chúng. Tôi thật sự rất biết ơn điều đó.

“Đây là một câu hỏi “nếu thì”... Nếu cậu truyền sức mạnh từ Boosted Gear vào ngực của Rias, thì chuyện gì sẽ xảy ra nhỉ? MỒ, chỉ là câu hỏi thôi nên cậu đừng lo lắng về nó quá.”

“_____?”

Từ khoảnh khắc ấy, một cảm giác khác lạ dâng trào trong tôi.

.....Dùng sức mạnh của Boosted Gear vào ngực của Hội trưởng...? Không thể nào, điều đó...có thể sao....?

Không. Khái niệm đó không tồn tại. “Gift” vào ngực. Truyền sức mạnh của Sekiryuutei vào ngực. Đ-Điều đó... Chuyện gì sẽ xảy nếu tôi làm điều đó? Tôi không thể tượng tượng và không thể đoán trước được.

Chết tiệt. Suy nghĩ của Ma vương thực sự ở một cấp độ hoàn toàn khác. Trình độ tưởng tượng của Ma vương thật tuyệt vời.

... Liệu có đơn giản là kích thước của ngực sẽ tăng lên không? Không thể nào, cặp ngực đẹp để đó có thể được xem như một kho báu quốc gia không? Không, không, có thể nó sẽ tỏa ra ánh hào quang khi đang tăng kích cỡ chẳng? Uh, uhhhhhhh! Tôi không thể nào đoán được.

Não của tôi đã gào thét đắm chìm trong những ảo mộng như thế. Tôi đã suy nghĩ nát óc. Cả 10 đầu ngón tay tôi vô thức đưa lên trong không khí như đang xoa bóp một bộ ngực.

Mắt tôi trở nên rất tỉnh táo. Không ổn rồi. Tôi không thể nào ngủ được. Không thể nào ngủ được. Nếu tôi sử dụng “Gift” vào ngực Hội trưởng, điều gì sẽ xảy ra?

“Ngủ ngon, Issei-kun.”

Khi Sirzechs-sama đã chìm vào giấc ngủ, tôi đã nỗ lực suy nghĩ mà vẫn không tìm được câu trả lời.

Phần 4

Vài ngày sau chuyến thăm của Sirzechs-sama.

Sirzechs-sama và Grayfia-san rời đi sau khi qua đêm ở nhà tôi.

Có vẻ như họ đang điều tra thành phố này, nhưng nhìn từ góc độ của tôi thì họ trông giống như đang đi ngắm cảnh vậy.

Không, vì đây là Ma vương, tôi cá rằng họ đang nhìn nhận sự việc từ một quan điểm mà tôi không thể tưởng tượng được. Ngài ấy thi đấu với tôi ở trung tâm trò chơi (có vẻ như ngài ấy muốn mở một trung tâm trò chơi ở địa ngục), ở cửa hàng hamburger chúng tôi thử tất cả các hương vị (ngài ấy nói rằng muốn mở một chuỗi quán ăn ở địa ngục...), chúng tôi đến đền Shinto (với quỷ khí bá đạo của Ma vương, sức mạnh của đền thờ như vô dụng, nên chúng tôi có thể vào. Ma vương đúng là có thể làm mọi thứ), cho dù khi nhìn qua thì có vẻ như ngài ấy đang đi du lịch và hưởng thụ, nhưng tôi cảm thấy ngài ấy đều nghiêm túc với mọi chuyện.

Tôi là một Ác quỷ thiếu đào tạo còn non kém nhưng vẫn có thể suy nghĩ được như vậy.

Nhân tiện, nếu tôi truyền sức mạnh vào ngực của Hội trưởng thì chuyện gì sẽ xảy ra, tôi vẫn chưa thể tìm thấy câu trả lời... Tôi hỏi cô ấy được không nhỉ? Không, tôi không thể hỏi như thế được.

“Hội trưởng. Em có thể sử dụng Boosted Gear lên ngực chị được không?”

Ồ ồ ồ ồ ồ ồ. Tôi không thể nói điều ngu ngốc thế.

Nhưng, tôi cảm thấy rất tò mò. Chuyện gì sẽ xảy ra? Đối với ngực của Hội trưởng...

Tôi suy nghĩ về điều này từ sáng đến giờ nên ngày nghỉ đã trở thành một ngày làm việc.

“Chúng con đi đây.”

Ba người chúng tôi đến trường. Hôm nay là ngày nghỉ nhưng vì có một số việc phải làm nên chúng tôi phải đến trường. Guuh! Đây là ngày mà tôi mong chờ nhất.

Aaa, đầu tôi như đang trên chín tầng mây. Tim tôi đập mạnh. Còn nước dãi của tôi như sắp chảy ra.

Một người có nụ cười khiêm tốn gọi chúng tôi.

“Chào buổi sáng.”

Người đó là Xenovia. Cô ấy đang ở một mình trong một căn hộ gần nhà tôi.

Xenovia đã trở thành Ác quỷ vì một vài lí do, cô ấy không muốn trở về Giáo hội Vatican. Vì thế, cô ấy sẽ sống ở thành phố này, nhưng có vẻ như cô ấy không thích ngủ ở đây nhà cũ nên đã thuê một căn hộ gần nhà tôi.

Căn hộ của cô ấy cũng tràn ngập quỷ khí xung quanh. Cô ấy sống cùng khu phố với chúng tôi vì chủ nhân của cô ấy là Hội trưởng và người cũng như cô ấy là Asia. Cả Hội trưởng và Asia đều đang ở chung nhà với tôi. Nếu như có gì không hiểu khi đang sống ở đây, cô ấy có thể đến nhà chúng tôi một cách dễ dàng vì gần nhau.

Meh, vì do khác biệt về văn hóa và lối sống nên sẽ có nhiều điều cô ấy không hiểu.Ồ vâng, Asia và Xenovia tỏ ra vẻ rất ngạc nhiên về việc che dù vào ngày mưa.

Có vẻ như họ không hề che dù khi trời đang mưa. Sau khi nhìn cây dù thì họ trở nên cực kì sợ hãi. Thật sự văn hóa của họ rất khác biệt.

“Asia, cậu hoàn thành bài tập tối qua chưa?”

“Rồi. Còn cậu thì sao, Xenovia-san?”

“À, mình vẫn còn vài điều không biết trong môn tiếng Nhật. Cậu có thể dạy cho mình được không?”

“Được chứ. Hãy để đó cho mình... Nhưng, chữ Kanji có hơi...”

“Mình cũng vậy. Thật đáng sợ khi phải học tiếng Nhật vì nó có quá nhiều kiểu chữ khác nhau. Mình giống như đang nắm bắt một phần nhỏ của một nước kinh tế lớn.”

Asia và Xenovia đang trò chuyện cùng nhau. Ban đầu, mới gặp mặt thì họ đã có ấn tượng xấu về nhau, nhưng vì cả hai đều là người theo đạo Chúa nên có vẻ đây là nguyên nhân chính cho việc họ thân với nhau như bây giờ.

Thậm chí giữa đám con trai, biệt danh “Asia khép nép” và “Xenovia năng động” của cặp mỹ nhân nước ngoài đang được lan truyền.

“Mình hiểu rồi. Đây cũng là do sự dẫn đường của Chúa.”

“Đúng vậy, đây chính là sự dẫn đường của Chúa.”

“Amen... Ouch!”

Như vậy đấy, mỗi lần cầu nguyện, cả hai người họ đều bị đau đốn.

“Hai người đang làm cái quái gì vậy...”

Đã nhiều lần tôi nói họ giống như hai người đàn ông trong bộ phim hài Manzai. Trong khi đang cười khúc khích, Hội trưởng nói.

“Được rồi, mọi người. Chúng ta sẽ mở cửa cái hồ bơi đã bị hạn chế sử dụng này.”

Đúng vậy. Hôm nay là hồ bơi. Ngày mà tôi đã chờ đợi rất lâu rồi.

Bây giờ đang là mùa hè nên nhà trường phải mở cửa hồ bơi. Do đó, Chủ tịch hội học sinh đã nhờ CLB nghiên cứu huyền bí chúng tôi làm vệ sinh cho nó.

Hội trưởng đã đồng ý với điều kiện rằng chúng tôi sẽ là người sử dụng hồ bơi đầu tiên. Vì vậy, chúng tôi rất háo hức lau dọn rong rêu còn sót lại trong nó.

Vài ngày trước, Hội trưởng đã đi mua đồ bơi. Cô ấy đã cho chúng tôi xem nó như thế nào nhưng lại không mặc nó, chỉ cần nhìn vào thôi là tôi đã xịt máu rồi.

Bởi vì nó thật tuyệt vời. Nhìn nó rất ecchi.

[Chị sẽ mặc nó cho em xem khi chúng ta đi làm vệ sinh hồ bơi], đó là những gì Hội trưởng nói. Tôi đã rất nôn nóng cho ngày này.

À, tôi đã sống với mục đích là ngày này. Có thể tôi hơi quá phóng đại về việc này nhưng tôi sẽ trở nên bá đạo hơn trong mùa hè năm nay. Những tháng hè cô đơn vừa qua là dành cho ngày hôm nay.

Nếu nói về mùa hè, thì đây là mùa dành cho những chàng trai trở thành những người đàn ông đích thực. Tôi cũng thế, vào mùa hè này...

Guuah! Không như năm trước, mùa hè năm nay, tôi sẽ được các cô gái vây quanh. Nếu lần đầu của tôi là với Hội trưởng, điều đó sẽ là tuyệt nhất. Không, với Akeno-san cũng rất tuyệt vời. Tôi không thể chịu được nữa. Tôi đang bùng cháy với những tưởng tượng của mình. Tôi cũng sẽ được hưởng phần của Kiba vì hôm nay cậu ấy bận việc.

“Issei-san, cậu đang nghĩ đến những thứ biến thái nữa à?”

Asia véo má tôi với đôi mắt đắm lệ nhưng cô ấy không thể làm khuôn

mặt biến thái khủng khiếp của tôi dừng lại được.

Phần 5

Thưa Ông nội đang ở trên trời.

Đây chính là khởi đầu của mùa hè. Mặt trời đang chiếu những tia sáng ấm áp.

Tôi không thể ngừng rơi lệ với khung cảnh ở trước mặt. Những giọt nước mắt của tôi thật xứng đáng.

“Này, Issei. Em thấy áo tắm của chị như thế nào?”

Puh! Từng giọt máu bắn mạnh ra từ mũi tôi với áp suất cao.

Làn da trắng của Hội trưởng. Kiểu dáng áo tắm của cô ấy hớ hang quá nhiều.

Phần vải nhỏ màu đỏ ấy chính là cái nịt ngực của Hội trưởng. Ngực của cô ấy. Tôi có thể nhìn thấy phần dưới của ngực Hội trưởng. Cặp đùi quyến rũ ấy cũng thật tuyệt vời.

“Ara ara, Hội trưởng, cậu thật sự rất phấn khích đấy. Ufufu, đúng là cậu rất muốn cho Issei-kun nhìn ngắm. Nhân tiện đây, Issei-kun, của chị như thế nào?”

Akeno-san đang bước đến.

Không như Hội trưởng, Akeno-san mặc bộ áo tắm màu trắng thuần khiết. Mảnh đồ của cô ấy rất nhỏ. Aaa, nếu như hai đàn chị với những đường cong quyến rũ ăn mặc như thế này thì sẽ có rất nhiều đứa con trai gục ngã.

“Issei-san. Mình cũng đã thay đồ xong.”

Tôi quay lại thấy Asia đang khá bồn chồn.

Asia đang mặc đồ bơi của trường. Vâng, nếu như một mỹ nhân tóc vàng mà mặc đồ bơi Nhật thì bạn sẽ cảm nhận được một điều gì đó không thể cưỡng lại được. Chữ “Asia” viết trước ngực cô ấy cũng thật tuyệt vời.

“Asia, trông cậu thật dễ thương. Onii-chan thấy rất cảm động. Nó rất

hợp với cậu đấy.”

Asia cười và trông rất vui.

“Ehehe, mình rất hạnh phúc khi nghe Issei-san nói thế. Koneko-chan cũng đang mặt đỏ bừng của trường đấy.”

Ooh! Koneko-chan đang mặc đồ bơi giống Asia, hử! Bảng tên “Koneko” trước ngực cũng rất dễ thương và tuyệt vời. Đúng rồi, đây chính là sự xuất hiện của một linh vật đáng yêu.

“...Không bị nhìn bằng cặp mắt biến thái làm mình cảm thấy thật phức tạp.”

Hình như cô ấy đang cảm thấy thất vọng hả...? Hử?

Hội trưởng đặt tay lên vai Koneko-chan và cười nói.

“Vậy thì Issei, xin lỗi nhưng...”

“Vâng?”

Phần 6

“Đúng rồi, 1, 2. 1, 2.”

Tôi đang nắm tay Koneko-chan để giúp cô ấy tập đạp chân.

Sau khi đến hồ bơi thì tôi được yêu cầu dạy bơi cho Koneko-chan. [Issei, hãy giúp Koneko-chan bằng cách làm đối tác của em ấy.], đó là lời mà Hội trưởng ra lệnh cho tôi.

Koneko-chan đang thở những tiếng nhỏ và phát ra âm thanh “Puwa-”, cô ấy đang nỗ lực đạp đôi chân của mình. Phần nào đó, sự cố gắng của cô ấy thật dễ thương.

“Cố lên, Koneko-chan.”

Asia đang cổ vũ cho Koneko-chan. Nhân tiện, Asia cũng không biết bơi.

Tôi cũng phải giúp Asia học bơi nữa. Khoan đã, tôi bơi cũng đâu có tốt lắm đâu.

Đúng rồi, tôi chỉ muốn ngắm áo tắm và thân hình của Hội trưởng khi cô ấy đang bơi trong làn nước mà thôi.

Tôi cảm thấy rằng khi đang bơi thì ngực của Hội trưởng sẽ lắc lư theo dòng nước và điều gì đó tuyệt vời sẽ xảy ra.

“Puwa... Senpai, xin lỗi vì đã bắt anh phải giúp em....”

Koneko-chan nói một cách hối lỗi.

“Không, không có gì đâu, giúp đỡ một cô gái tập bơi làm anh cảm thấy rất vui.”

Đúng vậy, tôi thích tập bơi cho một em gái còn hơn là tập bơi cho một thằng oách con. Nếu là với Asia để thương và đàn em Koneko-chan thì tôi có thể làm như thế cả ngày.

“Oops, chúng ta đến cuối hồ rồi.”

Hoàn thành bài tập chân 25m và vẫn còn sức để tiếp tục nên Koneko-chan đã va vào tôi. Chỉ là ngẫu nhiên những người ngoài có thể sẽ nghĩ là chúng tôi đang ôm nhau.

Awaawa, nếu như bình thường thì Koneko-chan sẽ nói: “....Đừng chạm em.” và tôi sẽ bị đấm một phát như thường lệ. Tôi đề cao cảnh giác, nhưng phản ứng của Koneko-chan lại khác.

“....Issei-senpai là một tên biến thái nhưng anh lại thật dịu dàng.”

...Tôi không biết có phải là mình đang được khen không nữa. Là do tôi tưởng tượng hay là Koneko-chan đang đỏ mặt?

“A-ah, anh cũng luôn muốn làm điều gì đó cho đàn em của mình. Anh luôn tạo ra nhiều rắc rối cho Koneko-chan nên vào những lúc như thế này, anh chắc chắn sẽ giúp đỡ em.”

Tôi vừa nói vừa xoa đầu Koneko-chan. Tôi thử cách mà Hội trưởng hay làm với mình. Nếu nhìn từ góc nhìn của người được xoa đầu, thì tôi cảm thấy rất vui khi được một senpai khác giới làm thế với mình.

Chờ đã, tôi không biết Koneko-chan có chịu để tôi xoa đầu hay không.

SPLASH!

Tôi nghe thấy tiếng của ai đó nhảy vào hồ bơi.

Ở làn bơi khác, Hội trưởng đang bơi một cách rất thanh lịch. Uoooooh! Đây là cơ hội của tôi. Tôi vội vã lặn xuống nước và kích hoạt Boosted Gear. Tôi đặt găng tay lên mặt và chuyển sức mạnh đã

được nhân đôi vào mắt.

[Transfer!!!]

Nguồn sức mạnh chảy trong cả hai mắt tôi, nhờ vậy mà thị lực của tôi đã tăng lên đột biến. Tâm nhìn của mắt tôi cũng đã tăng lên và tôi đã nhìn thấy Hội trưởng đang bơi ở đằng xa. Tôi tin rằng Sacred Gear thật có ý nghĩa khi dùng vào lúc này.

Đối mặt với làn nước, bộ ngực của Hội trưởng đang dùng đưa một cách độc đáo. Đúng rồiiiii, chính là nó, điều này thật tuyệt. Sự kháng cự từ trong làn nước, chính nó đã làm cho bộ ngực ấy dùng đưa. Tôi khao khát đến chảy nước dãi. Một bức tượng khỏa thân đầy khiêu gợi đang di chuyển tự do trong làn nước. Cách bộ ngực dùng đưa thật là kích thích.

Hội trưởng, cảm ơn chị rất nhiều. Những điều chị làm hôm nay đối với em thật tuyệt vời. Được rồi, sau khi trở về em sẽ làm “chuyện đó” 5 lần.... Tất cả đã được lưu vào bộ nhớ và não của em rồi.

Guh, đầu tôi đột nhiên bị một cú sock không chịu nổi. Guh, tôi thờ trong nước và bị sặc. Nhìn lên thì Koneko-chan đang giơ tay.

“Anh sẽ không giúp Asia-senpai bơi phải không?”

Koneko-chan dường như đang buồn. Còn Asia thì đang rưng rưng.

“Thậm chí mình... Thậm chí mình đã...”

Asia đang ủ rũ.

Tôi ho sặc sụa và nói với Asia.

“Được rồi, tiếp theo là cậu đấy, Asia. Sẵn sàng chưa nào?”

“...Vâng. Mình đã sẵn sàng.”

Và như thế, chúng tôi chuyển sang buổi học bơi của Asia.

Phần 7

“..... Aaaaaah, mình mệt quá.”

Asia đang nằm ngủ ở trên tấm bạt được trải bên bờ hồ.

Tôi giúp Asia tập bơi bằng cách nắm lấy tay nhưng có vẻ như ngực của cô ấy phát triển ngoài sức tưởng tượng, nên đã khiến cô ấy nổi

lên, Asia đã hoàn thành khóa học bơi sau nhiều lần luyện tập.

Tập bơi đòi hỏi nhiều năng lượng hơn so với những bài tập trên đất. Đối với Asia, người không tập luyện thể dục thường xuyên thì sẽ cảm thấy rất mệt mỏi.

Koneko-chan cũng đang ngồi nghỉ và đọc sách dưới một bóng râm bên bờ hồ.

Phù. Tôi thở ra một tiếng và ngồi xuống bên cạnh Asia. Tôi nghĩ sau khi trở thành một con quỷ thì sức mạnh thể chất của mình sẽ được cải thiện khá nhiều, nhưng thời gian này, tôi quá mệt mỏi.

Tự tập luyện một mình và giúp đỡ người khác tập luyện là hai việc hoàn toàn khác nhau. Ngoại trừ đối phương là một cô gái.

[Z zzz]

Tiếng ai đó đang ngủ ư? Quay lại, tôi thấy Asia đang ngủ do quá mệt mỏi. Ôi trời, khuôn mặt khi ngủ của cô ấy thật dễ thương. Tôi chắc chắn sẽ không cho cô ấy kết hôn với ai.

Một con dơi đồ bay về phía tôi và làm tôi giật mình khi đang mãi mê ngắm khuôn mặt dễ thương của Asia. Đó là con dơi của Hội trưởng.

Đột nhiên, tôi có cảm giác ai đó đang nhìn mình, quay đầu nhìn về phía bên kia hồ, đó là Hội trưởng. Cô ấy đang cầm cái gì đó trông giống như một chai nhỏ trong tay. Là — dầu? Hay kem?

Trong khi mỉm cười, Hội trưởng vẫy tay gọi tôi. Đôi môi cô ấy nhếch nhẹ nhàng.

— Hãy đến đây.

Uoooooooooooooooooooooh! K- không thể tin được.

Trực giác cho tôi thấy có điều gì đó tuyệt vời sắp xảy ra, tôi vội chạy về phía Hội trưởng với tốc độ cực nhanh. Đó là điều duy nhất mà tôi đã mong đợi trong tâm trí mình. Chính là nó. Không có gì ngoại trừ việc đó.

Thoa kem vào giữa mùa hè nắng gắt.

Không có gì khác hơn ngoài việc thoa kem lên cơ thể của Hội trưởng.

Thậm chí bạn có thể nói rằng thoa kem cho một cô gái chỉ là tưởng tượng trong mơ.

Đối với tôi, nó không phải là một ảo mộng.

Nghĩ tới việc hai tay tôi có thể vuốt ve trên cơ thể mềm mại của Hội trưởng bao nhiêu tùy thích thì... Uoooh! Chỉ cần nghĩ đến nó thôi là máu mũi của tôi đã phun ra quá trời.

“Hyo-Hyoudou Issei đã đến.”

Trông thấy tên đầy tớ hào hứng trước mặt, Hội trưởng tỏ vẻ ngạc nhiên một chút nhưng ngay sau đó mỉm cười kỳ lạ.

“Sheesh, em thực là. Chị chỉ ra hiệu cho em tới đây, em biết không?”

“Cái...”

Cô ấy nhìn thấu suy nghĩ của tôi. Mặt tôi ngay lập tức đỏ bừng. Uwaah, tôi ngốc quaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa! Tôi đã chắc rằng Hội trưởng nói muốn tôi thoa kem cho cô ấy.

Có một chút thất vọng. Không, không được thất vọng. Khi Hội trưởng gọi tôi thì tôi luôn muốn thực hiện mệnh lệnh của cô ấy. Vì tôi là quân “Tốt” của Hội trưởng..... Nhưng, thoa kem.....

“Đừng làm vẻ mặt như vậy, Issei. Lý do chị gọi em là làm thế đó.”

“Hả?”

Giọng nói của tôi ngừng lại. Có nghĩa là?

“Quỷ sẽ không thể bị nắng thiêu rụi. Nhưng, ánh sáng mặt trời là kẻ thù của các cô gái.”

Hội trưởng đưa cho tôi một cái chai nhỏ trong tay.

“Đó là một loại kem đặc biệt. Em sẽ thoa nó trên lưng cho chị chứ?”

“Vâng. Em rất vui lòng.”

Tôi trả lời mà không cần suy nghĩ. Dĩ nhiên. Bộ não của tôi hiểu rõ tình hình chỉ trong tích tắc.

Tôi đã làm được. Thoa kem thực sự tồn tại. Tôi nghĩ nó chỉ là một tình huống trong những giấc mơ của tôi, nhưng nó thực sự đã tồn tại. Nước mắt của tôi không ngừng chảy.

“Chúng ta sẵn sàng ngay lập tức chứ?”

Rất nhẹ nhàng. Không chút do dự, Hội trưởng cởi bỏ chiếc áo ngực bikini của mình trước mặt tôi.

PURUN!

Không còn gì che chắn cho chúng. Một bộ ngực trần hiện ra. Xin chào. Đã bao nhiêu lần tôi có thể liên lạc được với bộ ngực-sama nhĩ?

Chờ đã, không phải chứ. Hội trưởng. Chị thực sự ổn khi cởi bỏ chiếc áo ngực mà không hề do dự trước mặt một đứa con trai vào ban ngày sao?

Một dòng máu chảy xuống. Tôi chặn nó lại bằng cách bóp chặt mũi mình. Nhưng có lẽ vì bản chất đồi bại nên ánh mắt của tôi cứ dán chặt vào bộ ngực đó. Aaa, Hội trưởng. Núm vú của chị khá hồng hào.

“H-hội trưởng. Nếu chị cởi bỏ chiếc áo ngực của chị mà không do dự như thế thì tim của em sẽ... Mà chờ đã, tại nơi này, trước mặt một đứa con trai. Có ổn không khi chị cởi nó ra?”

“Không sao, vì không có bất kỳ người con trai nào khác ngoài em ở đây.”

Hội trưởng trả lời với một nụ cười. Aaa, cô ấy nói như thế làm tôi rất cảm động.

Khoan đã, cô ấy xem tôi là con trai ư? Dù tôi là con trai nhưng sẽ không sao vì tôi là đầy tớ của cô ấy hả? Uhhh, tôi không thể hiểu nổi. Nhưng hoàn cảnh này có vẻ là một món quà lớn.

Hội trưởng nằm sấp trên tấm bạt, cô chỉnh lại mái tóc đỏ và đưa lưng về phía tôi. Aaaaaah, làn da trắng rục rỡ. Khi cô ấy nằm xuống, bộ ngực đồ sộ bị ép về hai bên. Tuyệt vời. Tôi muốn nhấn ngón tay và thoa lên bộ ngực đó. Nếu có cơ hội, tôi sẽ sử dụng Boosted Gear và chuyển sức mạnh vào nó.

“Bây giờ, làm đi nào.”

Đ-được phép chạm vào cơ thể của Hội trưởng.... Thật là tuyệt vời khi chạm vào làn da trắng mềm mại với hai bàn tay của mình. Có lẽ tôi được sinh ra là dành cho ngày này. Cha, mẹ, cảm ơn hai người rất nhiều. Một lần nữa, tôi lại có thêm một bước tiến mới.

Matsuda, Motoshima. Tôi đang leo lên nấc thang ngày càng gần đến với sự trưởng thành. Các bạn chỉ có thể bò trên mặt đất.

Hôm nay, tôi sẽ bay. Khi chạm vào cơ thể Hội trưởng, đôi cánh của tôi sẽ mọc ra.

Sau khi hai bàn tay có những động tác biến thái, tôi đã chạm vào làn da trắng của Hội trưởng.

Uwaah, thật tuyệt vời, thật là mềm mại và láng mịn... Tôi chắc chắn rằng nếu mình chà xát vào nó thì...

Tôi đổ một loại kem đặc biệt của quý vào lòng bàn tay và chà nó nhiều lần. Và bây giờ, hướng tới những bí ẩn của cơ thể phụ nữ.

Pito, nyuruuuuuuu.

Sau khi chạm vào da và thoa kem cho Hội trưởng, tôi cố gắng cảm nhận làn da của cô ấy.

Aaa. Chết tiệt. Da của Hội trưởng thật tuyệt vời. Sau khi thoa kem xong, thậm chí nó còn trở nên láng mịn hơn nữa. Khi thoa kem đến đâu thì tôi có cảm giác làn da của Hội trưởng thật mềm mại và giống như đang căng ra trong bàn tay của mình vậy. Lúc nhấn vào làn da của cô ấy bằng đầu ngón tay, các dây thần kinh trong đầu tôi cảm thấy rất phấn khích khi nhận được tín hiệu từ sự đàn hồi truyền về.

Tất cả chỉ ở sau lưng, việc tôi đang làm hoàn toàn được gọi là vô ích. Tôi không thể chạm vào ngực cô ấy bởi vì tôi thiếu can đảm. Nếu tay tôi trượt và chạm vào chúng, liệu Hội trưởng sẽ tha thứ cho tôi. Tuy nhiên, nghĩ về cảm giác tội lỗi khi thực hiện điều đó khiến tôi không thể làm được.

Uuh! Tôi muốn chạm vào bộ ngực và bóp chúng.

Mặc dù tôi có kế hoạch di chuyển ngón tay mình trên lưng Hội trưởng đến một mức độ mà cô ấy không còn để ý đến nó, nhưng nếu tôi làm điều đó quá rõ ràng, cô ấy sẽ nhận ra. Tôi muốn chạm vào da của Hội trưởng mãi mãi.

“Này, Issei.”

“V-Vâng!”

“Trên cơ thể của chị, bây giờ không có chỗ nào mà em chưa chạm vào. Bằng cách nào đó cơ thể này dường như đã bị Issei điều khiển.”

“——!”

Sự quyến rũ và kích thích của Hội trưởng đã đánh bại não tôi. Tại

sao Hội trưởng có thể nói như một người Nhật vậy, điều đó đã làm kích thích trái tim của một kẻ hư hỏng như tôi sao?

“Em có muốn thoa kem lên ngực của chị không?”

.....

Từng lời nói của một Hội trưởng Nhật Bản xinh đẹp đang vang vọng bên tai tôi. Nước mắt của tôi bắt đầu tràn ra.

“V-Vâng. Tất nhiên. N-Những có sao không chị?”

Tôi hỏi để xác nhận lại một lần nữa, nhưng Hội trưởng mỉm cười gật đầu.

“Không sao đâu. Hãy làm nó một cách cẩn thận. Ufufu, Issei, em thực sự thích bộ ngực của các cô gái phải không?”

“Vâng. Em thực sự rất thích chúng.”

Tôi khẳng định mình yêu ngực trong khi nước mắt đang tuôn rơi. Tôi thực sự thích chúng và rất yêu chúng. Đó là thứ mà tôi yêu thích nhất trên thế giới này. Ngực là công lý. Tôi muốn bóp chúng và muốn nút chúng.

Aaa, Onee-sama của tôi. Tôi thực sự đã bị Hội trưởng làm hư hỏng. Điều này thật tuyệt, thưa chủ nhân.

“Issei-kun ♪, em cũng sẽ thoa kem lên chị chứ?”

SQUEEZE.

Một cái gì đó mềm mại đàn hồi trên lưng của tôi. C-cái cảm giác này. Tôi biết nó rồi. Khi quay đầu lại, bất ngờ mặt Akeno-san xuất hiện qua vai tôi.

Nuaaaaah! A-Akeno-san. Khi nào mà cô ấy lại ở đây.

SQUEEZE.

Tay của Akeno-san vuốt ve quanh cơ thể tôi nhiều hơn và đang ôm tôi từ phía sau. Uwaaaah! Cảm giác ngực của cô ấy đang chạm trực tiếp vào cơ thể tôi —.

Chờ đã, vãi — tôi không cảm thấy áo tắm? Không thể nào...một sự đụng chạm trực tiếp hả?

Akeno-san, đồ bơi của chị đâu rồiiiiiii?

“Ara ara, thật là không công bằng khi chỉ có Hội trưởng.”

Akeno-san nói như thể trách Hội trưởng. Khi đó cô ấy nhấn ngực của mình vào lưng tôi mạnh hơn nữa. Bộ ngực của cô ấy đang chuyển động mềm mại.

Kuh! Có mục đích. Cô ấy nhấn nó có mục đích. Chờ đã, nó không chỉ có cảm giác nhọn mà cũng có cảm giác cứng cứng.

Tay tôi dừng lại và không làm gì cả. Đó là điều tự nhiên thôi. Nếu có người làm như thế với lưng bạn, ngay cả khi đang ở giữa ham muốn thoa kem cho ai thì bạn cũng sẽ dừng lại.

Aaaaaaaaah! Ngực của Akeno-san có độ co giãn và sự mềm mại rất tốt. Tôi cảm thấy một sự tồn tại nhất định, nó thực sự tuyệt vời. Chỉ cần có một bộ ngực lớn ép trên lưng thì bạn có thể cảm nhận được sự khác biệt trong độ dày và nặng nề.

“N-này, Akeno. Cậu có biết việc thoa kem của mình vẫn chưa kết thúc không? V-và mình cũng đã nói với cậu là không được phép cấm đồ Issei của mình như thế mà, phải không?”

Hội trưởng chỉ nhắc lên nửa trên của mình, mắt cô ấy đang thể hiện sự giận dữ. Rõ ràng là cô ấy không hài lòng.

Chờ đã. H-hội trưởng. Nếu chị nhắc nửa trên của mình trong khi áo ngực đã cởi ra thì....

Tôi hoàn toàn có thể nhìn thấy. Tôi có thể nhìn thấy tất cả mọi thứ về bộ ngực của Hội trưởng.

Trước mắt tôi, núm vú của cô ấy đang lắc lư trong không khí. Tuyệt vời. Chỉ cần Hội trưởng di chuyển một chút là chúng lại lắc lư.

PITA.

Akeno-san đặt khuôn mặt trên vai của tôi. Chỉ cần như thế, má của chúng tôi chạm và chà xát vào nhau. Toàn bộ cơ thể tôi cảm thấy như đang tan ra.

“Này, Issei-kun. Hội trưởng rất đáng sợ. Chị thường chạy xung quanh và cảm thấy rất mệt mỏi, chị chỉ muốn xây dựng mối quan hệ tốt đẹp với đàn em để thương của mình thôi mà.”

Trời ơi.

Guh! Akeno-san cắn vào tai tôi. Akeno-san quá là gợi tình. Tôi thậm chí không thể chuyển động.

Cô ấy thực sự quá khiêu gợi, tôi là một con quỷ dân dã, nhưng những chuyển động của tôi đang bị đóng băng.

Tôi cố gắng để máu mũi không phun ra. Nhưng thật kỳ lạ, từng giọt từng giọt cứ đang rỉ ra.

“Issei-kun thật dễ thương. Hội trưởng, cậu sẽ không để em ấy cho mình phải không? Trong tương lai, khi mình nhận lệnh của cậu, mình muốn em ấy làm nhiệm vụ cùng mình.”

“Không được. Em ấy là của mình. Mình chắc chắn sẽ không giao Issei cho cậu.”

“Không có người con trai nào khác tuyệt vời dễ thương như Issei. — Vậy thỉnh thoảng mình dành cho em ấy tình cảm có một chút ecchi được không?”

“Tuyệt đối không được. Bây giờ, mình không muốn Issei thân thiết với bất kỳ cô gái nào khác hơn mình. À, nếu là Asia thì được vì em ấy cần được giúp đỡ nhưng..... Nhưng, nếu là cậu, Issei sẽ trở thành một con thú thực sự.”

“Ara ara, Cậu thật cực đoan khi nói như thế. Cậu không nghĩ rằng con trai thật tuyệt vời khi họ là con thú sao? Trong khi Hội trưởng

đang do dự thì...zin của Issei, mình sẽ...”

“Mình sẽ không giao em ấy. Đây không phải là một trò đùa.”

Uooooooooh! Đây là cuộc chiến giữa vua và hoàng hậu vì một con vật cưng. Aaaaaah, tôi là một con vật cưng hạnh phúc. Làm ơn hãy gọi tôi một cách thô tục. Công chúa, hoàng hậu-sama.

“Nhân tiện đây, Issei-kun.”

Akeno-san. Đừng nói gần tai của tôi như thế. Hơi thở của cô ấy đánh vào—— tôi. Đừng thổi vào chúng. Tại sao cô gái này lại đậm đặc như thế?

“Em đã nút ngực của Hội trưởng chưa?”

“C-chưa, em chưa thể nút chúng.”

“Ara ara, cậu thực sự quá kém. Ngay cả khi cậu nuông chiều Issei, những hành động và sự giữ gìn của cậu thực sự quá gay gắt.”

Akeno-san nói như thách thức. Trong khi nói chuyện với tôi, những từ của cô ấy dường như hướng trực tiếp đến Hội trưởng. Biểu hiện trên khuôn mặt của Hội trưởng cũng dần bắt đầu thay đổi theo hướng đi xuống, trông thật ảm đạm. Thật đ-đáng sợ.

“Trong trường hợp đó nếu là chị thì chị sẽ cho phép em nút chúng.”

.....

Trong khoảnh khắc đó, suy nghĩ của tôi bay đi..... Hả? Akeno-san vừa nói gì thế.....?

Trước khi kịp hiểu ra những lời của Akeno-san, nữ hoàng khiêu gợi tiếp tục sự cám dỗ nhục dục của mình.

“Ngay bây giờ, nó đang trượt trên lưng của Issei-kun, chị cho phép em có thể giữ nó trong miệng. Như những gì chị đã nói phải không? Em muốn chứ.”

Trên lưng tôi, núm vú của Akeno-san đang nhảy múa. Tôi hiểu rằng toàn bộ cơ thể của mình đang reo hò. Không có vấn đề gì khi Akeno-san chọc ghẹo đàn em của mình, nhưng nếu cô ấy thực hiện điều này.....

“Trong khi di chuyển lưỡi của em trên núm vú của chị, em có thể nút nó như một đứa trẻ, hoặc nút nó dữ dội với bản năng của một con

thú bên trong em..... Lần đầu tiên một người đàn ông nút ngực của chị thì không biết điều gì có thể xảy ra.....”

Có lẽ đó là do hơi thở của Akeno-san phà và thổi vào tai tôi. Tôi đang bị tấn công bằng lời nóiiiiiiiiiiii.

Đó là một con người khác của Akeno-san sao? Nó quá kích thích, tâm trí của tôi đã bị thổi bay đi.

HYU! BON!

Một cái gì đó vừa bay qua tôi, từ phía sau, tôi nghe thấy thứ gì đó đang vỡ ra từng mảnh. Tôi sợ hãi nhìn lại thì thấy một trong những hàng rào của hồ bơi đã biến mất.

Tôi nhìn về phía Hội trưởng, trong lòng bàn tay của cô ấy có cái gì đó trông giống như một hào quang của sức mạnh ma quỷ. Cô ấy đã phá hủy nó hả?

“Akeno. Cậu không thấy là đã đi quá giới hạn sao? Cậu không quên rằng cậu là đầy tớ của mình hả?”

Hội trưởng phát ra giọng nói giống như một cái máy làm việc trên hệ điều hành DOS. Mắt cô ấy đang nhắm lại. Thật đáng sợ.

“Ara ara, nếu cậu trở thành như thế thì mình sẽ gặp rắc rối.— Rias, mình sẽ không lùi bước đâu.”

Êeeeeeeeeek! Trong khi mỉm cười, Akeno-san nhắm mắt lại, sau đó lại mở mắt ra. Chưa kể đến giọng nói của cô ấy tràn đầy sự tức giận. Một hào quang màu vàng bao quanh toàn bộ cơ thể cô ấy và tia lửa điện đang chạy với tiếng lách tách xung quanh.

Hội trưởng đứng thẳng dậy, còn Akeno-san thì rời khỏi cơ thể tôi và đứng lên.

Bộ ngực của hai senpai xinh đẹp hoàn toàn lộ ra trong khi họ đang phát ra sức mạnh ma thuật bao quanh cơ thể và nhìn nhau một cách chăm chăm. Uwaaaaaah! Trận chiến của các cô gái sao?

“Mình sẽ không giao Issei cho cậu đâu. —— Nữ tu của sấm sét-san à.”

“Đó không phải là một lời tỏ tình sao? —— Công chúa Crimson-sama còn trinh.”

“Chính cậu cũng là một trinh nữ vậy.”

“Ara, nếu như cậu đã nói thế thì mình sẽ để cho Issei-kun lấy mất trinh tiết của mình ngay bây giờ.”

“Không được. Issei đã nói là em ấy sẽ lấy trinh tiết của mình.”

Ngay lập tức, âm thanh tàn phá vang dội, Hội trưởng và Akeno-san bay lên bầu trời và bắt đầu cuộc chiến giữa hai cô gái mà không có từ nào có thể miêu tả được đẳng cấp của nó. Các cô gái trẻ thì không nên nói từ “trinh tiết” chứ.

“Akeno, cậu ghét những người đàn ông. Tại sao tất cả mọi người, cậu chỉ quan tâm đến Issei.”

“Cậu nói như vậy, cậu cũng đâu có quan tâm tới những người đàn ông đâu, cậu cũng giống như mình thôi.”

“Issei là đặc biệt. Em ấy rất dễ thương.”

“Đối với mình, Issei-kun cũng dễ thương vậy. Cuối cùng, mình cũng đã gặp được một người đàn ông mà mình cảm thấy tuyệt vời. Vì vậy, thật là tuyệt khi mà Issei-kun chỉ ở bên mình một chút và giúp mình hiểu thêm về đàn ông.”

Aaaaaaaaah! Tôi không thể nào hiểu được nhưng có vẻ nó đã biến thành một cuộc chiến lớn. Chờ đã, họ thậm chí không để tâm rằng tôi đang ở đây, họ đang phát ra những khối lượng lớn sức mạnh ma quỷ.

BAM!

Uwah! Sức mạnh ma quỷ bay ngang qua tôi. Mọi thứ xung quanh hồ bơi đã bị phá vỡ.

Thật là tệ. Nếu tôi ở lại đây, tôi sẽ chết. Tôi sẽ bị giết mất. Tôi muốn ngăn chặn họ nhưng tôi không thể dừng cuộc chiến của hai cô gái. Nếu tôi ở giữa cuộc chiến và nó vượt quá kiểm soát, tôi sẽ bị tan thành hư vô.

“Xin lỗi, Hội trưởng, Akeno-san.”, đó là lời xin lỗi tuyệt vọng trong trái tim tôi. Sau đó, tôi đã vội vàng bỏ chạy vào bên trong phòng thiết bị của hồ bơi.

Phần 8

[Pant.... Pant....]

Sau khi vượt qua bờ vực của cái chết, tôi thở dốc trong phòng thiết

bị hồ bơi.

Tôi vẫn còn sống. Hai onee-sama thật sự đáng sợ. Nếu tôi có đẳng cấp hơn, tôi sẽ cạo xát cả hai bầu ngực cùng một lúc trong khi nói điều gì đó như: “Fufufu, vì anh hãy dừng cuộc chiến này đi, các tình yêu của anh.”

Tuy nhiên, trong thực tế thì không như vậy. Tôi co người sợ hãi và bỏ chạy.

Vâng, đối với cả hai, tôi chỉ hơn một con mèo hay một con chó mà họ đang nuôi trong phòng cầu lạc bộ. Vì tôi chỉ có một nên cuối cùng cuộc chiến giành lấy tôi đã diễn ra.

Tuy nhiên, cách mà Hội trưởng và Akeno-san thể hiện tình yêu với một thành viên trong gia đình vượt ngoài sức tưởng tượng của tôi.

..... Con đường trở thành vua Harem thật là lắm chông gai.

Chờ đã, trong thế giới của tôi, thực sự chỉ có những cô gái đáng sợ thôi sao?

Tôi thở ngao ngán nhưng đột nhiên, tôi cảm thấy sự hiện diện của ai đó. Xenovia xuất hiện từ bên trong.

“Ôi, Hyoudou Issei đó à. Đã xảy ra chuyện gì vậy? Và bên ngoài có vẻ như có một chút ồn ào?”

“Tốt hơn là đừng đi ra ngoài lúc này. Cậu đang làm gì ở đây?”

“À. Đây là lần đầu tiên mình mặc áo tắm nên mất khá nhiều thời gian. Nó có phù hợp với mình không?”

Mặc dù đây là phòng thay đồ của con gái, nhưng làm thế nào mà cái cách nói chuyện của cô ấy như không có gì cả?

Nó không phải là một bộ đồ bơi gợi cảm như của Hội trưởng hay Akeno-san nhưng nó là một bộ bikini tôn lên những đường cong cơ thể.

À, cô ấy có một cơ thể thật đẹp. Một cơ thể chuẩn. Những chỗ cần nhô ra thì nó nhô ra thật tuyệt. Bộ ngực của cô ấy lớn ngoài sức tưởng tượng và kiểu tóc cũng rất đẹp.

“A-A, mình nghĩ là nó phù hợp với cậu. Đây là lần đầu tiên cậu mặc một bộ đồ bơi phải không? Có phải là luật lệ của Giáo hội rất nghiêm khắc nên họ đã ngăn cấm tất cả những điều này?”

“Vâng đúng thế. Mặc dù trước kia, bản thân mình không có quan tâm đến những thứ như thế này. Và những đồng đội trước đây của mình tỏ ra bất mãn vì không thể chạm vào những thứ như vậy.”

Tôi hiểu rồi. Không vấn đề gì khi nói rằng: “Chiến đấu dường như phù hợp hơn với bản chất của tôi.”, cô ấy là loại người sẽ nói những điều đại loại như vậy.

“Nhưng mình không chỉ muốn thay đổi tương lai của mình mà còn muốn trải nghiệm một chút về thế giới con gái. Gần đây, mình bắt đầu cảm thấy khác lạ.”

Hử, cô ấy có những suy nghĩ khác lạ à?— Biểu hiện của Xenovia trở nên trang trọng.

“Hyoudou Issei. Có điều mình muốn nói với cậu.”

“Issei là một người rất tốt và cũng là đồng đội của mình.”

“Issei. Mình sẽ nói lại một lần nữa, cậu muốn có một đứa con với mình không?”

.....

Hả? Hởởở? Cô ấy vừa mới nói cái gì thế? Xenovia nghiêng đầu ngờ vực và nói.

“Cậu không nghe thấy mình nói à? Không sao chứ.”

Cô ấy lặp lại câu nói đó một cách nhanh chóng.

“Issei, chúng ta hãy có con với nhau.”

.....

..... Hể? Hmm? Tai của tôi bị hỏng rồi ư? Ngay bây giờ, điều làm cho bất kỳ người đàn ông nào cũng cảm thấy hạnh phúc đã bay đến tai tôi nhưng....Xenovia lặp lại lần thứ ba khi tôi đang nghi ngờ vào tai mình.

“Issei, chúng ta hãy có em bé với nhau.”

“Eeeeh?
—— Re!”

Xenovia che miệng tôi lại khi tôi kêu một tiếng lớn.

“Suyt. Đứng la lớn như vậy. Chúng ta sẽ bị chú ý.”

Không thể nào mà không thốt lên được. Cô ấy đang nghĩ cái quái gì vậy? SSSS-sinh em bé.

“C-cậu đột nhiên nói...”

Cô ấy gật đầu một cách chắc chắn.

“Vâng, chúng ta hãy nói về nó.”

Xenovia kể lại.

[Mình sinh ra và lớn lên tại Rome-trụ sở chính của Giáo hội, mình có đủ các yếu tố để có thể vận dụng Thánh kiếm từ khi được sinh ra. Từ thời thơ ấu, sống vì Chúa, vì tôn giáo, mình đã cố gắng trong việc luyện tập và nghiên cứu.....]— đó là những gì cô ấy kể.

“Từ nhỏ, có thể nói rằng, ước mơ và mục tiêu sống của mình, tất cả mọi thứ đã được gắn chặt với Chúa và đức tin. Ví dụ, mình đã được dạy ở Vatican rằng đánh bại quỷ là vì lợi ích của Chúa, và chưa bao giờ nghi ngờ điều đó. Đó là lý do tại sao, sau khi trở thành một con quỷ, có thể nói rằng những ước mơ và mục tiêu của mình đã biến mất.”

“À, mình hiểu nhưng... T-tại sao phải sinh con..... “

Tôi nghĩ cuộc nói chuyện này đã bị làm quá lên rất nhiều, nhưng suy nghĩ của cô gái này thật không thể hiểu nổi.

“Ừ, trong khi phục vụ Chúa, mình đã vứt bỏ một phần của chính bản thân, đó là hạnh phúc của một người phụ nữ. Cơ thể và trái tim đã bị khóa kín tất cả vì lợi ích của đức tin. Tuy nhiên, bây giờ, mình hiện đang là một con quỷ. Ban đầu mình không biết nên làm gì. Sau khi hỏi chủ nhân, Hội trưởng Rias—“

[Quỷ là những sinh vật tham lam hoàn thành mọi ước muốn, mọi vật chất và không có giới hạn của sự tham lam. Hãy cố gắng sống như điều em muốn.]

Đó là những gì Hội trưởng nói.

“Đó là lý do tại sao, mình cảm thấy bản thân tự do hơn, giải phóng những gì đã khóa kín bên trong và khiến nó trở nên hoàn thiện hơn.”

Giải phóng hạnh phúc của một người con gái.....?

“Và sau đó, mục tiêu và giấc mơ của mình là— sinh con.”

“C-cậu muốn thực hiện điều mà một cô gái có thể làm, đó là những gì cậu đang muốn nói ư? Nhưng cậu vẫn còn những đức hạnh mà tôn giáo đã dạy, do đó, cậu không thể làm điều đó được?”

Xenovia gật đầu.

“Vâng. Mình muốn sinh con. Vì cậu là một người đàn ông là tốt, nên nó tuyệt vời, phải không? Sinh con và chúng ta có thể hiểu nhau hơn.”

“Không, không, không. Mình hiểu được câu chuyện của cậu nhưng tại sao là mình?”

“Cậu không hài lòng hả? Mình có một chút tự tin vào cơ thể này. Ngực mình tuy không được như to như Hội trưởng Rias nhưng chúng lớn hơn của Asia đúng không? Mình nghĩ chúng cũng không tệ mà, phải không?”

Uuh, cô ấy vừa nói vừa vuốt ve ngực. Thực ra, tôi nghĩ ngực của cô ấy khá lớn. Tôi thực sự muốn bóp chúng. Tôi muốn massage chúng.

“V-vâng, mình luôn muốn làm những điều như thế với một cô gái. Khi cậu nói cho phép mình làm điều đó, mình cảm thấy xuân đã về. N-nhưng có ổn không khi mình làm việc đó? Mình không phải là bạn trai của cậu và cũng không nghĩ đến việc có con ở độ tuổi này.”

Trẻ con..... Một ngày nào đó, có thể tôi sẽ có chúng.

Khi tôi cảm thấy không có chút may mắn gì với phụ nữ, tôi đã từ bỏ giấc mơ tại thời điểm đó nhưng sau khi tái sinh thành một Ác quỷ, những giấc mơ và nguyện vọng của tôi đã trở lại, tôi bắt đầu suy nghĩ về một tương lai tốt đẹp.

Sau lời xác nhận của tôi, Xenovia gật đầu.

“Issei là người tốt. Mình nghĩ rằng cậu không nhận thấy sức mạnh của một con Rồng bên trong cơ thể, có thể vì cậu là Sekiryuutei. Mình đã cảm thấy nó kể từ khi chúng ta gặp nhau lần đầu tiên dù chỉ một chút, nhưng sức mạnh con Rồng trong cậu ngày càng mạnh.”

T-thật vậy à. Tôi đã không nhận ra sự thay đổi của bản thân của mình.

“Ngoài việc sinh nhiều con ra, mình muốn chúng trở thành những

đứa trẻ mạnh mẽ. Một sức mạnh đặc biệt trong gen của người cha, hay nói cách khác mình muốn một người đàn ông mạnh mẽ. Và mình nghĩ rằng Issei là người phù hợp nhất. Sức mạnh của Sekiryuutei huyền thoại. Ngay cả khi những đứa trẻ không kế thừa Sacred Gear thiêng liêng, thì có lẽ sẽ kế thừa sức mạnh của nó nhỉ? Đây là một cơ hội tốt. Chắc chắn đây là chỉ dẫn của Chúa— Uh!..... Mình vô tình cầu nguyện và bị đau đốn, nhưng không sao. Lúc này hoàn toàn không có sự hiện diện của bất cứ ai ở đây. Ngay bây giờ làm thôi. Cậu có thể làm bất cứ điều gì, càng nhanh càng tốt.”

BURUN!

Không chút do dự Xenovia cởi bỏ áo tắm trước mắt tôi. Ngực của Xenovia hoàn toàn lộ ra. Chúng to và nảy boing boing.

N-núm vú Núm vú có một màu hồng xinh đẹp. Kể từ khi cô ấy phục vụ cho Chúa, nghĩa là không có một ai chạm vào chúng, đúng không? Bây giờ Chúa đã không còn, cô ấy cho phép tôi chạm vào chúng.

DRIP!

..... Kể từ khi tôi bắt đầu suy nghĩ những thứ bấy bọ, máu mũi của tôi bắt đầu chảy ra. Hôm nay, tôi đã chảy quá nhiều nên lúc này nó không còn to tát nữa. Không quan tâm về điều đó, cô ấy tiếp tục nói.

“Mình biết Ác quỷ có vẻ như rất khó khăn trong việc sinh con. Đặc biệt là cả hai phải có dòng máu tinh khiết, đó là một khó khăn nhưng may mắn là cả cậu và mình đều là quỷ đầu thai. Đặc biệt là ham muốn tình dục của cậu rất mạnh mẽ. Mình hy vọng nếu chúng ta làm điều đó mỗi ngày, thì trong thời hạn 10 năm, mình sẽ có thể thụ thai. Không, nếu với ham muốn tình dục mạnh mẽ của cậu có thể sau một ngày với vài lần có thể sẽ có nhỉ? Nếu không phải như thế, mình nghĩ nó có thể trong vòng 5 năm. À, không có vấn đề gì về phía bọn trẻ đâu. Về cơ bản mình sẽ nuôi dạy chúng. Tuy nhiên, nếu những đứa trẻ mong muốn tình yêu từ cha của chúng, vào những lúc đó mình muốn cậu chơi với chúng. Vì những đứa trẻ, cả cha và mẹ có thể cùng chăm sóc chúng.”

Eeeeeeeeeeeeeeeeh! Cô ấy đã tưởng tượng ra cả tương lai luôn rồi.

“Đáng tiếc là mình không có bất kỳ kinh nghiệm nào với những người đàn ông. Mình sẽ ghi nhớ nó từ bây giờ, nhưng bây giờ mình sẽ học với Issei, người dường như rất phong phú với kiến thức về tình dục.”

Cô ấy là một trinh nữ. Tại sao xung quanh tôi toàn là những cô gái đây gợi cảm và không có bất kỳ kinh nghiệm tình dục nào?

“—— Ôm lấy mình. Miễn là chúng ta có thể tạo ra em bé, mình không quan tâm đến những điều cậu làm và cậu cảm thấy thích.”

Xenovia bám vào tôi.

U-uwaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaah!

Ngực của cô ấy chạm vào ngực của tôi. Chúng rất mềm. Chết tiệt! Có ổn khi tôi đẩy cô ấy xuống không? Tôi còn chưa chuẩn bị tinh thần cho tình huống này. Lần đầu tiên của tôi không phải với Hội trưởng mà là Xenovia sao?

Không có ai ở đây. Chúng tôi có thể hoàn thành nó một cách thỏa mãn trong khi tôi cũng là người còn zin không?

Nếu một người đàn ông được ôm lúc này, anh ta sẽ làm mà không có chút bận tâm nào. Chuyện này cuối cùng đã đến, tôi sắp thoát khỏi kiếp trai tân. Aah, Matsuda, Motohoma. Tôi đang tiến rất xa. Tôi sẽ làm những việc cực kỳ tồi tệ với các cô gái trong mùa hè. Đó chính là lý do mà rất nhiều học sinh trung học trải qua lần đầu tiên của mình vào mùa hè. Chúng ta hãy cùng nhau làm nó. Hãy cùng nhau làm điều đóoooooooo.

Tôi đã sẵn sàng rồi, tận trong trái tim, tôi xin lỗi Hội trưởng và đẩy Xenovia xuống——.

CLICK.

Cánh cửa đột ngột mở ra. Tôi quay lại——.

“Issei? Điều này là gì? “

Trong khi nở một nụ cười ngượng ngạo, Hội trưởng đang đứng đó với sự tức giận. Cơ thể Hội trưởng đã bao phủ một sức mạnh ma thuật màu đỏ.

“Ara ara, thật là không công bằng, Xenovia-chan. Đây là kế hoạch để em lấy mất zin của Issei-kun sao?”

Akeno-san đang mỉm cười, nhưng bằng cách nào đó, cô ấy phát một luồng khí đáng sợ xung quanh.

“Issei-san... Cậu thật là.... N-ngay cả khi mình đã nói nó.....”

Asia bồn chồn và muốn nói gì đó, cô ấy đang rất tức giận.

“..... Không có bất kỳ sơ suất và cơ hội nào để Issei-senpai chống lại.”

Koneko-chan nói trong khi che nửa con mắt.

“Có gì sai chứ? Issei, bây giờ, chúng ta hãy cùng nhau tạo ra em bé.”

Xenovia nói như thể không biết chuyện gì đang xảy ra.

Nàyyyy. Nhìn tình huống này đi, hãy xem bầu không khí xung quanh một chút diiiiiiiiiii.

“Chúng ta hãy cùng nhau tạo ra em bé.”

Sau khi nghe những lời đó, sắc mặt của các cô gái thay đổi.

Gah! Cả hai cánh tay của tôi bị Hội trưởng và Akeno-san nắm chặt và kéo về phía hồ bơi.

Tôi cảm thấy sức mạnh của hai người đó đang tăng lên.

“Hội trưởng. Để em giải thích việc này.”

“Chị biết rồi. Đó là sai lầm của chị, là lỗi của chị vì đã không để mắt đến em, một người có rất nhiều ham muốn tình dục. Nhưng Issei, chị tự hỏi tạo em bé là gì?”

Hội trưởng mỉm cười “ngọt ngào”. Thật là đáng sợ. Cô ấy quá đáng sợ.

“Em hãy giải thích với mọi người. Chị muốn nghe trái tim của một người đàn ông khi nói về điều đó. Chị tự hỏi trường hợp nào đã biến cuộc trò chuyện trở thành việc tạo ra những đứa trẻ, Issei-kun?”

Đó là khuôn mặt tươi cười bình thường của Akeno-san, nhưng nó toát ra vẻ thật đáng sợ.

Gun! Đột nhiên, tôi có cảm giác bị tấn công, nhìn xuống chân thì thấy một cô gái nhỏ với sức mạnh tuyệt vời, đó là Koneko-chan, cô ấy quặp lấy và kéo tôi đi.

“..... Rất đáng nghi ngờ.”

Koneko-chan. Em định làm gì anh hử? Nhìn kỹ, có phải tôi đang được các cô gái chăm sóc?

“Mình nhận thấy, đầu tiên mình phải giành chiến thắng trong việc chống lại Hội trưởng, Akeno-san, Asia. Đây là một nhiệm vụ rất khó khăn. Tuy nhiên, nếu có nhiều các đối thủ mạnh thì càng sẽ hứng thú hơn.”

Nàyyyyy! Tại sao địa ngục luôn chào đón một kẻ cô đơn như tôi.

Trước đây, Xenovia đã nói những lời kỳ lạ ấy từ miệng của mình—.

Không, một phần cũng do tôi đã trả lời quá nhanh....

“Issei, hãy nhớ lấy, nếu có cơ hội tốt hơn, mình sẽ cùng cậu tạo ra em bé. Cậu hãy chuẩn bị tốt hơn nữa đi.”

“Xenoviaaaaaaaaaaaaaa! Thả mình ra, cứu mình vớiiiiiii!”

Cơ thể của cô ấy càng cạ vào tôi nhiều hơn nữa.

Ngay cả khi tôi nói như vậy với bản thân mình, nhưng suy nghĩ biến thái của tôi không thể từ chối cô ấy được.

À, đó là một ngày thật kích thích... Sau khi rời khỏi hồ bơi, tôi đi về phía khuôn viên trường.

So sánh ngày này với những ngày lúc tôi không may mắn với các cô gái, thật sự mà nói đây là thiên đường. Tuy nhiên, cảm giác mệt mỏi này là gì?

Cơ thể khỏe thân của cô gái mà tôi luôn thèm thuồng. Chưa kể đến, làn da của Hội trưởng. Và ngực nữaaaa. Những sự đụng chạm của bộ ngực và sự lắc lư của chúng đã được tôi lưu vào trong bộ nhớ của mình, nhưng tôi đang tự hỏi tại sao những chuyện xảy ra sau đó khiến tôi cảm thấy kiệt sức.

Hình ảnh bộ ngực của Hội trưởng và Akeno-san hiện lên mỗi khi tôi nhắm mắt... Thật tuyệt vời nhưng sau đó, trận chiến quyết liệt giữa Hội trưởng và Hội phó tái hiện lên khiến tôi co vo trong sợ hãi.

Sự tức giận của các onee-sama thật đáng sợ... Đúng vậy, tôi không muốn bắt tuân hai người đó.

Xenovia cũng là một vấn đề. Ai có thể nghĩ rằng cô ấy khá là táo bạo... Bạn không thể hiểu được Xenovia, nhưng sau khi đến đây, sự chủ động của cô ấy đã tăng lên. Nhưng cô ấy cũng rất dễ thương.

Trong khi rời khỏi trường, một tia sáng màu bạc lóe lên trong mắt tôi. Nó ở phía cổng trường.

“.....”

.....

Trong một khoảnh khắc, tôi đã nhầm lẫn đó là một cảnh trong bộ phim.

Một chàng trai điển trai tuyệt vời đang tìm kiếm gì đó ở ngôi trường. Cậu ấy có mái tóc màu bạch kim giống như của Grayfia-san, nhưng nó lại đậm và tối hơn.

Chàng trai này là một người nước ngoài, vì vậy, tôi không thể đoán được tuổi bằng cách nhìn vào cậu ấy, nhưng có lẽ cậu ấy cùng tuổi với tôi ư? Trẻ hơn tôi sao? Không.....

Chàng trai này đang tìm gì đó ở ngôi trường, cậu ấy hành động như thể tôi là một ảo ảnh. Cuối cùng, cậu ấy nhận ra sự hiện diện và đưa mắt nhìn về phía tôi. Đôi mắt xanh như thể nhìn thấu tim gan của người khác. Với một nụ cười như Thiên thần, cậu ấy nói chuyện trong khi đang tiến về phía tôi.

“Này, đây quả là một ngôi trường tốt.”

“Ừm.....cũng hơi hơi tốt. “

Tôi nở một nụ cười miễn cưỡng và trả lời một cách vui vẻ. Cậu ấy là ai vậy nhỉ? Có rất nhiều sinh viên nước ngoài đang học tại trường học của chúng tôi, có lẽ cậu ấy mới chuyển đến đây trong thời gian này. Tôi không thể tạo ấn tượng xấu về trường của mình được.

Trong khi tôi đang suy nghĩ làm thế nào trả lời các câu hỏi liên sẽ quan đến trường học, thì cậu ấy nói ra một từ duy nhất mà tôi không thể tưởng tượng.

“Tôi tên là Vali. Hakuryuukou— Rõ ràng Vanishing.”

.....

..... Hả? Anh chàng này đã nói gì ——.

“Đây là lần thứ hai chúng ta gặp nhau ở đây, Rõ ràng Wales — Sekiryuutei. Hyoudou Issei.”

Đ-dây có phải là một lời nói đùa. Tôi cảm thấy như bàn tay trái của mình đang bị đốt cháy. Tôi có thể hiểu rằng Ddraig trú ngụ trong tôi đang phản ứng. Này, này, Ddraig. Thực sự đây là người đó à?

Cậu ấy yêu cầu một cuộc thách đấu tại nơi thế này sao? Chờ đã, tôi chưa sẵn sàng cho việc này. Nếu chúng tôi chiến đấu ở đây, Hội trưởng và những người khác có thể sẽ bị thương.

Tôi không cảm thấy sự đe dọa. Tuy nhiên, có phải tôi đã cảm nhận được linh cảm về cái chết?

Nếu chúng ta làm như thế, nó sẽ không kết thúc chỉ với như vậy, không chỉ có khuôn mặt mà cơ thể của tôi còn chưa hoàn thiện. Không biết các thể hệ trước của Ddraig và Sacred Gear đang nghĩ gì về tôi nữa?

Đây là số phận. Đừng giỡn mặt với tôi. Tôi vẫn chưa thực hiện được những điều ecchi với Hội trưởng. Nếu tôi chết, tôi sẽ chết sau khi làm “chuyện đó” với Hội trưởng.

— Tôi nên làm gì đây?

Trong khi tôi đang suy nghĩ thì cậu ấy nở một nụ cười.

“Đúng vậy. Ví dụ, nếu tôi bắt đầu làm một chút ma thuật gì đó với Hyoudou Issei ngay đây— “

Khi tay của Rồng Vanishing gần trước mũi tôi —.

Zaaa!

Hai thanh kiếm bay thẳng về phía cổ Rồng Vanishing.

Kiba và Xenovia là những người xuất hiện trong khoảnh khắc đó. Họ đang cầm Thánh-Quỷ kiếm và Thánh kiếm Durandal đối đầu với Rồng Vanishing.

Tôi không hề cảm nhận được sự hiện diện của họ. Đây là tốc độ của các quân “Mã” trong nhóm khi tôi gặp khó khăn sao?

Thánh-Quỷ kiếm, Thánh kiếm Durandal cùng nhau phát ra một vầng hào quang với sức mạnh khủng khiếp. Ánh mắt của hai người họ thật đáng sợ.

“Tôi không biết các người đang nghĩ gì nhưng các người không nghĩ rằng trò đùa của mình đã đi quá xa à?”

“Tôi không thể cho phép cậu bắt đầu cuộc thách đấu với Sekiryuutei tại đây, Hakuryuukou.”

Kiba và Xenovia nói.

Tuy nhiên, không hề di chuyển ngay cả một chút, cậu ấy—.

“Sẽ tốt hơn nếu các người dừng lại đó. — Có phải tay của các người đang run rẩy...”

Như những lời của Rong Vanishing vừa nói, bàn tay của Kiba và Xenovia đang run lên. Mặc dù đang nắm chặt Thánh-Quỷ kiếm và Thánh kiếm Durandal, những thanh kiếm với sức mạnh kinh hồn, thì họ vẫn thể hiện sự sợ hãi.

“Thật là không muốn khoe khoang. Nhưng hai người không biết tự lượng sức mình. — Giữa tôi và các người có sự chênh lệch về sức mạnh rõ rệt. Các người không thể giành chiến thắng khi chiến đấu với người như Kokabiel, thì sẽ không có cửa chiến thắng khi đấu với tôi đâu.”

Chiến đấu với người như Kokabiel——.

Ông ta là một trong các lãnh đạo của Thiên thần sa ngã, mặc dù chúng tôi đã tập hợp sức mạnh của các thành viên trong nhóm Gremory nhưng vẫn không thể chống lại ông ta. Chỉ cần nhớ lại trận chiến đó cũng đủ khiến tôi sởn gai ốc và đổ mồ hôi. Ông ta là một đối thủ mạnh mẽ, tôi không biết có thể chống lại ông ta không nếu như chuyển sang chế độ Boosted Gear Scale Mail. Cậu ấy chắc chắn phải rất mạnh khi nói ra những điều như thế.

“Hyoudou Issei, cậu nghĩ sức mạnh của cậu đứng thứ mấy trong thế giới này?”

Đột nhiên cậu ấy hỏi tôi. Sức mạnh gì thế...? Tôi ư? Tôi không biết được. Tôi được biết rằng sức mạnh của Sekiryuutei rất bất thường, nhiều người lo sợ nó nhưng tôi không biết sức mạnh thực sự của nó như thế nào. Ngoài ra còn có một thực tế là bản thân tôi quá ít kinh nghiệm.

“Tính từ lúc bắt đầu cho tới khi gần đạt trạng thái Balance Breaker, nó khoảng bốn chữ số — giữa 1000-1500. Không, với một chủ nhân biến thái, thậm chí nó có thể thấp hơn thế nhỉ?”

Tôi cứ suy nghĩ nghi ngờ về những thứ mà cậu ấy đang nói, không biết động cơ thực sự của cậu ấy khi đến đây. Cậu ấy muốn nói gì vậy?

“Có rất nhiều người mạnh mẽ trong thế giới này. Ngay cả Satan Crimson, Sirzechs Lucifer cũng không thể nào nằm trong top 10.”

Đó có phải là những người mạnh hơn Sirzechs-sama không? Thành thực mà nói, tôi không thể tưởng tượng ra nó. Rồng Vanishing giờ lên một ngón tay.

“Tuy nhiên, vị trí số một đã được quyết định. — Đó là một sự tồn tại không thể thay đổi.”

“Cậu đang nói về ai. Đừng nói rằng cậu là người mạnh nhất đó nha?”

Cậu ấy nhún vai với câu hỏi của tôi.

“Dù sao, cậu sẽ sớm biết điều đó. Tuy nhiên, đó không phải là tôi. — Hyoudou Issei, cậu đang có một cuộc sống rất đáng giá đấy. Sẽ tốt hơn nếu như cô cũng mạnh lên, Rias Gremory.”

Rồng Vanishing nhìn về phía sau lưng tôi. Cái nhìn đó hướng tới Hội trưởng.

Ôi, cô ấy biểu hiện trông rất khó chịu. Xung quanh Hội trưởng, cũng có Asia, Akeno-san và Koneko-chan. Asia đang sợ hãi nhưng ngược lại Akeno-san và Koneko-chan dường như đã sẵn sàng chiến đấu.

“Hakuryuukou, việc này có nghĩa là gì? Nếu cậu đang có mối quan hệ với Thiên thần sa ngã thì cuộc gặp mặt này là— “

—“Hai Thiên Long” đó là những con Rồng được gọi. Rồng Welsh và Rồng Vanishing. Trong quá khứ, những người liên quan đến nó đã không có một cuộc sống tốt đẹp.— Làm thế nào mà cô có thể kết thúc điều này?”

“—“

Những lời nói của cậu ấy khiến Hội trưởng không thể nói gì.

Hội trưởng, xảy ra chuyện gì vậy? Cô ấy chắc chắn quan tâm đến tôi, có thể vì thế.....

“Ngày hôm nay, tôi đến đây không phải để chiến đấu. Tôi chỉ muốn đến tham quan ngôi trường. Tôi đến Nhật Bản trong khi hộ tống Azazel, nhưng tôi đã chán. Tôi sẽ không chiến đấu với con Rồng xứ Wales tại đây, — vì có rất nhiều việc phải làm.”

Sau khi nói, Rồng Vanishing quay gót chân và bắt đầu rời khỏi nơi này.

Mặc dù chàng trai này đã bỏ đi, nhưng sự căng thẳng vẫn chưa kết thúc. Kiba và Xenovia vẫn còn run sợ.

Asia đã đến bên tôi và không nói bất kỳ từ nào mà chỉ nắm lấy tay tôi. Cảm ơn, Asia. Có vẻ như lo lắng của tôi đã giảm đi một chút.

Azazel và Ròng Vanishing. Những người mà tôi không bao giờ muốn gặp.

Phần 9

“.....” Sau khi trở về phòng, tôi ngồi trên sàn nhà dựa vào giường.

..... Hakuryuukou.

Ròng Vanishing và sự tồn tại của Ròng Wales trú ngụ trong bàn tay trái của tôi.....là những gì mà tôi biết. Là đối thủ định mệnh, Boosted Gear của tôi và Devide Deviding mà cậu ấy đang nắm giữ, chiến đấu với nhau dường như là số phận của chúng.

Thời điểm chúng tôi gặp nhau, Ddraig có phản ứng. Tức giận, không phải là điều đó. Tôi nghĩ rằng đó giống như sự kích thích cho một trận chiến định mệnh.

Ngay lập tức có một cái gì đó đốt cháy trong tôi. Lúc đó, nếu cậu ấy thách thức thì có lẽ Ddraig sẽ làm tôi rơi vào trạng thái Balance Breaker chưa hoàn thiện.

Một vài ngày trước, khi gặp cậu ấy trong cuộc chiến với Kokabiel, tôi không cảm thấy bất kỳ sự thù địch, những thời gian, này mọi thứ đã khác. Cậu ấy đã tiếp cận tôi. Tôi nghĩ rằng Ddraig cũng cảm thấy thế.

... Những điều như số phận, thật sự tôi không hiểu chúng. Có vẻ như tôi chỉ ngẫu nhiên sở hữu Boosted Gear, những người sở hữu trước đây đã cho ông ta một nơi trú ẩn. Sau đó, số phận của họ phải tiếp tục cuộc chiến giữa Ròng Wales và Ròng Vanishing. Ddraig đã giải thích điều đó với tôi.

Bằng cách nào đó, các đồng đội của tôi luôn xuất hiện bất ngờ, có vẻ như họ cảm thấy rằng sẽ cùng tôi chiến đấu chống lại Ròng Vanishing.

Tôi không hề nhận ra nó. Cái quái gì đang xảy ra vậy?

Tôi là Hyoudou Issei và chỉ là một Ác quỷ bình thường. Tại sao tôi liên quan đến những điều nguy hiểm như vậy? Không có mối liên hệ nào cả. Tôi cũng chẳng quan tâm đến những thứ như số phận.

Mặc dù vậy, tôi không thể thay đổi định mệnh dù chỉ một ít. Cuối

cùng, tôi phải chiến đấu với cậu ấy ư? Không, tôi không muốn giữ mối hận thù đặc biệt này. Thay vào đó, tôi cảm thấy biết ơn vì cậu ấy đã đánh bại Kokabiel. À, nhưng cậu ấy về phe của Thiên thần sa ngã và cũng là người lấy đi cơ hội nút ngực Hội trưởng của tôi. Tôi không thể tha thứ cho cậu ấy vì điều đó... Tôi tự hỏi đã xảy ra điều gì.

Để trở thành Ác quỷ cấp cao, có vẻ như sẽ có rất nhiều trở ngại.

Để nâng cao cấp bậc ma quỷ của tôi thì có ba cách.

Đầu tiên là tiếp tục có hợp đồng với con người đều đặn và nhận được nhiều giá trị hơn nữa. Đó là những gì tôi luôn luôn làm. Ngay cả khi làm mọi việc đều tốt thì cũng không dễ dàng để nâng cao lên trình độ của bạn khi làm một hợp đồng, nó khá là khó khăn, đó là những gì tôi cảm nhận được. Nó khá là khó khăn nên bạn mới không thể có hợp đồng với nhiều người. Ví dụ, tổng thống vvv..., hợp đồng từ những người để lại dấu ấn của mình trong lịch sử. Nhưng tôi không cảm thấy sự hiện diện của những nhân vật lớn trong thành phố này... Ngay cả trong những hoàn cảnh bình thường, các hợp đồng kinh doanh cũng có thể trải qua thời kỳ suy thoái. Nhưng đó là một truyền thống của Ác quỷ, chúng tôi không thể từ bỏ nó.

Thứ hai là, sử dụng sức mạnh cơ bắp. Điều này cũng giống như tham gia một cuộc chiến tương tự như sự việc đã xảy ra cách đây vài ngày với lãnh đạo của Thiên thần sa ngã. Lần gần đây nhất, Hội trưởng đánh giá cao về tôi. Có vẻ như tôi có rất nhiều điểm... Vâng, ông ta là một trong những lãnh đạo của Thiên thần sa ngã mà. Nếu tôi có thể đánh bại một nhà lãnh đạo của Thiên thần sa ngã như một trò đùa thì tôi sẽ được đánh giá cao.

Tuy nhiên, không có nhiều người trở thành tầng lớp thượng lưu bằng cách này. Tùy vào thời kỳ, để chống lại những người quan trọng của Thiên thần sa ngã, nhiều hay ít còn phụ thuộc vào tình trạng của ba phe. Thậm chí ba phe sẽ không dễ xảy ra cuộc chiến một lần nữa, vì thế nên chuyện đó sẽ rất hiếm có.

Cách thứ ba là thăng hạng trong Rating Games. Theo những gì tôi nghe từ Hội trưởng thì trong thực tế đây là con đường ngắn nhất. Hơn thế nữa, tôi muốn trở thành một Ác quỷ cấp cao bằng việc thông qua trò chơi này.

Dưới Địa ngục, có vẻ như những trận Rating Games khuyến khích sự tăng trưởng kinh tế của quỷ. Công trạng trong các trò chơi quyết định điều đó. Cấp độ của các gia tộc sẽ được đánh giá thông qua

công trạng trong các trò chơi.

Gia tộc của Raiser Phoenix cũng là một trong số những gia tộc mà tên tuổi của họ đã được nâng lên thông qua các trận đấu.

Cũng có những người được tái sinh như tôi và rất nhiều trong số họ đã được đánh giá cao thông qua hoạt động ở các trận đấu trong các Rating Games. Có những người đã được vào nhóm của các Ác quỷ tầng lớp thượng lưu và có cùng đẳng cấp như chủ nhân của mình. Có vẻ như, họ đã nhận được các quân cờ Ác quỷ từ Ma vương để tạo ra thuộc hạ của mình. Tại thời điểm đó, họ đã trở thành các vị vua.

À, có một quy tắc là họ phải đến tham gia trò chơi như một quân cờ của chủ nhân, chiến đấu với những người có cùng một đẳng cấp. Trong thế giới loài quỷ, đối với chủ nhân, thực tế họ là một gia đình không bao giờ thay đổi. Ví dụ, chúng ta hãy giả sử tôi trở thành “Vua” trong tương lai, nhưng trong trận đấu của Hội trưởng thì tôi vẫn sẽ là quân “Tốt”.

Tôi và các đồng đội của mình trong tương lai gần chắc chắn sẽ tham gia một trận đấu chính thức. Nếu tôi nhớ chính xác, tôi đã nghe nói rằng ngay sau khi Hội trưởng tốt nghiệp, cô ấy sẽ nghiêm túc bắt đầu chuẩn bị cho trận đấu, chỉ còn một năm nữa. Điều đó sẽ đến nhanh thôi.

Giả sử nếu tôi trở thành Ác quỷ cấp cao, không có nghĩa là tôi sẽ không mạnh hơn trong các trận đấu. Bởi vì các trận đấu chỉ thích hợp với Ác quỷ cấp cao.

Ngay cả khi tôi trở thành vua Harem, nếu tôi không có sức mạnh thực sự thì tôi sẽ bị những người xung quanh chê cười, đồng thời sẽ gây rắc rối cho chủ nhân mình – Hội trưởng. Vì vậy, tôi phải trở nên mạnh mẽ bằng cách nào đó.

Mặc dù trở thành một Ác quỷ, tôi vẫn không thể ngừng lo lắng về tương lai... Tuy nhiên, tôi cảm thấy thật hạnh phúc khi nghĩ mình sẽ trở thành vua Harem vào một ngày nào đó.

Những người có thể đánh giá bạn là các Ma vương, Great King-sama, Archduke-sama... vvv, họ là những người thực sự quan trọng.

Mục tiêu đầu tiên của tôi là trở thành Ác quỷ cấp cao. Vì thế tôi phải tiếp tục làm tất cả mọi thứ có thể và tiếp tục gia tăng giá trị của mình trong các trận đấu mà chúng tôi sẽ tham gia bắt đầu từ năm tới.

Có rất nhiều điều tôi cần phải làm. Và trong số đó là trận đấu định mệnh với Hakuryuukou

À nhưng, nếu tôi đánh bại Hakuryuukou thì điều đó có làm tăng giá trị của tôi không? Không... Bởi vì tôi là Sekiryuutei, vì vậy, tôi phải kết thúc nó... Rõ ràng Vanishing, cậu thực sự là một nỗi đau.....

“Em vẫn đang suy nghĩ về nó sao?”

Đột nhiên, trước mắt tôi là khuôn mặt đảo ngược của Hội trưởng.

Hội trưởng đang nằm ngang trên giường tôi đọc một cuốn tạp chí. Cô ấy cuối nhìn vào mặt tôi từ trên giường. Dường như những lúc Hội trưởng rảnh rỗi, cô ấy thường ở trong phòng của tôi.

“À, không, em chỉ nghĩ nó thế nào thôi....”

Tôi gãi gãi má của mình. Hội trưởng xuống khỏi giường và ngồi bên cạnh tôi.

“Chị tin tưởng vào em. Thậm chí nếu trận quyết chiến xảy ra, chị tin rằng em có thể giành chiến thắng trước Hakuryuukou.”

“___”

Hội trưởng nói với một nụ cười.

H-Hội trưởng... Những lời an ủi và nụ cười của Onee-sama xóa đi tất cả những suy nghĩ trong trái tim tôi. Hội trưởng. Uh, mặt tôi bắt đầu nóng dần lên. Nước mắt của tôi cũng bắt đầu chảy ra. Hội trưởng vỗ đùi của cô ấy. Đó là tín hiệu.....

“Hãy đến đây.”

.... H-Hội trưởng.

Đùi của Hội trưởng. “Không gian chữa bệnh” của tôi. Trong khi nước mắt đang chảy vì lòng biết ơn. Ngay lập tức, tôi nằm xuống và được Hội trưởng nuông chiều. Cô ấy nhẹ nhàng vỗ nhẹ vào đầu tôi. Aah, Onee-sama của tôi.

“Xin lỗi vụ ở hồ bơi nhé. Chị nghĩ sẽ làm em vui vẻ nhưng thay vì thế đã làm em hoảng sợ.”

Hội trưởng đã lo lắng về nó, huh.

“K-không sao. Em cũng vậy, em đã không thể đáp ứng được những gì

Hội trưởng và Akeno-san mong đợi.... N-nhưng, em rất vui, vì đã có thể thoa kem lên Hội trưởng.”

Đó là sự thật. Hơn thế nữa, nhờ có cô ấy, tôi cảm ấy thật thỏa mãn theo nhiều cách khác nhau. Tôi thật hạnh phúc.

“Chị sẽ yêu cầu em thoa kem cho chị một lần nữa. Mùa hè còn rất dài mà.”

“Vâng. Xin hãy để việc đó cho em.”

Được rồi. Đã quáaaaaaa! Tôi sẽ được thoa dầu trên cơ thể của Hội trưởng một lần nữa. Không có gì hạnh phúc hơn điều này. Tôi đã suy nghĩ về cuộc gặp mặt với Hakuryuukou rất nhiều nhưng nhờ sự đam mê trong tâm trí nên tôi đã tỉnh táo trở lại.

Có lẽ là bởi vì tôi cảm thấy nhẹ nhõm, dần dần tôi bắt đầu cảm thấy buồn ngủ... Đùi của Hội trưởng thật là...một nơi tuyệt vời...

Và như thế, ý thức của tôi đã đi đến vào giấc ngủ.

Life 2: Buổi Quan Sát Lớp Bắt Đầu

Phần 1

“Issei. Asia-chan. Mẹ và cha sẽ đến sau cùng nhé.”

Sáng nay, tâm trạng của mẹ tôi vô cùng tốt. Mặc dù không muốn nói những lời này khi đang đứng trước cổng nhà, nhưng có vẻ mẹ tôi muốn xem Asia ở lớp như thế nào hơn so với tôi. Thậm chí mẹ còn nói là bỏ luôn chuyến du lịch mà cha đã thanh toán.

Dường như cha mẹ tôi yêu mến Asia như con gái của mình, nên họ rất muốn xem cô ấy thế nào.

Trước câu nói của mẹ, Asia nở một nụ cười tươi rói trên khuôn mặt và trả lời.

“Vâng.”

Asia có vẻ đã rất hạnh phúc và mong chờ đến ngày hôm nay.

Và cuối cùng cũng đến, hôm nay là ngày dự giờ lớp học.

Họ bảo đây chỉ là ngày tham quan lớp học, nhưng thực tế thì nó còn hơn thế. Với việc mở cửa để chào đón khách mời. Cũng là lẽ tự nhiên khi các phụ huynh học sinh tới dự giờ. Ngoài ra, còn có những học sinh cấp 2 đến xem các lớp học ở đây như thế nào. Điều đó đồng nghĩa là phụ huynh của những học sinh đó cũng sẽ đi cùng, hôm nay giống như một sự kiện công khai vậy.

Không chỉ cha mẹ của chúng tôi, mà nhóm đàn em cấp 2 của học viện Kuou cũng đến, nên những học sinh cấp 3 chúng tôi vô cùng căng thẳng, vì chẳng ai muốn trả lời sai trước mặt đàn em của mình cả.

“.....Chỉ không thấy hứng thú.”

Hội trưởng thở dài và nói. Không biết vì sao nhưng cô ấy có vẻ như không thích buổi dự giờ lớp học này. Mặc dù cha cô ấy và Sizeches-sama sẽ đến thăm, nhưng có vẻ như Hội trưởng không thích gia đình thấy mình ở lớp trông như thế nào. Nếu như hai người đàn ông có mái tóc đỏ đến thăm lớp học, thì việc đó sẽ trở thành một chủ đề nóng hổi để bàn luận.

Về điều đó, tôi vô cùng đồng cảm với Hội trưởng.

Cha mẹ tôi tới đây lần này, ngoài tôi ra còn có cả Asia, nên tôi sẽ vào lớp học như bình thường.

Chúng tôi vào lớp sau khi chia tay Hội trưởng ở cổng trường.

Ngay khi tôi mới ngồi vào chỗ, thì Matsuda và Motohama đã chạy lại hỏi.

“Cha mẹ mày có đến không, Issei?”

“Có, và hơn thế nữa cơ, cả cha mẹ tao đều đến để xem Asia.”

Matsuda gật đầu khi nghe tôi trả lời.

“À, tao hiểu rồi. Nếu như có một người con gái như Asia thì ai cũng sẽ muốn đến xem bằng mọi giá.”

Đúng vậy. Nếu tôi có một cô em gái như Asia, tôi sẽ yêu thương cô ấy hết mình. Không, thực chất cô ấy gần như là em gái của tôi rồi. Vì vậy, tôi hết mực yêu thương cô ấy.

“Đây là lần đầu, nên mình rất phấn khởi.”

Asia hoàn toàn phần khởi. Vâng, nhìn Asia vui thế này thì đã đủ rồi.

“Issei.”

Xenovia đã tới gần chỗ chúng tôi mà tôi không hề hay biết.

Thật lòng mà nói, Xenovia rất nổi tiếng trong đám con trai. Cô ấy cũng là một cô gái khá xinh đẹp. Có lẽ vì khả năng thể chất rất tốt nên cô ấy cũng nổi tiếng với đám con gái nữa.

“Sao thế, Xenovia.”

Xenovia cúi xuống để trả lời tôi.

“Xin thứ lỗi vì hôm nọ đã nói những câu bất ngờ như vậy.”

Những câu bất ngờ. À, hóa ra là về việc tạo ra em bé. Vậy cô ấy đến xin lỗi là vì chuyện này.

“Mình đã tiếp tục nói khi không để ý đến suy nghĩ của cậu.”

Đúng rồi, đó là việc khiến tôi khá hốt hoảng. Bỗng nhiên nói về việc

tạo ra em bé. Không, nếu có thể làm những việc ecchi với cô ấy, thì hãy để tôi làm điều đó. Hãy để Xenovia làm chuyện ấy với tôi đi, tôi hoàn toàn ổn mà. Nhưng cái yêu cầu ấy thì hoàn toàn không hay chút nào.

“Mình nghĩ, đột nhiên yêu cầu điều đó thì sẽ rất khó khăn.”

Phải rồi. Đúng như vậy. Phải có thời gian để chúng tôi cải thiện mối quan hệ này tốt hơn, đến mức chúng tôi có thể làm những thứ ecchi cùng nhau.

“Thế nên—”

Xenovia lấy một thứ gì đó từ túi của mình—Khoan, cái gì đây?

“Đầu tiên chúng ta nên tập sử dụng cái này trước.”

Trước mắt tôi, Xenovia mở ra cái thứ gì đó trong cái gói nhỏ—Đó là bao cao su.

Mắt của cả lớp đổ dồn về cái thứ Xenovia đang cầm trên tay.

“Ồ ồoooooooooooooooooooo. Làm sao mà cậu lấy cái quái này ra trước mặt cả lớp vậy?”

Tôi gập rắc rối rồi. Điều đó là hiển nhiên khi ở tình huống này.

Cái thứ cô ấy cầm. Nó là một thứ gây tác động mãnh liệt đối với học sinh ở trường, đặc biệt là trong thời điểm vô cùng không thích hợp này. Hơn thế nữa, thực sự rất tồi tệ khi lấy nó ra ở ngay trong trường học.

Tức thì cả lớp bỗng ồn ào hẳn lên. Thôi rồi, họ đã trông thấy nó. Hơn thế nữa, tôi còn là tâm điểm gây sự chú ý của cả lớp.

“Trong thế giới mà mình từng sống, sẽ gây tranh cãi khi dùng cái này, nhưng việc sử dụng cái này ở Nhật có thể thuận lợi hơn, vì đây là đất nước phát triển.”

Lúc này, điều đó không quan trọng. Làm cái gì đó với bầu không khí này đi. Mọi người trong lớp đều nhìn tôi và cậu với vẻ kì lạ đó, biết không vậy?

“Mình và cậu đều bị chú ý trong tình cảnh này... Nó không đến nỗi quá tệ, nhưng làm ơn, hãy nghĩ đến thời điểm và địa điểm của chúng ta lúc này đi!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!”

Đáp lại lời tôi, Xenovia nghiêng đầu, cô ấy trông có vẻ chẳng hiểu cái gì cả.

Không ổn rồi. Cô ấy cứ như Asia trước đây vậy, vì cô ấy đã sống trong một thế giới tách biệt với xã hội bên ngoài.

“Sẽ thật tốt nếu Asia có thể sử dụng nó. Việc quan hệ tình dục vô kế hoạch sẽ làm cả hai bên đều bị tổn thương. Mối quan hệ giữa đàn ông và phụ nữ rất là phức tạp.”

Và rồi, Xenovia liền đưa cho Asia một cái.

“?”

Asia nhìn nó không hiểu gì nhưng nhỏ bốn mắt biến thái Kiryuu không thèm cứu tôi mà thì thầm với Asia .

Bỗng nhiên khuôn mặt Asia đỏ bừng lên.

“...Uuh.”

Á. Asia ngất xỉu khi cả khuôn mặt đã đỏ như gấc.

“Cái gì, cái gì? Hyoudou chưa làm cái gì đó tuyệt vời à?”

Tràn đầy sự hào hứng, mắt kính của Kiryuu lóe lên, con nhỏ biến thái ấy tiếp tục nói.

“Tuy nhiên, tôi tự hỏi nó có ổn không. Nếu cậu ngủ với Xenovia thì Asia sẽ—.”

“Kiryuu—sannnn! Dừng lại điiiiiiiiiiiiiii!”

Ồm. Đột nhiên Asia tỉnh dậy và che miệng Kiryuu. Không hiểu sao, cô ấy trông rất gấp gáp, nhưng do chuyện gì vậy?

“Haizz, Asia, mình đã bảo cậu rồi đúng không? Nếu cậu không hành động sớm, Hyoudou sẽ trở nên phiền phức đó. Xung quanh cậu ấy có rất nhiều kẻ nguy hiểm, cậu biết chứ? Nếu cậu cứ tiếp tục đùa giỡn, cậu ấy sẽ bị “ấn” trước khi cậu nhận ra đó. Cậu không thích điều đó đúng không? Khi người mình thích dính đầy hương thơm của người phụ nữ khác.”

“Ồi, híc. Tại sao Kiryuu-san cứ tiếp tục đem cho mình những điều kinh khủng như thế...”

“Mình cảm thấy lo lắng mà. Cậu chỉ có duy nhất mình là đồng minh,

phải không? Mình cũng cảm thấy thật tốt khi cậu có tâm hồn trong sáng, nhưng cậu cần làm những thứ phải làm khi đến thời điểm. Thậm chí là Asia đã đủ chín để bị “ăn” rồi.”

“Mình đã đủ chín để “ăn” ư?”

Asia hỏi tôi. Um... Thật tình chuyện này là sao đây? Tôi không hiểu ý nghĩa về cuộc hội thoại này chút nào cả...?

“À, ừm. Có lẽ cậu đã đủ chín để “ăn” phải không nhỉ?”

Tôi lúng túng trả lời.

“Không phải là rất tuyệt sao. Cậu sẽ được “ăn” đó.”

Kiryuu đang chìm trong những cảm xúc của mình. Cái gì? Này, đừng có lơ tôi và tiếp tục nói chuyện chứ.

“Chết tiệttttttttt! Asia sẽ bị “ăn”.”

“Chuyện này sẽ thú vị đây... “Hội hâm mộ Asia-chan”, chúng ta cần tập hợp các đồng chí lại để có một cuộc họp khẩn cấp và thực hiện biện pháp đối phó.”

Trông Motohama và Matsuda thật lập dị. Tụi nó đang run lên.

“Xã hội thật là bất công khi thằng Issei được hưởng hết.”

Matsuda hét lên. Haizz, tôi bó tay luôn rồi.

“Đưa tay của cậu cho tôi xem chút nào.”

Kiryuu nắm lấy tay tôi và mắt kính lóe lên.

“Tốt lắm, cậu cắt móng tay ngắn đấy.”

“Vậy thì sao?”

Tại sao Kiryuu lại quan tâm đến móng tay của tôi?

“Những người đàn ông cắt móng tay ngắn gọn thì sẽ luôn có hứng thú mạnh mẽ với phụ nữ, đó là những gì tôi biết.— Đúng vậy, để có thể mò mẫm tận hưởng một cơ thể của người phụ nữ, thì sẽ rất phiền phức nếu cậu để móng tay dài.”

“Cô cáo buộc sai rồi. Đây chỉ là tình cờ—“

Khi đang nói thì tôi chợt nhớ ra. Phải rồi, móng tay của tôi được Hội trưởng chăm sóc. Cô ấy bảo đó là bài luyện tập cho móng tay hay cái gì đó...

Chắc nó còn có ý nghĩa sâu xa hơn, mà có lẽ tôi đã lờ mờ nhận ra.

“Issei, đồ khốnnnnnnnnnnnnnn!”

“Mày sẽ làm điều gì đó đòi bại hoặc cái gì tương tự như chuyện đó.”

“Thật đáng sợ. Đúng như dự đoán với một con thú. Sẽ có lúc cậu ấy sẽ nổi thú tính với Asia mất. Asia sẽ bị vậy bần và bô nhô.”

Matsuda, Motohama và Kiryuu trêu chọc tôi. Uuh, lũ khốn nạn. Thậm chí tôi còn không có nổi một cô bạn gái, thì mấy chuyện đó có ý nghĩa gì chứ? Mấy loại phép thuật kiểu này, nó làm tôi trông như một kẻ đòi bại.

... Mà khoan đã, gần đây tôi bắt đầu trở nên nổi tiếng ư...? Tôi không nhận ra điều này.

Matsuda, Motohama và những thằng xung quanh cũng bắt đầu nhìn tôi với ánh mắt ghen tị. Nhưng, điều này không giống việc tôi có bạn gái chút nào.

Tôi không hiểu vì sao mà Hội trưởng và Akeno-san lại hết sức chiều chuộng tôi thế này, nhưng chắc họ vui vẻ khi trêu chọc đầy tớ, đàn em của mình. Điều này làm tôi hoàn toàn có cảm giác như là thú cưng vậy .

Khi họ có một đồ chơi như tôi, thì cả hai đều tranh giành lấy nó...

Xenovia thì... Khi cô ấy trở nên dị thường thì tôi không thể tính thêm cô ấy. Nếu bạn hỏi vì sao thì có lẽ cô ấy chỉ hứng thú với thứ thuộc về ở trong tôi.

Asia. Chúng tôi sống chung với nhau. Cô ấy là người con gái có mối quan hệ tốt nhất với tôi. Tôi nghĩ mối liên hệ giữa chúng tôi ít hay nhiều đều là mối quan hệ gia đình. Điều đó là hiển nhiên, nếu như bạn bắt đầu chung sống dưới một mái nhà, thì nó sẽ trở nên như thế đấy. Tôi nghĩ cô ấy như là một cô em gái dễ thương vậy. Tôi rất hạnh phúc khi cô ấy luôn tin tưởng tôi từ tận đáy lòng.

Anh có thể đi mua sắm với em được không? Chúng tôi đi mua sắm rất nhiều ở các cửa hàng giảm giá.

Sẽ thật kì lạ nếu như Koneko-chan quý mến tôi.

... Vâng, sau tất cả thì mọi thứ còn hơn cả việc trở nên nổi tiếng, số lượng các cô gái trong cuộc đời tôi đã tăng lên. Điều này có hoàn toàn khác với cuộc sống Harem mà tôi hằng mong ước không nhỉ?

Harem làm những việc tôi muốn thực hiện với những cô gái được nói đến ở trên và thưởng thức họ ở mức độ mà tôi muốn, đó là những gì mà tôi nghĩ... Nếu có thể trải nghiệm, chẳng hạn như là bữa ăn đặc biệt hằng ngày, thì điều này sẽ khiến mọi người phải chú ý đến tôi.

Tuy nhiên, so sánh cuộc sống hiện tại với cuộc sống không có hình bóng của cô gái nào trước đây thì nó hoàn toàn khác biệt, kiểu như sự khác biệt giữa thiên đường và mặt đất vậy. Với sự khác biệt to lớn như thế, tôi thích thú với việc có thể trò chuyện được với các cô gái, tôi cảm thấy thật thỏa mãn với cuộc sống này.

Không, với kiểu này, tôi không thể thực hiện được ước mơ Harem. Được rồi. Hãy lấy lại tinh thần để có thể lấy được một cô gái trong đám đông nào.

...Ngược lại, từ khi tôi thật lòng yêu người đó, thì bây giờ thật khó để tôi có thể mở rộng lòng mình với một cô gái dù chỉ một chút. Raynare, bạn gái đầu tiên của tôi, cô ấy là một Thiên thần sa ngã và đã cổ giết tôi sau khi lừa gạt tình cảm của tôi.

Có thể vì điều đó, nên tôi mới như thế này. Không phải vì tôi sợ các cô gái mà vì ở đâu đó trong trái tim này, tôi có cảm giác rằng cuối cùng họ sẽ bỏ rơi tôi.

Hội trưởng, Asia, tôi biết những cô gái trong câu lạc bộ sẽ không làm những việc như vậy.

Tuy nhiên, khi tôi càng thích thì tôi lại càng trở nên lo lắng.

...Chẳng lẽ tôi đang bị Hội trưởng và những người còn lại ghét sao?

Đôi khi, tôi tự hỏi bản thân. Những cô gái mà tôi đã có mối quan hệ tốt trong một thời gian dài. Tôi không muốn bị họ ghét bỏ. Đó là lí do tại sao, tôi không muốn làm cái gì đó quá đáng để bị ghét. Tôi không muốn điều đó xảy ra một lần nữa——.

“Mọi người, Issei-san không phải là người xấu đâu. Đừng bắt nạt cậu ấy nữa.”

Asia đứng ra phía trước và bảo vệ tôi, điều đó khiến Matsuda kinh

ngạc.

“Hicc, Asiaaaaaaaaaaaaaaaaa. Chỉ có cậu là đồng minh của mình.”

“Mình sẽ luôn tin tưởng Issei-san mãi mãi và mãi mãi.”

Cô ấy đúng là một cô gái tốt. Cô ấy vẫn bất chấp mọi thứ và tin vào tôi. Aah, Asia-chan là đồng minh của mình. Mình rất hạnh phúc, Asia.

“... Asia thú nhận đó là sự nhầm lẫn trong bối cảnh này... Không tồi đó...”

Kiryuu lăm bắm gì đó, tôi chắc đó là những lời không tốt đẹp về mình.

“VẬY ĐẤY. Issei biến thái như thế nào thì không quan trọng, cậu ấy vẫn là một người ngay thẳng. Chắc do sự ham muốn tình dục “bộc trực” ra ngoài giống như bản thân của cậu ấy, chắc chắn là vậy.”

Xenovia nói thế có ý gì nhỉ...? Bằng cách nào đó, tôi có cảm giác như mình bị một chút trêu chọc từ quan điểm của cô gái này, nhưng có lẽ tiếp theo cô ấy sẽ nói một thứ kinh khủng.

“Và vì điều đó, nên chúng ta sẽ quan hệ tình dục...”

“ĐỪNG CÓ NÓI NHỮNG THỨ ĐÓ TRƯỚC MẶT MỌI NGƯỜI...”

Tôi ôm đầu và đập xuống bàn để phản ứng lại trước lời nói của Xenovia, người mà tới giờ vẫn chưa hiểu được thêm gì cả.

Phần 2

Và rồi cũng tới giờ vào lớp, từ cánh cửa đã được mở, phụ huynh đang tiến vào.

Bây giờ là lớp tiếng Anh. Nam giáo viên tiếng Anh trông hưng phấn hơn thường lệ và thầy ấy đưa cho mỗi học sinh một túi đựng vật hình chữ nhật. Hở? Đây là cái gì? Đang có gì xảy ra trong giờ tiếng Anh vậy nhỉ?

Quý có thể nói tất cả các ngôn ngữ, vì vậy, giờ tiếng Anh là dịp tốt để thể hiện. Fufufu, hôm nay, tôi sẽ làm lớp hết hồn với trình độ thành thạo và lưu loát tiếng Anh của mình.

Trong khi đang suy nghĩ, tôi nhìn thấy rõ hơn vật mà thầy đã đưa cho mỗi người—— đây là đất sét nhựa hả? Tôi đang hoài nghi thì giáo viên hân hoan nói.

“Bây giờ hãy nặn nó, thử làm cái gì đó mà các em thấy thích với đất sét nhựa mà thầy đã đưa. Con vật cũng được. Con người cũng tốt. Một căn nhà cũng được luôn. Bất cứ thứ gì mà các em nghĩ trong đầu lúc này, hãy nặn nó thành hình dạng đó. Đây cũng là một loại đàm thoại tiếng Anh.”

Đừng có làm những việc thế này chứ. Em không cần những việc thế này, thưa thầy. Hãy quay về tiết học tiếng Anh như thường ngày đi. Để em có thể thể hiện những kỹ năng tiếng Anh trước cha mẹ mình. Em không muốn nặn đất sét nhựa.

“Bắt đầu đi nào.”

Đừng có nói như vậyyyyyyyyy! Trên thế giới làm gì có lớp học tiếng Anh với đất sét nhựa chứ.

“N-nó khó thật.”

Hửm? Asia-chan đã làm xong rồi hả? Như thường lệ, cô ấy thích ứng với các sự vật mới thật nhanh chóng.

“Asia-chan, tiếp tục nữa đi nào.”

“Asia-chan, thật dễ thương quá đi.”

Tôi quay đầu về phía phát ra những giọng nói quen thuộc, đó là cha mẹ tôi, họ đang hướng mắt về phía Asia và hò reo.

Ồ, khi cha và mẹ bước vào phòng thì cả hai đều xem tôi là người tàng hình, họ luôn hướng camera về phía Asia. Chaaa....

Nhận ra giọng của cha mẹ, Asia quay lại và mỉm cười hạnh phúc. Đây chẳng phải giống như một gia đình tuyệt vời sao? Không, với tôi thì đã quá hạnh phúc rồi. Asia-chan, em gái bé nhỏ của tôi. Thật là tuyệt vời.

Khi nhìn xung quanh lớp, tất cả mọi người đều đang miễn cưỡng nhào đất sét nhựa. Đúng vậy, mọi người trong lớp cũng nghĩ như tôi.

KNEAD KNEAD!

Không còn cách nào khác, tôi cũng bắt đầu nặn. Thầy đã nói chúng tôi nên làm gì nhỉ?

À, thầy nói tốt nhất là mọi người nên nặn những gì mình suy nghĩ trong đầu. Trong khi nhào, tôi nhắm mắt lại và bắt đầu thả hồn theo những suy nghĩ hoang đại. Điều đầu tiên tôi tưởng tượng là...

Đó là Hội trưởng đang khỏa thân và mỉm cười với tôi.

Aah, Hội trưởng. Onee-sama của em. Đó là những tưởng tượng đầu tiên trong đầu tôi. Bằng cách nào đó, tôi có thể chạm vào mọi chỗ của Hội trưởng. Thật là mượt và mềm mại, thậm chí nó còn đàn hồi nữa chứ. Trong khi máu mũi của tôi đang chảy ra, tôi tái tạo cơ thể Hội trưởng từ trong tâm trí. Vừa nhắm mắt vừa tưởng tượng, tôi di chuyển tay mình.

Aah, ngực của Hội trưởng. Eo của Hội trưởng. Mông của Hội trưởng thật đầy đặn. Đùi của Hội trưởng thật hoàn hảo dành cho tôi. Tất cả những thứ ấy đang đốt cháy tâm trí tôi.

Tôi nhớ tất cả rất rõ. Cũng tự nhiên thôi, vì mỗi ngày tôi đều nhìn thấy và ghi nhớ nó.

“Hyo-Hyoudou-kun...” Bàn tay ai đó đặt lên vai tôi, tôi mở mắt ra và quay lại, người đó chính là thầy.

Vì lí do nào đó mà thầy rất ngạc nhiên và run cả người. Gì thế nhỉ? Có vẻ như thầy ngạc nhiên khi nhìn vào tay tôi. Tôi cũng nhìn vào tay mình và—có một bức tượng của Hội trưởng hiện ra.

“Ồoh!”

Cả lớp hào hứng reo lên. Khi nhìn tôi, giống như mọi người đang phát ra tiếng ngưỡng mộ “Ồoh!”.

Tuyệt vời. Nó chắc chắn là một Hội trưởng thu nhỏ. Hình dáng của ngực, mông, đùi đều hoàn hảo.

T-tôi đã làm ra cái này hả...? Tôi chỉ di chuyển bàn tay theo những hình ảnh của Hội trưởng trong tâm trí mình, như thế mà một phép màu đã xảy ra.

“T-tuyệt vời... Hyoudou-kun. Không ngờ em có tài năng thế này... Sau tất cả, lớp này đúng là sự lựa chọn đúng đắn. Một lần nữa thầy có thể tìm ra được những khả năng tiềm ẩn của học sinh...”

Thầy nói với hai mắt đầm đìa lệ.

Thật vậy, khi nghĩ rằng tài năng này đã ẩn trong mình... Cho dù nói thế nào, tài năng đó cũng thật dễ dàng khi nó có liên quan tới sự biến thái của tôi.

“Đ-đó không là Rias-senpai sao? Chết tiệt. Đúng như mình nghĩ, Issei

là một tên khôn nặn. Với cả senpai mà hắn cũng...”

“Không thể nàooooo. Rias onee-sama đã bị một con thú làm.....”

Tôi có thể nghe thấy những tiếng la ó gần đây nhưng cùng thời điểm này, có người nào la lên: “5000”, lúc đó không khí lớp học bắt đầu thay đổi.

“Không, 6000.”

“Mình trả 7000. Mình sẽ làm nhẹ nhàng với cơ thể của Gremory-senpai.”

“Đừng có đùa tao. Tao sẽ mua nó. Tối nay chị ấy và tao sẽ ở cùng nhau. 8000.”

Lớp học tiếng Anh sử dụng đất sét nhựa đã hoàn toàn thay đổi, nó trở thành nơi đấu giá cho bức tượng Hội trưởng mà tôi vừa làm xong.

Phần 3

Hiện tại đang là giờ nghỉ trưa.

“Nó được làm rất tốt.”

Hội trưởng mỉm cười và nói trong khi chạm vào bức tượng được làm từ đất sét nhựa tổng hợp lúc ở lớp. Cuối cùng, tôi đã không bán bức tượng đó cho đám bạn cùng lớp. Tôi đã không thể bán nó, vì đó là bức tượng thân hình của Hội trưởng.

Khi Asia và tôi ra ngoài mua cái gì đó để uống, thì đã tình cờ bắt gặp Hội trưởng và Akeno-san bên máy bán hàng tự động.

“Á ra á ra, quả đúng như những gì mong đợi từ Issei-kun, người đã được ngắm và chạm vào cơ thể của Hội trưởng hằng ngày.”

Akeno-san cười và tỏ vẻ ngạc nhiên trước chất lượng của bức tượng. Không, em không có làm những việc đó hằng ngày với Hội trưởng như chị nghĩ đâu..... Khi em được tự mình trải nghiệm cơ thể quý giá đó, em đã khắc sâu nó vào tâm trí.

“Vậy lần sau em sẽ làm cho chị một bức chứ? Nếu em cần chị làm mẫu, chị sẽ khỏa thân cho em. Hơn nữa em có thể chạm vào chị.”

“Thật sao, Akeno-san?”

Đó là điều tuyệt vời nhất. Trên cả tuyệt vời. Trong lúc định nói ra điều đó, Hội trưởng và Asia véo má tôi.

“Đừng có nghĩ tới chuyện đó.”

“Đừng có nghĩ tới chuyện đó.”

Những cô nàng ở trong nhà tôi thật khó tính.

“Nhân tiện, Hội trưởng. Liệu Sirzechs-sama sẽ tới chứ?”

Trước câu hỏi của tôi, Hội trưởng đưa tay lên trán và thở dài.

“Có, anh ấy sẽ đến cùng với cha chị.”

Vậy là cha của Hội trưởng cũng sẽ tới. Vậy đây là chuyến ghé thăm lớp học kiểu gì thế... Tôi cảm thấy tò mò về điều này.

“À, Hội trưởng. Hơn nữa mọi người cũng đã ở đây.”

Kiba đã xuất hiện. Hửm? Kiba cũng tới để mua nước uống sao?

“Ara, Yuuto. Em uống trà chứ?”

Trước câu hỏi của Hội trưởng, Kiba chỉ tay về phía hành lang.

“Không, vì lí do nào đó, em đã nghe được một tin đồn về việc có một phù thủy mở sự kiện chụp ảnh, vì vậy, em nghĩ rằng nên tới xem một chút.”

Với câu trả lời của Kiba, tôi và Hội trưởng nhìn nhau và cùng gật đầu.

KACHA KACHA!

Những tiếng đèn flash máy ảnh liên tục kêu lên, những đứa con trai đang cầm máy ảnh chụp gì đó ở góc hành lang.

Vì có cả một đám đông chen chúc, nên tôi không thể biết được họ đang chụp gì. Theo như câu chuyện của Kiba thì “Phù thủy” đang có mặt ở đó, nhưng...bằng cách nào đó, tôi đã luồn ra khỏi đám đông và đứng phía trước.

Vâng, tôi đã có thể nhìn thấy chút ít. Khi tôi tới gần hơn, có một bộ trang phục quen thuộc hiện ra trước mắt tôi.

Một cô gái xinh đẹp trong trang phục của một nhân vật anime. Nếu

tôi nhớ không nhầm thì đó là bộ “Cô gái phép thuật, Mil kiss Viral 7 alternative”. Tôi đã từng gặp một “Mil-tan đặc biệt” có trái tim của một thiếu nữ, cơ thể thì lại là đàn ông, hẳn mê mẩn với bộ anime này.

À, khi tôi nhìn kĩ hơn thì quả thực cô ấy rất giống nhân vật Mil Kiss. Cô ấy cũng đang xoay cây gậy của mình lòng vòng. Mấy đứa con trai chụp hình cô ấy một cách phấn khích như trẻ con gặp được kẹo. Tôi cũng muốn có một bức hình. Váy của cô ấy ngắn đến nỗi pantsu cứ liên tục lộ ra.....

Hội trưởng tiến tới cạnh tôi sau khi lách qua đám đông, ngay khi nhìn về phía cô gái phép thuật Mil kiss thì cô ấy bộc lộ sự hoảng sợ.

“Cái-“

Do sự bối rối quá mức của Hội trưởng, tôi cũng rất ngạc nhiên. Điều làm Hội trưởng bất ngờ tới mức này thì.....

“Này này. Mấy người đang chụp ảnh ở lối đi chung đấy.”

Trong lúc nhắc nhở mọi người, người bạn của tôi từ Hội học sinh-Saji tiến tới chỗ này bằng cách lượn qua đám đông.

Những cô gái trông giống thành viên của Hội học sinh đi sau Saji cũng đang tiến tới chỗ đám đông đang chụp ảnh.

“Này này, giải tán đi, giải tán đi. Hôm nay là ngày để cho mọi người thấy việc học hành của chúng ta. Đừng có làm náo động lên ở những nơi thế này.”

Saji đang làm tròn nhiệm vụ của mình. Đám đông đang chạy như nhện vỡ tổ. Mấy tên săn ảnh cũng phải miễn cưỡng rời đi trước những lời nhắc nhở của Saji.

Tất cả những người còn ở lại là nhóm tôi, nhóm Saji và cô gái cosplay đó.

“Cả cô nữa, xin đừng ăn mặc như vậy. Khoan đã, liệu có phải cô là một phụ huynh không? Mà kể cả như vậy, cô vẫn phải biết những quy tắc ăn mặc phù hợp với trường học này chứ. Ăn mặc như vậy sẽ gây phiền phức đấy.”

“Êh, nhưng đây là đồng phục của tôi mà☆.”

Saji nhấn mạnh lời nhắc nhở nhưng Mil Kiss vẫn tạo dáng với những

tư thế dễ thương mà chẳng buồn để tâm đến lời Saji.

Saji nghiêng răng lại nhưng ngay khi nhận ra Hội trưởng, cậu ấy lập tức cúi đầu xuống.

“Ồ, là Rias-senpai. Chị đến thật đúng lúc. Em vừa mới dẫn đường cho Maou-sama và cha của chị.”

Khi Saji quay đầu lại, dưới sự hướng dẫn của Chủ tịch Sona Sitri, một người đàn ông tóc đỏ tiến lại gần về phía này.

“Chuyện gì vậy? Saji, tôi luôn luôn bảo cậu phải sắp xếp mọi việc một cách chuẩn xác——.”

Chủ tịch nghiêm giọng nhắc nhở, nhưng ngay khi nhìn thấy Mil Kiss, cô ấy đột nhiên im bật lại.

“Sona-chan. Tìm thấy em rồi☆.”

Sau khi nhìn thấy Chủ tịch, lập tức Mil Kiss mừng rỡ bám chặt lấy cô ấy.

Oo. Một người quen của Chủ tịch hả? Giống như tôi nghĩ, ngay cả Saji cũng thể hiện rằng cậu ấy đang gặp rắc rối khi đối phó với vấn đề này.

.....Humm? Tôi vừa mới để ý điều này nhưng..... Hummm? Hử?
Bằng cách nào đó, tôi cảm thấy Chủ tịch và cô gái cosplay đó có vẻ giống nhau..... Tôi ngờ vực về việc này. Một cách tự nhiên, ngài Sirzechs gọi cô gái đang cosplay đó.

“À, thì ra là cô, Serafall. Vậy là cô cũng đến đây.”

.....Serafall——.....? Hình như tôi từng nghe cái tên này ở đâu rồi thì phải.....

“Đó là Leviathan-sama.”

.....Trong một khoảnh khắc, tôi không hiểu Hội trưởng nói gì.
Hội trưởng nhắc lại một lần nữa vì biết tôi vẫn chưa hiểu ra.

“Người đó là một trong Tứ đại Ma vương hiện tại, Serafall Leviathan-

sama. Và thêm một điều nữa, đó cũng chính là onee-sama của Sona.”

"Eee

Tiếng hét của tôi vang vọng khắp hành lang. Thật chứ. Hội trưởng nghiêm túc chứ! Đây chắc chỉ là lời nói đùa thôi phải không? Ma vương cực kì xinh đẹp mà tôi đã nằm thấy trong cả giấc mơ là người này sao?

Không, quả nhiên là cô ấy xinh thật. Mặc dù là chị của Chủ tịch, vẻ đẹp của cô ấy không hề thua kém Hội trưởng. Tuy nhiên, tôi đang mơ tưởng về một onee-sama hấp dẫn hơn với một chút đậm đàng và kèm thêm sự lôi cuốn quyến rũ nữa. Ngực cũng phải “to” nữa chứ. Ngoài ra còn phải để một đường chẻ quần lộ đùi. Tôi tưởng tượng về một nữ Ma vương nói ra những từ đậm dục từ đôi môi mềm mại của mình.

.....Tôi không nghĩ rằng đó lại là một cô gái mặc đồ cosplay nói chuyện thật dễ thương..... Thật sự cô ấy rất xinh.....

“Serafall-sama, lâu rồi không gặp.”

“Ara, Rias-chan☆. Cũng lâu rồi nhĩ~☆ Dao này em vẫn ổn chứ?”

Giọng điệu thật dễ thương. Ngay cả Hội trưởng cũng cảm thấy bối rối.

“V-vâng. Cảm ơn chị. Hôm nay chị tới để tham gia buổi quan sát lớp của Sona phải không?”

“Đúng rồi☆ Sona-chan thật xấu tính quá mà. Em ấy đã giấu chị về ngày hôm nay. Haizz. Vì cú sốc này, onee-chan có thể sẽ tấn công lên Thiên đàng đấy☆.”

Chỉ vì vậy mà tấn công Thiên đàng hả? Tôi không hiểu cô ấy đang nói đùa hay thật nữa.

“Issei. Chào chị ấy đi.”

Như Hội trưởng nói, tôi cúi xuống và chào cô ấy.

“R-rất hân hạnh được gặp ngài, em là Hyoudou Issei. Em là đầy tớ của Rias Gremory-sama và là một quân “Tốt”. Xin được ngài chỉ giáo ạ.”

“Rất vui được gặp em ☆.Chị là Maou Serafall Leviathan☆ Cứ gọi chị là Levi-tan☆.”

Trong khi quay sang ngang, cô ấy tạo chữ V bằng hai ngón tay, cô gái cosplay— À không, Ma vương Leviathan-sama.

.....C-cái gì đây, cái thứ siêu ánh sáng đang tỏa ra nàyyyyyyyyyyy.

“Này, Sirzech-chan. Đây có phải là Ròng-kun trong lời đồn?”

Có phải cô ấy vừa gọi Sirzech-sama là “chan”? Liệu ngài ấy sẽ tha tội cho cô ấy vì đã gọi như vậy. À không, quên mất, vì họ đều là Ma vương nên chắc xưng hô như thế cũng chẳng có vấn đề gì nhỉ.....?

“Phải, đó là cậu nhóc đang mang trong mình Ròng Welsh, Hyoudou Issei-kun.”

Sirzech-sama cũng không có ý kiến gì về phần “chan” thêm vào tên mình. Thế tức là cô ấy luôn gọi như vậy sao?

“Ara Ara, bác Gremory.”

“Vâng, Serafall-dono. Đây là một trang phục từ các câu chuyện tiểu thuyết mà. Ta nghĩ rằng có phần hơi lạ với Maou nhưng.....”

“Ara, ☆ bác vẫn chưa biết sao? Trang phục này đang là mốt ở vùng này đó, bác biết không ạ?”

“Hẻ, thì ra là vậy. Có vẻ như ta đã có phần thiếu hiểu biết.”

“Hahaha, Tou-ue, đừng tin điều cháu vừa nói chứ.”

Vân vân và vân vân...., có rất nhiều nội dung trong cuộc trao đổi giữa nhà Gremory và Leviathan-sama.

“H-Hội trưởng, điều này đang tạo ra cho em cảm giác kì lạ, nó vượt xa những gì em tưởng tượng những mà, Serafall-sama thật là.....”

Hội trưởng bộc lộ vẻ như muốn xin lỗi khi nhìn thấy trạng thái hoang mang của tôi.

“Chị đã quên không nói điều này— Không, chị chẳng muốn nhắc tới chút nào nhưng cả bốn Maou đều giống như vậy. Trong những lúc rảnh rỗi, họ đều trở nên khá kì quặc trên nhiều khía cạnh.”

Hội trưởng nói điều đó với tôi trong khi cất tiếng thở dài. Không thể tin được. Liệu điều đó có ổn không khi các Ma vương của loài quỷ đều như vậy chứ?

Nhìn kĩ hơn, khuôn mặt của Chủ tịch đang chuyển thành một màu đỏ. Có vẻ như khi nhìn thấy người chị của mình với hành động và lời nói như vậy, cô ấy cảm thấy rất xấu hổ. Nhận thấy điều đó, Leviathan-sama nhìn vào gương mặt Chủ tịch và tỏ vẻ lo lắng.

“Sona-chan, em sao thế? Khuôn mặt đỏ như gấc rồi đó, em có biết không? Có phải vì đây là cuộc hội ngộ sau một thời gian dài, nên em cảm thấy hạnh phúc hả? “Onee-sama.” “So-tan”, hãy gọi như thế và ôm nhau một cách Yuri đi, như vậy là tuyệt lắm đó, Onee-chan.”

.....Thật ngoài sức tưởng tượng. Đây là Leviathan-sama đó ư? Mắt Chủ tịch giật giật và nói với vẻ không hài lòng.

“.....O-onee-sama. Đây là trường học của em và em được trao trách nhiệm là một Chủ tịch của Hội học sinh ở đây... Không quan trọng chị với em có quan hệ thế nào, hành vi của Onee-sama là quá.... Em không thể chấp nhận loại trang phục này.”

“Không chịu đâu, Sona-chan. Nếu em nói vậy, Onee-chan của em sẽ buồn lắm đó. Sona-chan không biết là chị được ngưỡng mộ như một cô gái phép thuật á. Với cây gậy lấp lánh, chị sẽ xóa sổ Thiên thần và Thiên thần sa ngã☆.”

“Onee-sama, hãy cẩn thận lời nói. Nếu chị là một Maou lấp lánh thì đất nước bé nhỏ này sẽ bị phá hủy nhiều lần.”

Cô ấy không phải là một Ma vương phép thuật, nhưng nhìn rất giống Ma vương phép thuật. Ma vương phép thuật, Serafall Leviathan-sama thật đáng sợ.

“Này, Saji. Khi một trong những lãnh đạo của Thiên thần sa ngã xâm phạm đến chúng ta, Chủ tịch đã không gọi chị của mình... Nhìn kìa, họ chẳng giống như không có mối quan hệ tốt đẹp đâu nhỉ?”

“Ngược lại thì có. Ngược lại ấy. Serafall Leviathan-sama rất yêu quý em gái của mình, nếu gọi cô ấy thì mọi chuyện sẽ trở nên khủng khiếp. Nếu như cô ấy phát hiện em gái mình bị Thiên thần sa ngã làm tổn thương, chúng ta sẽ không biết cô ấy phản ứng thế nào. Chắc chắn chiến tranh sẽ nổ ra ngay lập tức. Đó là quyết định đúng đắn khi không gọi Serafall-sama mà gọi Lucifer-sama. Tuy nhiên, lần đầu tiên tôi gặp cô ấy thật là tuyệt, nhưng điều này thật là...”

Um, tôi hiểu rồi. Mà khoan đã, Ma vương-sama có ổn với điều đó không? À, Saji đang rất hoang mang.

“Hức, em không thể chịu đựng được nữa.”

Một Chủ tịch bình thường thì rất bình tĩnh và điềm đạm nhưng bây giờ hai mắt đầy lệ và chạy đi khỏi chỗ này.

“Đợi đã. Sona-chan. Em đi đâu chị cũng đi đó.”

Ma vương phép thuật chạy phía sau cô ấy.

“Đừng đi theo em.”

“Khôngggggggg! Đừng bỏ Onee-chan của em lại. So-tannnnn.”

“Em đã kêu chị nhiều lần là đừng thêm “tan” mà.”

.....Cuộc rượt đuổi của hai chị em Ma vương. Xin đừng xóa sổ trường học vì cảm xúc của hai người.

“Vâng. Người nhà Sitri thật hòa nhã. Em có nghĩ thế không, Ria-tan.”

“Onii-sama, đừng thêm “tan” vào tên thú cưng của em và cũng đừng gọi em thế....”

Giờ tới lượt cuộc trò chuyện ngượng ngùng của nhà Gremory.

Hể, Hội trưởng ở nhà được gọi là Ria, hử.

“Không đâu... Ria-tan. Ngày xưa em luôn theo sau anh mọi lúc và gọi “Onii-sama Onii-sama”.....Nhưng giờ thì... Đúng là tuổi nổi loạn mà....”

Sirzechs-sama đang bị sốc. Tôi cảm thấy ngài ấy như đang trêu đùa.

“Hửm. Onii-sama. Sao anh lại nhắc tới thời thơ ấu của em——.”

FLASH.

Cha của Hội trưởng liền chụp ảnh cô ấy lúc nổi giận. Biểu hiện của Hội trưởng đầy cảm xúc.

“Khuôn mặt thật đẹp, Rias. Tốt lắm, con ngày càng lộng lẫy..... Cha sẽ lấp đầy sự thiếu vắng mẹ con với tất cả tâm huyết vì bà ấy không thể đến đây ngày hôm nay.”

“Otou-sama! Haizzzz!”

Gia đình của các Ma vương đang ở đây. Không có nhiều sự khác biệt trong mối quan hệ giữa cha mẹ và con cái so với con người. Vâng, nếu có chuyện xảy ra và trở thành một cuộc chiến ở đây, thì đất

nước bé nhỏ này sẽ bị biến mất.

“Maou-sama và gia đình của họ đều có đặc điểm chung thú vị.”

Akeno-san nói với một nụ cười hạnh phúc từ tận trong tim.

“Đặc điểm chung?”

“Maou-sama và tất cả mọi người đều hài hước. Và cũng không ngoại trừ việc là em gái của một người nghiêm túc. Ufufu, chắc bởi vì anh trai của mình thành Maou-sama, nên cô ấy không thể không trở nên nghiêm túc.”

Hội trưởng và Chủ tịch chắc phải trải qua nhiều khó khăn, gia đình của các Ma vương chắc cũng như thế. Và trên hết là——.

“Ôi trời, Issei.”

“O-otou-san.”

Có lẽ cha mẹ tôi đang đi dạo xung quanh trường, họ xuất hiện với bàn tay đưa lên.

“Hyoudou Issei-kun, có phải đó là cha mẹ của cháu?”

Cha của Hội trưởng hỏi tôi.

“V-vâng. Họ là cha mẹ của cháu.”

“Ta thấy rồi. Vâng.”

Cha của Hội trưởng đứng trước mặt cha mẹ tôi....

“Rất vui được gặp hai người, tôi là cha của Rias.”

Cha Hội trưởng và cha tôi bắt tay nhau.

Khi biết quý ông với mái tóc màu đỏ thẫm là Otou-sama của Hội trưởng, biểu hiện của cha mẹ tôi từ đang vui chuyển thành tối sầm căng thẳng. Điều đó cũng không gây ngạc nhiên nếu họ trở nên thế này khi gặp cha của Hội trưởng.

“C-c-ccccccảm ơn. À, ừm, tôi là cha của Hyoudou Issei. Chúng tôi đang được Rias-san chăm sóc, ừm, là.....”

Otou-san. Đúng là cha của tôi. Tôi không tin được. Đúng là ứng xử tuyệt vời.

“Không như vậy đâu. Cảm ơn vì đã chăm sóc Rias. Tôi nghĩ mình nên đến chào hỏi hai người, dù sao đi nữa thì tôi và Sirzechs cũng rất bận rộn với công việc nên không dễ dàng có cơ hội tới đây. Có vẻ đây là dịp cực kì may mắn. Thật là vinh dự được gặp hai người hôm nay.”

“Không, không sao. Tôi cũng nói với cha của Issei rằng muốn chào hỏi ông một lần— Không, không, tôi đã nói với chồng tôi về điều đó.”

Mẹ. Mẹ nói lạ thật. Vì mẹ không sử dụng từ ngữ thường dùng nên mới lúng túng như thế đấy. Uwah, tôi thật xấu hổ.

Mặt Hội trưởng đã đỏ lên. Cô ấy cũng giống tôi. Sau tất cả thì cuộc gặp mặt của cha mẹ hai bên thật đáng xấu hổ.

“Vâng. Tôi muốn nói chuyện ở một nơi yên tĩnh hơn. Nơi này thật dễ bị dòm ngó. Và hơn thế nữa, con cái chúng ta đang xấu hổ.”

Ồ, đúng như mong đợi từ cha của Hội trưởng. Ông ấy có thể đọc được bầu không khí. So với cha tôi, thì không cần lo lắng nhiều về ông ấy. Cha của Hội trưởng đưa tay về phía Kiba.

“Kiba-kun.”

“Vâng.”

“Làm phiền cháu dẫn chúng ta đến nơi yên tĩnh hơn?”

“Vâng. Xin hãy theo cháu.”

Kiba cúi đầu chào cha mẹ tôi và đi trên hành lang.

“Vậy thì Rias, Hyoudou Issei-kun. Ta sẽ trở lại sau khi nói chuyện một chút. Sirzechs, ta giao phần còn lại cho con được không?”

“Vâng, Otou-ue.”

Sirzechs-sama vẫn sẽ ở lại, hử. À, họ chỉ vừa mới chào hỏi nhau. Đây là khoảng thời gian giữa các bậc cha mẹ trao đổi với nhau.

“Issei, cha và mẹ sẽ trở lại sau khi nói chuyện một tí.”

“À, Otou-san, đừng nói gì bất thường nhé?”

“Cứ để đó cho cha.”

Tôi nghi ngờ cha mình sẽ làm điều gì đó bất thường, nhưng với sự

hướng dẫn của Kiba, Otou-san, Okaa-san và Otou-sama của Hội trưởng rời khỏi đây.

“Rias.”

“Sao vậy, Onii-sama?”

“Anh muốn nói chuyện với em một chút. Xin lỗi, Issei-kun. Tôi sẽ mượn em gái tôi một chút. Akeno-kun, em sẽ đi cùng chúng ta chứ?”

“Vâng.”

Akeno đồng ý đáp lại. Họ sẽ nói gì vậy nhỉ? Tôi đoán đó sẽ là một chuyện gì đó quan trọng đối với tầng lớp quý thượng lưu. Phải rồi, họ sẽ không gọi một Ác quỷ cấp thấp như tôi.

“Vâng. Em sẽ ổn thôi.....”

Sirzechs-sama cùng Hội trưởng và Akeno-san biến mất đi đâu đó.

Chỉ còn Asia và tôi ở lại. Hai chúng tôi nhìn nhau.

“Được rồi, giờ chúng ta về lớp của mình thôi nhỉ?”

“Vâng.”

Như thế là tôi và Asia cùng trở về lớp học của mình.

Phần 4

“Ara, Asia-chan, con rất ăn ảnh trong video.”

Mẹ tôi say mê nhìn vào Asia trên TV.

“Hahahaha! Nâng niu con gái bé bỏng là nhiệm vụ của cha mẹ.”

Trong khi uống rượu sake, cha Hội trưởng nở một nụ cười chân thành. Có lẽ rượu sake làm mọi người ai cũng như nhau... Mặc dù ông là một người sang trọng.

Sau bữa tối tại nhà Hyoudou, cuộc họp bình luận chuyển thăm lớp học ngày hôm nay đã bắt đầu.

Người tham gia: cha và mẹ của tôi, cha của Hội trưởng và Sirzechs-sama.

Trong khi uống rượu sake, họ so sánh các video mà mình đã quay.

Các cô gái được nhận xét thì đang ngồi ở cuối phòng khách với khuôn mặt đỏ và đang cầu nguyện “Kết thúc một cách nhanh chóng, kết thúc một cách nhanh chóng”. Điều này giống như là nửa sống nửa chết vậy.

Thật tốt khi cha mẹ không quay tôi. Không chụp ảnh lúc tôi nặn đất sét nhựa thật ra cũng tốt. Tôi không biết cha mẹ tôi và cha của Hội trưởng đã nói những gì trong trường nhưng họ đã trở nên gần gũi. Thực sự là đã xảy ra chuyện gì?

“Đây là... một địa ngục, những việc như thế này chưa từng xảy ra trước đây.....”

Toàn bộ cơ thể Hội trưởng run lên và mặt thì đỏ rực độ.

“Hãy nhìn xem. Ria-tan của chúng ta giơ tay và trả lời câu hỏi của sensei.”

Sirzechs-sama. Ngài ấy đang cho ý kiến về em gái mình trong khi đang cao hứng. Ooh. Hội trưởng lấy tay che mặt lại.

“Em không thể chịu đựng được nữa. Onii-sama, đồ ngốc.”

Aah! Hội trưởng bỏ chạy vì không thể chịu đựng thêm nữa.

SUPAN!

Sirzechs-sama bị đánh bằng quạt giấy của Grayfia-san.

“Hội trưởng.”

Tôi lo lắng và đuổi theo Hội trưởng.

Phần 5

Hội trưởng đang ngồi trước cửa phòng tôi.

Cô ấy phồng má lên thể hiện thái độ không hài lòng. Không biết điều gì làm cô ấy như thế.

“H-Hội trưởng. Chị có muốn vào phòng em không?”

Hội trưởng gật đầu mà không nói bất kỳ lời nào. Không hiểu sao, tôi cảm thấy cô ấy trở thành một cô gái bình thường.

Sau khi vào phòng, Hội trưởng nhảy lên giường và im lặng trong khi nằm úp xuống.

Đó là một tình huống mà rất khó để nói bất cứ điều gì. Tôi ngồi trên sàn nhà và đang tìm kiếm một số từ hợp lý trong bộ não của mình.

“Cha mẹ em và gia đình của chị chắc đang vui vẻ.”

“.....”

Um, không có câu trả lời. Không, tôi cảm thấy căn phòng im lặng hơn, tôi không ngừng lo lắng.

“Cuộc gặp này... Em cảm thấy rất vui. Cha mẹ dường như đang rất vui. Cha của chị và những người khác cũng..... họ cũng rất cởi mở nhưng...”

“..... Chị biết. Chị rất hạnh phúc khi cha chị và cha của Issei đang nói chuyện vui vẻ.”

A, tôi nhận được câu trả lời. Điều này thật là tốt.

“Này, Issei.”

“Vâng.”

“Em có vui khi gặp chị không?”

—

Tôi không ngờ được hỏi câu đó. Hội trưởng tiếp tục nói.

“Chị rất vui khi đã gặp Issei. Chị không thể tưởng tượng một cuộc sống mà không có em. Chị đã nghĩ về nó như một vinh dự. Em có biết là em có một vị trí rất quan trọng trong trái tim của chị không?”

C-cô ấy có tình cảm với tôi, hử..... Tôi nhận được một lời khuyến khích của cô ấy đối với một người đầy tớ.

“Đó là một vinh dự. Em cũng rất vui khi gặp Hội trưởng. Em có thể tuyên bố điều này một cách chắc chắn Tuy nhiên, em nghĩ rằng một ngày nào đó Hội trưởng sẽ có bạn trai, có lẽ không phải là em..... Hội trưởng có thể sẽ đi đến một nơi rất xa.”

Hội trưởng ngẩng đầu và nói với tôi.

“Ara, chị chưa định có một người bạn trai cho mình, em biết không? Hơn thế những lời em nói với chị, nó là một cú sốc.”

“Hả? N-Nhưng, không phải chị sẽ lấy cho mình một người chồng

sao?”

“Đúng là vậy. Để kế thừa gia tộc, một đứa con rể rất là quan trọng.”

...? Một lần nữa tôi đã không nhận ra vấn đề đó

“Chị sẽ quyết định kiểu con rể của gia đình mình. Nếu chị phải làm điều này, chị sẽ nuôi nấng người đàn ông đó theo những lý tưởng của riêng chị. Đó là cách nhanh chóng. Nè, Issei.”

“Haa, em hiểu rồi.”

Tôi không hiểu rõ những Hội trưởng dự định có chồng tương lai, hử. Nếu được ước, tôi ước mình được ở vị trí đó, nhưng đối với tôi thì điều đó rất là khó khăn. Người chồng tương lai của Hội trưởng..... Kiểu người chồng sẽ được tạo ra bằng sự nuôi nấng của Hội trưởng là sao?

Khônggggg, tôi muốn được ở vị trí đó..... Nhưng, tôi tự hỏi nếu đó là điều không thể.

“Chị cũng đã nghĩ về buổi lễ kết hôn của mình, em biết không? Phong cách Nhật Bản cũng rất tuyệt. Hôn lễ được cử hành ở một nơi nào đó tại Nhật Bản cũng rất tốt. Nếu nói về một nơi có cảnh quan đẹp thì sau đó——.”

Hội trưởng đã tưởng tượng tới lúc đó, hử. Không, tôi muốn kết hôn với Hội trưởng.

“——.”

Miệng của tôi bất ngờ bị khóa lại. Tay của Hội trưởng quấn quanh cổ tôi, với một chuу... Tôi nhận được nụ hôn của Hội trưởng sao? Uoooooooooh! Tôi và Hội trưởng lại hôn nhau một lần nữa.

Đây là cảm giác của đôi môi. Tôi có thể thưởng thức nó một lần nữa. Một cảm giác mềm mại và gợi cảm.

Đó là nụ hôn thứ hai của chúng tôi. Tôi đã có nó. Tôi nhận được nụ hôn thứ hai của Hội trưởng. Um, đây là phần thưởng cho điều gì vậy? K-không, kệ điều nhỏ nhặt ấy đi. Tôi muốn thành thạo trong cảm giác kích thíchhhhhh này.

Cùng với đó, trong khi tôi di chuyển, bất ngờ lưỡi Hội trưởng liếm môi của tôi. Như thế nó sẽ đi vào miệng tôi——.

Guh!

Lưỡi của tôi và Hội trưởng đan xen vào nhau, tôi cảm thấy nó gần chạm vào cổ họng mình, đó là một nụ hôn sâu.

Có nước bọt chảy ra từ miệng của tôi và Hội trưởng, Hội trưởng dường như có chút hối tiếc.

Uhhhhh! Một sợi nước bọt tạo thành từ miệng của tôi và Hội trưởng. Tôi cảm thấy như mình sẽ chết sau khi di chuyển nhiều như thế.

Không, chết cũng được. À, như tôi nghĩ, không. Nếu tôi phải chết thì tôi muốn chết sau khi thực hiện một nụ hôn lưỡi với Hội trưởng. Hơn thế, tôi không muốn quên cảm giác được Hội trưởng liếm. Nó thực sự tuyệt vời.

“Uh...”

Người đã kéo cổ tôi lại là Asia. Cô ấy đang khóc.

“Này Asia. Không được gián đoạn khi chị đang thể hiện tình cảm với Issei. Mặc dù em ấy đã được thưởng thức một nụ hôn dài mà có lẽ em ấy đã mong muốn từ rất lâu... Khó khăn lắm mới có cơ hội này, em biết không?”

H-Hội trưởng. Cái cách mà cô ấy thể hiện tình cảm với đầy tớ của mình ngày càng táo bạo. Tôi thật hạnh phúc. Cảm ơn Hội trưởng rất nhiều. Tuy nhiên, do sự kích thích quá mạnh mẽ nên bộ não của tôi bị tê liệt.

“... Chỉ Hội trưởng-san..... là không công bằng.”

“Mớm sâu cho chim non. Chị đã học được nó trong cuộc chiến với Akeno.”

Chị đã học được những gì, Hội trưởng. Uoooooh! Hội trưởng và Asia đang nhìn chăm chăm vào nhau. Một lần nữa trong phòng của tôi, trận chiến giữa các cô gái bắt đầu. Gần đây, nó xảy ra rất nhiều tại đây.

— Trong khi tôi đang suy nghĩ, có sự can thiệp của cô hầu gái tóc màu bạch kim.

“Hai người đánh nhau là không tốt. Đặc biệt là trước mặt của Issei-sama, điều đó là không khôn ngoan.”

Grayfia-san chia tách hai người đang nhìn chăm chăm vào nhau, cô ấy làm cho họ bình tĩnh lại.

“Đó là sự thật, đánh nhau là không tốt.”

Hơn nữa, Sirzechs-sama cũng bước vào phòng của tôi. Đây có phải là một cuộc gặp mặt như lúc này không?

“Chúng ta ra ngoài một tí. Một lần nữa có chuyện anh cần nói với em. Rias, hãy tiếp tục cuộc nói chuyện sáng nay.”

Nói chuyện? Chuyện gì vậy? À, hồi sáng, Hội trưởng và Akeno-san đã được Sirzechs-sama gọi.

Đối với người hay hỏi như tôi, Sirzechs-sama nói một thứ ngoài sức tưởng tượng của tôi.

“Chúng ta hãy bàn về quân “Tượng” còn lại.”

—. Đó là quân “Tượng” đã có trước khi tôi và Asia được tái sinh.

Phần 6

Sau giờ học ngày hôm sau.

Tôi đang đứng trên tầng trệt của tòa nhà cũ và nơi đó là “căn phòng phong ấn”.

Mọi người trong câu lạc bộ đã tập trung lại. Khi nhìn từ bên ngoài, căn phòng này đã được đóng chặt một cách cẩn thận nên chúng tôi không thể quan sát được những thứ bên trong. Nó được dùng vào việc gì, không có một lời giải thích nào cả... Nhưng theo những lời bàn tán thì có lẽ có một quân “Tượng” khác đang ở đó.

Một quân “Tượng” — Trong một thời gian dài, đối với những người mới tới như tôi và Asia, thì đó là một thành viên bí ẩn của câu lạc bộ. Ngoài ra, ngoại trừ người mới tới là Xenovia, tất cả thành viên còn lại đều biết về người đó.

Người đó tồn tại ở đây trước khi tôi trở thành một Ác quỷ nhưng vì rất nhiều lý do nào đó, người đó đã không thể tham gia vào trận Rating Game với nhà Phoenix và trận chiến chống lại Kokabiel.

Theo những gì tôi nghe được, khả năng của cậu ấy được cho là rất nguy hiểm. Và do Hội trưởng không thể hoàn toàn kiểm soát được cậu ấy bằng sức mạnh của mình nên phải phong ấn cậu ấy lại. Thực tế cậu ấy là cái gì? Cậu ấy nguy hiểm đến vậy ư?

Tối hôm qua, Sirzechs-sama đã giải thích điều này trong phòng của tôi. Trong trận chiến chống lại nhà Phoenix và Kokabiel, Hội trưởng

đã nhận được sự đánh giá cao từ bốn Ma vương, Nhà Great King Bael, Nhà Archduke Agares, và những Ác quỷ cấp cao khác. Cuối cùng thì họ cho rằng Hội trưởng đã có thể kiểm soát quân “Tượng” của mình. Và với điều đó, chúng tôi đang đứng trước “căn phòng bị phong ấn”... Nhưng

Dòng chữ “tránh xa” trên cửa đã được phong ấn bằng ma thuật một cách kĩ càng.

“Đứa trẻ này đang ở đây. Lúc nào em ấy cũng sống tại nơi này. Hiện tại, sức mạnh của em ấy được nói lỏng về đêm. Vì vậy, nếu chỉ ở trong tòa nhà cũ này, em ấy có thể ra khỏi phòng của mình, nhưng em ấy lại từ chối làm điều đó.”

Đó là những gì Hội trưởng nói. Vì vài lý do nào đó, cô ấy gõ cửa và bắt đầu giải phóng một vòng tròn ma thuật. Cô ấy đang phá bỏ phong ấn ư? Nếu một ai đó bị giam giữ trong không gian chật hẹp và tù túng như thế này trong vòng nửa ngày, liệu người đó có trở nên phát điên không? Điều này là hoàn toàn có thể đối với tôi. Nếu tôi được bảo rằng tôi sẽ được tự do làm bất cứ thứ gì trong căn nhà cũ này vào buổi tối, thì tôi sẽ vui mừng mà chạy ngay ra ngoài.

“Liệu cậu ấy có bị tự kỉ không nhỉ?”

Trước câu hỏi của tôi, Hội trưởng gật đầu kèm theo một tiếng thở dài. Là vậy ư? Một người tự kỉ, hừm.

Kiba tháo bỏ băng dán trên cửa, Akeno-san cũng giúp Hội trưởng trong việc loại bỏ phong ấn.

“Đứa trẻ bên trong này chính là người kiếm được nhiều giao ước nhất trong số các đầy tớ.”

Akeno-san nói. Thật ư? Người kiếm được nhiều giao ước nhất... Cậu ấy làm điều đó bằng cách nào?

Akeno-san tiếp tục nói như để đáp lại câu hỏi của tôi.

“Thông qua một chiếc máy tính, đứa trẻ này sẽ thực hiện những giao ước đặc biệt với con người. Thành thực mà nói, em ấy là người không muốn gặp chúng ta. Những kiểu người như vậy sẽ giao dịch bằng các cách khác nhau và tạo ra những quan hệ khác với chúng ta. Họ giải quyết mọi thứ thông qua những chiếc máy tính. Giao dịch thông qua máy tính, trong số các Ác quỷ đầy tớ mới thì em ấy làm số lượng giao ước như một Ác quỷ cấp cao.”

Tuyệt vời. Giao dịch thông qua máy tính. Và với điều đó, cậu ấy đã lập giao ước với con người, hử.

“—Bây giờ, chị sẽ mở cửa.”

Phong ấn chạm khắc trên cửa đã biến mất, nó chỉ còn là một cánh cửa bình thường. Hội trưởng mở ra.

“Khôngggggggg.”

—! Một tiếng hét chói tai phát ra từ bên trong! C-cái gì vậy?

Hội trưởng không hề ngạc nhiên, thay vào đó cô ấy chỉ buông một tiếng thở dài và bước vào trong cùng Akeno-san.

“Ngày mới tốt lành, thật sự rất vui khi thấy em năng động như vậy đấy.”

“Tại saoooo?”

Đứng ở ngoài có thể nghe thấy cuộc trò chuyện. Theo giọng nói nghe được, đó có thể là một học sinh sơ trung nhưng... là một cô gái ư? Hay đó là một cậu bé? Tôi không thể chắc chắn được. Mặc dù tôi có thể cho rằng người đó đang rất bối rối.

“Ara ara, phong ấn đã bị loại bỏ. Bây giờ, em có thể ra ngoài rồi. Hãy cùng ra ngoài nào.”

Akeno-san nói một cách dịu dàng. Tôi cảm thông với điều đó. Rõ ràng cô ấy đang cố gắng để nói chuyện với cậu ấy.

Tuy nhiên—

“Khôngggggggggg. Nơi này rất tuyệt vời. Em không muốn đi ra ngoài. Em không muốn gặp mọi ngườiiiiiiiiiiiiiiii!”

Phải chăng đó là biểu hiện nghiêm trọng của người tự kỉ??

Asia và tôi nhìn nhau và nghiêng đầu. Xenovia đang thắc mắc. Chỉ có Kiba và Koneko-chan hiểu tình huống này như thế nào, hử, Kiba cười cay đắng, còn Koneko-chan buông một tiếng thở dài.

Tôi lấy hết quyết tâm của mình và rụt rè bước vào. Đi được một chút, tôi liếc nhìn căn phòng.

Chiếc rèm được đóng chặt lại. Lờ mờ. Căn phòng được trang trí một cách đáng yêu đến kì lạ, nó nhìn như phòng của con gái vậy. Có cả

những búp bê nhồi bông nữa.

Một chiếc quan tài hả? Có một chiếc quan tài được dùng để chôn cất nằm ở góc phòng.

Hội trưởng và Akeno-san đang ở phía trong. Đó là quân “Tượng” của Hội trưởng hả?

Nhìn kĩ hơn nữa, người hiện diện ở đó là một cô bé xinh đẹp với kiểu cách quý phái, mái tóc vàng, đôi mắt đỏ nhìn giống hệt búp bê. Cô bé đó đang ngồi bệt trên sàn và điệu bộ như thể muốn thoát khỏi Hội trưởng và Akeno-san. Cô bé đang run lên rất nhiều.

Chờ đã, cô bé mặc bộ đồng phục dành cho nữ của học viện Kuou. Trên hết, cô bé thực sự rất đáng yêu.

“Ồ. Một bé gái. Chưa kể là người ngoại quốc nữa chứ.”

Tuyệt vời. Một bé gái xinh đẹp tóc vàng khác sau Asia, hửm. Tôi thực sự hạnh phúc. Hai quân “Tượng” tóc vàng xinh đẹp, không có gì tuyệt vời hơn điều đó.

Nhưng Hội trưởng quay đầu lại và nói.

“Nhìn bề ngoài thì em ấy giống với một bé gái nhưng không có gì nghi ngờ, đó là một bé trai.”

..Ếh? Trong một khoảng thời gian ngắn, tôi không còn tin vào tai mình nữa. Điều đó thật lố bịch một cách trần trụi. H-Hội trưởng, chị không đùa chứ, cậu bé này giống hệt một bé gái xinh đẹp.

“Không không không, nhìn thế nào đi nữa, đó cũng là một cô gái, Hội trưởng... Ếh? Chị nghiêm túc chứ?”

“Em ấy có thói quen mặc quần áo của con gái.”

Akeno-san nói một cách bình tĩnh..... Thói quen mặc quần áo con gái là sao?? Vậy cậu ấy mặc đồng phục nữ sinh là do thói quen thôi ư?

“Ếeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeh!?”

Tôi thét lên vì sốc.

“Ếeeeeeeh!! Em xin lỗi, thực sự xin lỗi.”

Cô bé tóc vàng, à không, cậu bé tóc vàng mặc đồ con gái la lên vì tiếng thét của tôi.

Nghiêm túc chứ. Cậu ấy thực sự là con trai sao? Không không, cho dù nhìn thế nào đi nữa, cậu ấy giống hệt một cô gái và thậm chí còn xinh đẹp hơn những cô gái bình thường khác. Tôi không thể chấp nhận điều đó. Thậm chí giọng nói cũng giống hệt một cô gái. Chiều cao cũng như vậy.

“Uwaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!”

Tôi ôm chặt lấy đầu và gục xuống sàn nhà. Điều này thực sự rất phi lý. Đó vẫn là một bé trai mặc dù cậu ấy rất đáng yêu. Sao Chúa lại nhấn tâm như vậy. Đợi đã, Chúa đã chết rồi mà. Cuộc sống thật nhấn tâm.

Sự sai lầm giới tính. Khi nằm trong bụng mẹ, chắc hẳn cậu ấy đã dính phải một thứ gì đó. Uwaaa, Tôi không thể chấp nhận điều này.

“Liệu mọi thứ có ổn thỏa khi chấp nhận sự thật phũ phàng đó..... Cậu ấy trông giống hệt như một cô gái xinh đẹp..., nhưng lại là con trai và có dương vật nữa chứ.....”

“..... Không được nói những từ thô bỉ đó.”

Auh! Trước khi tôi nhận ra thì Koneko-chan đã bước vào phòng.

Xin lỗi, Koneko-chan. Nhưng, điều này thực sự quá phũ phàng.

“Thật đau đớn khi có thói quen mặc đồ con gái vì nó phù hợp với cậu ấy, khi mình nghe được sự thật không cần thiết này, mình đã rất sốc. Mặc dù cậu ấy bị tự kỉ, nhưng lại có thói quen mặc quần áo của con gái. Chẳng lẽ những bộ quần áo đó là để cho ai đó xem sao?”

Cậu ấy bác bỏ lời những lời nói của tôi.

“N-N-N-nhưng, quần áo con gái cực kì dễ thương.”

“Đừng nói cái kiểu siêu dễ thươngggggggggggg như thế. Khỉ thật. Mặc dù em là một đứa con traiiiiiiiii! Em đã làm tan vỡ giấc mơ của anh trong tích tắcccccc. Một giấc mơ tuyệt vời về em và Asia, hai quân “Tượng” tóc vàng xinh đẹp, em có biết không hả? Hãy trả lại giấc mơ đó cho anh.”

“....Viết và mơ về ai đó chỉ là thoáng qua.”

“Koneko-chaaaaan. Chuyện này không phải là một trò đùa đâu.”

Tuy nhiên, điều đó quá độc ác. Tôi nghĩ cậu ấy là một cô gái, nhưng đó chỉ một gã mặc đồ con gái.

“ N-N-Nhân tiện thì đây là ai vậy ạ?”

Gã mặc đồ con gái hỏi Hội trưởng. Hội trưởng nói khi chỉ về phía tôi, Asia và Xenovia.

“Đây là những người đầy tớ mới trong khi em đang ở đây. Quân “Tốt”, Hyoudou Issei. Quân “Mã”, Xenovia. Và quân “Tượng” giống em, Asia.”

Chúng tôi nói ”Rất vui được gặp em.”, nhưng cậu ấy chỉ nói một cách đầy sợ hãi “Eeeeeek, số lượng thành viên tăng lên nhiều quá.” Phải chăng cậu ấy bị ám ảnh về nỗi sợ đối với con người? Điều này thật là tệ.

“Làm ơn, chúng ta cùng ra ngoài chứ? Được không? Mọi thứ sẽ ổn khi em không phải bị phong ấn ở đây nữa, được chứ?”

Hội trưởng nói một cách dịu dàng nhưng—

“Khônggggg! Thế giới bên ngoài là không thể chấp nhận được. Em sợ. Em rất sợ ra bên ngoài. Trong mọi trường hợp, ngay cả khi ra ngoài em sẽ chỉ gây rắc rối cho những người khác.”

Không hiểu sao, tôi trở nên giận dữ. Ngoài ra, tôi không thể tha thứ cho việc một đứa con trai lại có khuôn mặt như vậy. Tôi tiến tới, kéo lấy tay cậu ấy.

“Này, Hội trưởng nói đi ra ngoài mà—”

Vào thời điểm tôi cố gắng kéo tay cậu ấy.

“Eeeeeeeek!”

Cùng với tiếng hét của cậu ấy, khung cảnh trước mắt tôi trở thành một màu trắng xóa—

.....Humm? Hả? Mặc dù chắc hẳn là tôi phải đang giữ lấy tay cậu ấy ngay lúc này nhưng cậu bé mặc đồ con gái trước mắt tôi đã biến mất.

Nhìn kĩ thì, cậu ấy đang run rẩy ở một góc của căn phòng. Hả? Tại sao chứ? Tôi chắc chắn là chỉ vừa kéo tay cậu ấy thôi mà...

“Điều này thật kì lạ. Chỉ trong một khoảnh khắc.....”

“.....Chắc chắn là có gì đó đã xảy ra.”

Asia, Xenovia và tôi đều ngạc nhiên trước hiện tượng bí ẩn này

những toàn bộ thành viên còn lại trong căn phòng chỉ buông một tiếng thờ dài. Kiba và những người khác tất nhiên đã biết về điều đó.

“Đừng nổi giận. Đừng nổi giận mà. Làm ơn đừng đánh emmmm!”

Như thường lệ, cậu ấy đang la hét. Cậu ấy đã làm gì vậy?

Nhận thấy sự nghi ngờ của tôi, Akeno-san giải thích.

“Em ấy sở hữu một Sacred Gear mà bất cứ khi nào bị kích động, thời gian của mọi thứ trong tầm nhìn của em ấy sẽ dừng lại trong một khoảng cố định.”

.... Đợi đã nào, dừng thời gian hả? Nghiêm túc chứ? Cậu ấy trông ngớ ngẩn như vậy mà có một Sacred Gear đầy quyền lực.

Cậu ấy sở hữu Sacred Gear như thế. Đó là lý do tại sao, trong một phút chốc, chúng tôi cảm thấy sự ác ý trong đó.

Cậu ấy đã dừng chúng tôi lại và chạy đi, hừm. Mặc dù tôi cho rằng cậu ấy đã chạy trốn nhưng có lẽ cậu ấy mang trong mình một sự ám ảnh không thể ra khỏi căn phòng này. Điều đó có thể tha thứ được.

“Bởi vì em ấy không thể kiểm soát Sacred Gear của mình nên Archduke và Maou, Sirzechs-sama đã yêu cầu phong ấn em ấy lại.”

Tôi đã hiểu ra mọi thứ nhờ có sự giải thích cặn kẽ của Akeno-san. Cậu ấy có thể dừng thời gian. Đó thực sự là một sức mạnh đáng sợ. Nếu không thể kiểm soát nó, cậu ấy có thể sẽ gây hại cho những người bạn của mình. Phải chăng đó chính là lý do sao?

Hội trưởng ôm lấy cậu ấy từ phía sau và nói với chúng tôi.

“Cậu bé này tên là Gasper Vladi. Em ấy là quân “Tượng” của chị. Thời điểm này, em ấy là học sinh năm nhất của học viện Kuou. — Ngoài ra, trước khi được đầu thai, em ấy là nửa người, nửa ma cà rồng.”

Life 3: Tôi Có 1 Kouhai

Phần 1

“Forbidden Balor View?”

Với câu hỏi của tôi, Hội trưởng gật đầu.

“Ừm. Đó là tên của Sacred Gear mà Gasper sở hữu. Nó rất mạnh.”

“Ngưng đọng thời gian, điều đó không phải đã phá vỡ quy tắc tự nhiên sao?”

Hội trưởng liền trả lời với thắc mắc của tôi.

“Đúng vậy, sự thật là thế. Nhưng sức mạnh có thể nhân đôi và sức mạnh làm giảm đi một nửa của Hakuryuukou cũng phá vỡ quy tắc mà, em hiểu không?”

Đúng là như vậy nhưng... Có thể ngưng đọng thời gian, thì nó phá vỡ quá nhiều quy tắc tự nhiên.

“Vấn đề là em ấy không kiểm soát được nó. Do đó, Gasper bị phong ấn cho tới bây giờ. Em ấy cứ kích hoạt Sacred Gear của mình một cách vô thức.”

Tôi cũng nghĩ như thế.

“Tuy nhiên, Hội trưởng đã làm một người có một sức mạnh như thế trở thành trụ cột của mình. Chưa kể đến việc chỉ sử dụng có một mảnh Ác quỷ.”

Sau khi tôi nói thế, Hội trưởng lấy ra một cuốn sách từ không trung, cô ấy lật ra các trang và đưa cho tôi.

Nhìn vào các trang đó thì thấy nó giải thích các mảnh Ác quỷ.

“————— Đó là một mảnh đột biến.”

“..... Mảnh đột biến sao?”

Kiba liền trả lời câu hỏi của tôi.

“Nó khác với các mảnh thông thường, nếu một người đầu thai phải cần nhiều mảnh thì chỉ cần một mảnh đó đã tái sinh được, mảnh đột biến có thể làm được như thế.”

“Hội trưởng sở hữu một mảnh đột biến.”

Với câu nói được thêm vào của Akeno-san. Sau đó, Kiba nói tiếp.

“Thông thường, đối với quý cấp cao, chỉ một trong mười Ác quỷ mới có thể sở hữu được một mảnh duy nhất. Đó là sự bất thường từ khi hệ thống mảnh Ác quỷ ra đời, nó đại loại như bị lỗi vậy nhưng có vẻ như mảnh Ác quỷ vẫn được giữ lại cho vui. Gasper-kun là người dùng mảnh đó.”

À, nghĩa là Hội trưởng sử dụng một mảnh hiếm như vậy cho Gasper.

“Vấn đề là năng lực của Gasper.”

“Hội trưởng, chị nói vậy là sao?”

“Em ấy có một khả năng hiếm có và sức mạnh Sacred Gear cứ tăng dần mà em ấy không hề hay biết. Từ cuộc nói chuyện lúc trước, có thể nói rằng, trong tương lai, có khả năng em ấy sẽ đạt Balance Breaker.”

———!

B-Blance Breaker ư? Đó là một thời điểm cực kì nguy hiểm mà phải không? Nếu cậu ấy không kiểm soát được năng lực của mình khi đạt được nó thì.... Chưa kể, đó là Sacred Gear ngừng động thời gian.

Có lẽ hiểu được sự ngạc nhiên trên mặt tôi, Hội trưởng đặt tay lên trán và ủ rũ.

“Đúng vậy. Đó là thời điểm quan trọng. Tuy nhiên, chị đã được sự chấp thuận, có vẻ những người có quyền lực đã đánh giá chị có thể kiểm soát Gasper từ lúc này. Chắc do chị đã làm Issei và Yuuto đạt được Blance Breaker.”

Không xét đến Kiba, Blance Breaker của tôi thì bị giới hạn một số điều kiện kèm theo và nó cũng chưa ở dạng hoàn chỉnh, bạn biết không? À, tôi còn nghe rằng mình cũng được đánh giá khá cao khi đánh bại tên khốn Raiser. Tôi đoán là Hội trưởng – chủ nhân của tôi cũng được đánh giá cao. Mặc dù RỒNG Vanishing đã can thiệp, nhưng chúng tôi đã có thể bảo vệ trường học mà không có bất kỳ sự tàn phá lớn nào trong vụ việc với Kokabiel.

Đó là lý do tại sao những người có quyền lực đã đánh giá, nếu là Hội trưởng hiện tại thì đã có thể kiểm soát được Gasper.

“..... Uuh, m-m-mặc dù em không muốn anh nói về em.....”

Có một thùng giấy lớn đặt cạnh tôi. Tiếng nói phát ra từ đó. Tôi từ từ đá nó.

“Eeeeeeeeeeeeeeeeeek!”

Một tiếng hét vang lên. Tiếng của ai thế? Dĩ nhiên nó là của Gasper-kun rồi.

Bởi vì cậu ấy rất sợ hãi với thế giới bên ngoài, nên đã chui vào cái thùng giấy đó. Anh chàng thật là..... Cậu ấy ghét thế giới bên ngoài căn phòng nhiều thế á.

“Xét theo khả năng, có lẽ em ấy đứng sau Akeno. Mặc dù là một nửa ma cà rồng, nhưng em ấy lại đến từ một gia đình ma cà rồng thuần chủng với dòng dõi tốt, đồng thời sở hữu một Sacred Gear mạnh mẽ vì một nửa là con người. Trời phú cho khả năng ma cà rồng và vượt trội với ma thuật trình thuật sĩ trong phần con người. Nếu không có những khả năng đó, em ấy có thể sẽ không là quân “Tượng” với một mảnh Ác quỷ đột biến như vậy.”

Đó là những gì Hội trưởng nói. Wow, cậu ấy thật tuyệt vời, hử, “ma cà rồng tự kỷ-kun”.

À, nhưng cậu ấy có ổn với ban ngày và mọi thứ không nhỉ?

“Hội trưởng, ma cà rồng sợ ánh sáng mặt trời mà phải không? Em ấy có sao không?”

Hội trưởng gật đầu.

“Em ấy sở hữu một dòng máu ma cà rồng đặc biệt được biết đến là Day walker, nó có thể di chuyển vào ban ngày, vì vậy không có vấn đề gì. Tuy nhiên, em ấy không thích ánh sáng mặt trời.”

Day walker ư? Hử, có ma cà rồng như thế à?

“Em ghét ban ngàyyyy! Mặt trời biến mất thì tốt hơnnnnnnnnnn.”

Tôi hiểu, tôi hiểu rồi. Ngay cả đối với quý, mặt trời giống như kẻ thù tự nhiên. Tuy nhiên, vì chúng tôi là học sinh của trường này, sẽ là không tốt nếu không đi học vào ban ngày, đúng không?

“Em không đến lớp học đúng chứ? Nếu em không kiểm soát sức mạnh của mình và gây rắc rối thì sẽ không tốt, em biết không?”

Tôi nói vậy nhưng cậu ấy hét lên.

“Không. Em thấy tốt trong hộp giấy này. Không khí và ánh sáng bên ngoài là kẻ thù tự nhiên của emmmm. Xin hãy cho em vẫn là cậu bé sống trong hộp giấyyyyyyy.”

..... Thật khủng khiếp. Tôi tự hỏi sao lại như vậy.

“Ngoài ra thì em ấy không cần máu à? Em ấy là ma cà rồng mà đúng không?”

Hội trưởng liền trả lời cho tôi.

“Vì em ấy là một nửa ma cà rồng nên không thèm khát máu thường xuyên. Nếu cung cấp máu cho em ấy 10 ngày một lần thì không có vấn đề gì. Mặc dù em ấy không hề thích uống máu.”

“Em ghét máuuuuu! Em cũng ghét cáááááá! Ghét gan luônnnnnnnn!”

Nếu bạn là một ma cà rồng với quyết tâm ghét và thích dữ dội như thế, thì bạn sẽ làm cái quái gì?

“..... Ma cà rồng gì cũng không thích.”

Koneko-chan thốt ra những lời đó. Đúng như dự kiến, cô ấy không hề tỏ ra thương xót.

“Uwaaaaaah! Koneko-chan là người ích kiíííííííííí!”

Có phải vì hai người họ cùng học năm nhất, nên cô ấy không hề thương xót chăng? Hử? Mặc dù tôi lớn hơn, nhưng cô ấy cũng không hề dễ dàng gì với tôi.

“Trong thời gian này, cho đến khi chị trở lại thì Issei, Asia, Koneko và Xenovia hãy hướng dẫn Gasper. Còn Akeno và chị sẽ đi đến nơi cuộc họp của ba phe. Có vẻ như Onii-sama của chị muốn nghe chi tiết về Balance Breaker của Yuuto. Vì vậy, em cũng sẽ đi cùng luôn.”

“Vâng, Hội trưởng.”

Khoan đã, Kiba được Ma vương gọi. Là chuyện về Thánh-Quỷ kiếm ư?

À, nếu tôi nhớ chính xác thì thanh kiếm đó, hiện tượng Blance Breaker là không thể, vì vậy nó là một hình thức bất thường của Sacred Gear. Muốn điều tra thêm về nó cũng là lẽ dĩ nhiên.

“Issei-kun, xin lỗi đã để Gasper lại cho cậu.”

“Không sao, để đó cho mình, Kiba. Vì cũng có Asia, Koneko-chan và Xenovia nữa mà, chúng mình sẽ làm được.”

Thành thật mà nói thì tôi cũng thấy khó chịu..... Ma cà rồng tự kỉ. Tôi lo lắng chuyện xảy ra sắp tới.

“Gasper-kun, em nên bắt đầu làm quen với thế giới bên ngoài biết không?”

Akeno-san nói vào hộp giấy.

“Akeno one-samaaaaaa! Xin đừng nói như thế.”

“Ara ara, thật là phiền hà. Issei, chị để lại cho em đó.”

“Vâng, nếu là Akeno-san yêu cầu thì em sẽ làm tốt nhất có thể.”

Tôi không thể phụ lòng của Hội trưởng và kỳ vọng của Akeno-san.

“Ừm. Vậy Issei, mình cũng chịu trách nhiệm rèn luyện em ấy hả? Một người con trai yếu đuối là không tốt. Và mình cũng muốn đối mặt với ma cà rồng từ nhỏ rồi. Để em ấy cho mình.”

Xenovia buộc sợi dây vào cái hộp giấy. Muốn đối mặt với... Khoan đã..... Cô ấy muốn tiêu diệt Gasper hả.....?

“Eeeeeeeeeeeek! Kkkk-không đời nào, em không muốn chiến đấu với người sử dụng Thánh kiếm Durrandaaaaaa! E-em sẽ bị tiêu diệt.”

“Đừng hét lên thế, Gasper. Nếu em muốn, chị sẽ chuẩn bị một cây thánh giá hoặc nước thánh, đồng thời cũng dùng tối tấn công em luôn được không?”

“Eeeeeeeeeek! Tỏi, khôngggggggggggggg!”

Tôi nghĩ thật không may khi cậu ấy gặp Xenovia.

À, Xenovia là quỷ, nên cũng sẽ bị tổn thương với mấy thứ đó. Tôi lo lắng chuyện gì sẽ xảy ra trong tương lai.....

Phần 2

“Này, bắt đầu chạy đi nào. Em nên làm quen dần với ánh sáng đi là vừa đấy.”

“Eeeeeek! Đừng đuổi em trong khi chị đang vùng vẫy thành Durandal đó nữa.”

Chiều nay, khi chúng tôi tới thì cậu bé ma cà rồng đang bị người sở hữu thanh Thánh kiếm – Xenovia săn đuổi.

Đứng từ ngoài nhìn vào, nơi đây trông như đang diễn ra cuộc săn ma cà rồng vậy. Durandal cũng đang phát ra những tiếng động đáng sợ trong khi giải phóng một lượng ma lực khổng lồ.

Gaspar chạy trong tuyệt vọng. Như thể cậu ấy sẽ bị xé ra thành từng mảnh nếu như Xenovia đuổi kịp.

Có vẻ như, cô gái sở hữu Thánh kiếm của chúng ta đang cho cậu ấy rèn luyện thể lực, phương châm được đưa ra đó là “Một tinh thần khỏe mạnh xuất phát từ một cơ thể khỏe khoắn.”

Một cô gái đầy sức sống, đó là những gì tôi nghĩ. Cô ấy đang vung vẩy thanh kiếm huyền thoại và đuổi theo Gaspar một cách đầy vui vẻ.

Bây giờ, tôi nghĩ cô ấy đã dần quen được với việc sống ở đây. Xenovia từng nói rằng sống cùng với chúng tôi thực sự rất tuyệt.

Có lẽ, Asia cũng như vậy khi làm quen với cuộc sống ở thành phố này. Nhật Bản là một nơi hầu như không có tôn giáo nào, sống một cuộc sống đơn giản ở đây khá là dễ dàng đối với họ.

“Chị cảm thấy rất vinh dự khi gặp em – một quân “Tượng” khác giống chị, chúng ta chưa nói chuyện với nhau trực tiếp trước đây.....”

SOB.

Asia tỏ ra một chút bối rối và chảy nước mắt.

Ở nhà, cô ấy cũng thường nói những thứ kiểu như [Mình muốn gặp "Tượng"-san quá.], quả thực cô ấy đang rất mong chờ cuộc gặp gỡ này. Mặc dù vậy cậu bé tự kỉ kia cũng không quan tâm tới con người cho lắm, một người ghét giao lưu thứ thiệt. À không, chúng tôi đều là Ác quỷ cơ mà.

Nhưng, khuôn mặt của Asia đang... Chết tiệt! Tôi không thể tha thứ cho thái độ của Gaspar. Tuy nhiên, tôi vẫn phải chịu đựng nó. Mặc dù cậu ấy là senpai của tôi trong việc trở thành quỷ, nhưng cậu ấy chỉ là một học sinh cấp 2. Vì thế mà tôi phải dẫn dắt cậu ấy với cương vị của một đàn anh đi trước.

Koneko-chan cũng đang cầm theo một đồng tử và đuổi theo Gaspar cùng với Xenovia.

“Gya-kun, nếu cậu ăn tối, cậu sẽ khỏe mạnh hơn đấy.”

“Khôngggggg! Koneko-chan đang ăn hiếp mình. Cứu mình với!!!!”

Liệu hai người học năm nhất đó có hòa hợp được với nhau hay không đây? Tôi biết rằng Koneko-chan là một nhân vật khá khó chịu nhưng.... Cô ấy là loại người thích bắt nạt sao? Và hơn thế nữa, Koneko-chan còn đang gọi cậu ấy là “Gya-kun”.

“Ơ ồ, ông đang làm gì thế?”

Saji, thành viên của hội học sinh cũng xuất hiện.

“Ơ, là ông hả, Saji?”

“Chào, Hyoudou. Sau khi nghe tin một tên đầy tớ tự tử được giải phóng, tôi muốn mò đến đây xem qua một tí.”

“À, em ấy ở kia kìa, người đang bị Xenovia truy đuổi đó.”

“Này này, Xenovia-san, cậu đang vung Thánh kiếm một cách đầy tâm huyết, thật là tuyệt. Ở mà đợi đã, một bé gái ư, chưa kể còn là một cô bé tóc vàng nữa chứ.”

Saji tỏ ra phấn khích. Điều đó là khá dễ hiểu.

“Xin lỗi khi phải nói điều này nhưng đó là một cậu bé giả gái.”

Nghe thấy điều đó, Saji hoàn toàn câm lặng. Biểu cảm của một kẻ thất tình là đây.

“Thật là một sự lừa đảo. Cậu bé đó mặc quần áo con gái làm gì chứ, để show ra cho ai đó xem ư? Nhưng em ấy là một người tự tử cơ mà. Show cho ai xem bây giờ. Điều đó thật là mâu thuẫn. Haizz, Khó hiểu thật.”

“Đúng vậy, thật là một thói quen ăn mặc khó hiểu. Tôi cũng không thể khuyên giải em ấy về điều đó được. À mà, ông đang làm gì vậy, Saji?”

Saji đang mặc một chiếc áo nịt len, đeo găng tay cotton kiểu quân đội và cầm một chiếc xẻng nhỏ để trồng hoa.

“Như ông thấy đấy. Tôi có nhiệm vụ duy trì vẻ đẹp của vườn hoa này. Đây là mệnh lệnh của Chủ tịch từ một tuần trước. Dù sao thì, gần đây có rất nhiều việc xảy ra ở trường, hơn thế nữa lần tới các Maou-sama và những người khác cũng sẽ tới đây. Vì vậy, do là một

thành viên của hội học sinh nên tôi có trách nhiệm phải đảm bảo vẻ đẹp của ngôi trường này.”

Cậu ta ưỡn ngực tự hào, nhưng chẳng phải điều đó có nghĩa là cậu ta phải làm một công việc ngớ ngẩn hay sao....? Dù gì tôi cũng không nên can thiệp vào sự quyết tâm này của cậu ta, thế nên tôi đã giữ im lặng.

Sau cuộc trò chuyện đó, một người xuất hiện và tiến về phía chúng tôi. Tôi chuyển hướng nhìn sang chỗ ông ta... Và... Tôi không thể tin vào mắt mình.

“Hử, những người đầy tớ của gia đình Maou đang chơi ở đây hả?”

Tôi nhận ra người đàn ông mặc bộ yukata và khuôn mặt gian xảo này.

“Azazel...”

“Chào, Sekiryuutei. Chúng ta lại gặp nhau rồi.”

Mọi người đưa ánh mắt nghi ngờ về phía người vừa mới xuất hiện. Chỉ với một lời thôi, không khí nơi đây đã hoàn toàn thay đổi.

Giii!

Xenovia đặt tay lên thanh kiếm để vào tư thế sẵn sàng. Có lẽ cô ấy cũng nhận thấy sự nguy hiểm của tình thế này. Còn Asia thì nấp sau lưng tôi. Và tôi giải phóng Boosted Gear để bảo vệ cô ấy. Tại sao thủ lĩnh tối cao của Thiên thần sa ngã lại ở một nơi như thế này?

Saji – người tỏ ra ngạc nhiên trước sự xuất hiện này, nên cậu ta cũng đã sử dụng Sacred Gear của mình.

“Hy-Hyoudou, ông ta là Azazel phải không?”

“Tôi thực sự nghiêm túc, Saji. Tôi đã từng nói chuyện với người đàn ông này rất nhiều lần.”

Trước động thái lo lắng đầy nghiêm túc của tôi, Saji cũng đã hiểu phần nào tình hình. Cậu ta thủ thế để chuẩn bị cho một trận chiến khốc liệt.

Azazel nở một nụ cười cay đắng trước phản ứng của chúng tôi. Một kẻ khát máu đây ư? Tôi thậm chí không cảm thấy ông ta đang sẵn sàng cho một trận chiến.

“Tôi không thích đánh nhau cho lắm. Này, hãy bình tĩnh lại đi nào, những Ác quỷ cấp thấp. Các bạn nên biết rằng, với từng này người ở đây, các bạn cũng không phải là đối thủ của tôi. Và tôi cũng chẳng muốn ăn hiệp những Ác quỷ cấp thấp một chút nào. Chỉ là tôi đang đi tản bộ xung quanh chỗ ở của Ác quỷ thôi mà. Tôi thắc mắc về người sở hữu Thánh-Quỷ kiếm, liệu cậu ta có ở đây không? Tôi tới để gặp cậu ta.”

Mặc cho những lời nói của ông ta, không một ai tỏ ra thiếu cảnh giác. Chúng tôi không còn lựa chọn nào ngoài việc tin vào điều đó. Hơn thế nữa, mục đích của ông ta là Kiba, hử.

“Kiba không có ở đây. Nhưng tôi sẽ không để ông đụng tới cậu ấy đâu.”

Chẳng lẽ vì Kiba sở hữu một Balance Breaker hiếm nên ông ta lên kế hoạch để chiếm lấy nó ư?

“..... Nghiêm túc chứ. Cậu thậm chí không thể chống lại Kokabiel, vì vậy không đời nào cậu có thể chiến thắng tôi được cả. Như tôi thấy thì quả thực cậu nhóc sở hữu Thánh-Quỷ kiếm không ở đây. Thật là chán quá đi mà.”

Tỏ ra chán nản, ông ta tiến lại gần. Nhưng người đàn ông này không hề để lộ một thái độ thù địch nào cả. Mặc dù vậy, điều đó làm tôi lạnh cả sống lưng. Hai tay tôi đổ mồ hôi ròng ròng vì sợ hãi.

Đối đầu với một trong các lãnh đạo tối cao của Thiên thần sa ngã, Kokabiel, chúng tôi đã không thể làm gì cả. Và nếu hơn thế nữa, với sức mạnh của một người như Azazel thì một cuộc thăm sát có thể xảy ra.

Tôi không muốn sang thế giới bên kia ngay khi những đôi cánh đen của ông ta xuất hiện.... Nếu tôi phải chết, ít nhất hãy để tôi chết sau khi đã làm những việc ecchi với Hội trưởng đã.

Azazel chỉ về một cái cây gần đó.

“Này, cậu bé ma cà rồng đang trốn ở đằng kia.”

Gaspar trở nên hoảng loạn. Thủ lĩnh tối cao của Thiên thần sa ngã tiến tới và nói.

“Cậu là người sở hữu Forbidden Balor View, đúng chứ? Nếu cậu không thể sử dụng nó đúng cách, nó sẽ trở nên vô cùng nguy hiểm đối với những người khác. Đó là một loại Sacred Gear hỗ trợ, sẽ là

rất ổn nếu cậu bổ sung những khía cạnh còn thiếu nhưng.... Bây giờ, việc nghiên cứu Sacred Gear của Ác quỷ không tiến triển nhiều. Nếu cậu không đủ khả năng để kiểm soát Sacred Gear mà vẫn cố gắng sử dụng nó, cậu sẽ gây nên những thứ vô cùng nguy hiểm.”

Azazel nhìn Gasper một cách chăm chú. Trước những gì diễn ra, Gasper run lên như cây sậy. Đó là một hành động quá rõ ràng để nhận ra.

Tuy nhiên, tôi không hề nhận ra bất cứ một điều kì lạ cũng như sự thâm hiểm từ Azazel. Cách ông ta phản ứng như thể người đàn ông này đang rất hào hứng. Những người khác có vẻ cũng cảm thấy như vậy, họ không biết phải phản ứng ra sao trước điều này.

Kể ra thì, Gasper trông như thể đang bị gã Thiên thần sa ngã kia tấn công nhưng...

Azazel quay về phía chúng tôi và chỉ vào Saji. Hoảng sợ, đó là những gì tôi nhận thấy ở Saji lúc này. Tuy nhiên—

“Đó có phải là Absorption Line? Nếu cậu đang cố gắng luyện tập sử dụng nó. Hãy thử kết nối với cậu bé ma cà rồng này. Nếu cậu bé vượt ngoài tầm kiểm soát, hãy sử dụng Sacred Gear của mình, cậu sẽ giúp đỡ rất nhiều đấy.”

Trước những lời giải thích của Azazel, Saji để lộ một biểu cảm phức tạp.

“Sacred Gear của tôi. Nó có thể hút sức mạnh của Sacred Gear đối phương hả? Tôi nghĩ nó chỉ đơn giản là hấp thu năng lượng của đối thủ và làm họ yếu đi...”

Azazel tỏ ra ngạc nhiên

“Nghiêm túc chứ cậu nhóc. Những người sở hữu Sacred Gear gần đây chẳng cố gắng tìm hiểu thêm về sức mạnh Sacred Gear của mình gì cả. Absorption Line nắm giữ sức mạnh của một trong năm vua rồng huyền thoại, Prison Dragon, Vritra. Dù gì thì, điều này cũng chỉ mới được tìm ra trong các cuộc nghiên cứu gần đây. Cái thứ trên tay cậu có thể kết nối với bất cứ vật thể nào và phân tách sức mạnh đó ra. Trong một khoảng thời gian đủ dài, nó có thể tách dòng năng lượng từ người sở hữu và kết nối chúng tới một người hoặc vật thể khác.”

“Gì cơ, dòng năng lượng của tôi... Chẳng lẽ tôi có thể kết nối nó với Hyoudou hoặc một ai đó khác được hả? Và sau đó sức mạnh sẽ được chảy sang Hyoudou sao?”

“Đúng vậy, nếu cậu trưởng thành hơn, con số của dòng chảy năng lượng sẽ tăng. Nếu cậu thực hiện được điều đó, việc hấp thu và truyền tải năng lượng sẽ tăng lên rất nhiều lần.”

“.....”

Saji im lặng. Nếu đúng như những gì Azazel nói thì chẳng phải Sacred Gear của Saji là quá tuyệt vời hay sao?

Không không, người đàn ông này, thủ lĩnh tối cao của Thiên thần sa ngã, bạn biết đấy. Ông trùm của những kẻ thù đối với Ác quỷ. Rõ ràng, ông ta là một người xấu..... Tuy suy nghĩ vậy nhưng tôi lại không thấy bất kì một sự thù địch nào ở đây cả.

Tôi lo ngại về những gì mà Kokabiel từng nói.

[Sở thích thu thập Sacred Gear của Azazel thực sự rất khác thường đấy.]- Đó là những gì ông ta nhắc tới. Nó có ý nghĩa gì vậy?

“Để nâng cao khả năng sử dụng Sacred Gear, cách nhanh nhất là uống máu của Sekiryuutei. Nếu cậu để cậu bé ma cà rồng kia uống máu của mình thì cậu ta sẽ dễ dàng kiểm soát sức mạnh hơn. Tất cả là tùy thuộc vào cậu.”

Thủ lĩnh tối cao của Thiên thần sa ngã lên tiếng trong khi chuyển ánh mắt về phía tôi.

“Xin lỗi vì việc Vali đã cố tiếp cận cậu. Tôi chắc chắn rằng cậu không hề ngạc nhiên phải không? Mặc dù cậu ta không phải là một người bình thường nhưng hẳn không hề nghĩ tới việc đối đầu với cậu ngay lúc này đâu.”

Đó là những gì Azazel nói nhưng...

“Còn ông thì sao, liệu tôi có nhận được lời xin lỗi từ ông khi ông đã nhiều lần tiếp cận tôi mà không thông báo cho tôi biết về danh tính thật sự của mình?”

Tôi phàn nàn một cách vô thức. Tuy nhiên, tôi thực sự ngạc nhiên về điều này. Nhất là người đối diện với tôi lại là thủ lĩnh tối cao của Thiên thần sa ngã, vì vậy tôi không nên có những câu nói đùa tột tệ như vừa rồi.

Nhưng, Azazel chỉ nở một nụ cười tinh quái và nói.

“Thực sự thì, đó là sở thích của tôi. Và tôi sẽ không xin lỗi.”

Nói xong, ông ta biến mất.

.....

Chúng tôi bị bỏ lại. Trao đổi những ánh nhìn với nhau và chẳng biết nên phản ứng tiếp theo thế nào. Nhưng Saji chỉ đơn giản thở dài.

“ Bây giờ, tôi nghĩ nên sử dụng Sacred Gear của mình lên cậu bé mà cà rồng này. Nếu được thì hãy để cậu ấy thử dùng Sacred Gear và luyện tập. Đổi lại, lần tới ông có thể giúp tôi chăm sóc mấy chậu hoa được đây.”

Trước lời gợi ý của Saji, mọi người đều gật đầu tán thành. Và buổi luyện tập Sacred Gear của Gasper bắt đầu.

Saji kết nối Absorption Line của mình với Gasper và hút lấy sức mạnh dư thừa từ cậu bé. Như những gì Azazel nói, việc hút sức mạnh là hoàn toàn khả thi... Thực sự thì, không thể phủ nhận rằng vị thủ lĩnh Thiên thần sa ngã đó biết rất nhiều về Sacred Gear.

Sau một hồi luyện tập thì Gasper đã thành công trong việc ngưng đọng quả bóng chuyển mà chúng tôi ném tới. Vật thể chỉ được ngưng đọng hoàn toàn trong vài phút. Nếu là một quả bóng, nó sẽ được “dừng” và lơ lửng giữa không trung. Nếu là một vật thể sống, chuyển động của nó sẽ bị ngưng lại và giữ ở trạng thái đó.

Con người hoàn toàn bị ngưng đọng cả về hành động lẫn ý thức, họ không có bất cứ kí ức nào về khoảng thời gian họ đã mất. Tôi biết điều đó vì đã trực tiếp trải nghiệm sức mạnh của Gasper. Tôi có thể cảm thấy một chút bất an nhưng không hề biết điều gì đã xảy ra.

Không có vấn đề gì với những thứ ngoài tầm nhìn của Gasper nhưng không còn nghi ngờ gì nữa, đó quả thực là một Sacred Gear vô cùng mạnh mẽ. Càng tiến vào gần vùng tầm nhìn của cậu ấy, bạn sẽ càng bị ngưng đọng lâu hơn. Và ngược lại, càng xa, thời gian ảnh hưởng càng giảm.

Bởi vì Gasper không thể sử dụng hiệu quả Sacred Gear của mình. Chỉ có những thứ trong tầm nhìn của cậu ấy mới bị ảnh hưởng. Tôi cảm giác điều đó giống như kiểu chấm dứt thực tại vậy.

Thực sự thì vẫn cực kì khó khăn cho Gasper để có thể kiểm soát nó, trong một vài trường hợp, cậu ấy đã vô tình ngưng đọng một vài bộ phận cơ thể của chúng tôi chỉ bằng một cái liếc nhìn.

Nghiêm túc mà nói, tôi không hề muốn bị như vậy một chút nào.

Trong suốt buổi tập, Gasper liên tục hét lên “Xin lỗi, xin lỗi.” và cố gắng chạy trốn. Đuổi kịp cậu ấy và đưa trở lại là một nhiệm vụ vô cùng khó khăn.

Quả thực, sẽ là rất tốt nếu như Gasper chỉ làm ngưng động mục tiêu của mình, nhưng điều đó thực sự rất khó khăn. Nó như kiểu... Khó hơn tôi tưởng rất nhiều. Khả năng của Sacred Gear này là một vấn đề, nhưng đào tạo người sở hữu nó – Gasper lại là một điều khó khăn ngoài sức tưởng tượng.

Tuy nhiên, Hội trưởng đã đặt niềm tin ở tôi, nên tôi phải giúp đỡ cậu bé này. Tôi sẽ biến cậu ấy trở thành người điều khiển thời gian tuyệt vời nhất. Đó là những gì tôi tự nhủ để động viên mình.

“Thế nào rồi? Việc luyện tập có tiến triển gì không?”

Hội trưởng tới và mang theo sandwiches vừa làm cho chúng tôi. Đường như cô ấy rất lo lắng cho Gasper. Còn cậu ấy, người vẫn đang liên tục bị hút năng lượng ở kia thì chỉ kêu lên “Eek Eek.”

Chúng tôi ăn sandwiches trong suốt giờ giải lao. Kuh! Cách nêm gia vị thật tuyệt vời và chúng thực sự rất ngon.

“Hội trưởng, ngon quá!”

“Fufufu, cảm ơn. Nguyên liệu không có nhiều nên chị chỉ có thể làm một số thứ đơn giản.”

Thậm chí như vậy, những miếng sandwichs này quả thực rất ngon. Saji cũng thốt lên “Ngon quá!”.

Akeno-san và Kiba hình như đang ở đâu đó hoặc cùng với Sirzechs-sama.

Hội trưởng ngạc nhiên khi nghe chuyện về Azazel, nhưng cô ấy chỉ bình tĩnh nói.

“Chị nghe nói rằng Azazel có những kiến thức tuyệt vời về Sacred Gears. Những lời khuyên về Sacred Gear hử.... Có lẽ ông ta đang có thời gian rảnh để chia sẻ chúng với những người khác.”

Vì một vài lý do nào đó, Hội trưởng bắt đầu trở nên trầm tư.

Sau khi ăn xong hai, ba cái sandwichces, Saji nói.

“Rias-senpai đã trở lại, tôi nghĩ mình nên tiếp tục công việc của mình với mấy chậu hoa vậy.”

“Saji-kun. Cảm ơn vì đã bỏ dở công việc để giúp những người đây tớ của tôi. Cảm ơn rất nhiều.”

Saji đỏ mặt sau khi nhận lời cảm ơn từ Hội trưởng. Hắn đúng là tên xấu xa mà.

“Không có gì. Chị là bạn của Chủ tịch và em chỉ đơn giản là nhận thấy một vài khả năng mới về Sacred Gear của mình thôi mà. Vậy giờ, em phải quay lại làm việc với mấy chậu hoa đây.”

Dù gì Saji quả thực là một thằng bạn tốt. Cậu ta luôn nói những thứ xấu xa nhưng lại giúp đỡ chúng tôi rất nhiều.

“Gặp lại sau, Hyoudou, Cố gắng lên nhá.”

“Ừm, cảm ơn ông.”

Sau đó, Saji rời đi.

Tiến Saji xong, Hội trưởng nói với Gasper, người đang nghỉ ngơi dưới bóng cây.

“Gasper, em vẫn có thể tiếp tục phải không? Sau khi bị hút năng lượng từ Saji-kun, sức mạnh của em sẽ được điều chỉnh đến mức độ hoàn hảo hơn. Chúng ta sẽ thử tập luyện tiếp nào.”

Ooh! Hội trưởng, điều này thật đầy hứa hẹn. Hội trưởng đối xử với những người đây tớ của mình thật tinh tế. Trên hết, cô ấy lựa chọn việc tập luyện một cách đúng đắn nhất.

“Em sẽ cố gắng hết sức.”

Trước lời nói của Hội trưởng, mặc dù đang mệt mỏi, Gasper vẫn tiếp tục đứng lên.

Được thôi. Tôi sẽ giúp đỡ cậu ấy thậm chí đến hết ngày hôm nay.

Cứ thế, việc luyện tập của Gasper tiếp diễn cho đến tối.

Phần 3

Đêm hôm sau.

Tôi đang làm công việc của một Ác quỷ. Ngay cả khi tôi không thể dịch chuyển qua vòng tròn ma thuật đến nơi khách hàng thì công việc vẫn được diễn ra hoàn hảo.

Cuộc gặp mặt của lãnh đạo ba phe đang đến gần nhưng những đây tớ chúng tôi vẫn phải tiếp tục công việc một cách đúng đắn. Kể từ khi hai Ma vương đứng đầu trong ngành công việc của Ác quỷ đang ở trong thành phố này, chúng tôi không thể làm công việc như mình muốn được.

“Hửm? Hôm nay lại là Issei-kun nữa hả?”

Đó là là những lời của người khách hàng tối nay — Morisawa-san vừa nhún vai vừa nói một cách thất vọng.

Anh ta là khách hàng của Koneko-chan và tôi. Tối nay đến lượt tôi. Ánh mắt của Morisawa-san đột nhiên nhìn xuống. Có vẻ anh ấy lo lắng về cái thứ đứng cạnh tôi.

———— Một hộp giấy lớn đang ở kế bên tôi.

“Cái gì đây?”

“Đây là một hộp giấy nói chuyện.”

BAM.

Nếu tôi đá nhẹ nó, bạn có thể nghe thấy một tiếng thét “Eeeeeeeek.”

Đó là Gasper, cậu bé sống trong hộp giấy. Kể từ khi Hội trưởng và mọi người nói để cậu ấy cùng làm công việc quỷ trong thời gian này, tôi đã buộc cái hộp giấy đặc biệt này vào ghế sau xe đạp và đạp đến đây. Tôi cảm thấy muốn khóc. Thành thật mà nói, cậu ấy sẽ được dùng vào những tình huống cần thiết, nhưng miễn là cậu ấy đừng cản trở tôi thì mọi việc sẽ ổn thôi. Tôi sẽ để hộp giấy này ở đây——.

“Gì thế, bên trong nó là gì?”

Morisawa-san thắc mắc và tiến đến gần hơn. Trước khi tôi nhận ra thì đột nhiên anh ta đã mở nắp thùng ra——.

Thật ngốc mà.

“.....”

“.....”

Mắt Gasper và Morisawa-san nhìn nhau.

“Ếc...”

Người với nỗi ám ảnh sợ hãi thế giới bên ngoài, nếu họ bị người khác nhìn chằm chằm thì đôi mắt họ sẽ nhắm lại. Gasper cũng vậy đấy.

“Nhìn thì có vẻ là một bishoujo, nhưng sự thật đó là một cậu bé. Cậu ấy có sở thích mặc đồ con gái.”

Trong lúc đó tôi liền giải thích. Nếu anh ta biết đó là một cậu bé sớm thì chắc sẽ bị tổn thương ít hơn nếu biết điều đó muộn. Morisawa-san đặt tay lên hai vai tôi một cách mạnh mẽ và nói.

“Một đứa trẻ dễ thương, không đời nào đây có thể là một cô gái được. Thật tuyệt, một cậuuuuuuuuuuuu bé.”

——!

Cái giọng phấn khích đó là sao? Hả? Tuy đó là cậu bé mà anh ta vẫn ổn thế sao? Chắc vậy rồi. Đôi mắt anh ta đang lấp lánh.

“Giờ ra với anh đi. Onii-san không đáng sợ đâu, em biết không? Hãy vui vẻ cùng nhau nào.”

Morisawa-san thở gấp gấp và nói với Gasper. Đây là lời nói và hành vi của một kẻ biến thái.

“Uuuuuwaaaah....híc.....”

Gasper đang run rẩy và sợ hãi. Đó là tự nhiên thôi. Ngay cả lúc này tôi cũng sợ Morisawa-san.

Cả hai bàn tay của anh ta đưa lên như đang bóp bóp cái gì đó, rồi sau đó đưa tới gần Gasper——.

“Khôngggggggggggggggggggg!”

Gasper hét lên——. Trong một khoảnh khắc, các giác quan của tôi ngừng lại——.

.....

Khi tôi nhận ra thì hộp giấy bên cạnh tôi đã biến mất.

“????????”

Morisawa-san cũng không hiểu gì đang xảy ra.

Đó là ngưng đọng thời gian. Gasper đã bị kích động và sử dụng Sacred Gear một cách vô thức.

Thời gian của tôi và Morisawa-san đã bị ngừng lại trong một khoảng thời gian cố định. Nhìn khắp phòng thì hộp giấy đang ở góc phòng. Cậu ấy đã chạy đến đó. Tôi lại gần và nói với cậu ấy.

“Xin lỗi Gasper, Morisawa-san có hơi đáng sợ một chút.”

“Híc.....”

Cậu ấy khóc. Tôi như bị đánh gục. Như thế này thì cậu ấy không được dùng trong công việc rồi.

“Em lại ngừng nó nữa rồi..... ngốc ngốc ngốc..... Em là một thằng ngốc..... Ngừng thời gian là không tốt..... Mặc dù em không hề muốn làm nó.....”

Gasper..... Từ khi cậu ấy được Hội trưởng giao phó cho tôi, tôi phải làm một cái gì đó.

Tuy nhiên, khi Gasper trở nên sợ hãi thì không thể làm bất cứ điều gì. Tôi cũng vậy, tôi không thể nói bất cứ điều gì với cậu ấy vào lúc đó.

Phần 4

“Gasper, ra ngoài đi nào. Chị biết là lỗi của chị khi để em đi với Issei rồi mà.”

Hội trưởng đang đứng xin lỗi trước cửa phòng của Gasper.

“Chị đã nghĩ rằng điều đó sẽ có lợi cho em nếu để em ở cùng với Issei...”

“Fueeeeeee!”

Gasper tự nhốt mình trong tòa cũ và đang khóc thảm thiết như sắp chết.

Gasper ghét con người, cậu ấy không thể kiểm soát Sacred Gear của mình và gây rắc rối cho những người khác. Có vẻ như, nỗi lo lắng của cậu ấy rất phức tạp. Không, trước đó, Morisawa-san trông cũng rất đáng sợ. Điều đó hoàn toàn không thể phủ nhận được.

Tôi đã nghe từ Hội trưởng. Cha của Gasper là một ma cà rồng thuộc tầng lớp quý tộc nhưng mẹ của cậu ấy chỉ là con người. Vì thế, cậu ấy không mang dòng máu thuần khiết của hai loài. Tôi nghe nói rằng ma cà rồng ghét những người không mang dòng máu thuần khiết hơn cả Ác quỷ, họ khinh miệt những người mang dòng máu lai, thậm chí đó là anh em của mình. Và ma cà rồng phân biệt đối xử với những

người lai như vậy.

Gaspar đã bị chính những người anh em họ hàng của mình bắt nạt từ khi mới sinh ra. Thậm chí ngay cả khi cậu ấy tới thể giới loài người thì cậu cũng bị coi như là một con quái vật. Cậu ấy không có nơi nào để gọi là nhà cả.

Tuy nhiên, Gaspar lại sở hữu khả năng độc nhất vô nhị của ma cà rồng và của cả con người— Một Sacred Gear đặc biệt. Mặc dù cậu ấy không muốn điều đó nhưng khi lớn lên, sức mạnh đó vẫn tiếp tục phát triển.

Thậm chí cho dù Gaspar muốn có nhiều bạn đi nữa, Sacred Gear thỉnh thoảng cũng sẽ mất ổn định và làm hại đến người khác.

“Này, Issei. Em sẽ thấy sao nếu có em khả năng ngưng đọng được thời gian?”

Hội trưởng hỏi tôi.

“.... Em cảm thấy một chút sợ hãi.”

Những viễn cảnh xấu hiện ra trước mắt tôi nếu điều đó trở thành sự thực. Nếu tôi có thể dừng thời gian lại, tôi sẽ làm gì đây? Trong khi thời gian của tôi dừng lại, điều gì sẽ xảy ra với tôi? Điều này thực sự khiến tôi đau đầu. Thậm chí cho dù mọi người không quan tâm tới điều đó đi nữa.

Những người bị Gaspar ngưng động chắc hẳn sẽ nghĩ về nó. Một khi trong tâm trí đã xuất hiện sự nghi ngờ thì tình bạn cũng như sự tin tưởng là điều không thể. Và họ chắc chắn sẽ trở nên sợ hãi Gaspar.

Gaspar trải qua điều đó ngày qua ngày. Đó là những gì mà những người sở hữu Sacred Gears phải chịu đựng.

Asia cũng như vậy. Từ việc được gọi là thánh nữ cho đến bị coi là phù thủy—

Dường như Sacred Gear là một món quà từ Chúa nhưng.... Tôi nghe nói rằng Chúa không còn tồn tại nữa, nhưng vì hệ thống Sacred Gear mà Chúa để lại vẫn còn nên Sacred Gear sẽ không biến mất.

Thực sự, chúng là những vũ khí vô cùng mạnh mẽ nhưng đổi lại sức mạnh đó khiến những người sử dụng mất đi hạnh phúc của riêng họ.

“Em không cần một Sacred Gear như vậy. Bởi vì em sẽ làm tổn

thương mọi người. Em khiến họ lo sợ. Và mọi người sẽ ghét em vì điều đó. Em ghét nó. Em thực sự không muốn gây ảnh hưởng tới những người bạn, những người đồng đội của mình..... Em ghét việc phải nhìn vào những khuôn mặt bất động của những người em yêu mến. Em không muốn Sacred Gear này một chút nào....”

Gaspar đang khóc nức nở trong phòng.

Cậu bé bị săn đuổi ngay cả trong nhà mình. Một thế giới mà Gaspar không thể sống yên ổn, gặp rắc rối ngay cả ở ngoài đường. Và cậu ấy trở thành mục tiêu của những kẻ săn ma cà rồng và mất đi cuộc sống của mình. Ngay chính thời điểm đó, cậu đã được Hội trưởng đón nhận và trở thành đầy tớ của cô ấy.

Tuy nhiên, những ngày đó, Gaspar được trời phú ban cho một khả năng vô cùng mạnh mẽ đến nỗi Hội trưởng cũng không thể kiểm soát được. Vì thế, với yêu cầu từ những Ác quỷ cấp cao, cậu ấy đã bị phong ấn lại. Để rồi, bây giờ phong ấn đó đã được phá bỏ.

“Thật là quá khó xử quá.... Để cho Gaspar một lần nữa phải giam mình lại, chị thật là một người chủ thất bại.”

Hội trưởng đang cảm thấy cực kì buồn bã. Nhưng Hội trưởng không có lỗi. Gaspar cũng vậy. Người đáng trách ở đây phải là tôi. Mặc dù cô ấy đã đặt niềm tin ở tôi và để tôi chăm sóc Gaspar nhưng tôi vẫn không thể làm được gì.

“Hội trưởng, cuộc gặp mặt của chị với Sirzech-sama và những người khác sắp tới rồi đúng không?”

“Đúng vậy, nhưng chị sẽ dành một chút thời gian nữa ở đây, ưu tiên của chị là đảm bảo cho Gaspar.”

“Xin hãy để phần còn lại cho em. Em sẽ cố gắng giúp đỡ em ấy.”

Trước yêu cầu của tôi, Hội trưởng không thể phản đối quyết liệt được. Vì cuộc họp này cũng vô cùng quan trọng.

Những người đứng đầu của ba thế lực sẽ tụ họp lại. Nếu có điều gì đó không hay xảy ra trong cùng một ngày, những mâu thuẫn sẽ trở nên gay gắt hơn bao giờ hết.

“Ồn thôi mà. Cuối cùng em đã có một đàn em. Em sẽ cố gắng hết sức.”

Tôi ưỡn ngực tuyên bố một cách hùng hồn. Đó là một lời bịp bợm.

Thành thực thì, tôi không tự tin về điều này cho lắm. Việc này không phải là sở trường của tôi. Nhưng trước mặt Hội trưởng, tôi phải thể hiện ra dáng một thằng đàn ông đã.

“Issei, được rồi, chị hiểu. Liệu chị có thể tin tưởng em chứ?”

“Tất nhiên là được ạ.”

Sau khi nghe lời đáp lại mạnh mẽ của tôi, Hội trưởng gật đầu và nở một nụ cười.

Lo lắng và tiếc nuối, Hội trưởng liếc nhìn phòng của Gasper rồi rời đi.

Sau khi tiễn Hội trưởng, tôi lấy một hơi thở sâu và đứng trước cửa phòng.

“Cho tới khi em ra ngoài, anh sẽ không di chuyển một bước khỏi đây.”

Tôi đã nghĩ rất nhiều nhưng với một kẻ gốc ghêch như tôi, đó là điều duy nhất tôi có thể làm lúc này. Ngồi xuống. Đơn giản và dễ dàng. Tôi nghĩ rằng từ cổ chí kim tới nay, đây có lẽ là cách tốt nhất để đối phó với những người tự giam bản thân mình. Có lẽ là vậy.

.....

Đó là cuộc chiến của sự chịu đựng. Tôi ngồi đó một giờ đồng hồ trong sự giận dữ, nhưng không có gì thay đổi cả. Không có dấu hiệu gì của việc Gasper sẽ ra ngoài.

..... Chỉ ngồi một cách im lặng như thế này sẽ không giúp ích gì, hừ. Cảm thấy điều đó, tôi cố gắng nói chuyện với cậu ấy.

“.... Em đang sợ lắm phải không? Em sợ khả năng của mình.... Hay là mọi người và anh?”

“.....”

Tôi nói qua cánh cửa.

“Anh cũng sở hữu Sacred Gear với một con Rồng hùng mạnh ngự trị ở trong. Tuy nhiên, cuộc đời của anh không biến động như của em, một ma cà rồng hay Kiba. Anh chỉ là một nam sinh trung học bình thường.”

Tôi không biết bao nhiêu phần lời nói của tôi sẽ chạm tới cậu ấy. Tuy

nhiên, tôi muốn nói bằng cảm xúc thực sự của mình.

“Anh..... Thành thực thì, anh rất sợ. Khi sử dụng sức mạnh của Rồng, anh cảm thấy một phần cơ thể của mình đang biến thành thứ gì đó. Anh không biết gì nhiều về Ác quỷ và một con Rồng như thế nào. Nhưng, anh muốn tiến xa hơn nữa.”

Vì chẳng có điều gì dành cho tôi cả.

“Tại sao? Em đã mất những thứ quan trọng đối với mình, anh biết đấy. Tại sao senpai, tại sao anh lại muốn sống một cuộc sống như vậy....?”

Ờ, Gasper đã đáp lại. Thật là tốt quá. Cậu ấy cũng đang nghe câu chuyện của tôi. Nhưng, câu hỏi đó thực sự khó nhằn...

“..... Không..... Vì anh là một thằng ngốc, anh không hiểu điều đó. Vậy đó—“

“Vậy ư?”

“Anh không muốn nhìn thấy Hội trưởng khóc một lần nữa. Trong suốt khoảng thời gian lúc mọi người tham gia Rating game và thua cuộc. Anh bị đã đánh bại và thậm chí không thể nhớ nổi anh đã thất bại như thế nào. Anh thật thảm hại phải không...? Nhưng tất cả những gì anh có thể nhớ đó là..... Hội trưởng đã khóc.”

Tôi nắm chặt bàn tay mình lại. Nghĩ đến đó thôi, tôi cảm thấy thật xấu hổ.

“Cảm xúc đó rất mạnh liệt. Nó khắc sâu vào tâm trí của anh. Những người đồng đội của anh liên tục bị đánh bại, từng người từng người một. Cuối cùng, chỉ còn anh đơn độc... Thậm chí bây giờ, anh còn trông thấy nó ở trong những giấc mơ. Đó là giấc mơ anh đang chạy xung quanh chiến trường một mình và đơn độc. Cuối cùng, anh tìm thấy Hội trưởng, nhưng... Cô ấy đang khóc và anh không thể làm được gì cả....”

GIII.

Cánh cửa phát ra âm thanh trầm đục và bắt đầu chuyển động.

“.... Em đã không ở đó lúc mọi thứ diễn ra.”

Hình ảnh của cậu bé đáng thương xuất hiện sau cánh cửa, như thể cậu ấy đang cố gắng kìm lại những giọt nước mắt.

“Ừm, anh hiểu mà. Anh không đổ lỗi cho em về điều đó đâu. Nhưng từ giờ trở đi, mọi thứ sẽ thay đổi, được chứ?”

“..... Em sẽ chỉ gây ra rắc rối thôi.... Em là một đứa tự kỉ, em ngại tiếp xúc với mọi người... Em thậm chí không thể kiểm soát được Sacred Gear của mình...”

Xoa đầu Gasper, tôi nhìn thẳng vào mắt cậu ấy.

“Anh không ghét em. Là một người đàn anh, anh sẽ luôn chăm sóc em.... Dù sao thì, trong việc trở thành một Ác quỷ, em là người đi trước. Nhưng, trong cuộc sống thực tế, anh có kinh nghiệm hơn em, vậy nên hãy để đó cho anh.”

“___“

Gasper tỏ ra ngạc nhiên nhưng tôi vẫn tiếp tục.

“Hãy cho anh mượn sức mạnh của em. Hãy cùng nhau giúp sức cho Hội trưởng. Nếu em sợ điều gì đó, anh sẽ tổng khứ nó đi ngay. Cho dù bây giờ anh có vẻ vô dụng, nhưng em biết đấy, dù gì anh cũng sở hữu sức mạnh của con Rồng huyền thoại mà.”

Tôi nở một nụ cười nhưng Gasper lại gặp rắc rối trước những lời nhận xét của tôi.

“Em có muốn uống máu của anh không? Nếu những gì Azazel nói là đúng, chỉ việc uống máu của anh, em sẽ có thể kiểm soát sức mạnh của mình.”

Tuy nhiên, Gasper lắc đầu quầy quậy.

“.... Em sợ. Sợ phải uống máu của sinh vật sống. Sợ chính sức mạnh của mình.... Nếu có bất cứ điều gì xấu xảy ra... Em sẽ... Em sẽ....”

“Được rồi. Em không thích sử dụng sức mạnh của mình chứ gì, hừm. Tuy nhiên, anh ghen tị với khả năng của em đó.”

“___“

Chỉ với vài lời nói từ tôi, Gasper tỏ vẻ ngạc nhiên một cách kì lạ. Ếh? Phản ứng đó là gì vậy...

“Anh đã nói thứ gì đó kì lạ ư? Bởi vì, chẳng phải là vô cùng tuyệt vời nếu có thể ngưng đọng thời gian hay sao? Nếu anh sở hữu Sacred Gear như vậy, Nó sẽ rất kinh khủng đấy. Anh chắc chắn sẽ sử dụng chúng lên những cô gái trong lớp, không, tất cả các cô gái trong

trường mới đúng. Anh sẽ thực hiện những thứ hay ho. Anh có thể khẳng định điều này. Anh sẽ bò trườn trên khắp hành lang và nhìn lên những chiếc quần lót của các cô gái, anh đoán vậy. À, nếu là Sacred Gear này, anh sẽ ngừng động Hội trưởng và sử dụng nó lên bộ ngực của cô ấy... Anh sẽ có thể làm bất cứ thứ gì anh muốn với bộ ngực đó, mong muốn của anh sẽ không bao giờ kết thúc. Đúng vậy. Bộ Ngực huyền thoại của A-A-Akeno-san nữa. Ngắm nhìn quần lót của cô ấy thực sự rất tuyệt vời. Uwah, những ý tưởng tuyệt vời không ngừng tuôn ra.”

— Đợi đã nào, đây không phải lúc để nói những thứ như vậy với nước dãi chảy ròng ròng như thế này. Aa, Gasper chắc chắn sẽ sốc khi nghe tôi nói—

Tôi nghĩ vậy nhưng cậu ấy chỉ cười như thể đang rất vui vẻ.

“Issei-senpai, anh thực sự là một người tốt.”

Gaspar nở một nụ cười thật tuyệt vời. Ừm, mặc dù đây là một cậu bé nhưng trái tim tôi đã lỡ một nhịp trong khoảnh khắc. Điều này thật nguy hiểm.

“Đây là lần đầu tiên em được nghe điều đó đấy. Chưa ai từng nói rằng họ ghen tị với em cả. Quả thực, Issei-senpai, anh thật là một người vui tính.”

Điều đó có thể là sự thật. Lúc đó, tôi trông thật dâm đãng quá đi mà.

“Hiểu và lắng nghe kĩ đây, Gasper— Anh muốn chuyển sức mạnh của Sekiryuutei vào bộ ngực của Hội trưởng.”

Nghe những lời nói thành thực đó của tôi, Gasper đơn giản chỉ thể hiện một vẻ mặt ngạc nhiên nhưng dần dần mắt của cậu ấy ngấn nước.

“.... Thật tuyệt vời, Issei-senpai..... Em không hiểu rõ lắm về ý tưởng của anh, em không biết tại sao nhưng em cảm thấy được một chút khát vọng và mong muốn cháy bỏng trong đó. Issei-senpai, ham muốn đó được tràn đầy bởi lòng can đảm.”

Hahaha, thật là hạnh phúc quá đi mà, có thể đó chính là những gì mà tôi luôn tưởng tượng tới.

“Đúng vậy, chắc chắn là thế. Anh có thể sử dụng Sacred Gear đầy quyền lực này. Anh sẽ làm tất cả để thỏa mãn khao khát của chính mình. Tôi chính thức tuyên bố điều đó với vua Rồng đang ngự trị

trong bàn tay này. Tôi sẽ mút lấy bộ ngực của Hội trưởng. Và sau đó là truyền cho bộ ngực đó sức mạnh. Không, tôi cũng có thể truyền sức mạnh sang bộ ngực của Akeno-san nữa cơ mà. Giấc mơ của tôi đang dần thành sự thực, Uwahhhhhh!”

Ơ, không tốt không tốt. Tôi đang nói niềm mơ ước cháy bỏng trong vô thức và nước dãi của tôi cứ tiếp tục chảy ra. Điều đó là không tốt.

“Em cũng cảm thấy một chút can đảm đang chảy qua cơ thể mình. Mặc dù nó chỉ là một chút...”

“Tốt tốt, em thật là một cậu bé ngoan. Đây, hãy nhìn vào bàn tay phải của anh. Anh đã nắn bóp bộ ngực của Hội trưởng bằng chính bàn tay này, em biết đấy.”

Gaspar nhìn bàn tay tôi với ánh mắt đầy kinh ngạc khi nghe những điều đó. Fufufu, thật là đáng tự hào quá đi mà.

Saji ghen tị với điều này. Tôi sẽ rất hạnh phúc nếu Gaspar cũng có cảm giác tương tự, dù gì cậu bé cũng là một thằng đàn ông cơ mà.

“Thật chứ? Không đời nào... Có thể chạm vào ngực của một Ác quỷ cấp cao như chủ nhân ư.... Không, với Issei-senpai, những điều ngạc nhiên đó hoàn toàn có thể xảy ra...”

“Ngoài ra, về việc chuyển sức mạnh vào ngực của Hội trưởng. Đó là ý tưởng của Maou-sama. Anh đã nghĩ đến việc đi theo Maou Sirzech-sama suốt cuộc đời này. Con người đó thật tuyệt vời. Ngài ấy hiểu được tài năng của anh.”

“Chuyển sức mạnh vào ngực.... Có thể sử dụng khả năng của Longinus vượt xa những người khác.... Maou-sama chính là người mạnh nhất.”

Trước khi nhận ra thì tôi đã vào trong phòng của Gaspar và chúng tôi đang trò chuyện say sưa với nhau.

“Đúng như mong đợi từ Issei-kun. Cậu có thể nói chuyện với Gaspar một cách cởi mở.”

Trong khi tôi và Gaspar đang thao thao bất tuyệt, Kiba đã xuất hiện từ lúc nào. Cậu ấy bước vào phòng một cách thận trọng. Cậu ấy đang lo lắng ư? Không đời nào, Kiba luôn là chàng trai tốt.

Đúng vậy, căn giờ thật chuẩn xác. Cuối cùng tất cả các thành viên nam trong câu lạc bộ đều đã có mặt ở đây, tôi sẽ bắt đầu tuyên bố

những thứ quan trọng.

“Kiba, mình có điều muốn nói với cậu.”

“Gì vậy, Issei-kun.”

“Mình, cậu và Gasper đều là đàn ông với nhau.”

“Đúng thế. Nhưng đột nhiên sao lại nhắc tới chuyện đó, có chuyện gì xảy ra vậy?”

“Mình đang nghĩ tới việc lập một liên minh giữa những thành viên nam trong nhóm Gremory.”

“Điều đó khá thú vị đấy. Nhưng ý cậu là gì?”

Ơ, Kiba cũng đang tò mò. Được rồi, hãy nói về kế hoạch nào.

“Đầu tiên, mình sẽ tập hợp sức mạnh. Sau đó chuyển qua cho Gasper và em ấy sẽ làm ngưng động thời gian xung quanh. Khi đó mình sẽ có thể chạm vào những cô gái bất động kia lúc nào mình muốn.”

“—..... Cậu lại bắt đầu nghĩ những ý tưởng đồi bại rồi đấy. Nhưng nếu chỉ có vậy thì mình sẽ không có nhiệm vụ nào phải không?”

Trước kế hoạch của tôi, Kiba hỏi. Nhưng tôi giải thích một cách bình tĩnh.

“Không, ngoài ra. Cậu sẽ giải phóng sức mạnh của Balance Breaker và bảo vệ mình. Có thể trong khi mình đang thực hiện những việc đồi bại, kẻ thù sẽ tấn công. Đây là một vấn đề then chốt.”

“Issei-kun, nếu đó là vì cậu, mình sẽ làm bất cứ thứ gì nhưng.... Hãy nói về vấn đề tương lai một cách nghiêm túc trước đã.— Mục đích sử dụng sức mạnh của cậu quá đồi bại. Ddraig sẽ bị tổn thương đấy, cậu biết chứ?”

[Kiba quả thực là một người tốt.]

Đừng nói một cách mù mẫn như vậy chứ, Ddraig. Vì tôi là chủ nhân của ông, hãy hỗ trợ tôi để thực hiện kế hoạch đi nào.

“Kiba, đồ dở hơi. Đừng nhìn mình với ánh mắt đầy thương xót như vậy. Cậu là một thằng đẹp trai. Vì vậy, cậu có mọi thứ và có thể “chơi” với bất cứ cô gái nào cậu muốn. Nhưng mình lại chẳng có ai cả.”

“.... Vì đó là cậu, một khi cậu nhận ra, cậu sẽ bị nghiện điều đó mất. Hội trưởng và những người khác dường như đã làm hư cậu, vì vậy hãy dừng lại những gì cậu đang nghĩ tới.... Những thứ đó thực sự khá đáng sợ đấy.”

Kiba nói một cách đầy thâm sâu nhưng ôn hòa.

“Được rồi, những người đồng đội của mình, hãy cũng nói một cách trung thực nào.— Đầu tiên, phần nào của các cô gái mà các cậu thích nhất? Đối với mình, đó là việc nhìn vào ngực và chân của họ.”

Kiba và Gasper cười một cách cay đắng nhưng không hề tỏ ra khó chịu. Mặc dù vậy tôi nhận ra rằng Gasper không đồng ý với việc đó.

Gasper đang sợ, theo tôi nghĩ là như thế. Không phải sợ chúng tôi mà là sợ làm đông cứng chúng tôi.

Cậu ấy sợ Sacred Gear dừng thời gian của mình, thứ mà đã nhiều lần làm tổn thương cậu.

Nếu cậu ấy làm đông cứng những người khác, cậu sẽ bị họ ghét. Nỗi sợ đó luôn ám ảnh cậu.

Tuy nhiên. Tôi muốn cậu ấy thưởng thức ngay nó lúc này.

“Xin lỗi nhưng liệu có ổn không nếu em ở nguyên trong chiếc hộp các-tông đó?.... Em không muốn phơi bày bản chất của mình. Chỉ là em có thể bình tĩnh nói chuyện với người khác khi đang ở trong chiếc hộp thôi.”

Gasper nói một cách đầy hối lỗi.

Thật là đáng tiếc nhưng tôi cho phép điều đó. Thật là không khôn ngoan khi đây mới là lần đầu tiên. Thúc ép Gasper không phải là lựa chọn tốt. Tôi nên mang cậu ấy ra khỏi hộp các tông đó một cách từ từ.

“A. Thật là thoải mái, đúng vậy, Chiếc hộp các tông này chính là thiên đường của em...”

Đơn giản vậy ư? Một chiếc hộp các tông cũng có thể làm cho cậu ấy thoải mái, hửm..

.... Tuy nhiên, chiếc hộp đó hợp với Gasper... Hơn thế nữa, tôi đã quen nhìn cậu ấy trong chiếc hộp đó rồi. Tôi nên gọi sao nhỉ, ma cà rồng với chiếc hộp các tông. Đó là một phát minh mới của nhân loại

và tôi thì không biết phải phản ứng với điều đó ra sao nữa.....

“Nếu em không thích nhìn thẳng vào mắt người khác, vậy cách này thì sao——“

Tôi làm hai cái lỗ trên một cái túi giấy trong phòng và đặt nó lên đầu Gasper.

“Đây là....”

Cậu bé giả gái kia đội một cái túi giấy trong một căn phòng đầy ánh sáng. Một tia sáng màu đỏ lóe lên từ cái lỗ tôi vừa đục.

“Trông nó thế nào? Nó hợp với em chứ ạ?”

“Gasper, lần đầu tiên anh phải công nhận rằng em trông rất tuyệt vời đấy”

“Thật chứ....? Nếu em đội cái này vào, giá trị của một ma cà rồng như em sẽ tăng lên...”

Đúng vậy. Hơn cả một ma cà rồng, đó là một cậu bé đặc biệt với sức mạnh kinh khủng. Tôi cảm thấy lo lắng. Những người xung quanh tôi đều kì dị cả.

Cứ như vậy, cuộc nói chuyện giữa những người đàn ông kết thúc cho đến khi đêm xuống.

Kiba tự ngạc nhiên về sự dâm dăng của chính mình. Còn tôi thì khỏi phải bàn cãi rồi.

Phần 5

Ngày hôm sau, tôi đang trên đường đến điểm hẹn.

Tôi được Akeno-san gọi đến. Hội trưởng sẽ đến sau khi kết thúc công việc. Là việc gì vậy? Điều đầu tiên tôi nghĩ là những việc ecchi, nhưng vì Hội trưởng sẽ đến sau, nên khả năng đó là con số 0.

Tôi ở giữa hai người họ thật hạnh phúc nhưng cũng thật phức tạp. Nó là một cái gì đó giống như động lực, có vẻ nó cũng sẽ biến thành một cuộc chiến lớn..... Một cuộc chiến tranh giành vì tôi, tranh giành vì một con vật cứng. Tôi đang được yêu mến nhiều hơn sự xứng đáng của mình, vì tôi là một con vật cứng. Nó thật phức tạp.

Tôi tiếp tục đi ra khỏi thành phố..... khoan đã, phía trước là—— Là đền thờ.

Uwaaah. Đèn thờ không tốt cho quỷ chúng tôi. Tôi vẫn chưa từng bước vào một ngôi đền nào cả, nhưng tôi nghe nói rằng không dễ dàng gì vào đó. Hơn thế nữa, tôi còn nghe Hội trưởng bảo nó là một nơi không được vào....

Trong khi mãi suy nghĩ, tôi nhận thấy một bóng người trên bậc thềm. Tôi căng mắt nhìn—— Đó là khuôn mặt quen thuộc.

“Chào mừng, Issei-kun.”

“À, Akeno-san hả?”

Đó là Akeno-san trong trang phục nữ tu đền thờ.

Tôi đi lên bậc thêm. Akeno-san di chuyển về tôi và nói không ngừng.

“Xin lỗi, Issei-kun, vì đột nhiên gọi em ra ngoài thế này.”

“À, không sao cả. Em cũng không có việc gì để làm. Nhưng chuyện này là gì vậy chị? Và Hội trưởng cũng nói sẽ đến sau...”

“Ừm, chị biết. Rias đã có một cuộc gặp mặt với Sirzechs-sama liên quan đến vấn đề về cuộc họp giữa ba phe.”

Trang phục đèn thờ của Akeno-san thật tuyệt. Cô ấy giống như Nadeshiko Yamato.

Có lẽ cái tên “Nữ tu sấm sét” bắt nguồn từ đây chăng? Hơn thế nữa, có tốt khi quý ở trong ngôi đền này không? Tại sao Akeno-san lại ở đây?

“Có ổn không khi chị không đi tới cuộc gặp mặt đó cùng Hội trưởng? Em nghĩ là quân “Hậu” sẽ được yêu cầu...”

“Grayfia-sama cũng sẽ ở đó, chưa kể mức độ ở đó cũng an toàn, nên không có chị cũng không sao. Ngoài ra, chị phải gặp người đang đợi ở trên kia.”

Akeno-san nói và nhìn lên phía ngôi đền. Hử? Có ai ở đó à?

Cổng đền thờ hiện gần hơn. Nếu quý cố gắng vượt qua thì sẽ bị tổn thương, người ta nói không được đến gần ngôi đền nhưng...

“Nơi này không sao đâu. Có một thoả thuận tại đây, nên quý có thể vào.”

Akeno-san nói và bước qua cánh cổng mà không bị bất cứ điều gì.Ồ, vậy là không sao rồi.

Tôi sợ hãi bước qua nó. A, thật sự là không sao cả.

Trước mắt tôi là một ngôi đền lộng lẫy. Tôi cảm thấy nó thật cổ nhưng không hề có sự hư hại nào.

“Akeno-san, chị sống ở đây hả?”

“Ừm, những tu sĩ ở đây lúc trước đã qua đời, Rias để ngôi đền không người này lại cho chị.”

“Cậu bé kia là Sekiryuutei đúng không?”

——. Tôi nghe thấy một giọng nói lạ và liền quay lại thì thấy người đó có ——.

Đôi cánh màu vàng rực rỡ đang vẫy trước mặt tôi. Một người đàn ông trẻ với khuôn mặt đẹp nhìn thẳng vào tôi.

Người ông ta mang một chiếc áo choàng trắng lộng lẫy—— Trên đầu có một vòng hào quang vàng. Khoan đã, vòng hào quang vàng là sao????

Người đàn ông đó cười dịu dàng và bắt tay tôi.

“Rất vui được gặp, Sekiryuutei, Hyoudou Issei-kun.”

——. Ông ta biết tên tôi. Ông ta là ai vậy?

Thấy sự nghi ngờ của tôi, 12 cánh của ông ta bung ra.

“Ta là Michael, tổng lãnh của Thiên thần. Ta thấy sức mạnh của cậu, đó chắc chắn là Ddraig. Điều này gợi nhớ lại một chút kỉ niệm.”

Thật là một cú sốc tinh thần cực lớn.....

Phần 6

Với Akeno-san dẫn đường, tôi và Michael.....san hướng đến chính điện của ngôi đền. Vòng hào quang trên đầu là bằng chứng của một Thiên thần. Tôi đã nghe Hội trưởng nói như thế. Đối với các Thiên thần, đặc điểm nhận dạng của họ là vòng hào quang trên đầu và lông cánh màu trắng, còn Thiên thần sa ngã thì không có vòng hào quang trên đầu, nhưng lại có cánh màu đen. Michael-san có cánh màu vàng và có hào quang hùng mạnh bao quanh mình.

Bên trong chính điện ngôi đền, có sự hiện diện của một nguồn sức mạnh lớn. Tôi cảm thấy nguồn sức mạnh đó và nó khiến tôi nổi da gà. Hào quang đó là gì? Nó biểu hiện sự nguy hiểm.

“Sự thật là ta đã nghĩ muốn trao tặng thứ này cho cậu.”

Hả? Ông ta đem cái gì đó cho tôi à? Tôi nhìn theo hướng tay của Michael-san chỉ đến, đó là thanh kiếm đang được bao bọc bởi một vòng hào quang thánh.

.....Uwah, đây là một thanh Thánh kiếm. Thậm chí tôi không biết sức mạnh đó là gì. Nó khác với hào quang của Excalibur và Durandal mà tôi đã biết.

“Đây là Georges —— Có lẽ ta nên nói nó là Saint Gearge thì sẽ tốt hơn nhỉ? Đó là Thánh kiếm đồ long mà Ascalon đã từng sở hữu nó.”

Tôi không biết bất cứ điều gì về Gearge hay Saint George.

[Đó là một người đồ long nổi tiếng. Cậu nên nghiên cứu, tìm hiểu nhiều hơn một chút đi.]

Im đi. Và cái tên “Đồ Long”, nghe là đã thấy mùi nguy hiểm rồi.

[Một nhóm người có công việc chuyên đi đồ long ----- và thanh kiếm họ dùng cũng sử dụng thuật đó.]

..... Sát thủ chuyên giết rồng. Thật đáng sợ. Điều đó có nghĩa là tôi cũng là mục tiêu sao? Tôi không hề thích điều này, không hề...

“Đặc biệt là khi ta đưa thứ này cho cậu, ngay cả khi cậu là một quý có sức mạnh của Rồng thì cũng có thể điều khiển nó. Nhưng trước đó, cậu có nghĩ là mình có thể đồng hoá nó vào Boosted Gear không?”

Đó là những gì Michael-san vừa nói, những điều đó có thể ư?

[Nó phụ thuộc vào cậu. Sacred Gear đáp ứng dựa theo cảm xúc của chủ sở hữu. Nếu cậu muốn nó thì đó là có thể.]

Là như vậy á. Vâng, tôi nên làm nó như thế nào đây ta. Nhưng tôi vẫn có thắc mắc.

“Tại sao lại đưa nó cho tôi?”

Tại sao lại đưa thứ có giá trị này cho tôi? Tôi là quý, là kẻ thù xưa cũ của Thiên thần mà, không kể đến tôi còn mang một con Rồng trong người, nó đã mang rắc rối trong cuộc chiến rất lâu trước đây. Tôi nghĩ rằng sự tồn tại của mình là tội tệt cho họ. Michael-san mỉm cười trả lời.

“Trong cuộc gặp mặt ba phe, ta nghĩ rằng đó là cơ hội lớn để ba phe hợp tác. Ta nghe rằng cậu đã biết điều này nhưng ta sẽ nói lại rằng, chúng ta đã mất đi Đấng sáng tạo —— Chúa trong cuộc chiến lần trước. Kẻ thù cũng mất đi Maou của họ. Các lãnh đạo của Thiên thần sa ngã cũng trở nên dè dặt. Azazel cũng có quan điểm là không muốn tạo chiến tranh thêm nữa. Đây là cơ hội. Một cơ hội để thoát khỏi những cuộc chiến vô nghĩa. Nếu những cuộc chiến với quy mô nhỏ cứ xuất hiện, thì ba phe sẽ bị huỷ diệt. Ngay cả khi không phải là trường hợp đó, thì phe khác sẽ xâm chiếm chúng ta. Thanh kiếm này là món quà của ta đến Maou. Tất nhiên là ta cũng đã gửi quà cho bên

Thiên thần sa ngã rồi. Ta nghe thấy tin đồn bên phía Ác quỷ có Thánh-Quỷ kiếm.”

Michael-san đang nói những điều thật khó hiểu. Có nghĩa là cuộc gặp mặt lần này rất quan trọng và ông ta muốn có hoà bình với phe Ác quỷ và Thiên thần sa ngã.

Tuy nhiên, phe khác là gì? Có chuyện gì với điều đó? Ngoài ba phe ra thì còn có phe khác nữa?

[Về điều đó. Ngoài ba phe được ghi trong kinh thánh, còn có các hệ thống thần thoại khác tồn tại.]

.... Đó là gì? Ddraig, đó là lần đầu tiên tôi nghe điều này.....?

[Thông thường họ không vượt qua lãnh thổ của mình. Kể từ đó, có một thoả thuận chống chiến tranh ngầm đã xảy ra. Tuy nhiên, chúng ta không biết liệu họ có làm thế không khi tìm ra sự thật rằng Chúa trong kinh thánh đã chết. Cuộc gặp mặt này là đảm bảo rằng ba phe sẽ không nói ra sự thật Chúa đã không còn tồn tại ra bên ngoài.]

????? Tôi không hiểu gì cả. Tôi chả hiểu những gì Ddraig đang nói. Tâm trí của tôi ngập tràn những câu hỏi. Tôi không biết gì về những điều kiện ngầm giữa Ác quỷ, Thiên thần và Thiên thần sa ngã.

Michael-san tiếp tục nói trong khi các câu hỏi của tôi vẫn chưa có lời đáp.

“Ta nghe nói rằng một trong những người đã từng chống lại phe ta đã trở thành một con quỷ, đó là Ròng xứ Wales. Như một lời chào, chúng ta tặng cậu thanh kiếm này. Từ bây giờ, cậu có thể là mục tiêu của những con Ròng khác và Ròng Vanishing. Ta nghĩ rằng với tin đồn “chủ nhân yếu nhất trong lịch sử”, thì nó có thể trở thành một công cụ hỗ trợ tốt.”

Xin lỗi vì tôi chỉ là người yếu nhất. Ngay cả khi tôi đã chăm chỉ luyện tập. Mấy điều vừa nói lúc nãy tôi không hề hiểu một chút nào nhưng tôi hiểu ông ta đưa cho mình thanh kiếm này.

Tại sao là tôi?

“Đưa cho tôi có ổn không? Mà tại sao là tôi?”

“Chỉ có một lần ba phe bắt tay hợp tác với nhau. Đó là lúc để đánh bại hai con Ròng đỏ và trắng. Vì chúng quấy rối và làm cuộc chiến lúc đó lộn xộn.”

Tôi đã nghe Ddraig nói chuyện này lúc trước. Và Ddraig nói một điều gì đó.

[.....Ai mà biết được.]

Còn chối à. Vậy tất cả điều đó là đúng rồi.

“Vớ! Mong muốn rằng ba phe hợp tác, ta đặt hy vọng vào cậu—— Sekiryuutei.”

Tôi hơi nghi ngờ nhưng nhìn ông ta nói với nụ cười, tôi hoàn toàn tin tưởng ông ta.

Tôi quay về phía thanh Thánh kiếm. Tôi có thể chạm vào nó không? Không phải Thánh kiếm sẽ gây nguy hiểm cho quý sao? Chưa kể nó từng là của một người đồ long.

Akeno-san nói khi thấy tôi ngại chạm vào thanh kiếm.

“Có những điều chính được thực hiện trên thanh kiếm trong ngôi đền này. Các nghi lễ của Maou-sama, Azazel-sama và Michael-sama đã được thực hiện, vì vậy ngay cả một con quỷ mang sức mạnh của Rồng vẫn có thể chạm vào nó.”

Thật chứ? Nếu Akeno-san nói thế thì chắc là thật rồi. Tôi tin Akeno-san.

Tôi sợ hãi cầm thanh Thánh kiếm đang lơ lửng trong không khí vào lòng bàn tay..... Không có chuyện gì xảy ra. Tôi cảm thấy hào quang thánh thiện nhưng không hề có bất cứ tổn thương nào.

[Cộng sự, hãy tập trung ý thức vào Boost Gear. Ta sẽ chỉ dẫn----- Hãy thử làm cho thanh kiếm trong tay hợp nhất với sự gia tăng của Sacred Gear.]

Ông ấy nói thế và tôi làm theo.....

Tôi tập trung gọi nó và gang tay đỏ xuất hiện. Tôi cố gắng kết hợp Sacred Gear với thanh kiếm.

..... Sức mạnh thần thánh chảy vào Sacred Gear của tôi. Cảm giác như sức mạnh gây hại đang chảy vào cơ thể,..... nhưng dần dần nó trở nên quen thuộc và cảm giác như sức mạnh của Ddraig tấn công tôi.

Kah!

Sau một ánh sáng chớp đỏ — găng tay tôi biến đổi với một lưỡi kiếm được phát triển thêm ở phía trước mu bàn tay trái của mình.

“....Nó đã hoàn toàn hợp nhất.”

Tuyệt vời. Sacred Gear và Thánh kiếm đã hợp nhất. Một lưỡi kiếm thánh nhô ra khỏi găng tay.

Sau khi thấy nó, Michael-san vỗ tay.

“Tốt rồi. Bây giờ ta phải đi ngay.”

Hử? Ông ta chuẩn bị rời đi hả?

——À, có vài điều tôi muốn nói với phe Thiên thần.

“À-à, tôi có vài điều muốn nói với ông.”

“Tối giờ dự cuộc gặp mặt ba phe rồi, sau cuộc gặp mặt chúng ta sẽ nói về nó. Ta chắc chắn sẽ nghe nó, đừng lo lắng.”

Nói xong, toàn bộ cơ thể Michael-san được ánh sáng bao bọc. Một ánh chớp loé lên và Thiên thần đã biến mất khỏi nơi này.

Phần 7

“Trà tới đây.”

“À, cảm ơn nhiều.”

Chúng tôi đang ở trong ngôi đền sau khi Michael-san rời khỏi. Tôi đang ở trong nơi mà Akeno-san sinh sống. Sau khi đi qua một căn phòng mang phong cách Nhật, tôi đang uống trà trong một căn phòng trông giống như phòng trà đạo.

Nếu tôi nhớ không nhầm thì hình như xoay cốc 3 lần rồi uống hay sao đó? 1 lần, 2 lần, 3 lần. Thật nhàm chán.

“Chị cho Michael-san để thanh kiếm ở đây hả?”

Akeno-san nhìn tôi và cười nói nhẹ nhàng.

“Ừm, trong ngôi đền này đã tổ chức lễ chỉnh sửa cho Ascalon.”

Ấn định vị trí cho cuộc gặp mặt giữa ba phe và cả thanh kiếm này nữa. Hội trưởng và Akeno-san thật là bận rộn..... Đó có phải là nhiệm vụ của “Vua” và “Hậu”?

Tôi phải làm việc nên không được tham gia và còn phải là cộng sự của Gasper nữa.

..... Cuối cùng, chỉ còn có hai người. Trong lúc này tôi sẽ hỏi Akeno-san những điều tôi thắc mắc.

Tôi đã thắc mắc từ sau trận chiến với Kokabiel.

“Em có thể hỏi một câu được không?”

“Tất nhiên là được rồi.”

“..... Chị có phải là con gái của một trong những người lãnh đạo của Thiên thần sa...”

Khi tôi hỏi, biểu hiện của Akeno-san có chút thoáng buồn.

“.....Đúng vậy. Chị là con của một trong những người lãnh đạo của Thiên thần sa ngã – Barakiel và một người phụ nữ là con người.”

.....Vậy đó là sự thật. Lúc trước, Kokabiel đã nói với Akeno-san thế này: [Người có sức mạnh của Barakiel.].

Akeno nhìn chăm chăm vào tôi và tiếp tục nói.

“Mẹ chị là con gái của trụ trì ngôi đền nào đó trong đất nước này. Chị được nghe rằng, vào một ngày định mệnh, mẹ đã cứu Barakiel đang bị thương và chị đã được sinh ra từ hôm đó.”

Nguồn gốc gia đình của Akeno-san thật phức tạp..... Tôi đang bối rối không biết nói gì khi cô ấy trả lời như thế.

Trong khi tôi đang cố gắng tìm từ để nói thì Akeno-san mở rộng đôi cánh sau lưng của mình.

_____.

Hai cánh khác nhau, một là của Ác quỷ, một là cánh màu đen của Thiên thần sa ngã.

“Những đôi cánh tội lỗi..... Cánh của Ác quỷ và Thiên thần sa ngã, chị đều có.”

Cô ấy nắm những chiếc lông màu đen trong lòng bàn tay như thế khinh miệt chúng.

“Chị ghét những chiếc lông đen này, nên đã gặp Rias và trở thành Ác

quỷ—— Nhưng thứ được tái sinh là nửa Ác quỷ nửa Thiên thần sa ngã, thật kinh tởm. Fufufu, có lẽ điều này hợp với chị, người có dòng máu dơ bẩn trong mạch máu.”

Akeno-san tự chế nhạo bản thân mình. Xin đừng nói thế Akeno-san....

“..... Sau khi nghe điều này, em cảm thấy thế nào, Issei? Em ghét Thiên thần sa ngã mà phải không? Chúng đã giết em và Asia-chan một lần, chúng còn cố gắng tiêu diệt thành phố này nữa, không có cách nào để em có thể suy nghĩ tốt đẹp về chúng.”

Tôi nói một cách thật lòng vì tôi cảm thấy nói dối sẽ không tốt.

“Vâng, em ghét Thiên thần sa ngã.”

Nghe câu trả lời của tôi, biểu hiện của Akeno-san dường như buồn hơn. Nhưng tôi để ý mà tiếp tục nói.

“Nhưng em thích Akeno-san.”

“_____”.

Akeno-san tỏ vẻ ngạc nhiên.

“Em sẽ không hỏi thêm bất cứ điều gì về hoàn cảnh gia đình của chị nữa. Em chỉ muốn xác minh nó thôi..... Nhưng thật sự, em nghĩ đã hỏi một điều xấu xa, nên em đang hối hận về nó..... Em thực sự xin lỗi. Em không ngại cảm... Vì thế.....”

“Nhưng thật sự thì chị có dòng máu của một Thiên thần sa ngã mà đúng không? Em có thể tha thứ cho chị sao? Mặc dù chị đầu thai thành một con quỷ nhưng dòng máu đó vẫn không thay đổi..... Chị muốn tiếp cận em nhưng chị sợ sẽ bị ghét, em biết chứ? Chị là một loại phụ nữ kinh tởm...”

“Không liên quan gì đến chị hết. À, em không biết nói thế nào, nhưng Akeno-san là một senpai tốt. Tuy em ghét Thiên thần sa ngã, nhưng Akeno-san thì khác, dù chị mang dòng máu của Thiên thần sa ngã. Nhưng Akeno-san là Akeno-san, là Hội phó của CLB nghiên cứu huyền bí, em chưa từng có ý nghĩ ghét Akeno-san. Ngay cả khi biết Akeno-san mang dòng máu của Thiên thần sa ngã thì em vẫn không thể ghét chị. Thậm chí lúc này em thích chị. Hử? Em đang nói cái quái gì thế? Xin lỗi, vì em không kiềm chế lời nói của mình.....”

Nghe tôi nói, Akeno-san bật khóc.

Không được rồi. Tôi đã làm tổn thương cô ấy phải không? Tôi đã làm gì thế này. Tôi đã làm một cô gái phải khóc. Tuy nhiên, Akeno-san lau nước mắt và nở một nụ cười.

“..... Em nói những lời “sát gái” đó..... Sau khi nghe nó..... Chị thật sự, thật sự.....”

Hử, tôi không nghe rõ câu thứ hai nhưng những lời “sát gái” đó là sao? Tôi đã nói điều gì đó xấu sao?

Sau đó, Akeno-san đứng dậy và đi về phía tôi —— Cô ấy bám vào tôi.

“A-Akeno-san.....?”

Akeno-san thì thầm vào tai tôi, người đang bối rối.

“Chị đã quyết định. Chị đã quyết định rồi. Issei, em có thích Rias không?”

“Hả? A-à, c-có, tất nhiên là em thích chị ấy rồi.”

“..... Vậy được rồi. Cậu ấy thực sự là một người vợ hợp pháp. Có khả năng Asia-chan cũng như vậy..... Vị trí thứ nhất và thứ hai không thể bị lay chuyển nên chị đoán....”

Vị trí thứ nhất? Vị trí thứ hai? Bảng xếp hạng gì thế?

Tôi không hiểu điều Akeno-san nói trong khi cô ấy càng bám chặt vào tôi hơn.

Chờ đã, Akeno-san. Em sẽ không thể chịu nổi nếu cứ thế này.

“Này, Issei-kun.”

“V-vâng.”

“Chị không phiền khi ở vị trí thứ ba đâu.”

“..Vị trí.. thứ ba gì thế?”

Vị trí thứ ba gì vậy? Nó tiếp theo hai vị trí lúc nãy hả? T-tôi không hiểu gì hết.

“Ừm, vị trí thứ ba. Chị nghĩ đó là vị trí tương đối tốt. Trên tất cả là cảm giác bị lừa dối, nó sẽ bùng lên. Ufufu, Issei-kun, chị làm em hư hỏng hơn được không? Chị sẽ thay Hội trưởng cho em nằm vào lòng.”

——. Tôi không hiểu gì cả ngoài phần về nằm vào lòng.

“Hả? T-thật chứ?”

Cô ấy nói thật chứ. Nằm vào lòng Akeno-san. Uwaaah, chỉ cần tưởng tượng thôi là phấn khích đủ chết rồi.

“Issei-kun, em gọi chị là “Akeno” được không?”

“Hả? Em không thể gọi senpai một cách quá thân thiết.”

“..... Vậy chỉ một lần thôi. Đi mà.”

Đôi mắt long lanh của Akeno-san nhìn tôi..... Tôi nuốt nước bọt và thì thầm.

“A-Akeno.....”

“.....Chị thật hạnh phúc, Issei.....”

GYU.

Cô ấy ôm tôi chặt hơn. Uwah, giọng nói của cô ấy không giống như bình thường là “Ara ara, ufufu”, mà đó là giọng nói của một cô gái bình thường. Không còn là “Hội phó Himejima Akeno” nữa mà là một nữ sinh trung học bình thường. Akeno-san thật dễ thươnggggggggggg.

Khoan đã, cảm giác này, chính là do bộ ngực ép vào tôi. Của Akeno-san thật mềm như mong đợi. Và như thế tôi dần dần được gối vào lòng Akeno-san. Uooooooooooh, đây là lần thứ ba trong cuộc đời tôi được gối vào lòng. Và cảm giác không thể tả được khi đó là người tôi yêu thích, Akeno-san.

Akeno-san vỗ vào đầu tôi. Cảm giác thật khác Hội trưởng.

“Ufufu, chị đã lấy đi một trong những quyền đặc biệt của Rias. Chị cảm thấy như đang làm việc xấu. Issei-kun, cảm thấy tốt chứ?”

“V-vâng. Tuyệt nhất luôn.”

A, đùi Akeno-san thật mềm. Một nơi ngủ tốt nhất.....

“Ừm, chị tự hỏi nó là gì... Nhưng nếu Hội trưởng thấy cảnh này.....”

“Hội trưởng thấy..... thì sao? Nè, Issei?”

.....

Giọng nói đó là.....

Ngay lập tức, tôi cảm thấy cơ thể đóng băng. Tôi đơ mình ngồi dậy và từ từ quay lại phía sau. Và ở đó là chủ nhân của tôi, người đang phát ra hào quang đỏ thẫm và đứng như tượng.

—— Tôi sẽ bị giết.

Trực giác tôi cảm thấy điều đó. Bởi vì khi nhìn thấy sức mạnh huỷ diệt cô ấy đang phát ra thì bạn sẽ hiểu.

“H-H-H-Hội trưởng. Đây là....”

Hội trưởng để tay lên trán và thở dài.

“Không hề có khuyết điểm hay nứt nẻ..... Nó hoàn toàn hơn đùì mình...”

Tôi cảm thấy sự tức giận trong từng bước chân của Hội trưởng.

Ékkkk! Đau quá! Hội trưởng kéo má tôi mạnh hết sức có thể.

Oooooooooouch!

Hội trưởng thấp giọng hỏi tôi.

“Thanh kiếm sao rồi?”

“E-em đã nhận được rồi.”

“Michael nói gì?”

“Ông ấy rời đi.”

“Vây không còn việc ở đây. Chúng ta sẽ trở lại sau.”

Hội trưởng quay gót đi, tôi vội vã đi theo. Tôi cúi đầu trước Akeno-san.

Thực sự xin lỗi.

“Mình thật sự ghen tị với ứng cử viên số 1, Hội trưởng Rias.”

Akeno-san thì thầm điều gì đó từ phía sau. Giọng nói Akeno-san đã trở lại như bình thường.

Tôi không thấy nhưng Hội trưởng khựng lại một chút và bắt đầu kéo tay tôi rời đi. Cứ như cô ấy muốn nhanh chóng kéo tôi rời khỏi nơi

này.

Phần 8

TAP TAP TAP TAP TAP.

Tiếng bước chân đầy tức giận của Hội trưởng trên thềm đá của ngôi đền.

Tôi không nói gì và cố gắng theo sau.

Hội trưởng ghét đầy tớ của mình đụng chạm với những cô gái khác. Có vẻ như Asia và Koneko-chan thì không sao, nhưng những cô gái ngoài hai người đó, ví dụ như Akeno-san, thì cô ấy rất ghét. Không, có lẽ vì Akeno-san là người gần gũi với Hội trưởng nhất, nên cô ấy ghét thế? Không, tôi không thể hiểu được trái tim chủ nhân của mình.

Tuy nhiên, nhìn theo quan điểm của chủ nhân tôi, quan điểm của Hội trưởng, nó giống như sự phản bội. Tôi nên làm gì... Không có cách nào khác hơn là phải xin lỗi... Nhưng phải xin lỗi sao đây? Tôi không biết làm sao hết... Nếu tôi bị Hội trưởng ghét thì tôi sẽ chết vì buồn mất.

Tôi đang suy nghĩ việc đó với bộ não nhỏ bé của mình. Đột nhiên Hội trưởng dừng lại. Không nhìn vào tôi, Hội trưởng hỏi.

“..... Nè, Issei.”

Cô ấy sẽ hỏi gì? Tôi cảm thấy sợ hãi. Tôi nên trả lời cô ấy như thế nào? Tôi không tìm thấy câu trả lời.

“V-vâng.”

“Akeno là..... Akeno.”

“Vâng?”

“Akeno là Hội phó. Nhưng cô ấy là “Akeno”..... và chị là...?”

Hử....? Cô ấy có ý gì thế nhỉ? Tôi nghĩ Akeno-san là “Akeno-san” nhưng.....?

Đó là tại sao, Hội trưởng là———.

“Chị là Hội trưởng..... Em có sai không?”

Khi tôi trả lời “Hội trưởng” thì cô ấy nhún vai.

“..... Đúng vậy. Chị là Hội trưởng. — Nhưng, “Rias”.”

Cái gì vậy? Giọng cô ấy rất chán nản. Tôi đã nói gì sai à? Tôi tiếp tục nói.

“Hội trưởng là chủ nhân của em và là một Ác quỷ cấp cao, Rias Gremory.... Hội trưởng?”

Biểu hiện của cô ấy rất buồn.

“.....Cái gì mà “ứng cử viên số 1”..... Chị thấy mình là người xa vời nhất.....”

Giọng nói không sang trọng như thường ngày của Hội trưởng, đó là giọng nói bình thường của một.....cô gái có thể tìm thấy ở bất cứ đâu.

Grigori.1

“Azazel, tôi cũng phải tham dự hội nghị vào ngày mai à?”

“Tất nhiên, Vali. Vì cậu là hakuryuukou. “

“..... Này, Azazel. Một cuộc chiến tranh sẽ không xảy ra nữa phải không?”

“Cậu muốn chiến đấu. Cậu chắc chắn đã gắn liền với một con Rồng lý tưởng. Cậu là loại người sẽ không sống lâu.”

“Đó cũng tốt. Tôi không quan tâm có sống lâu hay không. Chỉ là tôi cảm thấy hối tiếc khi được sinh ra trong thời đại này. Một thế giới không có Chúa. — Tôi muốn đánh bại Chúa.”

“Cậu thực sự giống như Hakuryuukou. Vậy sau khi đánh bại tất cả những kẻ mạnh mẽ, cậu sẽ làm gì?”

“— Tôi sẽ chết. Tôi không muốn sống trong một thế giới nhàm chán như vậy.”

Life 4: Hội nghị thượng đỉnh bắt đầu

Phần 1

Ngay từ sáng sớm, tại khu rừng xung quanh tòa nhà cũ của trường, tôi và Gasper đã bắt đầu tập luyện việc dùng thời gian.

“Guuuuu..... Issei-senpai..... Em mệt quá rồi.”

Gasper đang xoa nhẹ đôi mắt của mình.

“Đừng có nói với giọng yếu đuối như vậy. Chúng ta đang hiện thực hóa những ước mơ đấy.”

Không chần chừ, tôi tiếp tục ném những quả bóng.

“Issei-san, bóng nữa này.”

Asia, người đã đi cùng chúng tôi từ sáng sớm đang ném chúng về phía tôi.

Như thường lệ, bài tập sẽ là tôi ném bóng, còn Gasper thì dùng chúng trong không gian.

Cậu ấy bây giờ đã thành công một trên tổng số 20 lần thực hiện. Sự kiên trì đã cho kết quả xứng đáng. So với lần đầu tiên, đó quả thực là một tiến bộ lớn.

Tôi phải làm cách nào đó để giúp cậu ấy có thể sử dụng Sacred Gear của mình. Nếu tôi thất bại, mục đích của tôi sẽ không thể thực hiện được.

Tôi muốn cậu ấy có thể ngưng đọng thời gian sớm nhất có thể, nhờ đó tôi sẽ chạm được vào những cơ thể phụ nữ kia.

Những cô gái trong trường thực sự rất tuyệt vời. Tôi đã có những dự định cho việc rèn luyện này, ngưng đọng thời gian vào khoảng 1 phút chẳng hạn, tôi cũng biết thời điểm khi nào những cô gái ở một mình. Tất cả những gì còn lại chỉ còn là thực hiện nó. Chỉ là “thực hiện” nó, bạn biết chứ...

Nhân tiện, mục tiêu của tôi là tất cả các cô gái xinh đẹp trong trường. Cuối cùng là tới những cô gái sở hữu bộ ngực lớn.

Sau khi luyện tập với Gasper, tôi không thể chớp mắt được. Việc thực hiện hóa mục đích của mình khiến tôi hoang mang ngày qua ngày.

Thậm chí ngay cả khi Hội trưởng và Asia đang ngủ bên cạnh tôi, thực tế là thực tế, còn mơ ước vẫn là ước mơ.

Thật lòng, tôi muốn ôm lấy Hội trưởng từ đằng sau và nắn bóp lấy bộ ngực của cô ấy nhưng.... Dường như Asia sẽ tức giận nếu tôi làm vậy....

Hơn thế nữa, sau biến cố đó, ngày tiếp theo, cho đến sau giờ học, Hội trưởng không quan tâm đến tôi như thể cô ấy đang cân nhắc kĩ về điều gì đó vậy.

Việc nghĩ rằng Hội trưởng đang ghét mình khiến tôi cảm thấy quá thật rất đau lòng. Sau cùng, nếu không có biến cố đó, cô ấy vẫn sẽ là một Hội trưởng bình thường, nhưng thực sự tôi đã làm cô ấy thất vọng.

Hở? Cánh tay tôi cảm thấy không thoải mái, chỉ là nó không thể cử động được. Bằng cách nào đó, dường như Gasper đã vô tình ngưng đọng tay của tôi.

“Ế, Eek, Em xin lỗi.”

Cậu ấy nghiêng người trên mặt đất và cuộn tròn. Tôi nói trong khi nở một nụ cười cay đắng.

“Chẳng phải anh đã nói là đừng tỏ ra nghiêm trọng nếu em ngưng động anh sao? Chúng ta đang trong quá trình luyện tập và em là người mới nên mọi thứ sẽ không sao hết. Thực ra thì, nếu toàn bộ cơ thể anh bị đông cứng thì chắc anh sẽ gặp rắc rối đấy. Nhưng số lượng những lần như vậy đã giảm rồi phải không? Hãy cùng tiếp tục đi nào.”

Tôi không có ý thử thách Gasper gì cả, đơn giản là tôi đang cố động viên cậu ấy.

Tuy nhiên, Gasper lại biểu lộ một thứ cảm xúc phức tạp.

“Vì em không hoàn toàn là một con người sở hữu Sacred Gear và cũng không phải một ma cà rồng chính hiệu. Em sẽ chỉ gây nên những rắc rối cho mọi người..... Em phải kiểm soát sức mạnh của mình hơn nữa... Sự tồn tại không hoàn hảo gì thế này...”

Aa, cậu ấy lại khóc một lần nữa.

...Nghĩ về điều đó, Gasper và Akeno-san đều là những người mang trong mình dòng máu lai giữa các chủng tộc khác nhau. Cảm giác nghi ngờ về sự tồn tại của mình. Có lẽ họ ghét việc mình sinh ra trên cuộc đời này....

Đó là một điều khó có thể hiểu rõ được nhưng tôi biết ít nhất họ đang mang những gánh nặng và chịu đựng nó qua ngày.

Nhưng —

“Gasper. Anh quý em. Nên đừng có quan tâm đến chuyện đó nữa. Trước khi em bắt đầu suy nghĩ về vấn đề này thì hãy đánh anh. Nếu em nghĩ nhiều như vậy, em sẽ thất bại. Có lẽ anh không hiểu nhiều về cảm giác đó nhưng mọi thứ sẽ ổn thôi.”

Đó là tất cả những gì tôi có thể nói. Những suy nghĩ thật lòng trong tôi. Không quan tâm thân phận thực sự của Akeno-san là gì, bất kể Gasper có là ai, tôi sẽ không bao giờ ghét bỏ họ.

Sự thực là Gasper có chút chần chừ và thỉnh thoảng làm tôi phát cáu nhưng tôi không thể ghét cậu ấy.

“Chúng ta đều là thành viên của câu lạc bộ, những đây tớ của Hội trưởng Rias và là những người đồng đội. Cùng ủng hộ nhau nào.”

Tôi nói điều đó một cách đầy khí thế. Tôi không thể nói thứ gì cảm động nhưng... Không quan tâm nó là gì, tôi nghĩ sẽ là tốt nhất khi nói vậy. Nếu tôi trở nên dễ dãi, cậu ấy sẽ không hoàn thiện được mình. Tôi là người đi trước, vì vậy tôi phải dẫn dắt cậu ấy. Dù gì tôi cũng lớn tuổi hơn mà.

Cảm nhận được điều đó, Gasper lau nước mắt và đứng dậy.

“Issei-senpai, em sẽ cố gắng hết sức.”

“Vâng. Cho tới khi bắt đầu vào học, anh sẽ ném 100 quả bóng nhé.”

“Đã hiểu. Vậy, em sẽ đội cái túi giấy này và tăng sức mạnh.”

“Dừng lại đã. Nếu Asia nhìn thấy thì cô ấy sẽ khóc đấy.”

Asia và Gasper đều nhìn tôi một cách khó hiểu. Tôi sẽ không bao giờ để Asia thấy Gasper đội cái túi giấy đó lên đầu, thế là quá đủ rồi.

“Cố lên. Issei-san, Gasper-kun.”

“Gasper, Asia-senpai cũng đang cố vũ cho em kìa, cố gắng lên.”

“Vâng. Cảm ơn chị rất nhiều, Asia-senpai.”

Và như vậy, chúng tôi trở lại luyện tập.

Gasper. Hãy cùng nhau làm điều đó. Sau cùng chúng ta sẽ “đóng băng” các cô gái lại và thực hiện ước mơ của mình.

Tuy nhiên, tôi nghĩ chúng tôi cần một người thầy. Một người hiểu biết về Sacred Gears, hơn thế nữa là có kiến thức về loài Rồng. Liệu có tồn tại một người như thế?

Đột nhiên, người đàn ông với đôi cánh đen xuất hiện trong tâm trí tôi. Nhưng ngay lập tức, tôi lắc đầu và xóa bỏ ý nghĩ đó. Không đời nào. Ông ta là kẻ thù của chúng tôi..... Tuy nhiên, tôi nghĩ kiến thức của ông ta thực sự rất có ích.

Nếu có một giáo viên như vậy, tôi chắc chắn sẽ trở nên mạnh hơn nữa.

Phần 2

“Nào, bây giờ chúng ta sẽ xuất phát.”

Mọi người đã tập hợp đầy đủ trong phòng CLB nghiên cứu huyền bí. Chúng tôi cùng gật đầu trước yêu cầu của Hội trưởng.

Đúng vậy, hôm nay là ngày diễn ra hội nghị giữa ba thế lực. Cuối cùng, ngày đó cũng đã tới. Thời điểm họp mặt là vào lúc đêm muộn. Có lẽ các đại diện tối cao của mỗi bên đã có mặt đầy đủ trong phòng chờ của tòa nhà mới.

Ngôi trường này đã hoàn toàn được bảo vệ bằng ma thuật, không ai có thể vào trong. Tất nhiên, cho tới khi cuộc họp kết thúc, không ai được phép ra ngoài.

Bên ngoài vòng tròn bảo vệ gồm Thiên thần, Thiên thần sa ngã và binh đoàn Ác quỷ đang tập hợp xung quanh. Không khí ở đây dường như rất căng thẳng.

Kiba lên tiếng.

“Chẳng may có điều gì đó xảy ra trong cuộc hội nghị này. Và nếu tất cả các lời đàm phán bị đổ vỡ, nơi này sẽ trở thành chiến trường....”

Thật là đáng sợ. Mọi thứ sắp trở nên náo nhiệt rồi. Thực tế thì việc

xảy ra chiến tranh vẫn chưa rõ ràng, nhưng hôm nay là một ngày quan trọng, tôi cũng phải cư xử thật đúng mực.

Chúng tôi theo sau Hội trưởng ra khỏi căn phòng câu lạc bộ.

“Hội trưởng. Mọi ngườiiiii.”

Chiếc hộp các tông bị bỏ lại trong phòng. Tất nhiên trong đó chính là cậu bé ma cà rồng bị tự kỉ – Gasper.

“Gasper, cuộc hội nghị hôm nay rất quan trọng, do em không thể kiểm soát sức mạnh của mình nên em sẽ không được tham gia, em hiểu chứ?”

Hội trưởng nói một cách dịu dàng.

Thực sự nếu Gasper không thể kiểm soát Sacred Gear của mình và gây trở ngại cho mọi người, mọi chuyện sẽ trở nên cực kì tồi tệ. Vì vậy, cậu ấy sẽ chỉ quan sát mọi thứ ở trong phòng của câu lạc bộ.

“Gasper, hãy ngoan ngoãn, được không?”

“Vâng, Issei-senpai.....”

“Anh đã để lại máy chơi điện tử cầm tay ở trong phòng cho em rồi đấy, có cả kẹo nữa, em cũng có thể ăn chúng. Và còn chiếc túi giấy ở kia, nếu em cảm thấy cô đơn, hãy đội nó vào để bình tĩnh hơn nhé.”

“Vânggggg.”

Tốt rồi. Tôi gật đầu và theo sau Hội trưởng.

Kiba mỉm cười và thì thầm với tôi.

“Issei-kun, cậu chu đáo thật đấy.”

“Hãy để em ấy cho mình, mình sẽ cố gắng hết sức.”

Tôi tự tin nói ra điều đó nhưng... Tất cả chỉ là một lời bịp bợm. Tôi không chắc mình có thể làm điều này bao lâu nữa. Mặc dù vậy, tôi thực sự muốn làm thứ gì đó cho Gasper.

Phần 3

KNOCK KNOCK.

Hội trưởng gõ cửa phòng họp hội nghị.

“Xin phép.”

Cô ấy mở cửa ra và trong đó là.....

Một chiếc bàn lộng lẫy và tráng lệ, xung quanh nó là những người mà tôi dễ dàng nhận ra. Không khí khá là yên tĩnh nhưng mọi người thì đều rất căng thẳng.

Tôi nuốt nước bọt và cảm giác lo lắng dâng trào lên trong cơ thể. Asia chột nấp lấy vạt áo của tôi, có lẽ cô ấy cũng đang căng thẳng như vậy. Tôi nhẹ nhàng nắm chặt tay cô ấy để trấn an phần nào.

Bên phía của Ác quỷ có Sirzechs-sama, Leviathan-sama. Người phục vụ là Grayfia-san, cô ấy đang đứng bên cạnh để chuẩn bị trà.

Về phía của Thiên thần, Michael-san mang trên mình một bộ giáp bằng vàng và theo cùng là một cô gái lạ hoắc – Angel-san. Cô gái có những chiếc cánh màu trắng giống như những Thiên thần bình thường khác. Quả thực cô ấy đẹp tuyệt vời. Một vẻ đẹp thuộc cấp bậc Thiên thần. Dù gì cô ấy cũng là một Thiên thần mà.

Còn bên của Thiên thần sa ngã, Azazel đang dang rộng 12 chiếc cánh đen của mình và cùng với Vanishing Dragon, Vali.

Liếc nhìn tôi, môi của Azazel nở một nụ cười như thể đang rất hạnh phúc. Ồ, ngày hôm nay ông ta không mặc yakata mà là một chiếc áo choàng màu đen được trang trí bắt mắt. Đúng như mong đợi, không đời nào ông ta lại mặc bộ yakata ở đây.

Sirzech-sama giới thiệu Hội trưởng với những vị khách VIP của các phe. Hội trưởng cúi chào.

“Trận chiến với Kokabiel vài ngày trước, họ đã có công rất lớn trong cuộc tập kích.”

“Tôi đã nghe bản báo cáo đó, cảm ơn các bạn một lần nữa.”

Michael-san nói lời cảm ơn với Hội trưởng. Để đáp lại điều đó, cô ấy cúi chào một lần nữa.

Không để lộ sự e dè, Azazel lên tiếng. Thái độ gì vậy chứ.

“Thành thực xin lỗi, Kokabiel bên phía chúng tôi đã gây nên rắc rối cho cô.”

Hội trưởng im lặng trước câu nói của Azazel.

“Hãy ngồi xuống những chiếc ghế bên đó.”

Theo hướng chỉ của Sirzech-sama, Grayfia-san thúc dục chúng tôi tiến tới vị trí cạnh bức tường. Chủ tịch Sona cũng đang ở đó.

Hội trưởng ngồi xuống cạnh Chủ tịch và bảo tôi ngồi bên cạnh mình, sau đó là Akeno-san, Kiba, Asia, Xenovia và Koneko-chan.

Sau khi xác nhận mọi thứ, Sirzech-sama nói.

“Mọi người đều đã tới đông đủ, tôi sẽ nói một số điều kiện trước hết cho cuộc họp. Mọi người ở đây hãy ghi nhớ điều quan trọng nhất này, đó là việc Chúa đã chết.”

Hả?... Chủ tịch cũng đã biết về điều đó ư?— Tôi liếc nhìn về phía Chủ tịch nhưng cô ấy không tỏ vẻ gì là ngạc nhiên.

Chẳng lẽ cô ấy đã được Hội trưởng hoặc chị của cô ấy, Leviathan-sama thông báo trước rồi sao?

Mọi thứ diễn ra rất bình thường, Grayfia-san cũng trông như thể đã biết mọi thứ vậy.

“Được rồi, sau khi các bạn ghi nhớ điều đó, tôi sẽ tiếp tục cuộc thảo luận này.”

Và cứ thế, cuộc hội nghị giữa các thế lực bắt đầu.

Tất cả đang diễn ra một cách trôi chảy.

“Chúng tôi, những Thiên thần....”

Michael-san lên tiếng.

“Sự thực là như vậy. Đó là cách tốt nhất. Nếu cứ như bây giờ, chắc chắn cả ba thế lực sẽ tới bờ vực của sự diệt vong.”

Sirzech-sama lên tiếng ủng hộ.

“Vâng, đây chính là vấn đề quan trọng nhất.” (nói chung đoạn này tác giả đang cố gắng lược bỏ cuộc đối thoại không quan trọng giữa 3 thế lực để tập trung hơn vào những nhân vật chính)

Có những lúc mọi thứ trở nên rắc rối khi Azazel nói một câu gì đó, nhưng tôi nghĩ thủ lĩnh tối cao của Thiên thần sa ngã chắc chắn cố tình làm vậy chỉ để thưởng thức biểu hiện của những người trong cuộc họp.

Haizz, những vị khách VIP đang có một cuộc thảo luận nhằm chán, thành thực mà nói, vấn đề này đối với tôi thì khá là khó hiểu. Vì chỉ mới tham gia vào thế giới của Ác quỷ nên tôi chả biết chuyện gì đang xảy ra ở đây cả.

Ác quỷ, Thiên thần và Thiên thần sa ngã, đây có thể là một cuộc thảo luận quan trọng đối với họ nhưng tôi không hiểu gì cả. Không, không quan trọng điều gì đang diễn ra, sẽ tốt hơn nếu tôi giữ mình tỉnh táo nhưng bộ não này chẳng hoạt động gì cả.....

Đúng vậy.... Vì không thể tiếp tục được, tôi nhìn sang bộ ngực của Hội trưởng, người đang ngồi bên cạnh tôi.

Aaa, ngực của Hội trưởng.... Chúng chắc chắn rất to. Cơ thể tôi biết chắc về cảm giác chúng trông như thế nào, tôi sẽ sớm được chạm vào chúng nhưng.... Làm sao để thực hiện điều đó?

Hội trưởng nhận ra việc tôi liếc nhìn bộ ngực của cô ấy, rồi nở một nụ cười cay đắng. Cô ấy nắm lấy tay tôi và đan chúng vào nhau. Tay của cô ấy đổ mồ hôi— Phải chăng Hội trưởng đang căng thẳng?

Tham gia vào cuộc họp quan trọng này với vai trò là người báo cáo tình hình, biểu hiện đó là hoàn toàn hợp lý. Thậm chí cả Hội trưởng cũng đang căng thẳng. Điều đó dễ hiểu mà, cuộc họp này quan trọng đến mức, có lẽ, nó sẽ được ghi vào lịch sử tam giới.

Tôi cũng đan lấy tay Hội trưởng mà không nói một lời nào. Tôi tự nhủ, Hội trưởng, nếu chị cho phép, em nguyện cho chị mượn sức mạnh của mình bất cứ lúc nào.

“Ara ara, Hội trưởng và Issei-kun đang tình tứ ngay giữa cuộc họp à nha.”

Akeno-san thì thầm trong khi đang nở một nụ cười.

“Mình đang mượn lòng can đảm của Issei. Việc này thực sự rất hiệu quả.”

Hội trưởng. Thật là một vinh dự. Nếu lòng can đảm của em có ích cho chị, hãy lấy nó bao nhiêu cũng được.

Điều này thật tuyệt. Woah, tôi sẽ được nắn bóp bộ ngực của cô ấy.

(Trans: đang giữa cuộc họp mà thánh vẫn còn tơ tưởng linh tinh được :v)

Cuộc hội nghị vẫn tiếp tục và cuối cùng đã đến lượt của Hội trưởng.

“Vậy thì, Rias. Liệu em có thể cho mọi người biết về biến cố vài ngày trước không?”

“Vâng, Lucifer-sama.”

Sau lời yêu cầu của Sirzech-sama thì Hội trưởng, Chủ tịch và Akeno-san đứng dậy liên tục nói về từng phần của câu chuyện và về cuộc tấn công của Kokabiel gần đây. Mọi người thuộc ba thế lực chăm chú lắng nghe tất cả.

Hội trưởng tóm tắt về biến cố mà cố ấy tự mình trải qua một cách bình tĩnh.

Có lẽ vì quá căng thẳng, tay của Hội trưởng đã ướt đẫm.

Nhờ bài phát biểu đó, có một sự thay đổi trong suy nghĩ của người đứng đầu ba thế lực. Dù gì, Hội trưởng đã thực sự rất can đảm nhưng không khí ở nơi này vẫn rất khó thở. Bên cạnh đó, Hội trưởng chỉ cùng độ tuổi với tôi và cô còn là một cô gái nữa.

Các vị khách Vip, người thì thờ dài và cau có, người thì nở nụ cười sau khi nghe bản báo cáo. Ai nấy đều có những phản ứng khác nhau.

“Đó là tất cả các sự việc mà tôi – Rias Gremory và những người đầy tớ của mình đã trực tiếp trải qua.”

Hội trưởng trở lại chỗ ngồi và Sirzech-sama ngay lập tức lên tiếng.

“Tốt lắm, hãy ngồi xuống đi”.

Tuyệt vời, Hội trưởng.

“Cảm ơn, Rias-chan.”

Leviantha-sama cũng gửi sự biết ơn đến Hội trưởng.

“Bây giờ thì, Azazel. Sau khi nghe xong bản báo cáo. Tôi muốn nghe ý kiến của Tổng chỉ huy Thiên thần sa ngã.”

Trước câu hỏi của Sirzech-sama, mọi người đổ dồn ánh mắt về phía vị thủ lĩnh tóc đen.

Azazel nở một nụ cười không hề lo lắng.

“Theo những biến cố vài ngày trước, Kokabiel, lãnh đạo của tổ chức

trung tâm – Grigori đã giữ im lặng với các vị chỉ huy khác, kể cả tôi – tổng chỉ huy của Thiên thần sa ngã. Hắn đã hoạt động một cách độc lập. Cuối cùng, Vali đã ngăn chặn hắn. Sau đó, một tòa án được lập ra để trừng phạt Kokabiel. Theo đó, hình phạt là đóng băng vĩnh viễn tại Cochytes. Hắn sẽ không thể xuất hiện một lần nữa. Giải thích cho điều đó, mọi thứ đã được viết trong bản báo cáo gửi tới mọi người. Đó là tất cả.”

Michael-san nói kèm theo một tiếng thở dài.

“Như những gì đã giải thích, đó chính là điều tệ nhất, nhưng tôi tin rằng cá nhân ông không muốn gây chiến chống lại chúng tôi phải không?”

“À. Tôi không muốn chiến tranh một chút nào. Việc Kokabiel chống đối tôi, chẳng phải các ông đều đã biết về điều đó rồi hay sao?”

Đúng như những gì Azazel nói, Kokabiel đã nói rất nhiều thứ xấu xa về ông chủ của mình.

Azazel luôn né tránh chiến tranh và chỉ hứng thú duy nhất với Sacred Gears—

Đúng lúc này, Sirzech-sama hỏi Azazel.

“Azazel, tôi muốn hỏi ông một điều. Tại sao ông lại tìm kiếm những người sở hữu Sacred Gears trong suốt hàng thập kỉ qua? Đầu tiên tôi nghĩ ông đang thu hút họ và cố gắng gia cố thêm tiềm năng chiến đấu của phe mình. Tôi thậm chí đã cho rằng ông đang chuẩn bị chiến tranh để chống lại Heaven và chúng tôi nhưng....”

“Đúng vậy, không quan trọng bao lâu đã trôi qua, ông không hề tiến hành chiến tranh với chúng tôi. Nhưng khi tôi nghe nói rằng ông đang giữ Vanishing Dragon, tôi đã cảnh giác hơn rất nhiều.”

Quan điểm của Michael-san giống với của Sirzech-sama.

Lắng nghe hai ý kiến như vậy, Azazel cười một cách cay đắng.

“Mọi thứ là vì lợi ích của việc nghiên cứu Sacred Gear. Nếu đó là vấn đề, liệu tôi có nên gửi một phần của việc nghiên cứu đó cho các ông hay không? Thậm chí nếu tôi thực sự tiến hành nghiên cứu, tôi sẽ không thúc đẩy chiến tranh chống lại các ông hay điều gì đó tương tự như vậy. Tôi không có hứng thú với các cuộc chiến kéo dài hàng giờ đồng hồ. Tôi chỉ hoàn toàn bị thu hút bởi vẻ đẹp của thế giới lúc này. Tôi thậm chí đã yêu cầu cấp dưới của mình là đừng có can thiệp

vào vào chính trị của loài người, các ông biết đấy. Và tất nhiên, tôi không có ý định liên quan tới các tôn giáo cũng như ảnh hưởng tới việc làm ăn của Ác quỷ— Chết tiệt, chẳng lẽ các vị thiếu niềm tin ở tôi đến như vậy?”

“Đúng vậy.”

“Chính xác.”

“Không thể phủ nhận.”

Quan điểm của Sirzech-sama, Leviathan-sama và Michael-san được đưa ra cùng lúc. Quả thực tổng chỉ huy của Thiên thần sa ngã đã không được tin tưởng.

Nghe những điều đó, Azazel tỏ ra không hài lòng.

“Tôi đã nghĩ các ông phải rút kinh nghiệm từ Chúa và thể hệ của Lucifer đi trước nhưng... Tất cả các ông đang gặp rắc rối với chính mình. Chẳng lẽ những cuộc nghiên cứu bí mật là bị cấm, hử. A, tôi hiểu rồi. Tại sao chúng ta không cùng nhau giữ lấy hòa bình này nhỉ? Chẳng phải ngay từ đầu đó chính là mục đích của cuộc họp này hay sao? Thiên thần và Ác quỷ.”

Hòa bình, đợi đã nào. Chẳng phải điều đó có nghĩa là họ cùng mong muốn hòa bình sao?

Trước những gì Azazel nói, các phe đều tỏ ra ngạc nhiên.

Hội trưởng bên cạnh tôi. Và thậm chí cả Chủ tịch bên cạnh cô ấy cũng thực sự bất ngờ. Dường như bài phát biểu về hòa bình của Azazel là điều gì đó khá kì lạ. Không thể như vậy được—khi câu đó được Thủ lĩnh tối cao của Thiên thần sa ngã nói ra.

Dù sao, đối với tôi – người không biết gì về cuộc họp này, tôi nghĩ nếu người đứng đầu của mỗi phe đồng ý với thỏa thuận đó thì sẽ rất tuyệt vời. Có thể lắm chứ. Liệu tôi có đang chứng kiến một thời khắc đi vào lịch sử không?

Người ngạc nhiên trước tuyên bố của Azazel – Michael-san bỗng nở một nụ cười.

“Đúng vậy, tôi cũng đã lên kế hoạch về một hòa bình với Ác quỷ và Grigori. Thậm chí nếu chúng ta tiếp tục mối quan hệ giống như trước đây, thế giới sẽ bị nguy hại. Tôi, người lãnh đạo của phe Thiên thần tuyên bố rằng từ nay— Nguồn gốc gây ra chiến tranh của Chúa và

Maou-sama sẽ bị loại bỏ.”

Michael-san nói rằng ông ấy muốn hòa bình.

Azazel bật cười trước những gì Michael-san nói.

“Hà. Michael ngoan cố của chúng ta đã bắt đầu lên tiếng rồi đấy. Thậm chí ông ta chỉ vừa mới đảm nhận vai trò của Chúa.”

“..... Tôi đã đánh mất rất nhiều thứ. Tuy nhiên, thật vô ích khi tìm kiếm những thứ không còn tồn tại. Trách nhiệm của chúng ta là dẫn dắt con người. Từ giờ trở đi, chúng tôi, những thành viên của Seraph có cùng quan điểm rằng: thứ quan trọng nhất là chăm sóc và chỉ dẫn cho những đứa con của Chúa.”

“Này này, với những gì ông vừa phát biểu, ông sẽ “ngã” đấy biết chứ? — Tôi đã nghĩ như vậy trước đây nhưng ông đang trông coi “hệ thống” và nhờ đó thế giới đã trở nên tốt đẹp hơn. Nó hoàn toàn khác với thời điểm từ khi chúng tôi “sa ngã”.”

Vì những thuật ngữ đặc biệt kia, tôi không thể hiểu hết tất cả, nhưng đó dường như là một câu nói đùa đầy ẩn ý.

Sirzech-sama ủng hộ với cùng một quan điểm.

“Chúng ta đều giống nhau. Thậm chí cho dù Maou không có ở đây. Để tiếp tục tồn tại, Ác quỷ sẽ nhượng bộ. Chúng tôi không hề muốn chiến tranh— Nếu nó thực sự diễn ra, Ác quỷ sẽ bị tiêu diệt.”

Trước những lời nói của Sirzech-sama, Azazel gật đầu tán thành.

“Đúng vậy, nếu diễn ra một cuộc chiến tranh khác, ba phe chắc chắn sẽ tiêu diệt lẫn nhau. Và sau đó, thế giới loài người sẽ bị ảnh hưởng và đó sẽ là sự chấm dứt cho tất cả. Chúng ta không thể gây chiến nữa.”

Chỉ một lúc trước đây, Azazel còn tỏ ra thiếu nghiêm túc thì bây giờ ông ta đã hoàn toàn thay đổi.

“Liệu các ông có nghĩ một thế giới mà không có Chúa là sai lầm không? Liệu thế giới có suy tàn khi Chúa không còn tồn tại? Tôi rất tiếc phải nói điều này nhưng quả thực đó không phải là vấn đề lúc này. Tôi và các ông đều đang sống khỏe mạnh đấy thôi.”

Azazel nói trong khi giang hai tay của mình ra.

“Thế giới vẫn tồn tại mà không có Chúa.”

Bằng cách nào đó, tôi đã cảm nhận được những lời Azazel vừa nói.

Mặc dù không còn Chúa trên thế giới này nữa, cuộc sống của mọi người không hề thay đổi. Lắng nghe tất cả những lời nói đó, tôi hiểu phần nào suy nghĩ của Azazel. “Thế giới vẫn tồn tại mà không có Chúa”, điều đó đã khắc sâu vào trong tâm trí tôi.

Cuộc thảo luận tiếp tục chuyển sang vấn đề tiềm năng chiến tranh sau này. Vì vài lý do nào đó, giống như kiểu lực lượng quân đội hiện tại và sự tác động lẫn nhau của các phe, bức tranh quyền lực từ giờ trở đi đang dần hiện rõ....

So với những gì vừa xảy ra trước đây, không khí căng thẳng đã giảm rõ rệt. Có thể họ đã hiểu rằng, không một bên nào muốn chiến tranh cả.

“Vậy đó là tất cả sao?”

Trước câu hỏi của Sirzech-sama, Các vị khách VIP buông một tiếng thở dài như để giải tỏa. Có lẽ cuộc họp quan trọng này đã kết thúc.

Phải chăng đã một giờ trôi qua kể từ khi cuộc họp này bắt đầu? Tôi cứ ngỡ là nó đã diễn ra rất lâu rồi cơ đấy. Tôi cảm nhận rất tệ trong những tình huống như thế này. Sẽ thoải mái hơn khi đi xung quanh một chút.

Trong khi Grayfia-san đang phục vụ trà với vai trò của một người bồi bàn, Michael-san chuyển ánh mắt về phía tôi.

“Dù sao, mọi thứ đã được giải quyết một cách êm xuôi. Sẽ rất phù hợp nếu chúng ta bàn luận sớm về vấn đề của Sekiryuutei-dono nhỉ?”

Mọi người đổ dồn ánh mắt về phía tôi. Owah! Bất chợt, tôi cảm thấy lo lắng. Dường như, ông ấy vẫn nhớ những thứ xảy ra gần đây ở điện thờ. Đúng là tổng lãnh tối cao của phe Thiên thần.

Điều mà tôi muốn hỏi Michael-san— Tôi quay đầu sang phía Asia và chuẩn bị tinh thần. Trước khi tới đây, tôi đã xác nhận trước với Asia.

“Asia, liệu nó sẽ ổn nếu mình hỏi Michael-san về cậu?”

Asia tỏ ra ngạc nhiên nhưng cô ấy lập tức ửng thuận.

“Nếu Issei-san muốn hỏi về nó, mình sẽ không phiền đâu. Vì mình tin tưởng Issei-san mà.”

Asia đã cho phép. Đó là lý do tại sao tôi phải hỏi ông ta.

“Tại sao ông lại đầy ải Asia?”

Trước câu hỏi của tôi dành cho Michael-san, mọi người đều ngạc nhiên “Tại sao cậu ta lại nói về điều đó lúc này cơ chứ?”

Xin lỗi. Nhưng, không quan trọng tôi muốn hỏi gì, vị Thiên thần tối cao ủng hộ ngay lập tức.

—Asia là người có niềm tin to lớn vào Chúa, tại sao cô ấy lại bị đầy ải khỏi nhà thờ?

Ngoài những Thiên thần sa ngã cố gắng giết Asia, tôi cảm thấy mình không thể tha thứ cho một bộ phận những người bên phía Thiên thần.

Michael-san trả lời một cách nghiêm chỉnh.

“Tôi thành thực xin lỗi cho việc đó... Sau khi Chúa mất, chỉ có “hệ thống”, thứ chi phối sự che chở thiêng liêng, lòng khoan dung và những điều kì diệu là vẫn còn tồn tại. Nếu giải thích một cách đơn giản thì, hệ thống này được tạo ra để thực hiện những điều kì diệu, hoặc những thứ tương tự như thế. Chúa đã làm điều đó. Chúa tạo nên “hệ thống” và sử dụng nó để mang đến những điều kì diệu trên mặt đất, đồng thời tạo ra ảnh hưởng của những thứ như nước thánh, thần chú hay thánh giá... Đó cũng là sức mạnh của “hệ thống”.”

Tôi hiểu, những tổn hại mà Ác quỷ chúng tôi phải chịu khi chạm vào biểu tượng thánh giá là do ảnh hưởng của hệ thống này, hử. Hãy thử hỏi tổng lãnh của Thiên thần câu nữa xem sao.

“Sau khi Chúa chết, “Hệ thống” đã xảy ra lỗi... Đó là những gì ông đang muốn nói phải không?”

Trước câu hỏi của tôi, Michael-san gật đầu đồng ý.

“Thành thực mà nói, người sử dụng hệ thống phải trả cái giá rất lớn, trừ Chúa. Với tôi là trung tâm, bất cứ ai của Seraph đều có thể, bằng cách nào đó, khởi động hệ thống nhưng.... So với thời gian mà Chúa tồn tại, không phải ai tin vào Chúa cũng đều được chở che và khoan dung một cách hoàn toàn— Điều đó thật không may vì có giới hạn về những người có thể nhận được sự cứu rỗi linh hồn.”

Nhắc mới nhớ, Kokabiel cũng từng nói một điều tương tự như vậy.

Vì Chúa không còn nữa, nên sẽ có giới hạn những người được cứu giúp.

“Điều đó có nghĩa là rất cần thiết khi loại bỏ những người liên quan tới nhà thờ mà có khả năng gây tổn hại đến “hệ thống”. Và ví dụ cho những thứ như thế chính là Sacred Gear–Twilight Healing của Asia Argento. Boosted Gear của cậu và Divine Dividing cũng như vậy.”

“Asia cũng bao gồm trong đó bởi vì cô ấy có thể chữa trị cho cả Ác quỷ và Thiên Thần sa ngã phải không?”

Trước câu hỏi đó, Michael-san chỉ đơn giản gật đầu đồng ý một lần nữa.

“Đúng vậy, nếu ai đó có thể chữa trị cho cả Ác quỷ và Thiên thần sa ngã trước mặt của những người khác, nó sẽ ảnh hưởng tới niềm tin của những người xung quanh cô ấy. Nguồn sức mạnh của chúng tôi ở thiên đàng chính là niềm tin của con người. Bởi vậy, Twilight healing là một Sacred Gear có thể ảnh hưởng đến “hệ thống” nên sẽ bị cấm. Và cũng có những trường hợp khác có thể gây tổn hại đến “hệ thống”.....”

Xenovia ngắt lời Michael-san.

“Đó là những người biết về cái chết của Chúa đúng không?”

“Đúng vậy, Xenovia. Đánh mất cô chính là một vết thương nghiêm trọng cho phe Thiên thần. Trừ chúng tôi, Seraph và một phần của những Thiên thần cấp cao khác, nếu có một bộ phận nhóm người biết được sự thật rằng Chúa đã chết và thông báo với nhiều người khác, thì “hệ thống” này sẽ bị ảnh hưởng rất lớn— Tôi thành thực xin lỗi. Không có cách nào khác ngoài việc đẩy cô và Asia Argento trở thành những kẻ theo dị giáo.”

Michael-san cúi đầu trước Asia và Xenovia—

Ooh, tổng lãnh tối cao của Thiên thần đang xin lỗi Asia và Xenovia. Cả hai nhìn chăm chăm với vẻ thắc mắc. Thực sự thì, sẽ rất khó khăn để họ đáp lại lời xin lỗi đó. Tuy nhiên, ngay lập tức, Xenovia lắc đầu và mỉm cười.

“Không, Michael-sama, xin đừng hành động như vậy. Cho dù điều gì xảy ra, tôi đã được nhà thờ nuôi nấng cho đến bây giờ. Tôi cảm thấy có một chút bối rối nhưng ngài đừng lo lắng.”

“Về việc cô đầu thai trở thành một Ác quỷ, đó là lỗi của chúng tôi.”

“Mọi thứ ổn thôi mà... Tôi có một chút hối hận nhưng có những thứ tôi không thể làm khi phụng sự cho nhà thờ, những thứ đã bị cấm

đối với tôi giờ đây trở nên cực kì tuyệt vời sau khi đầu thai. Nếu nói những điều đó, tôi có thể khiến những người theo đạo tức giận nhưng... Tôi hoàn toàn hài lòng với cuộc sống hiện tại của mình.”

Xenovia trân trọng thời gian cô ấy sống với chúng tôi.

Có một phần của cô ấy ở lại thế giới bên kia nhưng thành thực mà nói cô ấy không phải là người xấu.

Asia đan hai tay vào nhau và nói.

“Michael-sama, tôi cũng cảm thấy rất hạnh phúc. Vì bây giờ, tôi có rất nhiều người quan trọng đối với mình. Và tôi cũng đã được gặp và nói chuyện với Michael-sama, người mà tôi rất ngưỡng mộ, đó quả thực là một vinh dự.”

Trước những lời nói của Asia và Xenovia, Michael-san cảm thấy nhẹ nhõm phần nào.

“Xin lỗi. Tôi thực sự rất biết ơn đối với trái tim khoan dung của hai người. Tôi để lại Durandal cho cô, Xenovia. Vì cô là thành viên trong gia đình của em gái Sirzech nên tôi cảm thấy an tâm khi giao nó cho cô.”

Azazel đang nhìn Asia. Asia cũng nhận thấy điều đó, cơ thể cô ấy run lên.

“Dường như một cấp dưới của taôi đã giết Asia mà giữ im lặng với tôi. Tôi cũng đã nhận bản báo cáo về việc đó.”

Tôi trả lời Azazel một cách rõ ràng.

“Đúng vậy, Asia đã từng chết một lần. Thậm chí ngay cả tôi cũng đã bị Thiên thần sa ngã giết, nhưng trên hết vẫn là Asia. Nó có thể là điều xảy ra ở nơi mà ông không biết nhưng...Thiên thần sa ngã kia đã giết Asia do ngưỡng mộ ông và vì lợi ích của ông.”

Tôi biết rằng mình không có quyền nói bất cứ thứ gì trong cuộc hội nghị này. Những gì xảy ra vừa nãy là lỗi của Michael-san. Bây giờ tình hình hoàn toàn xuất phát từ ác cảm của riêng cá nhân tôi.

Hội trưởng cũng cố gắng cảnh báo tôi.

“Bình tĩnh đi, Issei.”

Xin lỗi Hội trưởng, em không quan tâm điều gì xảy ra nhưng em phải....

“Đó là sự thật, chúng tôi – những Thiên thần sa ngã đang cố loại bỏ những người sử dụng Sacred Gear có khả năng gây hại đối với mình. Với vai trò là một tổ chức, điều đó là quá rõ ràng phải không? Cảm nhận rằng những con người đó có thể trở thành mối đe dọa trong tương lai. Nếu biết trước về điều đó, chắc hẳn cậu cũng muốn loại bỏ họ phải không? Và cái chết của cậu với lý do là..... Một người không có tài năng gì như cậu mà lại sở hữu sức mạnh của Sekiryuutei và không biết cách điều khiển nó, thì sẽ gây ảnh hưởng xấu tới chúng tôi cũng như thế giới này.”

“Cảm ơn ông, tôi là một Ác quỷ.”

“Có phải cậu không hài lòng với những gì tôi đang nói? Ít nhất, những người xung quanh cậu cũng hạnh phúc khi cậu trở thành một

Ác quỷ.”

Điều đó là chính xác. Hội trưởng, Sirzech-sama cũng như những đồng đội của tôi đều hạnh phúc khi tôi trở thành một Ác quỷ. Như những gì Azazel đã nói, nếu sức mạnh của Ddraig vẫn ở trong tôi dưới dạng của một con người, tôi không biết chuyện gì sẽ xảy ra nữa. Thậm chí sau khi trở thành một Ác quỷ, tôi cũng không thể kiểm soát nó một cách rõ ràng. Nếu tôi vẫn còn là người, điều đó chắc hẳn sẽ rất tồi tệ.

“Không phải là tôi không hài lòng với điều đó. Mọi người đều tốt với tôi và tôi đang được đối xử rất chu đáo. Tuy nhiên...!”

“Thậm chí nếu tôi xin lỗi ngay bây giờ thì cũng đã quá muộn rồi. Đó là lý do tại sao, tôi đang nghĩ đến việc làm một thứ gì đó mà chỉ có tôi mới có thể giúp được cậu.”

? Tôi không hiểu ý định thực sự của Azazel. Ông ta có ý đồ gì vậy chứ?

“Bây giờ, đã đến lúc chúng ta nghe quan điểm của những người khác, những người có thể ảnh hưởng đến thế giới. Từ chiến binh Rồng bất bại chẳng hạn. Đầu tiên, Vali. Cậu muốn làm gì với thế giới này?”

Trước câu hỏi của Azazel, Hakuryuukou – Vali nở một nụ cười.

“Sẽ ổn thôi nếu tôi có thể đấu với gã này.”

..... Liệu cậu ta có ổn với câu trả lời đó. Cậu ta thực sự chỉ muốn một trận chiến thôi ư? Dường như điều đó thật kì lạ đối với những người khác. Azazel một lần nữa chuyển ánh mắt sang phía tôi.

“Vậy, Sekiryuutei, còn cậu thì sao?”

Thậm chí nếu ông ta hỏi vậy.... Tôi đáp lại trong khi đưa tay lên má.

“Thành thực mà nói, tôi không hiểu cho lắm. Bằng cách nào đó, đầu tôi đang ở trong một mớ hỗn độn. Hơn thế nữa, tôi đang liều lĩnh chăm sóc một Ác quỷ nhỏ tuổi hơn. Vì vậy, nếu tôi được cho phép nói rằng mình nghĩ gì về thế giới, tôi nên nói nó thế nào đây, tôi không có ý định gì để nói ra cả.”

Đó là suy nghĩ trung thực của tôi. Thậm chí nếu tôi được hỏi tôi nghĩ gì về thế giới, tôi không có khái niệm gì về nó.

“Tuy nhiên, cậu là người có sức mạnh xoay chuyển thế giới. Nếu cậu không đưa ra sự lựa chọn, thì chúng tôi – những người đứng đầu

mỗi phe sẽ rất khó để quyết định thế giới sẽ đi về đâu.”

Azazel đang thúc ép tôi trả lời, điều đó thật rắc rối.

“Hyoudou Issei, hãy để tôi giải thích nó một cách đơn giản. Nếu chúng ta tiến hành cuộc chiến, cậu chắc chắn là người tiên phong. Và nếu điều đó xảy ra, cậu sẽ không thể ngủ với Rias Gremory được nữa.”

“—!”

Ông ta đang nói gì vậy.

“Nếu chúng ta sống trong hòa bình, sẽ không cần thiết phải đánh nhau. Công việc quan trọng nhất còn lại chỉ là tiếp tục duy trì giống loài và sự thịnh vượng. Cậu có thể cố gắng sinh con với Rias Gremory bằng cách làm chuyện đó mỗi ngày. Điều đó thế nào? Dễ hiểu phải không? Nếu xảy ra chiến tranh, sẽ không có tình dục. Nếu hòa bình, cậu sẽ được tình dục bất cứ khi nào. Cậu chọn điều gì, Issei?”

Lần đầu tiên tôi thấu hiểu những gì Azazel nói bằng trái tim mình. Tôi hiểu. Nếu hòa bình diễn ra, tôi có thể làm những thứ Ecchi với Hội trưởng mọi lúc. Không, liệu tôi có thể làm thế được hay không? Tôi đang ở vị trí nào vậy?

Tuy nhiên. Hòa bình cứ tiếp diễn rồi một ngày nào đó, tôi có thể thực hiện được những điều đó. Thật là một ước mơ to lớn.

“Tôi muốn hòa bình. Đúng vậy. Hòa bình là điều tuyệt vời nhất. Tôi muốn làm những chuyện ecchi với Hội trưởng.”

Tôi diễn tả niềm khao khát của mình. Tôi không ngại khi Hội trưởng đang ở bên cạnh tôi. Mặc dù, mặt của cô bây giờ đang đỏ ửng lên.

“Issei-kun, Sirzech-sama đang ở đây đấy, cậu biết chứ?”

Kiba nói điều đó với một thứ như kiểu “Oh boy” và nở một nụ cười cay đắng.

À... Nó sẽ ổn thôi.

Sirzech-sama cười một cách kiềm chế. Điều này thật tệ. Tôi phải nhanh chóng đưa ra lời bào chữa. Tôi phải nói chuyện một cách nghiêm túc hơn.

“Um.... Tôi, tôi là một kẻ ngu ngốc, ý nghĩa của 90% nội dung trong

c cuộc họp này đối với tôi khá là khó hiểu. Tuy nhiên, những gì tôi muốn nói là.... Nếu sức mạnh trong cơ thể tôi thực sự mạnh như vậy, tôi sẽ sử dụng nó cho những người đồng đội của mình – Hội trưởng, Asia, Akeno-san và những thành viên khác nữa. Nếu họ gặp khó khăn, tôi sẽ bảo vệ họ... Đợi đã, mặc dù vậy, nhưng bây giờ tôi vẫn còn rất yếu. Tuy nhiên, đó là những gì tôi có thể làm. Thậm chí nếu phải mạo hiểm mạng sống của mình, tôi sẽ luôn sát cánh bên cạnh những người đồng đội.“

Trong khi tôi nói ra những lời đó một cách hùng hổ, một sự chấn động mạnh tấn công tôi.

— Toàn bộ cơ thể ngừng hoạt động ngay tức thì.

Đúng vậy, cảm giác này giống hệt lúc tôi bị ảnh hưởng với việc ngừng động thời gian của Gasper.

Phần 4

”...Ara?”

Tôi nhận ra tình hình đang tệ đến mức nào. Toàn bộ khu phía trong tiền sảnh của phòng hội nghị đã thay đổi.

Michael-san hướng ánh mắt ra ngoài cửa sổ, còn Sirzech-sama và Azazel mang một vẻ mặt nghiêm trọng vì một vài lý do nào đó.

“Ồ, cậu bé Sekiryuutei của chúng ta đã trở lại.”

Azazel nhìn tôi và nói.

“Chuyện gì đã xảy ra vậy?”

Xung quanh tôi, một số người có thể di chuyển, còn lại tất cả đang bị đông cứng. Một cảnh tượng kì lạ đang diễn ra. Sirzech-sama, Leviathan, Grayfia-san, Michael-san và Azazel cũng như Vanishing Dragon đều có thể di chuyển.

Những thành viên của câu lạc bộ thì—

“Đường như chỉ có tôi, Yuuto và Xenovia là vẫn bình thường.”

Đợi đã nào, Hội trưởng. Chị có thể di chuyển được à!!

Trái lại, Asia, Akeno-san, Koneko-chan và Chủ tịch, tất cả mọi người đều bị đóng băng. Thậm chí Akeno-san cũng bị ảnh hưởng ư...

“Rõ ràng lý do em an toàn là vì em sở hữu sức mạnh của Sekiryuutei, Yuuto có Thánh-Quỷ kiếm đã được giải phóng Balance Breaker. Xenovia vừa nhận Durandal chỉ ngay trước khi mọi thứ xảy ra.”

Đúng như những gì Hội trưởng vừa nói, Xenovia đang cầm trên tay thanh kiếm vô cùng nguy hiểm, đó là thứ mang trong mình một lượng ma lực thần thánh khổng lồ. Sau đó, cô ấy giải trừ thanh kiếm rồi đưa nó trở lại một không thời gian khác.

“Bằng cách nào đó, cơ thể tôi cảm nhận được trước việc ngưng đọng thời gian. Khi thời gian đang chuẩn bị dừng lại, tôi nghĩ tôi có thể sử dụng Durandal để bảo vệ mình và việc đó đã chính xác.”

Cô gái này cảm nhận được trước việc ngưng đọng thời gian. Như thường lệ, sự nhạy bén của cô ấy thật đáng sợ....

“Thì ra mọi thứ là như vậy. Hội trưởng, chuyện gì vừa xảy ra thế?”

“Dường như là—”

Ngắt lời của Hội trưởng, Azazel lên tiếng.

“Một cuộc tấn công khủng bố.”

—Đợi đã nào. Một cuộc tấn công khủng bố đang xảy ra trong cuộc hội nghị quan trọng ảnh hưởng đến cục diện của thế giới này sao?

“Hãy nhìn ra phía ngoài xem.”

Azazel đưa cầm ra hiệu về phía cửa sổ. Tôi tiến lại gần nó và—

Kah! Những chớp sáng đột nhiên lan tỏa trước mắt tôi. Owah! Cái gì thế? Tòa nhà này đang hơi rung chuyển...

“Chúng ta đang gặp nguy hiểm. Ở bất cứ nơi nào mà những thế lực đang cố gắng lập lại hòa bình thì luôn có các thế lực khác – những kẻ ghét hòa bình cố gắng can thiệp vào.”

Azazel chỉ tay ra ngoài. Khi tôi chuyển ánh mắt sang hướng đó. Có những bóng người đang bay lơ lửng trên sân trường. Nhìn kĩ thì, những gã trông giống phù thủy và mặc chiếc áo choàng đen dường như đang cố gắng tấn công chúng tôi bằng những quả cầu ma thuật.

May mắn thay, những đòn tấn công đó hình như không gây ra bất kì tổn hại nào tới tòa nhà cả. Nhưng tôi không nhận thấy bất kì dấu hiệu nào của các đòn tấn công ấy đang giảm đi. Họ chính là khủng bố sao? Mục đích của họ là gì... Mà không, rõ ràng đó là can thiệp

vào cuộc họp này.

Azazel – người đang đứng ngay cạnh tôi nở một nụ cười không hề sợ hãi.

“Những kẻ đó được gọi là ma thuật gia. Đó là kiểu ma thuật mà được triết xuất từ hệ thống ma thuật của Ác quỷ bởi một ma thuật gia huyền thoại “Merlin Ambrosius” và tạo ra như những phù thủy.... Từ sức mạnh phép thuật của họ, tôi đoán rằng họ sở hữu khả năng tương đương với Ác quỷ trung cấp.”

Vậy những kẻ đang đứng ở sân trường đó mạnh hơn kẻ yếu đuối như tôi. Có quá nhiều người như vậy.

Tóm lại, nghĩa là con người có thể sử dụng sức mạnh giống như Ác quỷ. Mặc dù vậy, tất nhiên họ không thể tự mình trở thành một Ác quỷ thực sự. Sẽ là vấn đề nếu một người sở hữu Sacred Gear học ma thuật. Dù gì, những kẻ tấn công đó không thể gây tổn hại lên tòa nhà này. Bởi vì tôi, Sirzechs và Michael đã tạo ra màn chắn để bảo vệ nơi này. Tuy nhiên, vì thế mà chúng ta cũng không thể rời khỏi đây.”

Vị thủ lĩnh tối cao này biết rất nhiều thứ. Điều đó là hiển nhiên đối với một người ở vị trí cao nhất. Ông ta giải thích mọi thứ thật rõ ràng và dễ hiểu.

“Vậy, còn việc thời gian bị ngưng đọng thì sao?”

“Dường như họ đã sử dụng Sacred Gear hoặc ma thuật để biến Sacred Gear của cậu bé lại ma cà rồng kia sang dạng Balance Breaker. Đó chắc chắn là sức mạnh của Balance Breaker. Thậm chí, tôi cho rằng ảnh hưởng của nó còn lan rộng tới những vật thể bên ngoài tầm nhìn.... Khả năng tiềm ẩn của cậu bé đó thực sự rất mạnh. Dù sao cậu ấy vẫn còn thiếu sức mạnh để “đóng băng” những người ở vị trí cao như tôi.”

Không đời nào. Gasper ở trong phòng câu lạc và đang bị bắt giữ để sử dụng ư?

“Nhưng, biến đổi sức mạnh hả? Liệu có tồn tại Sacred Gears nào có khả năng làm được điều đó.”

“Boosted Gear sở hữu cùng lúc hai sức mạnh là khả năng nhân đôi và chuyển đổi. Hoàn toàn tồn tại những Sacred Gear độc lập mang sức mạnh đáng nể đó. Sacred Gear nhân đôi và Sacred chuyển đổi. Tất cả các Longinus là sự kết hợp của một kỹ năng với nhiều kỹ năng khác. Nói đúng hơn, chúng kết hợp những sức mạnh khủng khiếp, thứ mà

không nên kết hợp với nhau. [Longinus được tạo ra do những lỗi trong Sacred Gear Program mà Chúa tạo ra.] Đó là một trong những quan điểm của chúng tôi – Grigori. Nói dễ hiểu thì có những sức mạnh khác có khả năng chuyển đổi.”

Cảm ơn ông rất nhiều vì những lời giải thích rõ ràng đó. Vậy thì, đúng là Gasper đang bị lợi dụng. Hội trưởng đến bên cạnh tôi.

“Gasper đã bị lợi dụng như là một thứ vũ khí khủng bố... Vấn đề chỉ là chúng lấy đâu ra thông tin về đây tớ của tôi chứ?... Hơn thế nữa, họ còn sử dụng sức mạnh của em ấy để hủy hoại cuộc họp này... Tôi sẽ không tha thứ cho điều đó.”

Hội trưởng giải phóng một luồng sức mạnh ma thuật đổ ra toàn bộ cơ thể. Thật là đáng sợ.

“Bằng cách này, những người bảo vệ của Thiên thần, Thiên thần sa ngã và Ác quỷ bên ngoài trường chắc cũng đã bị “đóng băng”. Kinh thật, gia đình của Rias Gremory thực sự đáng sợ.”

Azazel đặt một tay lên vai của Hội trưởng, nhưng cô ấy gạt cánh tay đi một cách không thương tiếc.

Azazel chuyển bàn tay đặt lên của sổ và buông một tiếng thở dài. Sau đó, vô số những lưỡi giáo ánh sáng xuất hiện trên bầu trời phía bên ngoài.

Baa! Ngọn giáo ánh sáng trút xuống cùng lúc khi Azazel hạ thấp cánh tay, và chúng xuyên qua những tên ma thuật gia.

Những tên khủng bố cũng tạo nên một màn chắn, nhưng ngọn giáo xuyên qua mà không gặp vấn đề nào và những ma thuật gia đã bị loại bỏ. Uwah! Thật không thể tin được. Chỉ trong nháy mắt.

Vô số xác chết của những kẻ khủng bố rải rác ở sân trường. Cảnh tượng thật khủng khiếp. Nói đúng hơn, ông ta thực sự rất mạnh, đúng là một thủ lĩnh tối cao. Một con quái vật. Ông ta kết thúc tất cả chỉ với một hành động duy nhất mà không cần tới sự chuẩn bị nào ư?

“Ngôi trường này được màn chắn bảo vệ bao bọc. Nhưng mặc dù vậy, bọn chúng liên tục xuất hiện. Chắc chắn phải có một vòng tròn sử dụng ma thuật dịch chuyển hoặc có một ai đó đang kết nối với cánh cổng ở nơi trú ẩn nào. Hơn nữa, nếu chúng tăng cường khả năng ảnh hưởng của Forbidden Balor View thì chúng thậm chí có thể “đóng băng” những người như chúng ta. Bằng việc “đóng băng”

chúng ta ở đây, với khả năng tấn công của chúng, chúng dự định sẽ phá hủy toà nhà này ngay khi màn chắn bị suy yếu. Chúng đang sở hữu một sức mạnh quân sự đáng nể.”

Trước tầm mắt của Azazel, vòng tròn ma thuật xuất hiện ở nhiều nơi trên mặt đất và bắt đầu tỏa sáng dữ dội. Từ những vòng tròn ma thuật đó, hàng loạt nhóm ma thuật gia trông giống hệt những kẻ mà Azazel vừa đánh bại xuất hiện. Nói đúng hơn, liệu chúng có phải là những kẻ vừa mới ngã xuống không? Điều đó ngày càng rõ ràng. Bọn chúng vẫn tiếp tục xuất hiện đông hơn nữa.

“Mọi thứ sẽ lặp lại như vậy. Chúng sẽ tiếp tục xuất hiện ngay cả khi chúng ta có đánh gục chúng đi chăng nữa. Tuy nhiên, cho dù khả năng và kĩ thuật của chúng có tốt đến đâu, chắc hẳn phải có một kẻ biết được thông tin nội bộ của chúng ta. Liệu có kẻ nội gián nào ở đây hay không?”

Điều đó thực sự rất sốc. Một kẻ nội gián ư? Làm ơn đừng nói những thứ đáng sợ như vậy.

“Chúng ta không thể trốn thoát khỏi đây sao?”

Azazel lắc đầu trước câu hỏi của tôi.

“Không thể. Khi màn chắn còn đóng thì toàn bộ ngôi trường này sẽ không bị phá hủy và chúng ta cũng không ra ngoài được. Nhưng nếu màn chắn bị phá hủy, sẽ có thiệt hại đối với thế giới loài người. Chúng ta phải đợi cho kẻ đứng đầu bên phe địch xuất hiện. Nếu chúng ta án binh bất động ở đây một lúc, chúng sẽ mệt mỏi và phải lộ mặt ra. Tôi rất muốn biết ai là kẻ đứng sau mọi chuyện. Bên cạnh đó, nếu chúng ta ra ngoài và hành động khinh suất, đó có thể là những gì mà kẻ địch muốn.”

Thật bình tĩnh làm sao. Vậy chúng ta chỉ cần đợi cho tới khi kẻ thù lộ mặt.

“Đúng vậy, chúng ta những người lãnh đạo không thể vừa di chuyển vừa chuẩn bị được. Tuy nhiên, mục tiêu đầu tiên của chúng ta là phải giải cứu Gasper khỏi tòa nhà cũ, nơi đã trở thành căn cứ của địch.”

Đó là những gì Sirzech-sama nói. Tôi hiểu, vậy tình huống hiện tại đã biến Gasper trở thành người nguy hiểm số một ư? Nếu chúng tôi lao vào trận chiến trong khi Ma vương đang bị đóng băng thì điều đó sẽ rất nguy hiểm.

“Onii-sama, em sẽ đi. Gasper là một đầy tớ của em. Em có trách nhiệm phải đưa em ấy trở lại.”

Hội trưởng thể hiện sự quyết tâm mạnh mẽ. Sirzech-sama đột nhiên nở một nụ cười.

“Anh nghĩ mình đã nói điều này rồi nhỉ. Anh hiểu tính cách của em gái mình. Tuy nhiên, bằng cách nào đó, em có thể tới được ngôi nhà cũ đó không? Ở bên ngoài toàn những tên ma thuật gia. Khả năng dịch chuyển cũng đã bị ma thuật cản trở.”

“Căn nhà cũ – phòng họp câu lạc bộ của em vẫn còn một mảnh “Xe” chưa được sử dụng.”

“Anh hiểu rồi, “nhập thành”, hử. Vì kẻ địch luôn mong đợi chúng ta tới để đưa Gasper trở lại, điều này sẽ khiến chúng mất cảnh giác. Chắc chắn chúng sẽ tính trước một số trò lừa đảo.”

Tôi đã nghe về điều này. Nhập thành – một kĩ thuật cho phép chuyển đổi vị trí của quân “Vua” và quân “Xe”. Đây có lẽ là một trong những kĩ năng đặc biệt của Rating Games.

Nói cách khác, Hội trưởng có thể dịch chuyển tới tòa nhà cũ ngay lập tức. Tuyệt vời. Đúng là Hội trưởng mà.

“Nếu dịch chuyển, chúng ta sẽ không phải ra ngoài. Một đường tới thẳng trung tâm của kẻ địch. Chúng chắc chắn sẽ ngạc nhiên bởi điều này. Có lẽ kẻ chủ mưu mà Azazel vừa đề cập tới cũng sẽ vô cùng ngạc nhiên và phải lộ mặt.

“Được rồi. Tuy nhiên, thật sự là bất cần nếu đi một mình. Grayfia, liệu em có thể dịch chuyển thêm một người nữa với sức mạnh phép thuật của mình không?”

“Được chứ, dường như chúng ta chỉ có thể thi triển những kĩ thuật đơn giản ở đây nhưng hoàn toàn có thể dịch chuyển ojou-sama và một người khác nữa.”

“Vậy Rias và một người nữa...”

Tôi giơ tay và tình nguyện đi. Gasper là người em quan trọng của tôi. Tôi sẽ cùng với Hội trưởng đi cứu cậu ấy.

Ánh mắt của Sirzech-sama chuyển sang tôi trong 1 giây nhưng nhanh chóng chuyển sang hướng của Azazel.

“Azazel, theo những gì đồn đại, ông đang nghiên cứu để kiểm soát Sacred Gear tự do trong một khoảng thời gian phải không?”

“Đúng vậy... Nhưng điều đó thì sao?”

“Liệu có thể kiểm soát Sekiryuutei hay không?”

“.....”

Azazel im lặng trước câu hỏi của Sirzech-sama. Tuy nhiên, vị thủ lĩnh tối cao của Thiên thần sa ngã lấy ra một chiếc hộp trên ngực ông ta và—

“Này, Sekiryuutei.”

Azazel gọi tôi.

“Tôi là Hyoudou Issei.”

“Đây, Hyoudou Issei, hãy nhận lấy nó.”

Ông ta ném thứ gì đó cho tôi. Tôi chụp lấy và quan sát— Chúng trông giống những vòng tròn đeo tay.

Nhiều lớp kí tự được chạm khắc trên đó. Một đồ phụ tùng phải không nhỉ? Khi tôi đang nghi ngờ, Azazel nói.

“Đó là những chiếc vòng tay với sức mạnh có thể kiểm soát Sacred Gear ở một mức độ nhất định. Nếu cậu tìm ra cậu bé nửa người nửa ma cà rồng kia, hãy đeo nó cho cậu ta. Nó sẽ giúp kiểm soát sức mạnh của cậu ta ở một mức độ nào đó.”

“Nhưng, có tận hai cái...?”

Đúng vậy, hai chiếc vòng tay. Một cho Gasper và một cho người khác.

“Cái còn lại là cho cậu. Cậu chưa thể kiểm soát sức mạnh của Welsh Dragon đúng chứ? Vì vậy, nếu đeo nó vào, trong một khoảng thời gian ngắn, cậu sẽ có thể sử dụng Balance Breaker mà không phải trả bất cứ cái giá nào. Điều này sẽ rất quan trọng đấy.”

Này, ông nghiêm túc chứ? Nếu tôi đeo chiếc vòng tay này, tôi có thể sử dụng Balance Breaker sao?

“Về phần ứng phụ, cậu sẽ tạm thời phá bỏ phong ấn trong người mình. Sức mạnh của quân “Tốt” trong cậu vẫn bị giới hạn, đúng

không?”

Ông ta lấy thông tin này ở đâu vậy chứ? Tôi là một quân “Tốt” mang trong mình 8 mảnh cờ. Nhưng vì tôi chưa đủ năng để so sánh với nó, sức mạnh của tôi vẫn bị Hội trưởng niêm phong.

“Đây là quan điểm cá nhân của tôi. Theo khía cạnh của những mảnh quân cờ, Ddraig là 7 và cậu là 1. Không, nó có thể là 7,9 và 0,1. Thắng cấp cũng giúp tạo nền tảng thiết yếu để giải phóng sức mạnh thực sự của Ddraig. Ngoài ra, giải phóng sức mạnh của Ddraig cũng phá bỏ phong ấn đúng chứ, Rias Gremory?”

Hội trưởng chỉ khép hờ mắt lại trước câu hỏi của Azazel và không đưa ra câu trả lời cụ thể nào.

“Sử dụng chiếc vòng đó là phương án cuối cùng. Vì nó không thể ước tính được việc tiêu hao thể lực thế nào, cậu sẽ chỉ làm mình kiệt sức một cách phí phạm nếu cậu sử dụng nó ngay lúc này. Nó sẽ cần một lượng lớn thể lực và sức mạnh phép thuật trong khi ở trạng thái mặc giáp.”

Và đó là những lời giải thích thêm của Azazel. Tôi đã hiểu. Vì tôi không biết điều gì sẽ xảy ra, sẽ tốt hơn nếu tôi chuyển đổi sức mạnh khi thực sự cần thiết. Azazel nói một lần nữa để làm rõ ý kiến của mình.

“Hãy nhớ điều này nữa. Hiện tại cậu là một Ác quỷ có nguồn gốc từ con người. Thậm chí nếu một người sở hữu Sacred Gear mạnh mẽ, sẽ là vô ích nếu chủ nhân của nó vô dụng. Nếu đối thủ của cậu ít kinh nghiệm chiến đấu, cậu chỉ cần một chút sức mạnh của Ddraig để chiến thắng, nhưng sẽ rất khó khăn khi đối đầu với những người có sức mạnh khủng khiếp hoặc biết rõ khả năng của cậu. Nói gì đi nữa thì bản thân cậu chính là điểm yếu của Sacred Gear— Mấu chốt sự yếu kém của cậu chính là việc thiếu khả năng làm chủ nó. Cuối cùng cậu sẽ chết nếu cậu không thể kiểm soát sức mạnh của mình.”

“Tôi hiểu.”

Đúng vậy, tôi hiểu sự thật trần trụi này. Tuy nhiên, nói ra điều đó thật sự khiến tim tôi nhói đau. Tôi không phải là một người tuyệt vời. Chính Ddraig mới làm nên điều tuyệt vời.

Tuy nhiên, vị Thiên thần sa ngã Azazel này giải thích mọi thứ thật dễ hiểu và khai sáng nhiều điều cho tôi. Liệu ông ta có phù hợp để trở thành một giáo viên hay một người thầy không nhỉ?

“Azazel, ông đã nghiên cứu Sacred Gears đến đâu rồi vậy?”

Michael-san hỏi Azazel khi buông một tiếng thở dài, nhưng vị Thiên thần sa ngã tối cao chỉ mỉm cười mà không tỏ ra một chút sợ hãi.

“Chúa, người đã tạo ra Sacred Gears không ở đây. Sẽ là rất tốt nếu ai đó có thể giải thích về Sacred Gear một chút. Tôi nghe nói rằng có rất nhiều thứ mà thậm chí ông cũng không biết phải không?”

“Tôi nghĩ vấn đề là ông đang nghiên cứu nó...”

Và những vị lãnh đạo cứ tiếp tục nói chuyện với nhau như vậy, nhưng tôi chỉ cảm thấy một chút vui mừng về sự tồn tại của những chiếc vòng đó... Với chúng, tôi có thể trở nên hữu ích cho Hội trưởng....

Hội trưởng nhận một công thức dịch chuyển đặc biệt từ Grayfia-san.

“Ojou-sama, xin hãy đợi một lúc.”

“Làm ơn nhanh lên, Grayfia.”

Trong khi chúng tôi đang sẵn sàng, Azazel và Hakuryuukou thảo luận.

“Vali.”

“Gì vậy, Azazel.”

“Cậu hãy ra ngoài thám thính mục đích của kẻ thù. Nếu Hakuryuukou xuất hiện, điều đó sẽ ngăn cản chiến dịch của chúng một lúc. Như vậy, sẽ có tiến triển gì đó.”

“Vậy là kẻ đó cũng ý thức được sự tồn tại của tôi ở đây phải không?”

“Nếu cậu làm điều đó, chúng sẽ không biết Sekiryuuteu dịch chuyển tới trung tâm bằng kỹ thuật “nhập thành”. Điều đó cũng sẽ thu hút sự chú ý của chúng một lúc.”

“Chẳng phải sẽ là nhanh hơn nếu tôi thổi bay tất cả những tên khủng bố trong tòa nhà và cậu bé nửa người nửa ma cà rồng kia hay sao?”

Albion nói điều đó một cách tự nhiên. Cậu ta đang nói những thứ thật điên rồ.

“Đừng. Lúc này chúng ta đang hợp sức với nhau trong hòa bình. Nếu trường hợp xấu nhất xảy ra, chúng ta sẽ thực hiện điều đó, nhưng nếu chúng ta có thể cứu sống một thành viên trong gia đình Maou, sẽ

là có lợi cho chúng ta trong tương lai.”

“Đã hiểu.”

Vali đồng tình với lời gợi ý của Azazel trong khi buông tiếng thở dài.

Kah! Đôi cánh ánh sáng gấp lại trên lưng của Vali. Vậy đó là Sacred Gear của cậu ta.

“Balance Breaker.”

[Vanishing Dragon Balance Breaker!!!!]

Sau tiếng động đó, một luồng ma lực màu trắng bao quanh Vali. Khi ánh sáng dừng lại, toàn bộ cơ thể cậu ta được trang bị một bộ giáp và phát ra một quang sáng rực rỡ.

Vậy đó là Balance Breaker.

Gã này người được cho là đối thủ truyền kiếp của tôi, cậu ta có thể đạt đến cảnh giới của Balance Breaker một cách dễ dàng. Tôi vẫn chưa thể làm được điều đó. Thậm chí dù tôi có sử dụng được, tôi vẫn phải trả một cái giá cho việc đó.

Sau khi liếc nhìn tôi, Vali mở cửa sổ phòng họp và bay lên bầu trời.

Đúng lúc đó, một sóng xung kích được tạo ra bên ngoài. Khi tôi nhìn ra ngoài, một nhóm các ma thuật gia đã bị người mặc bộ giáp trắng đánh bại.

Cậu ta quăng đi những nhóm quân địch trong lúc đi qua tạo ra một đường ánh sáng màu trắng giữa bầu trời, đó là sức mạnh của một chiến binh tuyệt vời.

... Quá mạnh. Thậm chí tôi có thể ngay lập tức hiểu rằng cậu ta mạnh tới cỡ nào. Cậu ta nhảy múa trong không khí mà không hề lo lắng về những quả cầu ánh sáng mà những ma thuật gia đã tạo ra. Một lượng lớn những quả cầu đó chuyển hướng đâm xuống mặt đất.

Không còn gì cả, những ma thuật gia hoàn toàn đã bị loại bỏ nhưng những vòng tròn ma thuật cứ liên tục xuất hiện. Ngay sau đó một nhóm khác lại xuất hiện. Chúng dường như là vô tận vậy.

“Azazel, hãy tiếp tục nói về những thứ trước đó.”

Sirzech-sama hỏi Azazel.

“Vậy còn về việc đó thì sao?”

“Ông cố gắng thu thập Sacred Gear vì mục đích gì? Ông cũng đang thu nạp những người sở hữu Longinus, đúng chứ? Có lẽ nào ông đã dự tính giết Chúa ngay cả khi Chúa không còn tồn tại nữa?”

Azazel lắc đầu trước câu hỏi đó.

“Tất cả là để chuẩn bị.”

“Chuẩn bị? Chúng tôi không tin tưởng một cách đơn giản như vậy, thậm chí ông đã bác bỏ việc gây chiến.”

Michael-sama nói điều đó trong sự ngạc nhiên.

“Tôi đã tuyên bố vậy phải không? Tôi sẽ không gây chiến chống lại các ông. Tôi cũng không muốn tạo ra chiến tranh ở đây— Tuy nhiên, phòng thủ là điều cần thiết. Hơn thế nữa, tôi có nên nói rằng tôi chuẩn bị không phải là để đối phó với cuộc tấn công của ông không?”

“Vậy...?”

“Khaos Brigade.”

“..... Khaos, Brigade.”

Một cái tên tôi chưa từng nghe tới, Sirzech-sama đang nhăn lông mày như thể ngài ấy cũng không biết đến điều đó.

“Tôi chỉ vừa mới xác nhận được tên tổ chức và lai lịch của nó gần đây. Nhưng vị thủ lĩnh bên phía tôi – Shemhaza cũng đang để mắt tới những hành động đầy nghi ngờ của tổ chức này. Có người nói rằng họ đang tập hợp những thành viên nguy hiểm từ ba phe. Một vài người sở hữu Sacred Gear đã đạt tới cảnh giới Balance Breaker đã tham gia vào đó. Tôi cũng đã xác nhận được một vài người sở hữu Longinus trong số đó.”

“Mục đích của họ là gì?”

Michael-san hỏi.

“Phá hủy và tiêu diệt. Ông biết đấy, nó rất đơn giản. Chúng không thích hòa bình của thế giới này. Chúng là những tên khủng bố. Hơn thế nữa, chúng đều không bình thường.”

Vậy, có lẽ nào cuộc tấn công này là...?

“Kẻ lãnh đạo của tổ chức là một con Rồng độc ác và hùng mạnh hơn Welsh Dragon và Vanishing Dragon.”

[---!]

Mọi người bên cạnh tôi đều im lặng không nói nên lời trước câu thú nhận của Azazel. Ếh? Đó là gì vậy?

“ ... Tôi hiểu rồi, vậy kẻ đó chính là Uroboros Dragon, Ophis – con Rồng mà đến Chúa cũng phải sợ. Kẻ nắm giữ ngôi vị mạnh nhất kể từ khi thế giới này được tạo ra.”

Sirzech-sama cũng tỏ ra lo lắng.

Cái gì, cái gì cơ? Tất cả mọi người đều mang một khuôn mặt u ám. Hoặc nói đúng hơn, có phải họ đang sợ hãi? Liệu con Rồng Ourobos này có thực sự kinh khủng đến vậy? Vị trí của kẻ mạnh nhất, kẻ mà Vali đã từng đề cập đến trước đây ư?

Khi tôi gặp rắc rối trước những phản ứng của mọi người, một giọng nói vang vọng trong tai tôi.

“Đúng vậy, Ophis chính là thủ lĩnh của Khao Brigade.”

Gah! Một vòng tròn ma thuật xuất hiện trên tầng của phòng họp cùng lúc với giọng nói đó. Đây là một Ác quỷ sao?

Một vòng tròn ma thuật mà tôi chưa từng nhìn thấy trước đây. Hoặc nói đúng hơn, tôi không có khái niệm về những Ác quỷ nào khác cả, những...

“Anh hiểu. Vậy là em đã chuẩn bị xong.”

Sirzechs-sama tắc lưỡi. Eh? Tại sao ngài ấy lại làm điều đó một cách đột ngột như vậy chứ?

“Grayfia, dịch chuyển Rias và Issei-kun đi nào.”

“Vâng.”

Grayfia-san thúc dục tôi và Hội trưởng đi tới góc phòng, một vòng tròn ma thuật nhỏ đã được tạo ra ở đó.

Nó vừa vận kích cỡ cho hai người.

“Ojou-sama, chúc cô may mắn trong trận chiến.”

“Đợi đã, Grayfia? Onii-sama.”

Sau đó, tôi và Hội trưởng được một luồng sáng bao bọc và biến mất.

—

Khaos Brigade (Kiba)

Phần 5

Khi Hội trưởng và Issei nhanh chóng biến mất trong vòng tròn ma thuật dịch chuyển, cảnh tượng không thể tin nổi xảy ra trước mắt tôi – Kiba

Một vòng tròn ma thuật khác xuất hiện trên ngay trong phòng họp. Tất cả các lãnh đạo của ba thế lực tối cao đều tỏ ra ngạc nhiên.

Không, Azazel đang mỉm cười và Sirzech-sama thì tỏ thái độ khó chịu.

“Vòng tròn ma thuật của Leviathan.”

Eh...? Tôi không thể tin vào tai mình trước câu nói của Sirzech-sama. Ít nhất tôi còn biết, đây không phải là biểu tượng vòng tròn ma thuật của Serafall Leviathan-sama.

Cái quái gì vậy? – Câu hỏi của tôi nhanh chóng được giải quyết.

“Tôi đã từng nhìn thấy nó ở trong sách của Vatican. Vòng tròn ma thuật khởi nguyên của Maou Leviathan.”

... Ra là vậy, tôi từng nghe những lời đồn đại về nó. Vậy nó thực sự vẫn còn tồn tại.

Một người phụ nữ lạ mặt xuất hiện từ chiếc vòng ma thuật đó. Cô ta mặc một chiếc váy ngắn và có một khe hở dài chạy dọc trên nó.

“Dạo này ông khỏe chứ, Maou Sirzech-dono đương nhiệm?”

Người phụ nữ chào hỏi Sirzech-sama không hề tỏ ra sợ hãi.

“Hậu duệ của Leviathan tiền nhiệm. Cattleya Leviathan. Chuyện gì đang diễn ra thế này?”

Sirzech-sama lên tiếng. Đúng như tôi nghĩ, đây là một thành viên trong gia tộc Maou trước đây.

Tôi đã nghe về việc khi bốn Ma vương chết và họ cố gắng tạo ra

những Ma vương mới bằng việc kế thừa nó cho các hậu duệ của mình. Họ đã hành động một cách tuyệt vọng cho đến lúc chết.

Tôi cũng nghe nói rằng có những Ác quỷ khác trong cuộc chiến giữa ba thế lực đã dùng chút tàn lực cuối cùng còn sót lại để tiêu diệt đội quân của những Ma vương cổ xưa.

Sau đó, câu chuyện được tiếp diễn bằng việc một hệ thống quản lý mới được thiết lập. Và đó chính là bốn Ma vương vĩ đại ngày nay.

Người phụ nữ kia – Cattleya Leviathan chính là hậu duệ của Leviathan tiền nhiệm. Cô ta nở một nụ cười đầy khiêu khích và nói.

“Các thành viên của phe Maou tiền nhiệm đã quyết định tham gia Khaos Brigade.”

Cái gì! Vậy tất cả chuyện này là do phe của Ma vương tiền nhiệm ư?

“Vậy là mối thù hận giữa các phe Maou đã vượt quá tầm kiểm soát. Ác quỷ cũng thật phức tạp quá đi mà.”

Azazel nói như thể đó là vấn đề của người khác.

“Cattleya, vậy đó là tất cả .“

“Sirzech, đúng như những gì tôi đã nói. Phe của tôi chịu trách nhiệm của cuộc tấn công này.”

“Một cuộc đảo chính, hử?”

Đúng vậy, đây chẳng khác nào một cuộc đảo chính cả. Quân nổi loạn của Ma vương tiền nhiệm chống lại phe Ma vương hiện tại. Họ tuyên bố chiến tranh đúng lúc cuộc họp này đang diễn ra... Hơn thế nữa, họ đang nắm trong tay một nhóm khủng bố.

“... Cattleya, Tại sao?”

“Sirzechs, chúng tôi không đồng ý với ý tưởng hòa bình của cuộc họp này. Từ khi Chúa và các Maou tiền nhiệm chết, chúng tôi cho rằng thế giới này nên được định hình lại.”

Vậy họ thực hiện cuộc đảo chính này sau khi biết rằng Chúa đã chết và hòa bình sắp được lập ra bởi Liên minh ba thế lực.

Hơn thế nữa, họ tạo cho mình con đường đối lập và đã đến đây để khẳng định tư tưởng đó.

“Ophis đã nhìn nhận tương lai đến thế ư? Mặc dù điều đó là không có khả năng.”

Cattleya đơn giản chỉ thở dài đáp trả lại câu hỏi của Azazel.

“Bên cạnh việc là một biểu tượng của sức mạnh, ông ta cũng đóng vai trò như người tìm kiếm và thu thập các nguồn sức mạnh khác. Chúng tôi đã nhờ đến sự trợ giúp của ông ta trong việc phá hủy thế giới và tái tạo lại nó. Chúng tôi sẽ là những người điều khiển và duy trì thế giới mới đó.”

Cái gì!!

Vậy những tên ma thuật gia ngoài kia chính là minh chứng cho điều đó.

Nếu câu chuyện của Azazel lúc trước là thật, cộng thêm phe của Ma vương, các ma thuật gia và quân đội từ Thiên thần sa ngã và Thiên thần, tất cả đã xuất hiện.

... Họ thực sự ghét hòa bình đến vậy ư?

Sirzech-sama cười một cách đầy mỉa mai.

“Vậy là cô đang tập hợp các Thiên thần, Thiên thần sa ngã, và Ác quỷ – những người muốn thế giới của riêng họ và tạo ra một Trái Đất mới để có thể thống trị. Người dàn xếp tất cả chính là Uroboros, Ophis.”

Con Rồng mạnh nhất mà đến cả Chúa cũng phải sợ hãi.

Tôi nghe nói rằng, theo truyền thuyết thì ông ta còn mạnh hơn cả Welsh Dragon và Vanishing Dragon. Phải chăng ông ta có nguồn sức mạnh vô hạn sánh ngang với cả Chúa.

“Cattleya-chan. Tại sao cô lại làm như vậy?”

Cattleya biểu lộ một thứ cảm xúc căm thù trước câu nói của Serafall-sama.

“Serafall, cô còn dám lên tiếng sau khi hành xử một cách nhục nhã ư? Kẻ ăn cắp vị trí Leviathan từ tôi – Hậu duệ của Leviathan tiền nhiệm. Tôi mới chính là người phù hợp với vị trí Maou.”

“Cattleya-chan... Tôi.”

“Đừng lo lắng, Serafall. Hôm nay, tôi sẽ giết cô tại nơi này và lấy lại

thứ vốn thuộc về mình. Sau đó, Ophis sẽ trở thành Chúa của thế giới mới. Thật tuyệt vời khi ông ta trở thành một biểu tượng. System, luật lệ và các học thuyết sẽ được chúng tôi viết lại. Michael, Azazel và Lucifer- Sirzechs, kỉ nguyên của các ông đã kết thúc rồi.”

Sirzech-sama, Serafall-sama và Michael-sama, tất cả đều mang một bộ mặt u ám trước câu nói của Cattleya.

Tuy nhiên chỉ có duy nhất một người dường như vẫn bình thản.

“Ku...Kukukuku.”

Chỉ có ông ta—

Thật là kì lạ.

Nở một nụ cười gian xảo, Azazel tỏ ra nguy hiểm.

“Azazel, chuyện đó vui vậy ư?”

Cattleya dường như đang vô cùng giận dữ.

“Hahaha. Vậy là cô, à không, phe của cô sẽ cải tạo lại thế giới này, hở?”

“Đúng vậy. Chính xác là như thế Azazel. Thế giới này...”

“Mục rữa, thối nát sao? Con người thì ngu ngốc? Trái đất sẽ bị phá hủy? Ôi, ôi, ôi, viễn cảnh của cái thế giới này là như vậy ư?”

Azazel ôm bụng cười ngặt nghẽo trước sự tức tối của Cattleya.

“Azazel, ông vẫn chẳng thay đổi gì cả. Thậm chí ông có rất nhiều sức mạnh và cảm thấy thỏa mãn với thế giới hiện tại....”

“Hãy để tôi nói với cô điều này. Mục đích của cô quá sáo rỗng và ngu ngốc. Và hơn thế nữa, những kẻ tham vọng như vậy lại bị giới hạn bởi những kẻ có sức mạnh vượt trội hơn. Geez, nó thực sự là một điều phiền toái cho những người khác. Hậu duệ của Leviathan này, những lời cô nói giống hệt với những tên trùm xấu xa chuẩn bị lên bàn thờ ngắm gà khỏa thân đấy, cô biết chứ?”

“Azazel, ông đang nhạo báng chúng tôi ư?”

Cattleya tỏ ra phẫn nộ. Một luồng ma lực khổng lồ tỏa ra khắp cơ thể cô ta. Không khí căng thẳng như chỉ chờ chờ nổ tung thành một cuộc chiến đẫm máu.

“Sirzech, Michael, Tôi sẽ lo cô ta. Đừng can thiệp vào, được chứ?”

Azazel đứng đây. Vị thủ lĩnh tối cao của Thiên thần sa ngã giải phóng một luồng ma lực đen tối u ám và chuẩn bị sẵn sàng cho trận chiến.

“... Cattleya, cô không có ý định đầu hàng chứ?”

Đó là lời cảnh báo cuối cùng của Sirzech-sama. Và Cattleya đơn giản chỉ lắc đầu.

“Đúng vậy, Sirzechs. Ông làm tốt vai trò Maou của mình. Tuy nhiên, ông không phải là Maou giỏi nhất. Đó là lý do tại sao chúng tôi sẽ thay thế ông.”

“Tôi hiểu, điều đó quá tồi tệ.”

Nhận thấy sự xác nhận đó, Azazel chỉ tay ra ngoài cửa sổ.

Don! Toàn bộ khu vực cửa sổ bị thổi bay bởi một luồng ánh sáng mạnh mẽ. Thật là tuyệt vời.

Azazel giải phóng 12 chiếc cánh đen của mình. Lông của chúng đen tối hơn cả màn đêm vô tận.

“Hậu duệ của Leviathan tiền nhiệm. Một trong những Monsters of the End. Không phải là một đối thủ tồi. Cattleya Leviathan, cô đã chuẩn bị cho một trận chiến Armageddon với tôi chưa? (Armageddon: Trận chiến cuối cùng giữa thiện và ác trước ngày phán xét.)

Cattleya đáp trả bằng một nụ cười không hề sợ hãi.

“Tôi chỉ mong như vậy, thủ lĩnh tối cao của Thiên thần sa ngã sẽ bị đánh bại.”

Doh! Azazel và Cattleya Leviathan bay thẳng ra ngoài, và một trận chiến giữa Thiên thần sa ngã và Ác quỷ bắt đầu.

Cả hai người họ đều giải phóng một lượng ma lực khổng lồ. Một đẳng cấp khác biệt hoàn toàn so với chúng tôi.

Tôi đang lo lắng về những kẻ sẽ can thiệp vào, nhưng bây giờ tất cả không còn ở đây. Liệu tôi có nên trợ giúp Ma vương là đuổi theo Hội trưởng?

Đúng như tôi dự tính, Sirzech-sama nói với tôi.

“Kiba Yuuto-kun. Tôi và Michael sẽ tiếp tục duy trì và củng cố màn

chấn bên ngoài. Bây giờ, Azazel và Cattleya đang chiến đấu với nhau, thiệt hại xung quanh có thể rất lớn. Xin lỗi về điều này, nhưng cho tới khi Grayfia hoàn thành việc phân tích ma thuật dịch chuyển của đối phương, liệu cậu có thể giải quyết những tên pháp sư bên ngoài được không?”

Ngài ấy đang yêu cầu tôi tiêu diệt những tên pháp sư bên ngoài. Một chỉ thị trực tiếp từ Ma vương. Thật là vinh dự.

“Vâng, thưa ngài.”

“Cảm ơn cậu. Tôi rất mừng khi cậu là quân “Mã” của em gái mình. Hãy dùng Balance Breaker để trợ giúp cho em ấy và những người đồng đội của cậu.”

“Vâng. Xenovia, hãy đi cùng tôi nào.”

“Vâng, mình cũng là quân “Mã” của Rias Gremory. Kiba Yuuto, mình nghĩ chúng ta sẽ là một đội tốt đấy. Còn bây giờ, bắt đầu thôi.”

Sau khi tôi và Xenovia gật đầu với nhau, chúng tôi tiến thẳng tới sân trường và bắt đầu tấn công.

Phần 7

“Hah!”

Thanh Thánh-Quỷ kiếm của tôi dễ dàng xuyên qua lớp bảo vệ của những tên pháp sư và dọn sạch chúng.

Bao nhiêu tên đã chết rồi vậy? Tôi đã tiêu diệt một lượng đáng kể những tên ma thuật gia. Nhưng những tên khác cứ tiếp tục được triệu hồi từ vòng tròn ma thuật ngay sau đó.

“Chúng là vô tận.”

Zubaaaaah! Một luồng sóng sức mạnh được phóng ra từ Thánh Kiếm Durandal và khoét sâu xuống sân trường từ trái qua phải. Một đòn tấn công tàn sát số lượng lớn các tên ma thuật sư.

Xenovia, xin hãy quân tâm tới sân trường cẩn thận một chút. Liệu Durandal thực sự khó kiểm soát đến thế ư?

Kah! Doh! Dooooooooooh!

Tôi có thể nghe thấy một tiếng gầm trầm đục trên bầu trời, theo với đó là một luồng sáng chói lòa. Nhìn lên thì thấy Azazel và Cattleya

Leviathan đang vừa tấn công vừa phòng thủ vô cùng quyết liệt.

Azazel tạo ra những ngọn thương ánh sáng to lớn một cách dễ dàng vượt quá cả chiều cao của mình và ném chúng về phía Cattleya. Cô ta giải phóng những lớp vòng tròn ma thuật phòng thủ và ngăn cản đòn tấn công bằng ánh sáng đó.

Sân trường nhận một lượng lớn tổn hại từ những đòn tấn công và phòng thủ đó. Nếu Ma vương và những người khác không bảo vệ tòa nhà này thì việc nó trở thành một đồng đồ nát là điều không thể tránh khỏi.

Thật là may mắn khi toàn bộ ngôi trường này được một màn chắn mạnh mẽ bao bọc. Nếu không, ngay cả những vùng dân cư xung quanh cũng sẽ hứng chịu hậu quả.

Tôi cảm thấy lạnh sống lưng khi mỗi đòn tấn công cực đại của Azazel và Cattleya tiếp xúc với màn chắn bảo vệ.

Tôi nghĩ rằng Azazel thực sự rất kinh khủng, nhưng Catteya cũng đang thể hiện vượt quá sự mong đợi của tôi.

Đúng vậy, sẽ không phải chuyện lạ nếu Catteya có những người đầy tớ hầu cận của riêng mình. Tuy nhiên, tôi nghe nói rằng cô ta và các Ma vương tiền nhiệm phản đối Evil Pieces – thứ được các Ác quỷ hiện tại phát minh.

Cattleya không có quân “Hậu” cũng như “Vua” để bảo vệ cho chính bản thân mình.

Cô ta lấy ra một cái chai nhỏ trong bộ ngực của mình và uống nó. Chiếc chai có một con rắn nhỏ màu đen bên trong ư?

Ngay lập tức— Don! Không gian rung lên mạnh mẽ, một sóng năng lượng tỏa ra khắp toàn bộ sân trường.

Sức mạnh phép thuật được cơ thể Cattleya tạo ra đang tăng lên và giải phóng một luồng ma lực khổng lồ.

Một đồng đồ nát bày ra trước mặt Sirzech-sama và Serafall-sama.... Cô ta vừa nuốt một con rắn quái quỷ gì vậy....?

Azazel phóng ra vô số mũi thương ánh sáng về phía cô ta, nhưng chúng nhanh chóng biến mất chỉ với một cái vung tay của Cattleya. Thứ sức mạnh gì vậy? Thậm chí bạn có thể nói rằng sức mạnh của thủ lĩnh Thiên thần sa ngã là số một hoặc hai trong những người ở

đây.

Nhưng một cảnh tượng ngạc nhiên hơn đập vào mắt tôi.

Azazel, người đang đang đánh nhau với Cattleya trên bầu trời, đột nhiên bị đánh một đòn và bay thẳng sang một bên.

Life 5 : RỒNG Welsh Và RỒNG Vanishing

Phần 1

Khi tôi nhận ra thì chúng tôi đã ở trong phòng câu lạc bộ.

Nó khá là ồn nhưng việc “nhập thành” đã thành công. Tuy nhiên-

“Không thể nào, bọn chúng đến đây rồi !”

“Bọn quý khốn kiếp !”

Có 1 căn phòng đang bị chiếm bởi những pháp sư mặc áo choàng kỳ lạ. Nay, tôi nghĩ đây là căn cứ của bọn chúng !

“H-hội trưởng ! Issei-senpai!”

Giọng của Gasper! Khi tôi đảo mắt theo hướng phát ra âm thanh thì cậu bé mặc váy Gasper đang bị trói lại trên chiếc ghế bởi 1 sợi dây thừng. Các mảnh của hộp giấy vẫn còn nằm trên đầu cậu ta ! Vì vậy mà cậu ta mặc nó...

Khi nhìn thấy Gasper an toàn thì Hội trưởng có vẻ như nhẹ nhõm hẳn.

“Gasper, chị rất vui khi thấy em vẫn an toàn.”

“Hội trưởng...quá trễ rồi...”

Gasper bật khóc.

“Sẽ tốt hơn...nếu em chết, Hội trưởng, Senpai. Làm hơn hãy giết em đi... vì đôi mắt này mà em không thể kết bạn với ai...em là 1 gánh nặng...và 1 kẻ hèn nhất...”

Gasper đầm đìa nước mắt vì đang bị bắt và lợi dụng bởi kẻ thù, cậu ta nghĩ đó là 1 gánh nặng cho chúng tôi. Hội trưởng nhìn Gasper và cười.

“Đừng nói mấy lời ngu ngốc đó. Chị sẽ không bao giờ bỏ rơi em, khi chị hồi sinh em vào gia tộc của chị thì chị đã nói rồi phải không ? Hãy sống vì tôi, hãy tìm 1 lý do để tồn tại.”

Nhưng Gasper lại lắc đầu không nghe.

“...Em không thể tìm ra được nó. Với 1 kẻ chỉ biết gây rắc rối như

em...thì có lý do nào để sống chứ...”

“Em là 1 tội tử, 1 phần của gia tộc chị. Chị sẽ không bỏ rơi em để thế này được. Mặc dù cuối cùng em cũng có thể được tự do”

“Đúng đấy Gasper, anh và hội trưởng sẽ không bỏ rơi em!”

Đúng vậy! Kouhai của tôi! Nếu em không thể dùng tốt Sacred Gear của mình, bọn anh sẽ ngăn em lại.

Gan!

Ngay lúc này, trước mắt tôi là Gasper đang bị phong ấn bởi 1 nữ pháp sư. Bà ta nắm lấy tóc Gasper và nở 1 nụ cười mỉa mai. Bây giờ tôi mới để ý, tất cả các pháp sư trong căn phòng này đều là nữ ! Nữ pháp sư ? Nữ pháp sư cũng tuyệt vời!

“Bọn người thật ngu ngốc. Thật ngu ngốc khi lại để 1 tên ma cà rồng lai này sống 1 cách bình thường như vậy. Đúng như lời các quý vương tiền nhiệm đã nói, gia tộc Gremory rất giàu tình thương và tràn đầy năng lượng.

Mụ pháp sư kia đánh giá Hội trưởng với 1 cái nhìn khinh bỉ.

“Có lẽ sẽ tốt hơn nếu tẩy não tên ma cà rồng lai này và sử dụng như 1 công cụ ? Nếu người khiến Sacred Gear của hắn ta mất kiểm soát trong khi ném hắn vào lãnh thổ của thiên thần sa ngã, có lẽ hắn sẽ hạ được vài tên thủ lĩnh cũng nên ? Sao người không không làm điều đó ? Nó thể hiện được gì khi người xem 1 đứa đầy tớ như 1 người bạn ?”

“N-nó-“

Tôi định đáp lại lời nhận xét khó chịu đó, nhưng Hội trưởng đã đưa tay ra và ngăn lại.

Tại sao, Hội trưởng !? Mặc dù không biết gì về Hội trưởng nhưng mụ ta đang nói những điều rất tệ, không thể tha thứ cho mụ ta. Dù có là con gái mà nói ra những điều tồi tệ như vậy về hội trưởng thì... đó là những điều tôi chỉ nghĩ chứ chẳng thể nào nói nên lời, Khốn thật.

“Tôi...luôn trân trọng đầy tớ của tôi.”

Hội trưởng trả lời 1 cách bình tĩnh. Xin hãy tức giận đi, chẳng có nghĩa lý gì khi chị làm như vậy cả !

Hyuh! Bon!

Mụ pháp sư bắn ra 1 viên đạn ma thuật về phía hội trưởng, đồng phục của hội trưởng bay lên phấp phới. Làn da trắng lộ ra...Vếu của Hội trưởng, tôi có thể nhìn thấy được dù chỉ 1 chút. < thằng này là thánh tia hàng rồi :v

“Cô có 1 cái mồm thật táo bạo. Ngoài ra thì tôi cũng rất ghét cái nét đẹp của cô dù cô là 1 con quỷ, con gái nhà Gremory ạ.”

Mụ Pháp sư trả lời trong thái độ ghen ghét. Mụ ta kè cổ của Gasper bằng 1 thanh gươm.

“Cô mà bước thêm 1 bước thì thằng bé này chết, cùng chơi tý nào.”

Chĩa 1 tay về phía Hội trưởng, Bà ta bắt đầu niệm phép ! Hội trưởng không có ý định hay biểu hiện nào để né đòn đó, chết tiệt! Lúc mà viên đạn ma thuật được bắn ra, 1 lần nữa tôi lại là đứng trước mặt Hội trưởng như 1 lá chắn.

Bon!

Viên đạn lướt qua dưới phần cổ của tôi. Oww! Nhưng chả là gì cả, thay vào đó thì cô ta nhắm vào khuôn mặt của hội trưởng!? Không thể tha thứ khi nhắm vào mục đích phá hoại khuôn mặt của Hội trưởng!

Tôi đang tức giận từ cả trái tim lẫn tâm trí, nhưng Hội trưởng lại tiến tới trước từ phía sau tôi và nói chuyện với Gasper.

“Gasper, hãy gây ra nhiều rắc rối hơn. Chị sẽ mắng em và lại mắng em! Rồi chị sẽ an ủi em ! —Chị sẽ không bao giờ để mất em!”

-! H-Hội trưởng! Uuh, dù nó không theo ý tôi, tôi rất muốn hành động nhưng nghe theo Hội trưởng, chủ nhân của tôi thì vẫn tốt nhất. Gasper, sau khi nghe những lời đó của Hội trưởng, em sẽ trả lời thế nào!?

“H-Hội trưởng...em...em!”

Gasper bật khóc. Nhưng không phải vì buồn hay sợ hãi. Tôi có thể cảm nhận đó là những giọt nước mắt hạnh phúc.

Được rồi, được rồi! Gasper . Tiếp theo sẽ là phần thưởng của tôi cho tinh thần chiến đấu của cậu.

“Gaspeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeerrrrr!”

Tôi hét lên! Gasper! Cảm giác của tôi như thể truyền đạt cho họ đến

tận tâm hồn!

“Đừng chạy trốn, đừng khóc, đừng sợ. Anh, Hội trưởng, Akeno-san, Asia, Kiba, Koneko-chan và cả Xenovia nữa. Tất cả đều là bạn của em! Bọn anh sẽ không bao giờ bỏ rơi em dù cho em có làm bất cứ điều gì đi nữa!”

Tôi đưa tay trái ra và kích hoạt Sacred Gear của tôi!

“Boosted Gear!”

[Boost!]

Thiết huyết hộ thủ xuất hiện trên tay trái của tôi. < chém đấy, chiếc găng tay màu đỏ

Tiếp theo là thăng cấp!

“Hội trưởng! Em sẽ thăng cấp lên Hậu.”

Hội trưởng gật đầu, sức mạnh của tôi được tăng lên! Và còn 1 việc nữa!

“Ascalon!”

[Blade!]

Theo lời gọi của tôi, món vũ khí mới được hợp thể với Sacred Gear của tôi phóng ra.

Bà pháp sư kia thận trọng nhìn tôi. Nhưng đó cũng chỉ là 1 lưỡi kiếm chìa về hướng kẻ địch từ tay của tôi thôi.

Zashu.

Tôi tạm thời bị áp chế bởi sức mạnh của thanh gươm đồ long và tự tay lấy thanh gươm cắt vào lòng bàn tay phải...Đau lắm. Nhưng! Máu tuôn ra từ lòng bàn tay tôi.

“Issei...?”

Hội trưởng chưa hiểu lắm về hành động của tôi. Xin hãy yên tâm, đây là món quà dành cho Gasper mà!

Dù gì đi nữa, Gasper! Thật vô dụng nếu em không thể tự đứng lên được. Sau khi nhận những lời khích lệ từ một cô gái như thế, việc cần làm tiếp theo là đứng lên. Chẳng phải em có cặp bóng tuyệt vời

của em sao

Tôi đưa thanh Ascalon đang còn rướm máu của mình ra và chìa thẳng về hướng của Gasper.

Bà pháp sư không kịp phản ứng, máu bám ở thanh Ascalon đã dính vào và chảy xuống gần miệng của Gasper.

“Uống nó đi. Máu của anh, vật chủ của con rồng mạnh nhất và cho chúng thấy em là 1 người đàn ông!”

Gasper mạnh mẽ nhìn tôi và gật đầu. Gasper lè lưỡi ra và nếm máu của tôi. Cái khoảnh khắc mà Gasper nuốt giọt máu xuống, không khí trong căn phòng đột nhiên thay đổi.

Một tiếng cơn ớn lạnh chạy dọc sống lưng và truyền tới toàn bộ cơ thể tôi.

Khi tôi quay lại nhìn chỗ đang trói Gasper thì...

Em ấy không còn ở đấy! Gasper không còn ngồi trên ghế!? Em ấy biến mất rồi!? Chỉ còn lại những sợi dây thừng đã trói Gasper. Mấy bà pháp sư cũng hoảng hốt khi Gasper đột nhiên biến mất. Họ đảo mắt khắp căn phòng và-

Chichichichichichi. Một tiếng kêu lạ thường, vô số con dơi đang bay lúc nhúc trên trần của căn phòng. Nhóm dơi lao xuống và hướng thẳng đến các nữ pháp sư cùng lúc.

“Kuh! Hẳn đã biến đổi, tên ma cà rồng đó !”

“Tên khốn!”

Mấy bà pháp sư không ngừng chửi rủa và đưa tay bắn những viên đạn ma thuật vào những con dơi, nhưng họ dần bị mất thăng bằng vì những thứ gì đó đang cố kéo họ xuống.

— Vô số những cánh tay màu đen đang ra từ bóng của nữ pháp sư !

Các bàn tay từ trong bóng tối đang cố kéo mấy cô pháp sư xuống.

“đây là sức mạnh của 1 ma cà rồng!”

“Nhận lấy!”

Don! Họ bắn viên đạn ma thuật từ trong bóng tối, nhưng những bàn tay đen đó đã phân tán nó. Trong khi đó thì lũ dơi đang vây quanh

các bộ phận khác nhau trên cơ thể họ.

“Nó đang hút máu chúng ta !?”

“Không, cả ma thuật nữa !”

Các thuật sư rất khó khăn, nhưng rồi các con dơi và những bàn tay cũng bắt đầu buông lỏng.

“Gì thế này. Gasper ? Sức mạnh ma cà rồng của Gasper đây sao ?

“Issei, đó là 1 trong những năng lực ẩn của Gasper. Nó đã được kích hoạt khi uống máu của em.”

Như Hội trưởng nói. Tôi thấy, tôi nghĩ đó là sức mạnh của Gasper!

“Kuh! Đã vậy thì...”

Những bà phù thủy chuyển hướng nhắm về hướng chúng tôi! Vậy là họ cố ý nhắm vào tôi và Hội trưởng !

Doshu! Vô số những viên đạn ma thuật từ họ bắn về phía tôi và Hội trưởng, Nhưng-.

Tất cả đều dừng lại giữa không trung.

[Vô dụng thôi. Ta có thể nhìn thấy tất cả các đòn tấn công của các người.]

Giọng của Gasper vang lên trong phòng. Đôi mắt đỏ rực của lũ dơi lóe lên. Tôi thấy cậu ta sử dụng Sacred của mình từ mắt của lũ dơi!

Hơn nữa, cậu ta cũng chỉ dùng những viên đạn ma thuật. Vậy là cậu ta có thể kiểm soát được Sacred Gear của mình nhờ vào việc uống máu tôi!

[Ta sẽ dùng các người lại]

Kah! Vô số con dơi làm cho đôi mắt thêm đỏ rực. Và chúng đã thực sự đã dùng tất cả các ma thuật sư trong phòng lại.

[Issei-senpai! Đòn kết liễu!]

“Để đó cho anh!”

Tôi bắt đầu chạy và chạm các thuật sư! Sau đó trong khi đã an vị ở 1 vị trí tốt, tôi bắt đầu dùng nó.

“Dress Break!”

Bababah! Quần áo của các ma thuật sư đang bị ngừng động bị thổi bay hết đi! 1 nùi những phụ nữ khóa thân đang ở trước mắt tôi! Tôi có thể nhìn, chạm bao nhiêu tùy thích!

Buh! Khi máu mũi chảy xuống, tôi nở 1 nụ cười chiến thắng.

“Gasper! Chúng ta là cặp đôi vô đối.”

[Vâng!]

Đàn em của tôi đừng kẻ địch, và tôi thì thổi bay hết áo quần của họ. Chúng tôi là vô đối, bất khả chiến bại!

Thế này thì giấc mơ của tôi sẽ thành hiện thực-.

Pechi.

“Thế sao ?”

Hội trưởng búng trán tôi khi thở dài

Phần 2

“Rồi thì. Draig, Ophis là ai ?”

Tôi hỏi trong khi đang buộc các pháp sư lại và đặt chúng vào vòn trong ma thuật.

[-Ophis, đó là 1 cái tên.]

Vậy thì đó là ai ?

[Hắn là con rồng mạnh nhất trong các con rồng.]

Mạnh hơn cả ông và Vanishing ?

[Ừm, Hắn còn mạnh hơn cả Chúa. Ông ta là 1 thứ mà ngay cả Chúa cũng không thể sờ tới. Ông ta là 1 con quái vật có quyền năng vô hạn.]

“Đùa hả !? Vậy thì vẫn còn 1 con rồng mạnh hơn cả Albion!”

[Ông ta là người duy nhất vượt qua tất cả chúng ta, sinh linh hùng mạnh nhất thế giới này.]

Hả, Vậy thì sao mà tôi...Hơn nữa, có vẻ ông là chủ của những kẻ

khủng bố.

Hội trưởng khai triển vòng trong ma thuật và gửi các pháp sư đến 1 căn phòng ở thế giới ngầm. Chị ấy bảo rằng sau đó họ sẽ bị bắt và bỏ tù. Bỗng nhiên Hội trưởng thay đổi đồng phục.

Do đó chúng tôi có thể bắt tên khủng bố làm nhân chứng để phòng hờ. Nhưng mà trói những cô gái bằng dây thừng thế này thì... Gufufu. Tôi nghĩ về những thứ Ecchi. (!)

“Senpai, tay anh ổn chứ?”

Gaspar đã trở lại hình dạng ban đầu từ những con dơi và những bàn tay ma thuật, rồi hỏi. Cậu ta thắc mắc cái vòng mà tôi nhận được từ Azazel, cái này giúp cho Sacred Gear không bị mất kiểm soát.

“Ừm, anh đã bị thương khá nhiều. Dù thế này thôi, trước kia anh cũng đã bị có 1 cái lỗ ở bụng vì 1 thiên thần sa ngã.”

“Ueeeeeh ? T-thật sao...? Senpai đã trải qua khá nhiều cảnh bạo lực...”

Vậy đó ? Tôi nghĩ kể từ khi trở thành quý, tôi dường như sống trong bạo lực... Tôi không hề lo lắng vì đã được sống hạnh phúc cùng Hội trưởng và những người khác, nhưng tôi cũng có thể chết bất cứ lúc nào.

Uu, chỉ là tưởng tượng thôi, chỉ là tưởng tượng thôi. Tôi sẽ cố gắng không nghĩ về nó nữa!

“Uống máu anh thế nào ?”

“Vâng, em cảm thấy sức mạnh tăng lên rất nhiều, nhưng... giờ thì bình thường rồi.”

Tôi hiểu. Vậy nó chỉ trong 1 thời gian ngắn. Dù vậy thì cậu ấy cũng rất mạnh sau khi uống máu của tôi.

“Rồi, tất cả bọn họ đã được chuyển đi ! Giờ thì Issei, Gaspar ! Quay trở lại với Maou-sama!”

Chỉ có thể là Hội trưởng, cảm ơn vì tất cả!

[Vâng!]

Tôi và Gaspar trả lời và theo sau Hội trưởng.

Chúng tôi rời căn phòng và tiến đến dãy nhà cũ... Trong khi đó Gasper vẫn dính chặt với lưng tôi... Có vẻ rất nhiều đứa trẻ thích trốn sau lưng tôi rồi thì phải. Asia và cả cậu bé này nữa. Dù sao thì tôi cũng phải sửa cái tính Hikkimori của cậu bé này nữa

Vừa ra khỏi khu trường trong khi tôi đang nghĩ ngợi thì...

Dogaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaan!

1 thứ gì đó rơi xuống ngay trước mặt chúng tôi! Sau khi đám bụi bao quanh biến mất thì, cái gì-.

“...Tch. Vậy là cậu phản bội sao, Vali.”

“Đúng vậy, Azazel.”

Trong khi tỏa ra ánh sáng chói lọi, Hakuryuukou (bạch long đấy) đứng ngay trước mặt chúng tôi. Có 1 người phụ nữ mà tôi chưa xác định được đứng về phe nào.

“Ngay cả khi đã quyết định sống trong hòa bình. Rồi xử lý vụ bắt cóc cậu bé ma cà rồng và bắt đầu khủng bố bọn chúng. Hakuryuukou đã phá tang hoang khu vực này. Nó sẽ rất tốt nếu chúng ta xử đẹp 1 lãnh đạo từ 3 phía. Đó là lý do mà cuộc họp đã bị thất bại.”

Ooh! Các bộ quần áo khiêu gợi ! Các bộ đồ để lộ ngực rất nhiều ! Có 1 cái khe rất sâu, tuyệt thật ! Cô ấy có đôi chân tuyệt đẹp, oi!

“Ta cảm nhận được ánh mắt dâm dục. –thì ra là Sekiryuutei (xích long), Vali ?”

“Yeah, 1 sự thật đáng tiếc. Tên này là lại vật chủ.”

“Đừng có lải nhải đáng tiếc nữa ! Ngay cả khi tôi đã cố gắng hết sức mình !... Hơn nữa, sao mày lại đối đầu với Azazel ? Và cả, Bà chị này là ai ?”

Chị ta nhìn tôi rồi lảm nhảm với anh mắt thương hại.

“Ta thấy không thật sự đáng tiếc. Vali, cậu sẽ giết ta ?”

“Tôi đang do dự về những điều đã làm, thành thật mà nói thì tôi chẳng trông mong gì...”

Heh ? Tôi chẳng hiểu chuyện gì đang diễn ra cả.

"Thiệt tình, tôi cũng đang lao đao lắm đây. Vì một trong những người

theo tôi mà làm việc này...”

Azazel đang cười nhạo chính mình, Eh ? Sau đó thì Hakuryuukou cũng tuyên bố mình là đồng bọn của những kẻ khủng bố. Vậy bà chị kia cũng là kẻ thù ? Vali gỡ bỏ lớp mặt nạ và cất lên 1 tiếng.

“Từ khi nào mà cậu quyết định làm việc này ?”

“Tôi nhận được 1 lời mời khi đang đem Kokabiel về trụ sở. Xin lỗi Azazel, bên này có vẻ vui hơn nhiều.”

“Vali, [Vanishing Dragon] đầu quân cho Ophis ?”

“Không, tôi chỉ thấy vui. Họ đưa ra 1 lời đề nghị rằng ‘Cậu có muốn chống lại Asgard ?’ Khi họ bảo là có 1 người muốn kiểm tra sức mạnh của tôi, tôi không thể từ chối. Azazel, ông không muốn chiến đấu với Valhalla-Asgard phải không ? Ông không thích chiến tranh mà.”

“Tôi đã nói với cậu ‘hãy trở nên mạnh mẽ’ nhưng không nói là để hủy diệt thế giới.”

“Chẳng liên quan. Tôi chỉ muốn chiến đấu mãi mãi.”

“...Hiểu rồi. À không, tôi đã dự đoán trước được điều này. Kể từ lần đầu chúng ta gặp nhau, cậu luôn muốn đánh nhau với những kẻ mạnh.”

“Việc chuẩn bị lần này đều nhờ vào Hakuryuuko. Nó thật không bình thường với bản chất của cậu. Kết quả là...”

Người phụ nữ cười nhạo Azazel.

Bỏ qua Azazel và người đã cười 1 nụ cười cay đắng kia, Vali đưa tay lên ngực và nói chuyện với tôi.

“Tên thật của ta là Vali, Vali Lucifer.”

...C-Cái gì ?...Lucifer ?

“Ta là 1 hậu duệ của chúa quỷ Lucifer. Tuy nhiên, nhờ vào dòng máu lai giữa cha ta là 1 chúa quỷ và mẹ ta là 1 con người. Ta đã có được Sacred Gear của [Vanishing Dragon]. Chỉ là tình cờ thôi, nhưng ta, 1 hậu duệ của chúa quỷ Lucifer và cũng là chủ nhân của [Vanishing Dragon] đã được sinh ra. Có thể nói ta là 1 sự kết hợp kỳ diệu của số phận, có lẽ là vậy. –đùa thôi.”

Như hắn nói, những đôi cánh quỷ mọc ra từ lưng cùng với đôi cánh của Sacred Gear [Vanishing Dragon].

Quý ? Hakuryuukou là...? Hơn nữa, hắn nói là Lucifer... Là chúa quỷ cũ !?

“Không thể nào...không thể nào...”

Hội trưởng biểu hiện cả sự ngạc nhiên ra mặt. Tuy nhiên, Azazel đã xác nhận.

“Đó là sự thật. Nếu có 1 nghịch lý tồn tại thì đó là cậu. Cậu sẽ trở thành Hakuryuukou mạnh nhất trong số những chủ nhân mà tôi từng biết.”

...Ngay cả khi như vậy...Cậu ta thật sự là người mạnh nhất...(!)

Tôi chẳng thể nào bắt kịp được các sự kiện xảy ra gần đây !

Cụ thể là Akeno-san, Gasper và cả tên này.

“Giải quyết xong chưa, Azazel ?”

Người phụ nữ này là ai ? Tôi còn có thể nhận ra sát khí của cô ta.

“...Tch, Luồng sức mạnh đó, cô đã nhận được nó từ Ophis ?”

Người phụ nữ cười mỉm trả lời.

“Đúng, người đó là con rồng sở hữu sức mạnh vô hạn. Vì muốn cải cách lại thế giới này, đã cho tôi mượn 1 chút sức mạnh. Nhờ đó tôi có thể chống lại ông. Thậm chí còn có thể đánh bại Sirzechs và Michael. Dòng họ Governors ngu ngốc. Ông cũng vậy.”

“...Tôi có thể ngu ngốc. Tôi không thể làm điều gì nếu thiếu Shemhaza. Tôi chỉ là 1 người đam mê nghiên cứu Sacred Gear.- Nhưng cô nghĩ đến cả Sirzechs và Michael đều là những kẻ ngốc sao ? Ít nhất họ đang bình tĩnh so với 1 kẻ tầm thường như cô.”

Khuôn mặt của người phụ nữ kia xoắn theo những lời nói của Azazel.

“Tất cả đều vô nghĩa! Tốt thôi, tôi sẽ ra đòn kết liễu ngay bây giờ. Tôi sẽ tiêu diệt ông, Tổng lãnh thiên thần sa ngã như bước đầu của việc tạo ra 1 thế giới mới !”

Bà ta rất tự tin. Tuy nhiên, Azazel vẫn rất bình tĩnh.

“Azazel lấy ra 1 cái gì đó giống như 1 con dao găm từ trong túi của mình.

“Đó là-“

Azazel chĩa mũi dao về phía người đàn bà, người đang nhìn ông với ánh mắt ngờ vực.

“...Tôi đã đi xa hơn việc sưu tầm Sacred Gear. Tôi đã tự làm ra 1 cái, 1 bản sao. Hừm, gần như tất cả đều là những thứ vô nghĩa. Chúa, người tạo Sacred Gear, thật tuyệt. Đó là điều duy nhất khiến tôi tôn trọng ông ta. Nhưng, chưa đủ. Vì cả Chúa lẫn chúa quỷ đều đã chết trong khi để lại những thứ gọi là ‘lỗi’ có thể đảo lộn sự cân bằng của thế giới như [Longinus] và [Balance Breaker]. Đó là lý do tại sao Sacred Gear lại thú vị như vậy.”

“Yên tâm đi, những thứ như Sacred Gear sẽ không có trong thế giới đâu. Dù những điều đó.... Dù sao thì chúng tôi cũng sẽ làm cho Odin của thần thoại bắc âu thay đổi ý định.”

Sau khi nở 1 nụ cười tự mãn, Azazel nói.

“Tôi càng nghe lại càng muốn ới. Valhalla !? Đất mẹ !? Thay vì cướp đi tất cả của Odin, cô lại định cướp đi tất cả niềm vui của tôi rồi biến mất.”

Con dao găm của Azazel thay đổi ! Các bộ phận tách ra rồi phát sáng.

“-! K-không thể nào! Azazel, ông!”

Tổng lãnh thiên thần sa ngã đã nói ra điều gì đó, những ngôn từ chứa đựng sức mạnh !

“Balance Break...!”

Các khu vực xung quanh được bao bọc bởi 1 ánh sáng giống như đèn Flash. Sau khi ánh sáng mờ đi, 1 người đang mặc 1 bộ giáp màu vàng.

Nó sáng chói, lấp lán như 1 sinh vật sống.-như 1 con rồng vậy.

Bah! Có đến 6 đôi cánh đen chĩa ra từ lưng nó. Lông đen rụng xuống.

Bộ giáp rồng màu vàng với những đôi cánh đang vỗ. Tôi nghĩ nó thật ngẫu. Azazel có 1 bộ giáp rồng với 1 thanh giáo ánh sáng lớn trong tay mình !

“Tôi đã nghiên cứu [Vanishing Dragon] và cả Dragon-series Sacred Gear rồi làm ra cái này. Đây là [Downfall Dragon Spear] < Ngọn giáo rồng sa ngã, cùng với Balance Breaker [Downfall Dragon Spear Armour]” < Giáp rồng sa ngã.

Sự biến thể này không hề bình thường ! 1 hào quang mạnh mẽ đến mức áp đảo phát ra từ toàn bộ bộ giáp. Nó quá dễ dàng để đánh bại Kokabiel !

Uoooh! Nó giống như 1 bán thiên thần sa ngã vậy ! Không phải hiểm lắm sao !?

[Không, Nó không phải là Blance Break đúng nghĩa]

Ý ông là gì, Draig ?

[Ông ta đã cho Sacred Gear vào 1 trạng thái Brust, 1 loại thức tỉnh vượt tầm kiểm soát bắt buộc. Sacred Gear sẽ bị hỏng sau trận chiến khi dùng nó. Ông ta thực sự muốn dùng cái Sacred Gear tự chế đó 1 lần sao ?]

Vậy là Sacred Gear tự chế đó chỉ dùng được 1 lần ! dù vậy thì tôi không hiểu tại sao nó có thể phát ra hào quang của loạn rồng được. Tuy nhiên Sacred Gear của Azazel thật tuyệt !

Tiện đây , trừ khi chủ nhân sở hữu Sacred Gear loại tái sinh , thì nó có thể tái tạo bao nhiêu lần dù đã bị phá hủy đi chẳng nữa

Ngược lại, nếu trộm 1 Sacred Gear thì nó sẽ dường như bị hỏng.

Viên ngọc trong cái tay trái tôi và những viên khác trong bộ giáp Balance Breaker đều có 1 chức năng duy nhất và có thể tái tạo ngay khi bị phá hủy. Ông ta thực sự là 1 sự đối lập với Hakuryuukou.

“Hahaha ! Đúng như dự kiến của Azazel ! Người thật sự rất tuyệt !”

Vali cười vào mặt người nào đó mạnh mẽ ! Hắn ta không sợ sao ? Không, hắn điên rồi !

Azazel quay mặt sang Vali.

“Vali, tôi cũng muốn làm đối thủ của cậu nhưng...hãy chiến đấu cùng tôi [Welsh Dragon].”

Đừng có giỡn mặt ! Tôi không muốn sánh vai cùng 1 người như ông đâu !

“Những, đánh với Azazel có vẻ vui hơn.”

Vali cũng nói vậy. Hãy làm đi ! Tôi không quan tâm nó giống như 1 cuộc chiến đâu !

“...1 cuộc chiến giữa những con rồng mạnh nhất, phải không ?”

Tôi chỉ tự tạo ra Sacred Gear [Gigantis Dragon] thôi. Tôi sao chép nó từ Sacred Gear của 2 con thiên long- [Welsh Dragon] và [Vanishing Dragon]. Tôi không cũng không chắc là nó đã thành công hay chưa.”
(!)

[Cậu là một trong năm Hoàng đế rồng vĩ đại. Azazel có nói đến Vritra ngày hôm trước rồi đúng không? Ngoài ra còn có “Chaos Karma Dragon” Tiamat, “Mischievous Dragon” Yu-Long và “Sleeping Dragon” Midgardsormr. Nói là như thế, nhưng Vritra đã bị loại từ lâu và đang bị phong ấn ở đâu đó. Nếu những gì Azazel nói là đúng thì Fafnir cũng đã bị phong ấn. Mặc dù lúc ban đầu chúng ta có sáu Hoàng đế rồng.]

Ah, tôi bắt đầu bối rối và không hiểu ngay được vì biết tất cả cùng 1 lúc.

Tôi đã nghe về Tiamat ở đâu đó. Những người khác không biết gì cả.

[Bất ngờ là cậu cũng sẽ sớm gặp được họ thôi. Và Tiamat ghét tôi]

Uwah, Tôi cảm thấy bất an khi gặp hay biết tất cả những rắc rối đến từ các con rồng khác!

Ah, đó là lý do tại sao mà Michael lại đưa tôi 1 thanh Dragon-Slayer

“Azazel ! Mặc dù ông cũng có nhiều quyền năng trong tay.”

“-Cattleya, cô bảo cô đã làm 1 thỏa thuận với [Uroboros Dragon].”

“...không nên đi quá sâu vào việc nghiên cứu Sacred Gear...”

“Từ đó, có vẻ như 1 nhóm nhỏ đã phản bội lại tôi và làm ra những nghiên cứu về Sacred Gear khác. Nhưng vô nghĩa thôi, chỉ có tôi và Shemhaza mới biết được hầu hết.”

1 hào quang đen bao phủ cơ thể người phụ nữ.

“Ta là 1 trong số những hậu duệ của Leviathan! Cattleya Leviathan ! Ta sẽ không thua 1 tên thiên thần sa ngã khó ưa như ngươi !”

Người phụ nữ hét lên! Hay đúng hơn là Leviathan-sama ? À thì, chắc là cô ta khá giống với Leviathan-sama mà tôi tưởng tượng. Azazel vậy tay khiêu khích người tự xưng là Cattleya.

“Đến đây.”

“Đừng xem thường ta!”

Người phụ nữ với vầng hào quang cực lớn lao đến với 1 tốc độ cực lớn !

Zan!!

Tức thời, Cattleya lao đến Azazel và Azazel cũng phản kháng lại ngay cùng với cây giáo.

Trong 1 khoảnh khắc. Bushu! Máu phun ra từ khắp cơ thể cô ta. Cô ta yếu ớt rơi xuống.

Tôi thấy cả mặt đất bị chia ra từ khoảng cách rất xa so với người phụ nữ. 1 lỗ trên mặt đất sau đòn tấn công của Azazel. Tuyệt vời ! Tất cả các đòn tấn công, phòng thủ diễn ra chỉ trong tích tắc và kết thúc.

“-Đã vậy thì.”

Cattleya thay đổi hình dạng cánh tay mình giống như những xúc tu và quấn nó quanh tay trái của Azazel.

Một sự chuyển đổi kỳ lạ.

“Đó là 1 kỹ năng ôm bom tự sát.”

Hội trưởng nói. Thật sao !? Tự sát ? Vậy là cô ta sẽ chết !

Azazel cố phá những cái tua đi nhưng nó không có vẻ là sẽ bị đứt đi hay đại loại thế.

“Azazel! Ngay cả khi ông giết tôi bây giờ thì cũng vô dụng thôi ! Ma thuật mạnh mẽ này sẽ kích hoạt và tiễn 2 chúng ta về trời !”

“-Vì sắp chết nên phải dùng chiêu tự hủy sao. 1 cái chết huy hoàng nhỉ.”

“Issei, Gasper ! Giữ lùi lại đi ! Có thể chúng ta sẽ nằm trong phạm vi vụ nổ đấy !”

“Những Hội trưởng, Còn Azazel thì sao !?”

“Nếu ông ta là tổng lãnh thiên thần sa ngã thì sẽ có cách đối phó riêng ! Nếu chúng ta đánh vào thì sẽ chết mất !”

Không ổn ! Tôi sẽ rất vui nếu được chết cùng Hội trưởng yêu quý, nhưng tôi không muốn chết ở 1 nơi như thế này.

Chúng tôi rút lui giữ khoảng cách. Ngay cả khi như vậy rồi thì Hội trưởng vẫn tạo ra rất nhiều phép thuật phòng thủ để chuẩn bị cho vụ nổ.

“Wah!”

Tiếng của Gasper ! Khi tôi nhìn thì mắt của Gasper có hình 1 bông hoa.

"Xin lỗi, tôi sẽ phong ấn nó. Thời gian dừng trôi thì cũng thật khó chịu đấy"

-Vali!

“Có thể cô không biết, nếu cô nhận thức được khả năng và kích hoạt nó, Sacred Gear thực ra chẳng phải tuyệt vời, nó đầy rẫy những khuyết điểm. Còn có nhiều các kỹ thuật khác để sử dụng nhưng mà người ta chẳng bao giờ nói ra đâu. Ngoài ra, nếu dùng nó 1 cách hấp tấp thì chỉ sẽ tự làm hại bản thân và đồng đội thôi.”

Cậu ta đang bay trên không trung ! Hay đúng hơn, Gasper hiện tại cũng chỉ như tôi, 1 thằng ăn hại. [1 Sacred Gear mạnh mẽ = sức mạnh] Chỉ là ảo tưởng của tôi thôi !

Azazel nói đúng. Nếu bạn có 1 Sacred Gear mạnh đến đâu thì cũng chỉ vô dụng nếu chủ nhân của nó là 1 thằng vô dụng!

Hay đúng hơn thì tôi không thể bay lên được ! Chết tiệt ! Tôi không thể nào nói gì thêm cho Gasper ! Tôi là 1 thằng vô dụng !

Chúng tôi xem Azazel từ nơi mà chúng tôi vừa thoát ra. Azazel vẫn không thể nào bỏ mấy cái xúc tu đó ra khỏi tay. Dường như không thể cắt đứt các xúc tu dù đã dùng đến ngọn giáo.

“Đó là 1 loại xúc tu làm ra từ sinh mệnh của ta. Nó sẽ không đứt đâu.”

Người phụ nữ cười ngạo. Từ bỏ việc cắt nó, Azazel nhún vai và-

Bashu!

Ông ta tự cắt cánh tay mình ra thay vì xúc tu. Uwah! Thiệt hả !?

Máu tươi bắn ra từ vết thương từ cánh tay trái của Azazel. Các mảnh của cánh tay tan biến.

“Ông tự cắt cánh tay của mình sao !?”

Cattleya bị shock, và rồi Azazel ném cây giáo của mình xuyên qua bụng cô ta.

“Tôi sẽ cho cô 1 cánh tay vậy.”

Shuwa.

Cơ thể của Cattleya tan biến thành bụi và biến mất bởi cô ta đã bị đâm từ 1 ngọn giáo ánh sáng, cô ta đã bị tiêu diệt. Đối với quý, ngọn giáo ánh sáng là 1 vật chết người.

Kah! Giáp của Azazel. Tổng lãnh thiên thần sa ngã dường như chẳng hối tiếc gì về việc mất đi cánh tay của mình, ông ta tặc lưỡi.

“Tch, đây là giới hạn của 1 Sacred Gear tự tạo sao. Vẫn còn nhiều chỗ phải chỉnh sửa... Miễn là còn viên ngọc, ta có thể làm lại nó. Ta sẽ cùng sát cánh 1 thời gian nữa, [Gigantis Dragon-kun].”

Và hôn nhẹ viên ngọc trong tay.

...Đó là kết quả của trận chiến giữa người gọi mình là Leviathan và Azazel. Tất cả...

Vali như đục thủng màn trời đêm.

“Đúng như dự kiến của Azazel. Tuy nhiên bộ giáp của ông cũng đã hỏng. Vậy ông vẫn cần phải nghiên cứu thêm về Sacred Gear nhân tạo.”

Azazel chỉ vào Vali.

“Giờ thì Vali, cậu sẽ làm gì ? Tôi sẽ chiến 1 lần nữa. Ngay cả khi không có bộ giáp và 1 cánh tay, tôi cũng có thể đánh nhau hết mình với cậu.”

Azazel tạo ra 1 lưỡi giáo ánh sáng và chĩa về phía Hakuryuukou. Ông vẫn sẽ đánh nhau trong khi mình bị thương ư ? Chiến bằng niềm tin à. Vali liếc nhìn Azazel, người đang ở tư thế sẵn sàng chiến đấu và

hỏi chúng tôi.

“Người không nghĩ số phận thật thật trở trêu sao ?”

...? Gì mà đột ngột vậy. Hẳn ta nói về cái gì ?

“Một bên, người mạnh nhất như ta là 1 hậu duệ của chúa quỷ và là chủ nhân của 1 con rồng huyền thoại. Và người, 1 con tốt lại sở hữu 1 con rồng huyền thoại. Nói như kiểu Định Mệnh ấy. Dù là đối thủ truyền kiếp nhưng ta nghĩ sự chênh lệch giữa 2 chúng ta quá xa.” (!)

Ý hẳn là tôi ? Tôi chỉ vào mình, Vali gật đầu thích thú.

“Ta đã điều tra về người. Cha người là 1 nhân viên văn phòng bình thường, mẹ người là 1 bà nội trợ bình thường thỉnh thoảng đi kiếm thêm việc làm bán thời gian. Cả người thân, cha, mẹ người đều là những người bình thường. Ngoài người cũng chỉ là 1 học sinh, không có họ hàng gì với quỷ hay thiên thần cả. Người thật sự là nam sinh bình thường cho đến khi được tái sinh thành quỷ.-Ngoại trừ sự đồng bộ giữa người và Sacred Gear, người chẳng là cái gì cả.”

Tên đó cười thương hại.

“Ta quá thất vọng khi biết về người, thất vọng đến nỗi ta chỉ muốn bật cười. Nếu cha, mẹ người ít nhất 1 trong 2 là pháp sư, chuyện có thể đã không đến mức đó. Đúng rồi ! Người nghĩ sao nếu người sẽ trở thành 1 kẻ báo thù !”

...? Tôi hoàn toàn không có ý định đó. Tôi không hiểu hẳn đang nói gì cả.

Tôi hiểu là hẳn khác với Akeno-san và Gasper, nhưng hẳn không hề ghét bản thân mình.

Hẳn luôn tự hào về bản thân, dòng máu của mình. Thế giới quá phức tạp nên tôi không thể xử lý được tất cả chỉ bằng não.

Nhưng ngay những lời tiếp theo thì...

“Ta sẽ giết cha, mẹ của người. Nếu ta làm điều đó, sau này lịch sử sẽ thú vị hơn. Cha, mẹ của người bị giết bởi 1 người như ta, 1 cái chết huy hoàng ? Được, ta sẽ làm. Sau khi cha, mẹ người chết, người sẽ vẫn sống bình thường và chết đi. Làm sao có thể như vậy được, đúng không ?

.....

Tôi không thể diễn tả được cảm xúc hiện tại. 1 cảm giác mà tôi chưa bao giờ thấy nó trong tim tôi.

Tôi chỉ có thể nói...

“Tao sẽ giết mày, tên khốn.”

Tôi thì thầm.

Tại thời điểm đó, tôi cũng đã hiểu ra. Ah, đây là vì cái mà hắn gọi là “Giết”.

“...Đúng như mày nói, cha tao là 1 nhân viên văn phòng bình thường làm việc từ sáng đến tối. Mẹ tao là 1 bà nội trợ bình thường và làm ra những món ngon cho 3 bữa của gia đình. Tuy nhiên, họ đã nuôi tao lớn lên, với tao họ là những người cha, mẹ tuyệt nhất.”

Tại sao Cha, mẹ tôi phải bị giết bởi 1 tên khốn như vậy ?

1 lý do ngu ngốc. Cha mẹ tôi chẳng liên quan gì đến hắn cả.

“...Giết họ ? Cha và mẹ của tao ? Tại sao họ lại phải bị giết bởi 1 kẻ như mày ? Mày có biết tôn trọng sự sống hay không ?”

Mày là người mà tao không thể nào tha thứ. Vali Lucifer.

“Nếu mày làm vậy.”

Tao sẽ không bao giờ tha thứ cho mày.

“Tao sẽ bị nguyên rủa nếu cha, mẹ tao bị giết 1 thằng như màyyyyyyyyyyyyyy!”

[Welsh Dragon Over Buster!!!!]

Như hưởng ứng với sự giận dữ của tôi, Sacred Gear của tôi phát ra luồng hào quang đỏ tươi mạnh mẽ.

Chiếc vòng mà tôi nhận được từ Azazel cũng bắt đầu phát huy tác dụng, tôi đang mang [Boost Gear Scale Mail] mà không cần trao đổi bất cứ thứ gì.

Tuy nhiên, việc đếm số không còn nữa. Tôi thậm chí có tận 15 phút. Dù vậy nó còn tốt hơn 10 giây Blance Breaker không hoàn chỉnh của tôi.

“Nhìn xem, Albion. Sức mạnh của Hyoudou Issei tăng đến 1 mức

không tương. Đơn giản là do sự tức giận...Hahahaha, sức mạnh của rồng.”

[Sacred gear đơn thuần chỉ chuyển hóa cảm xúc của chủ nhân thành sức mạnh. Ngay lúc này, sự tức giận của Hyoudou Issei đang nhắm về phía cậu. Chỉ là sự bộc phát sức mạnh của loài rồng.]

“Ra vậy, đó là do sự tương thích của cậu ta với con rồng.”

Làm như tôi biết vậy ! Nếu tôi không làm điều gì với hắn, xung quanh đây sẽ trở thành 1 đồng hồ hỗn độn ! Tôi không cho phép điều đó xảy ra !

“Tuy nhiên người vẫn quá ngu ngốc, Hyoudou Issei! Trí lực của người không đủ để kiểm soát sức mạnh của Draig !”

“Đừng nói những điều vô nghĩa với taoooooooooo!”

“Đó là lý do tại sao ta gọi người là 1 tên ngốc!”

Tôi phóng thẳng về phía Vali! Vali che mặt lại với mặt nạ của long giáp. Hắn đã sẵn sàng chiến đấu ! Đây chỉ là lần thứ 2 mà tôi sử dụng Balance Breaker, nhưng lần này không được thất bại như lần đầu với Raiser!

Vali dễ dàng né và trả đòn ! Chưa được!

Tôi lấy lại thăng bằng và lao tới 1 lần nữa vào Vali với thanh Ascalon.

Nhưng không thể hạ hắn với 1 đòn được. chúng tôi chỉ đang va vào nhau...

[Vali, 1 thành gươm đồ long, chỉ cần dính 1 đòn thôi cũng tổn hại khá nhiều đấy.]

“Vậy sao, Albion. Nhưng không có nghĩa lý gì nếu nó không đánh trúng được !”

Đúng như hắn nói, tôi không thể đâm trúng hắn với khả năng hiện tại của mình. Chết tiệt ! nếu biết trước thì tôi đã đi học kiếm thuật của Kiba! Lần tới tôi sẽ nghiêm túc !

Trong trạng thái Balance Breaker, tôi có thể sử dụng nhân đôi sức mạnh bất cứ khi nào tôi muốn.

[Nhưng mỗi khi dùng thì sức chịu đựng của cậu sẽ giảm đi. Khả năng

gấp đôi sức mạnh tương thích với thể lực của cậu. Đó là khả năng của Blance Breaker của tôi. Dù trong trạng thái này, cậu cũng sẽ không được có những hành vi điên rồ bởi đây chỉ là trạng thái tạm thời. Ngay cả khi đang dùng chiếc vòng từ Azazel thì cũng có giới hạn của nó, mỗi khi sử dụng thì thời gian của Balance Breaker cũng sẽ giảm đi.]

Vậy thì phải duy trì trạng thái này càng lâu càng tốt cho đến giới hạn ! Vali chắc phải mạnh lắm !

[Vali có 1 lượng ma thuật lớn. Như bao vật chủ khác, Hakuryuukou cũng sẽ tác động lên chủ nhân mỗi khi sử dụng khả năng của mình, nhưng nếu chủ thể có 1 sức chịu đựng tốt thì theo thời gian ông ta cũng sẽ có thể sử dụng nó lâu dài.]

Tch... Thật khó chịu với thực tế. Sự khác biệt sức mạnh của tôi và Vali quá rõ ràng ! Theo tôi nghĩ thì tôi yếu hơn rất nhiều. Hẳn ta có 1 Balance Breaker hoàn chỉnh mà. Mặt khác thì tôi phải được giúp đỡ rất nhiều mới có được Balance Breaker nhưng cũng bị hạn chế về nhiều mặt. Không, chúng tôi có những kỹ năng có bản hoàn toàn khác nhau !

Don!

Guhah...! Ngay lúc đó, 1 đòn đánh mạnh ngay vào ngực tôi ! Đau quá! Cú đánh đó quá nhanh để tôi theo kịp. Đôi chân run rẩy này ! Cũng đã có 1 vết nứt bên trong bộ áo giáp ! Nếu tôi nhận nhiều đòn nữa, bộ giáp sẽ mau chóng biến mất.

“Đây là đối thủ của ta sao. Hahahaha ! Thật đáng xấu hổ ! Yếu quá, quá yếu ốt!”

Vali coi tôi như 1 trò đùa. Nhưng tôi...

“Issei!”

Hội trưởng có vẻ lo lắng khi nhìn tôi. Tôi không thể để người phụ nữ tôi yêu nhìn thấy khoảnh khắc yếu ớt của mình.

Tôi sinh ra từ 1 gia đình bình thường, được tái sinh thành 1 con quỷ và tình cờ lại nắm giữ sức mạnh của 1 con rồng.

Hẳn được sinh ra từ ma vương tiền nhiệm và có sức mạnh của 1 con rồng huyền thoại.

Tôi không có tài năng gì còn hẳn thì có vô số.

Chủ thể mạnh nhất có thể kiểm soát được sức mạnh của Sacred Gear của mình. Chính là Vali.

[Divide!]

Tôi nghe được từ găng tay của Hakuryuukou, sức mạnh của tôi ngay lập tức biến mất. Hẳn lấy sức mạnh của tôi!? Hẳn đã làm điều đó từ đòn tấn công vào ngực tôi!?

[Boost!]

Tuy nhiên, tôi đã kích hoạt Sacred Gear của mình và khôi phục được sức mạnh.

[Sức mạnh giảm đi 1 nửa đã được khôi phục bởi sức mạnh của tôi. Kỹ năng của [Vanishing Dragon] khá là phiền đấy.]

Draig, ý ông là sao ?

[Hắn ta giảm 1 nửa sức mạnh của đối thủ rồi chuyển nó cho hắn. Nói cách khác hắn đang sử dụng sức mạnh của cậu. Ta không có sức mạnh để phục hồi, chỉ có sức mạnh để kết thúc thôi.]

Sau đó, tôi sẽ khôi phục lại từ từ, còn hắn ta sẽ!?

[Đúng rồi. Tuy nhiên không có ai hoàn hảo cả, hắn có 1 giới hạn. Sức mạnh thừa thải được chuyển ra ngoài từ đôi cánh trên lưng để duy trì sức mạnh ở mức tối đa mà không tổn hại đến cơ thể.]

Vậy là hắn luôn ở trạng thái mạnh nhất mà không tổn hại gì sao...

“Tới đây nào!”

Như thách thức tôi, Vali bắn ra những viên đạn mà thuật. Tôi không thể tránh nó. Tôi có thể tưởng tượng rằng toàn thân mình đã hoàn toàn thâm tím.

Kuh...Tôi muốn đâm vào mặt hắn, nếu không thì tôi sẽ không thể nào chịu được cái cảm xúc này.

Vali tiếp tục tấn công với giọng điệu khiêu khích.

“Các đòn tấn công của người thật ngu ngốc. Chỉ lao vào thôi thì vô dụng, người đang lãng phí 1 kho báu đấy. Khéo léo mà sử dụng sức mạnh của mình đi.”

Ah, vậy sao ? Tôi chẳng là ai, chẳng có kỹ năng gì sao ? Tôi mà biết

thì đã tốt.

“Thế này thì cuộc chiến giữa Hakuryuukou và Sekiryuutei sẽ nhanh chóng-“

Gooooooooooooooooooooon!

Trước khi kịp dứt câu thì tôi đã đột nhiên lao vào, những viên đạn ma thuật thay nhau tác động lên khắp cơ thể tôi. Nó đau lắm, nhưng chỉ cần 1 đòn thôi-. Chỉ 1 đòn!

Tôi gồng tay trái của mình lên quyết tâm, chỉ 1 đòn là đủ rồi !

Tôi sẽ bỏ tất cả các lớp phòng thủ !

Những viên đạn ma thuật bắn vào giáp của tôi, bộ giáp cũng hư hại đi từng chút một. Mặt tôi bị trúng đạn, lớp kính trên mặt nạ cũng vỡ ra.

“Người đang cố nâng sức mạnh của mình lên sao ? Người thật chẳng biết chiến đấu đúng cách và chỉ lặp đi lặp lại 1 đòn. Một cái gì đó giống như l-“

Vali thi triển vòng trong ma thuật như 1 lá chắn ánh sáng ngay phía trước vào phòng thủ, nhưng-“

“Draaaaaig! Chuyển hóa sức mạnh vào Ascalon!”

[Rõ!]

[Transfer!!]

Dokun! 1 sức mạnh lớn đang truyền đến cánh tay trái của tôi, sau đó dù không biết dùng gươm đúng cách. Tôi vẫn có thể dùng bây giờ!

Nếu chỉ dùng để đánh đập thì tôi cũng có thể làm được!

Gon!

Tay tôi phá hủy lá chắn của hắn mà không gặp bất cứ trở ngại nào.

“-?????????????”

Cho dù có biết đó là 1 đòn tấn công bất ngờ với hắn hay không , nhưng hắn cũng đã thay đổi tư thế.

Baki...

Các vết nứt lan rộng từ các cạnh trên nón của bộ giáp Hakuryuukou, 1 phần khuôn mặt của Vali lòi ra từ các vết nứt.

-Nó đây rồi!

Tay tôi đang ở gốc cánh của Hakuryuukou, những ánh sáng đã được Draig nói cho biết là năng lượng dư thừa.

“Sức mạnh của Sacred Gear của hắc xuất phát từ đây...!”

[Transfer!!!]

Tôi chuyển sức mạnh của mình sang Vanishing Dragon Scale mail cho đến giới hạn của nó. Ngay lúc đó, tôi đã giật mình bởi cảm giác năng lực của mình bất ngờ bị mất đi. Vậy là nó hấp thụ 1 số lượng ma thuật cực lớn ! Nhưng, sẽ ổn thôi!

“Tao sẽ truyền sức mạnh của tao cho mày, đến khi nào mày không thể nào kiểm soát nổi nguồn năng lượng đó!”

“Kuh!”

Biiiiin!

“Tất cả bộ giáp Vanishing Dragon Scale Mail bắt đầu phát ra ánh sáng trắng, đỏ, xanh, vàng và nhiều hơn nữa.Vì nó đã không thể nào xử lý được hết sức mạnh mà tôi chuyển qua.

Tôi đã buộc hắc phải sử dụng kỹ năng Sacred Gear của mình. Khả năng của hắc là là chuyển hóa sức mạnh của đối phương và sử dụng nó. Tuy nhiên, vì nó có giới hạn như ông đã nói là nó phụ thuộc vào vật chủ. Năng lượng dư thừa được thải ra từ đôi cánh.

Sau đó, nếu tăng lượng sức mạnh phải xử lý cùng 1 lúc lên thì sao ?

Hắc đã phải xử lý quá nhiều sức mạnh và cùng lúc phải thải ra lượng sức mạnh dư thừa. Kết quả là Vanishing Dragon Scale Mail sẽ phải bị phá hủy.

[-! Thật là...! Vali, ổn định lại đi!]

Vali phản ứng với giọng nói của Albion và cố gắng khoanh tay lại, nhưng-

Bagan!

Tôi gồng mạnh tay trái đầy sức mạnh của của Ascalon và dễ dàng

phá hủy lớp phòng thủ của Vali và đâm thẳng vào bụng hắn.
Vanishing Dragon Scale Mail không dễ vỡ.

Đây có phải là sức mạnh đồ long !? Nó giống như Vanishing Dragon Scale Mail được làm bằng giấy vậy !

Gohon...

Máu văng ra từ miệng của Vali. Hắn lảo đảo khi đưa tay chắn vào bụng. Khi đưa tay lau đi vết máu trên mép, Vali mỉm cười trong niềm vui.

“...Hahaha, Tuyệt ! Sacred Gear của ta bị đánh vỡ rồi ! Vậy là người có thể làm được nếu người cố gắng ! Ta chỉ mong đợi thể thôi, Đối thủ của ta.”

Gan! Tàn nhẫn thay.

"...Ta đã khiến nó chạm đến và đánh trúng người. Người là người duy nhất ta không thấy thỏa mãn nếu nắm đấm của ta không thể đánh trúng "

Xong! Đó là cái giá cho tên đó vì đã nói về cha, mẹ tôi như thế. Tuy nhiên, Draig tặc lưỡi.

Vì trong khi tôi đang ngẫm nghĩ điều đó thì Vali đã lại mặc bộ giáp đó 1 lần nữa.

Không thể nào, tôi đã phá vỡ nó rồi mà !?

[Cuộc chiến sẽ không kết cho đến khi vật chủ gục ngã. Cậu sẽ không thể nào đánh bại được hắn với tình trạng giới hạn này. Tốt nhất là nên chạy đi. Nhưng chắc là cậu không làm thế đâu nhỉ ?]

Tất nhiên! Tôi không thể nào bỏ rơi Hội trưởng ! Hay đúng hơn là thoát khỏi vòng vây này !?

[Rồi tiếp theo sẽ làm gì ? Sự khác biệt về sức mạnh vẫn còn quá xa. Cậu có thể làm gì trong thời gian này. Sẽ đầu hàng sao ?]

....Tôi phải làm sao ? Vào thời điểm đó, ngay trước mắt tôi 1 ý tưởng lóe lên... tôi sẽ thử nó.

Nhưng dù có chạy đi bây giờ, với tốc độ này tôi sẽ chẳng thể làm gì khác.

“Này, Draig. Sacred Gear phản ứng với cảm xúc của chủ nhân và tiến

hóa phải không ?”

[Đúng vậy, nhưng vậy thì sao ?]

Tôi nhặt viên ngọc của [Vanishing Dragon] nằm ngay dưới chân do lúc trước tôi đánh hấn. Mặc dù hấn đã hồi phục bộ giáp nhưng viên ngọc này...

Theo như Vali, viên ngọc này cũng sẽ là thứ bỏ đi. Tuy nhiên thì nó vẫn còn 1 chút năng lực của Hakuryuukou trong đó.

“Tôi đang truyền cảnh tượng đến cho ông đấy. Làm thôi!”

Tôi truyền những điều tôi tưởng tượng trong não đến Draig, con rồng bên trong tôi!

[...-Cộng sự, khá nguy hiểm đấy nhưng cũng rất thú vị ! Chúng ta có thể chết đấy, cậu có thực sự muốn làm không ?]

“Tôi sẽ không chết. Tôi vẫn chưa lấy đi TRINH TIẾT của Hội trưởng.- Nếu là đau đớn để vượt qua tên khốn trước mặt tôi thì bao nhiêu tôi cũng chịu được!”

[Fuhahahahahahahaha! Tốt lắm ! Tôi sẽ chấp nhận và làm cùng cậu. Ta là xích long đế vương, nguồn sức mạnh vô tận ! Hãy cho chúng thấy rằng chúng ta có thể làm được, Hyoudou Issei!]

“OK!”

“Người đang cố làm gì vậy ?”

Vali hỏi, dường như hấn đang quan tâm.

“[Vanishing Dragon] Albion! Vali! Tao sẽ hấp thụ sức mạnh của bọn mày!”

Tôi đập vỡ viên ngọc Sekiryuutei trên bàn tay phải thành từng mảnh để thay vào đó viên ngọc của [Vanishing Dragon] mà tôi cầm trên tay!

Tôi sẽ ghép nó vào Sacred Gear của tôi ! Giữa trận chiến đó, tôi đã nhớ lại khoảnh khắc chiến đấu với Kokabiel. Kiba đã đạt được cái gọi là sự hợp nhất bất khả thi giữa thần thánh và quỷ.

1 lần sóng bạc nhảy ra từ tay phải của tôi, cả nửa cơ thể bên phải. Từ viên ngọc sao ?

Dokun. Một cái gì đó đập mạnh bên trong tôi, 1 cảm giác khó diễn tả đang cố thúc đẩy việc cấy viên ngọc đó...!

Guh...Ah...

“Ugaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!”

Đau! Đau! Đau quá! Chết tiệt! Gì thế này !?

“Nugaaaaaaaaaaaaaaah! Ah, ah ,ah,
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaah!”

Suy nghĩ trong đầu tôi chỉ toàn là nỗi đau.

Owowowowowowowow! So với ngọn giáo ánh sáng thì cái này chẳng là gì cả....

Guh, ah, gaaaaaaaaaaaaah!

“-! Người đang cố lấy sức mạnh của ta ?”

Nhận ra điều tôi đang cố làm, Vali tỏ ra bị sốc.

[Thật là nguc ngốc. Draig và tôi là 2 thái cực đối lập nhau. Điều đó không khác gì đang tự giết mình.-Người đang cố giết mình chỉ để làm điều như vậy ?]

Albion nói.

[Guoooooooooooooooooh!]

Draig cũng đang rên rỉ vì đau. Tên vua rồng kẹt trong Sacred Gear của tôi cũng đang nếm thử cơn đau này sao ? Tuy nhiên Draig lại hùng dũng thét lên.

[Albion! Ông luôn là đối thủ của tôi sau bao kiếp vật chủ. Đó là 1 sự đối lập mỗi lần mỗi kiểu!]

[Đúng vậy, Draig. Đó là số phận của chúng ta. Ngay cả khi các vật chủ của chúng ta hoàn toàn khác nhau nhưng cách chúng ta chiến đấu lại giống nhau. Ông nâng sức mạnh, tôi thì chuyển hóa chúng. Bên khôn khéo sử dụng Sacred Gear hơn sẽ thắng.]

Draig cười 1 cách không sợ hãi trước lời nói của Albion.

[Kể từ khi chọn Hyoudou làm vật chủ, tôi đã học được 1 điều. Giới hạn của sự ngu ngốc không hề có !] (!)

Ngu ngốc cũng được ! Nếu tôi không thể chiến thắng bằng khả năng của mình, tôi sẽ vượt qua nó bằng sự ngu ngốc !

“Đáp lại cảm xúc của ta!”

[Vanishing Dragon Power Is Taken!!]

Tay phải của tôi ánh lên màu trắng sáng chói ! 1 hào quang thuần khiết bao quanh tay phải của tôi !

-1 cái hộ thủ màu trắng xuất hiện trên tay phải của tôi.

“...Hehehe, Đây là [Divide Gear] sao ?”

Mặc dù chỉ có màu trắng cho đến phần khuỷu tay phải của tôi, còn lại bộ giáp thì vẫn là màu đỏ trông thật lố bịch.

[Không thể nào ! Điều này là không thể!]

Albion kinh ngạc.

“Không, nó chỉ là 1 sự kết hợp nhỏ giữa Sacred Gear cũng như sự kết hợp giữa thanh kiếm quý thánh thôi. Có vẻ nhờ sự cân bằng đã bị phá vỡ vì Chúa đã thắng nên tôi mới làm được.”

[Có nghĩa là 1 sự kết hợp không hoàn thiện “Sacred Gear Program” ? Không, như vậy thì ngay cả khi nghĩ rằng đó là điều ngu ngốc thì... Không ai biết điều gì khi kết hợp 2 sức mạnh đối lập với nhau. Cậu có thể chết đấy, cậu biết không ? Không, nó sẽ rất dễ giết cậu.]

Albion vẫn không thể tin được. Vâng ngay cả tôi cũng không hi vọng cao lắm.

“Đúng vậy.-Nhưng tôi đã sống sót.”

Draig thở dài.

[Nó đã rút ngắn tuổi thọ của cậu ngay cả khi cậu là quý và có thể sống bất tử.]

“Tôi không muốn sống lâu đến thế đâu. Ít nhất tôi muốn sống đến 1 ngàn năm để làm những điều tôi muốn.”

Pachipachipachi.

Vali vỗ tay. Ý gì đây ?

“Thú vị thật. Đã vậy thì ta cũng sẽ đánh nghiêm túc ! Ta sẽ giảm tất cả các người cũng như mọi thứ xung quanh đi 1 nửa với sức mạnh của Hakuryuukou!”

Vali bay giữa không trung và dang rộng vòng tay. Đôi cánh ánh sáng của hắn cũng lớn không tưởng.

“Giảm đi 1 nửa ? Nó hoàn toàn khác với khả năng của mình, nhưng có nghĩa là mi sẽ chia đôi thứ gì ?”

Vali thốt ra 1 tiếng cười khi tôi hỏi.

“Vô cùng đáng sợ !Người có thể chết nếu không biết đấy !”

Tôi cảm thấy bị xúc phạm ! Hắn nói như thể tôi hoàn toàn là 1 tên nguốc!

[Half Dimension!]

Bao quanh bởi luồng hào quang rực rỡ cùng giọng nói từ viên ngọc của mình, Vali chỉ tay vào cảnh vật phía dưới.

Guban!

Chiều dài của các bụi cây bị giảm đi 1 nửa ngay lập tức ! Ooh! Chúng đã thực sự bị chia đôi kích thước, thật sao !?

Gubababababan!

Các cây xung quanh cũng bị giảm đi 1 nửa kích thước, đừng phá hỏng khu trường cũ !

“Sekiryuu tei, Hyoudou Issei. Để tôi nói rõ cho.”

Azazel nói. Ooh, Tổng lãnh thiên thần sa ngã, làm ơn giải thích đến mức mà 1 thăng ngọc như tôi cũng có thể hiểu được.

“Kỹ năng đó làm giảm đi 1 nửa kích thước mọi thứ xung quanh. Nói cách khác thì đến lúc mà Hakuryuukou nghiêm túc, thì CẤP VẾU của Rias Gremory cũng sẽ bị giảm đi 1 nửa.”

Hử ? Tôi đã tự hỏi trước rồi. (!)

Tôi không thể hiểu được. Chuyện này sẽ phá hủy thế giới mơ ước của tôi. Tôi không thể nào hiểu được nó. Tuy nhiên, 1 cơn giận dữ bất thường bộc phát từ tận thâm tâm tôi.

Những bộ ngực sẽ bị giảm đi 1 nửa.

Ngực của Hội trưởng sẽ bị giảm đi 1 nửa.

Tôi quay đầu sang nhìn Hội trưởng. Hội trưởng nhận thấy biểu hiện của tôi, chị ấy rung mình sợ hãi, chỉ 1 chút thôi. Vâng, Ngực của Hội trưởng sẽ bị giảm đi 1 nửa ...? Ngực của Hội trưởng ?

.....

“Đừn-“

Tôi đã quyết định.

“Đừng giốn mặt với

taooo!!”

Tôi sẽ giết Vali-. Chắc chắn tôi sẽ giết hẳn!

“Tên khốn ! mày dám giảm đi 1 nửa kích thước bộ ngực của Hội trưởng sao !!”

[Boost Boost Boost Boost Boost Boost !!!!!!!]

Âm thanh từ tất cả mọi nơi trên bộ giáp của tôi liên tục vang lên.

“Tao tuyệt đối không thể tha thứ cho mày, không bao giờ ! Tao sẽ đánh bại mày! Tao sẽ tiêu diệt mày, Valiiiiiiiiiiii!”

[Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost
Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost
Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost
Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost Boost!!!!!!!]

Không khí xung quay tôi tỏa ra! Mặt đất nơi tôi đứng cũng lồm xồm xuống như 1 miêng núi lửa.

Các khung cửa sổ ở khu trường cũng hoàn toàn bị thổi tung, các bức tường bên ngoài cũng đã sụp.

Toàn bộ cơ thể tôi được bao quanh bởi nguồn năng lượng mạnh mẽ chưa từng thấy.

“Ahahaha! Gì thế này !? Cậu thật sự nghiêm túc khi ta nói ngực Hội trưởng của mình sẽ bị teo nhỏ !”

Azazel cười phá lên.

Chẳng đáng cười tí nào! Điều này thực sự chẳng có gì vui cả ! Với tôi, thiên đường của tôi sắp bị phá hủy. Vâng, Đây là vụ đánh nhau bữa nhất !

Không thể nào tha thứ được ! Giảm đi 1 nửa kích thước ngực Hội trưởng của tôi ? Đó điều không thể tha thứ! Những bộ ngực của tôi ! Nếu muốn làm nhỏ chúng thì ít nhất phải cho tôi cọ xát, bú, đan xen chúng vào giữa các ngón tay đã! < cái này k biết do bản năng hay sao mà nhìn phát ra luôn :))

Đừng lấy đi giấc mơ của tao, tên khốn kia!

Tôi nhận ra là hãn và tôi không bao giờ có thể hiểu được nhau! Tôi ước mơ nhân đôi kích thước của Hội trưởng, còn hãn thì lại muốn chia đôi chúng !

Tôi chĩa ngón tay về phía Vali, hình dạng của ngọn núi dưới chân cũng thay đổi.

“Mày thử động vào 1 cọng lông (ví dụng đến chân hoặc tay thôi nha :v) của Rias Gremory xem ! Tao sẽ đập cho đến khi mày không thể tái sinh ! Thằng khốnnnnnn "chia đôi"!!!!”

Những đám mây trên bầu trời bị tôi xuyên thủng bằng sát khí lộ ra 1 mặt trăng hoàn chỉnh.

“1 ngày bất ngờ đấy. Ai mà nghĩ được sức mạnh này chỉ từ ngực của 1 người phụ nữ. Nhưng rất thú vị!”

Hakuryuukou bay ra xa khỏi tôi.-Thật chậm chạp so với tôi.

Bah! Tôi đã theo sau và đá thẳng vào Vali khi hắn đang bay đi!

“Nhanh quá ! Làm sao hắn có thể vượt qua cả tốc độ của ta !?”

Sao tôi biết chứ ! Vui lòng mà chấp nhận đi! Như thể thôi sẽ tha thứ cho hắn vậy nhỉ ! Nếu tôi để yên thì không chỉ Hội trưởng mà cả

Akeno-san sẽ bị teo nhỏ ngực lại!

Kuh! Chỉ cần tưởng tượng thôi cũng đủ làm tôi rùng mình ! Đó là 1 hành động không thể tha thứ nếu Chúa dùng cái kỹ năng đó để làm giảm đi kích thước những bộ ngực tuyệt vời ! Tôi bắt kịp Vali mà không gặp khó khăn gì.

“Cái này dành cho bộ ngực của Hội trường !”

1 Đòn vào bụng Vali với nắm đấm từ tay phải của tôi! Trong tâm trí tôi, hình ảnh bộ ngực của Hội trưởng lắc lư !

[Divide!!]

Cùng lúc kích hoạt sức mạnh của Hakuryuukou tôi cảm thấy hào quang bao phủ xung quanh Vali giảm đi đáng kể.

“Guha!”

Vali học máu ra từ miệng mình ! Tôi tiếp tục tấn công mà không quan tâm đến điều đó !

“Cái này là cho bộ ngực của Akeno-san!”

1 đòn và omặt của Vali và tôi hoàn toàn vỡ đi phần giáp bảo hộ ở trên đầu của mình ! Trong tâm trí tôi, ngực của Akeno-san bỗng bành !

“Cái này là vì bộ ngực vẫn đang phát triển của Asia!”

Đôi cánh ánh sáng đã bị phá hủy! Trong tâm trí tôi, ngực của Asia đang phát triển !

“Đây là vì ngực của Xenovia!”

Tôi hùng dũng lên gối ! Trong tâm trí tôi, Ngực của Xenovia hiện lên !

“Cuối cùng, nếu mày tiếp tục chia đôi thì bộ ngực đó sẽ biến mất, cái này dành cho Koneko-Chan!”

1 cú đấm siêu thanh giáng vào hân ! Trong tâm trí tôi, ngực của Koneko-chan đang khóc!

“Gahah!”

Vali nôn ra cả máu từ đòn cuối cùng của tôi!

Dagan!

Vali tiếp đất. Sự tức giận của tôi vẫn không nguôi và tôi tuyên bố với hân.

“Koneko-chan đã lo lắng về bộ ngực khiêm tốn của mình, mày biết không ? Mày định làm nhỏ nó lại hử !? Tao sẽ không để mày làm vậy ! Đừng hòng lấy đi bất kỳ bộ ngực Loli nào ! Mày sao có thể hiểu

được chứ !? Tao thách mày ăm chia nó ra đấy”

Chết tiệt, tôi không thể nguôi giận ! Tôi vẫn có thể chiến tiếp với hắn !?

Ngược lại với tôi đang dùng dùng tức giận, Vali nở 1 nụ cười hạnh phúc. Thật kinh tởm ! < truyền nhân của SM đệ tôn thôi nà :”>

“...Thú vị thật, quả thật rất thú vị.”

[Vali, tôi đã hoàn thành việc phục hồi việc bị giảm 1 nửa sức mạnh của chúng ta. Cậu có thể xử lý hắn được rồi.]

“Tôi hiểu rồi, tôi không sợ hắn vì điều đó.”

Không thể nào. Nó còn không có tác dụng gì sao ! Mặc dù tôi nghĩ hắn phải bị tổn thương rất nhiều !

“Albion, Tôi nghĩ hắn xứng chứng kiến Hakuryuukou [Juggernaut driver], nếu là Hyoudou Issei bây giờ.”

[Vali, nó không phải là 1 sự lựa chọn khôn ngoan lúc này đâu. Nếu cậu bản cần thì lời nguyện của Draig có thể bị gỡ bỏ.]

“Tôi sẽ làm, Albion.-[Ta, người thức tỉnh, dâng tối cao hiện thân cho công l-]”

Gì vậy ? Vali đang đọc thần chú g-.

[Đừng nóng vội, Vali! Coi như đây là 1 lời thỉnh cầu của ta !?]

Albion tức giận ? Tôi không nhận thức được chuyện đang xảy ra ! Tôi cố đưa ra 1 đòn kết liễu Vali-.

Với ánh trăng trong màn đêm, 1 bóng người nhảy xuống chỗ chúng tôi. Nó nhanh chóng chặn ngay giữa Vali và tôi.

“Đó là 1 người đàn ông mặc áo giáp, áo giáp đó tượng trưng cho 1 tướng quân ở Romance of the Three Kingdoms.[1]

“Vali, tôi đến đón cậu.”

Đó là 1 thanh niên điển trai. Anh ta nói chuyện vui vẻ với Vali.

“Bikou, anh tới đây làm gì ?”

Vali đứng lên trong khi lau máu từ miệng.

“Tàn nhẫn quá. Tôi có 1 cuộc hành trình dài quanh các quốc đảo này chỉ vì đồng đội của tôi đang ở đây. Những kẻ khác thì lại an vị ở trụ sở. Vì chúng ta đang hợp tác cùng nhau để chống lại những vị thần của thần thoại bắc âu. Cậu phải chạy trốn ngay sau khi nhiệm vụ thất bại chứ ? Cattleya đã thất bại trong việc ám sát Michael, Azazel và Lucifer phải không ? Trong trường hợp như thế thì cậu chỉ cần đứng ngoài quan sát là được rồi. Hãy đi về cùng tôi.”

“...Tôi hiểu, đến lúc rồi nhỉ.”

Họ đang nói về cái quái gì vậy ?

“Anh là ai ?”

Tôi chỉ vào người vừa xuất hiện và hỏi.

“-Hắn là hậu duệ của Victorious Fighting Buddha.” [2]

“1 con khỉ chết tiệt trong Journey to the West.” [3]

...Eh? Eeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeh?

“S-Son Gokuuuuu!?”

Sự tức giận của tôi cũng được nguôi đi ! Vì anh ta là 1 trong các nhân vật nổi tiếng mà tôi biết !

“Nói cách khác, anh ta là 1 yêu quái thừa hưởng sức mạnh của SonGoku. Tôi không nghĩ cậu lại gia nhập [Khaos Brigade] đấy. À không, SonGoku và [Vanishing Dragon]. Khá là hợp nhau đấy.”

Anh ta bật cười trước lời nói của Azazel.

“Tôi khác với các tổ tiên đã trở thành phật của mình. Tôi chỉ làm những gì tôi muốn. Tên tôi là Bikou, Rất vui được gặp mặt, Sekiryuutei.”

Anh ta thân thiện thật.

Bikou quay cây cây gậy xuất hiện trong tay mình và đâm xuống mặt đất.

Ngay lập tức, 1 bóng đen trải rộng ra trên mặt đất. Nó kéo Vali và Bikou xuống. Vậy là họ định trốn đi ! Đùa chứ, tôi phải thuyết giáo cho anh ta định luật vưu 1 lần nữa !

“Đội đã, tao sẽ không cho mày chạy đâu!”

Tôi cố để bắt hẩn lại nhưng...

Kah! Sacred của tôi tan biến. Áo giáp cũng biết mất và cả cái vòng cũng vỡ. Trạng thái Balance Break được cường hóa bởi cái vòng đã bị loại bỏ !

“Azazel ! Ông không còn cái nào khác sao !? Tôi không thể để hẩn chạy như thế được !”

"Phải 1 thời gian dài mới làm được nó đấy. Nó không có quá nhiều đâu. Thậm chí nếu tôi có thì tôi cũng đã sử dụng nhiều Blance Breaker hơn rồi.-Cái đó chỉ là cái đề phòng trường hợp khẩn cấp thôi."

"Bây giờ là trường hợp khẩn cấp đấy ! Trông tôi như 1 thằng ngố ! Tôi sẽ phải để hẩn đi như vậy sao !”

“Cơ thể cậu cũng có giới hạn nên không thể sử dụng nhiều được đâu."

Lời giải thích của Azazel... Tuy nhiên Vali đã sử dụng bộ giáp từ đầu đến cuối ?

-Tôi thấy đó là sự chênh lệch lớn nhất giữa tôi và Vali. Chẳng có nghĩa lý gì khi tôi không thể duy trì nó ổn định trong 1 thời gian dài.

“Ta là Hakuryuukou, 1 hậu duệ của ma vương tiền nhiệm. Kẻ thù thiên thần, thiên thần sa ngã và ác quỷ. Chúng ta còn gặp lại nhau, đến lúc đó hãy đánh nhau 1 lần nữa. Hai chúng ta phải trở nên mạnh hơn-”

Dừng ở đấy, Hakuryuukou cùng với SonGoku biến mất vào màn đêm.

[1] 1 quyển tiểu thuyết lịch sử Trung Hoa nổi tiếng ở thế kỷ 14 được viết bởi Luo Guanzhong.

[2] Kanji đọc là 鬪戦勝仏, con katakana đọc là どうせんしょうぶつ nghĩa là “Đấu chiến thắng phật”, 1 trong những cái tên của Son Goku được trích trong 1 bản dịch gốc của Trung Quốc.

[3] 1 Câu chuyện nổi tiếng của Trung Quốc được viết bởi Ngô Thừa Ân, và 1 trong 4 bộ tiểu thuyết kinh điển về văn học Trung Quốc.

Special Festival

Khi chúng tôi bước chân vào sân trường, lính từ 3 phe đã bắt đầu công cuộc dọn dẹp bãi chiến trường.

Xác của những ma thuật sư chết đã được dọn sạch sau cuộc chiến.

Chúng tôi tiến vào trung tâm sân trường, Sirzechs-sama, Serafall Leviathan-sama và Michael-san có vẻ đang ra lệnh cho những thuộc cấp của mình.

Khi Sirzechs-sama bắt gặp ánh mắt của chúng tôi, anh ấy đưa tay lên.

“Các bạn vẫn ổn, tạ ơn Chúa (quý). –Azazel, chuyện gì xảy ra với cánh tay của ông vậy ?”

Thấy Azazel đang trong tình trạng chiến binh 1 càng, Sirzechs-sama ra hiệu cho . đáp lại bằng cách dùng Sacred Gear của mình để chữa lành vết thương của Azazel. Ánh sáng màu xanh lá chữa lành các vết thương trên cánh tay nhưng cánh tay đã mất thì không mọc lại.

“Tôi buộc phải cắt đi cánh tay vì đòn tự sát của Cattleya. Tôi chẳng còn cách nào khác.”

“Tôi hiểu, cô ta là cả 1 vấn đề với loài quỷ. Về việc đó-“

Sirzechs-sama cố nói những lời để giúp Azazel phục hồi lại cánh tay nhưng Azazel ngăn ông lại với bàn tay còn lại của mình và thể hiện rằng “nó không cần thiết”.

“Tôi... cũng có lỗi về vụ của Vali.”

“...Vì cậu ta phản bội ông.”

“Ngay từ đầu, hẳn chỉ là 1 tên chỉ biết chăm chú vào sức mạnh. Nếu chỉ nhìn vào kết quả và nói [Ah, tôi hiểu]. –Nhưng, đó là trách nhiệm của tôi vì đã không ngăn nó lại.”

Ánh mắt Azazel rất cô đơn. Ông ta cảm thấy mất đi thứ gì đó từ khoảng thời gian ở cùng với Vali ?

Michael-san tiến đến giữa Sirzechs-sama và Azazel.

“Giờ tôi sẽ trở về thiên đàng và lập nên 1 kế hoạch để bảo đảm cho sự hòa bình cũng như chống lại những động thái của [Khaos Brigade].”

“Tôi rất xin lỗi vì buổi họp lần này, thật xấu hổ.”

“Sirzechs, đừng bận tâm. Tôi đã rất vui khi cả 3 phe đang cùng sánh bước trên 1 con đường hòa bình, cậu biết mà ? Như vậy thì các cuộc tranh chấp, tranh cãi cũng sẽ bớt đi.”

“Thuộc cấp của bất cứ ai không tuân thủ sẽ bị trục xuất.”

Azazel nhận xét 1 cách mỉa mai.

“Đó là 1 điều khó tránh bởi vì chúng ta đã đối đầu với nhau trong 1 thời gian dài. Tuy nhiên, phải thay đổi cả những điều nhỏ nhất từ bây giờ.-Vấn đề về [Khaos Brigade] không thể nào cho là tạm ổn được.”

“Chúng ta sẽ hợp tác và bàn về các vấn đề liên quan sau.”

Azazel và Michael-san gật đầu đồng ý với ý kiến của Sirzechs-sama.

“Tôi sẽ trở về thiên đàng và quay lại ngay, đến lúc đó chúng ta sẽ chính thức ký kết hiệp ước hòa bình.”

Sau đó, tôi đã cố giữ Michael-san lại mặc dù nó thật thô lỗ.

“Ừ-ừm. Michael-san.”

“Sao vậy, cậu bé xích long ?”

“Có 1 số câu mà tôi muốn hỏi ngài.”

“Tốt thôi, dù không đúng lúc nhưng tôi sẽ nghe 1 câu.”

Có 1 điều mà tôi muốn được đáp ứng bằng mọi giá.

“Là vấn đề về [System], Asia và Xenovia rất đau đầu khi họ cầu nguyện với Chúa, phải không ?”

2 người họ là cựu tín đồ. Đôi khi họ cầu nguyện với Chúa theo thói quen và nhận lại sự đau đớn.

“Đúng. Nếu quỷ và thiên thần sa ngã cầu nguyện với Chúa, [System] sẽ tự động quyết định và trả lại cho họ 1 sự đau đớn nhẹ. Bởi vì điều này đã được đưa vào từ lúc còn có Chúa, 1 điều tự nhiên. Vậy vấn đề là gì ?”

“Ngài có thể sửa lại để khi Asia và Xenovia cầu nguyện mà không nhận lại bất cứ tổn thương hay đau đớn không ?”

Đó là mong muốn của tôi. Tôi đã dỗi nộ cười của họ, tôi muốn cầu nguyện bình thường như bao người khác. Tuy họ là quỷ nhưng tôi nghĩ rằng cũng nên được đáp lại từ 1 cái mà họ tin tưởng chứ không phải là nỗi đau.

“—”

Lẳng nghe mong muốn của tôi, Michael-san tỏ vẻ ngạc nhiên. Yêu cầu của mình kỳ quá chẳng ?

và Xenovia khi nghe thấy cũng rất ngạc nhiên.

Tuy nhiên Michael-san đã cười mỉm và gật đầu đồng ý.

“Tôi hiểu, chỉ 2 người họ thôi thì tôi có thể làm gì đó với [System]. Hai người họ giờ là quỷ và không thể đến gần trụ sở chính hoặc nhà thờ. Asia, Xenovia tôi hỏi 2 người. 2 người đã biết việc Chúa đã mất, phải không ? Dù vậy thì 2 người vẫn sẽ cầu nguyện ?”

Sau câu hỏi của Michael, 2 người họ lắc đầu và sau đó lại gật đầu.

“Vâng, Tôi vẫn muốn cầu nguyện ngay cả khi không còn Chúa.”

“Tôi cũng vậy, tôi sẽ vẫn cảm tạ Chúa. Michael-sama.” (!)

Michael-san mỉm cười với phản ứng của 2 người họ.

“Rất tốt. Tôi sẽ làm ngay khi về đến trụ sở. Fufufu, sẽ chẳng sao nếu chỉ có 2 con quỷ được cầu nguyện. Thật là thú vị.”

Được, ông nói đấy !

“Vậy là cậu có thể cầu nguyện với Chúa bình thường rồi, Asia ... Dù ông ấy không còn.”

khóc và ôm chầm lấy tôi.

“Issei-san!”

Tôi ôm nhẹ cô ấy. Mình rất vui, Asia. Từ giờ mình sẽ cố gắng bảo vệ nụ cười của cậu, Asia.

“Issei, cảm ơn cậu.”

Xenovia cũng bày tỏ lòng biết ơn của mình. Tôi nhẹ nhàng xoa đầu của Asia và Xenovia.

“Từ giờ các cậu có thể cầu nguyện bình thường rồi.”

Má của Xenovia đỏ lên vì cô ấy cảm thấy bối rối ? Hahaha, đừng lo!

“Michael-sama, về vấn đề trên xin hãy thực hiện như lời của ngày.”

Kiba yêu cầu gì đó với Michael-san.

“Theo như cậu. Tôi xin thề trước lưỡi kiếm của Demonic Sword của cậu, tôi sẽ không cho phép nghiên cứu hay làm ra Holy Sword để không ai là nạn nhân của những dự án này nữa. Đó là 1 lỗi rất lớn từ phía chúng tôi.”

Ooh, Michael-san! Anh đã sẵn sàng đi xa tới bước đó! Thay vào đó, Kiba đã có 1 cuộc nói chuyện nhỏ với Michael-san ?

“Thật tuyệt, Kiba !”

“Ừm, cảm ơn cậu Issei-kun.”

Azazel đã nói chuyện với Michael, họ ngạc nhiên về chúng tôi.

“Michael, tôi sẽ để phần giải thích về những gã ở cho cậu. Bởi vì tôi sẽ gặp rắc rối nếu tôi hành động thiếu cẩn trọng. Dẫu sao thì, cậu cũng sẽ phải giải thích những gì đã diễn ra ở Mt.Sumeru [4] nữa đấy.”

“Ừm, vì không có sức mạnh để thuyết phục 1 trong 2 tổng lãnh của thiên thần sa ngã hay chúa quỷ, tôi sẽ phải nói. Tôi quen với báo cáo với [Chúa], sau mọi chuyện.”

Michael đã mất đi 1 số lượng lớn thuộc cấp, để lại họ và ông bay lên trời.

Azazel tuyên bố trước các thuộc cấp thiên thần sa ngã của mình.

“Ta đã lựa chọn sự hòa bình. Thiên thần sa ngã sẽ không chiến đấu với Thiên thần hay Quỷ ở mọi nơi mục lúc nữa. Những người không thích điều này có thể rời đi. Ta sẽ giết các người ở lần chạm mặt tiếp theo. Chỉ còn những người thực sự theo ta.”

[Chúng ta sống vì tổng lãnh Azazel, cho đến ngày chúng ta chết!]

Lòng trung thành của các thuộc hạ của Azazel đã thể hiện dưới 1 tiếng gầm lớn. Azazel bày tỏ lòng biết ơn của mình bằng 1 lời thì thầm “Cảm ơn”. Rất đáng tin cậy.

Sau khi Azazel ra lệnh cho đội quân thuộc cấp, các Thiên thần sa ngã khai triển vòng tròn ma thuật và trở về.

Các quỷ thuộc cấp cũng vậy.

Sân trường đông đúc với cả 3 lính của 3 phe đã mau chóng thành 1

nơi tang hoang chỉ còn lại chúng tôi.

Azazel, Thiên thần sa ngã còn lại thở 1 hơi dài và bỏ đi ra khỏi cổng trường.

“Tôi sẽ để phần dọn dẹp lại cho Sirzechs. Tôi mệt quá rồi, vậy nên tôi sẽ quay lại sau.”

Ông ta quay đầu và vẫy tay lại, nhưng lại dừng lại chỉ 1 lần và chỉ tay vào tôi.

“Đúng vậy, Sekiryuutei. Tôi đã lập kế hoạch rằng sẽ giúp [Bishop] (tượng) của Rias Gremory. Bởi vì tôi không thể chịu được cảm giác khi xem 1 Sacred Gear không thể kiểm soát.

“Eh?”

Đó là giọng nói ngu ngốc của tôi, ông ta nói cái gì vậy ?

“Với đỏ là phụ nữ, với trắng là sức mạnh. –Cả 2 thật quá đơn giản.”

Nói xong, Azazel còn huýt sáo.

Vào lúc đó tôi chỉ nghĩ rằng những lời của Azazel chỉ là 1 trò đùa.

Tháng 7 20XX AD—

Tổng lãnh thiên sứ Michael, Thống lĩnh Thiên thần sa ngã Azazel [Grigori] và đại diện cho Chúa Quỷ Sirzechs Lucifer ngầm ký kết 1 hiệp ước hòa bình.

Sau đó, xung đột giữa 3 phe là 1 điều bị cấm trong các điều khoản của hiệp ước này. Hiệp ước này được phê duyệt tại trường của chúng tôi nên được gọi là “Hiệp ước Kuou”.

↑ Mt.Sumeru là ngọn núi tối cao trong Phật giáo [4]

New Life

New Life

“Và thế, từ hôm nay tôi sẽ là cố vấn của câu lạc bộ nghiên cứu huyền bí này. Hãy gọi ta là Azazel-sensei hoặc thống đốc cũng được.”

Mặc 1 bộ đồ rách, Azazel đang ở trong phòng của câu lạc bộ.

“...Sao ông lại ở đây ?”

Đưa tay lên trán, Hội trưởng tỏ ra bối rối.

“Hah! Tôi có được vị trí này cũng nhờ vào em gái của Serafall! Phải, vì tôi là 1 gã siêu giàu. Tôi ghi điểm với cả các nữ sinh!”

“Đây là 1 điều cấm kỵ ! Hay đúng hơn là, sao Sona lại làm điều này ?”

“Cô thật bướng bỉnh đấy, Rias Gremory. Tôi đã nói là với em gái của Serafall rằng đây là yêu cầu của Sirzechs. Vì thế mà cô ta đồng ý.”

Ông ta yêu cầu được làm cố vấn cho câu lạc bộ này !? Tên thối đống này thật không thể nào hiểu được !

“Chờ đã, cánh tay của ông không bị gì sao ?”

Tôi chỉ vào cánh tay của Azazel-sensei. Tôi chắc rằng nó đã bị cắt đi lúc đó.

“À, cái này là 1 cánh tay nhân tạo mà ta tự làm trong quá trình nghiên cứu Sacred Gears. Nó là 1 cánh tay tiện lợi được kết hợp các tia laser và tên lửa nhỏ. Ta muốn thử dùng nó lâu rồi, nó như 1 món quà kỷ niệm cánh tay bị mất của ta vậy.”

Bashu! của Azazel-sensei bay ra. Nó như được làm phép để bay tứ tung vậy.

Ooh, 1 cái máy !

“Lý do mà tôi ở lại đây là để phát triển các Sacred Gear của đây tớ nhà Gremory. Vâng, với kiến thức về Sacred Gears của tôi thì chắc sẽ rất hữu dụng. Mọi người chắc cũng đã nghe về [Khaos Brigade]. Như vật cản với chúng, [Welsh Dragon] và gia đình của cô đã trở nên nổi tiếng, và đối đầu với [Vanishing Dragon]. Từ những thông tin mà tôi có được về cậu ta, tôi biết được là Vali đã có 1 nhóm riêng. Tôi tạm

gọi là [Hakuryuukou Team], những người đã được xác định là ở trong nhóm đó là Vali và Son Goku.

“Có nghĩa là Vali sẽ còn tấn công nơi này nữa phải không ?”

Thống đốc lắc đầu trước câu hỏi của tôi.

“Họ chắc sẽ không tấn công ở đây nữa đâu. Đó là 1 cơ hội hiếm hoi để ám sát 3 lãnh đạo 3 phe tại 1 cuộc đàm phán, nhưng rồi nó cũng bất thành. Đối tượng hiện tại của chúng là Thiên đàng và Địa ngục. Dưới Địa ngục, tất cả các Thiên thần sa ngã dưới trướng tôi đã gia nhập cùng phe Quỷ nên Địa phủ sẽ không dễ dàng để bị đánh bại đâu. Những Seraph ở trên thiên đàng cũng không ngồi yên đâu. Ngoài ra, còn có Free-loading con mãnh thú thiêng liêng, mạnh mẽ nữa.”

“...Vậy, đây là 1 trận chiến ?”

“Không, nó chỉ ở mức chuẩn bị thôi. Cậu có thể nghĩ là vậy. Đừng nghĩ quá, 1 cái gì đó như chiến tranh sẽ không sẽ không xảy ra cho đến khi cậu tốt nghiệp trường cao trung này đâu, hãy cố tận hưởng cuộc sống trường học đúng nghĩa đi.-Nhưng, nó cũng đã được chuẩn bị từ lâu, vậy nên cậu sẽ phải chuẩn bị cho việc khác, được chứ ?”

“Vâng...”

Nghiên đầu bối rối, tôi cố nghĩ ra cái gì đó để nói. Nhưng chẳng có gì. (!)

“Sekiryutei, không cần nghĩ ngợi gì nhiều đâu. Hãy dùng bộ não để nghĩ cách tiến bộ hơn và đối mặt với kẻ thù. Đối thủ của cậu là Hakuryuukou Vali. Đừng quên điều thực thể cay đắng đó.”

Tôi biết. Đối thủ của tôi là cậu ta. Sẽ tốt hơn nếu ông ta nói rõ ra. Không, ông ta nhìn tôi và những người xung quanh, ông ta coi tôi như 1 thằng ngốc ! Sau này gặp lại, tôi sẽ chơi hết mình với ông bằng chính sức của tôi !

“Cậu chỉ có thể đánh lại Vali khi kết hợp giữa sức mạnh của thanh gươm đồ long cậu nhận được từ Michael và sức mạnh từ Boost Gear. Và Vali thì không cần bất cứ thứ gì. Nếu không có thứ gì, cậu có thể sẽ chết. Thay vào đó, cậu có thể chiến đấu nhờ sự tương thích này. Nếu đối thủ không phải là rồng nhưng có sức mạnh ngang Vali, cậu sẽ bị giết.”

Đó là những lời mà Azazel nói, tôi không thể chiến đấu nếu thiếu thanh gươm này.

Dragon-slayer thật hữu dụng.

“Và cậu có thể dùng sức mạnh của Hakuryuukou vì lúc đó...?”

Azazel hỏi.

“Không, tôi không dùng được nữa.”

Tôi đã có được thứ gọi là “Chia đôi sức mạnh của đối thủ” nhờ nỗi đau, nhưng cái găng tay bên phải của tôi đã không còn xuất hiện nữa. Có phải nói chỉ dùng được 1 lần ?

“Theo tôi nghĩ thì cậu không thể có được sức mạnh 1 cách dễ dàng đâu. Lấy sức mạnh từ các con rồng khác. Đây là vấn đề hoàn toàn khác cho dù cậu có thể kiểm soát được hay không. Nếu cậu có được kỹ năng đó, mà điều đó có lẽ còn khó hơn cả Balance Breaker. Tuy nhiên, sức mạnh của cậu phần lớn dựa vào cảm xúc mà cậu truyền tới Ddraig, phần còn lại phụ thuộc vào rèn luyện. –Vậy nên, đầu tiên cậu sẽ phải hoàn thành khóa đào tạo tại địa ngục. Nếu thể trạng yếu mà có 1 ý chí mạnh mẽ, cậu sẽ chết.”

Tôi xin lỗi về thể trạng yếu, thống đốc ! Chết tiệt, ngay cả khi lấy được sức mạnh của , tại sao mình lại không thể sử dụng nó 1 cách tùy ý. Vâng, đến cả sức mạnh của Ddraig tôi còn không kiểm soát được. Tôi bây giờ quá yếu đuối để làm được những điều đó.

“Sức mạnh của Sekiryuutei trong cậu không ổn định lắm. Sức mạnh bộc phát rất khủng nhưng chỉ trong thoáng chốc thôi. Cậu sẽ nhanh chóng hạ gục 1 đối thủ yếu ớt, nhưng nếu là 1 đối thủ mạnh thì cậu sẽ nhanh chóng bị gục. Cậu rồi cũng sẽ tham gia vào Rating Games với tư cách là 1 con quỷ, vậy nên từ giờ cậu phải cố làm chủ được sức mạnh của Sekiryuutei. Trước tiên, cậu phải cố gắng đạt được Balance Breaker. Có thể nói, Rating Games không hề đơn giản. Giống như 1 con [Tốt] cũng có thể hạ được [Vua] vậy. Tất cả phụ thuộc vào năng lực của cậu. Tôi sẽ dạy cậu tất cả những gì tôi có.”

“Ông có vẻ am hiểu về Rating Games nhỉ.”

“Quý không phải là fan hâm mộ duy nhất của trò chơi đó, cậu biết chứ ? Nhờ vào hiệp ước hòa bình mà có rất nhiều Thiên thần và Thiên thần sa ngã đi để xem trò chơi đó.”

Không sớm thì muộn, các Thiên thần và Thiên thần sa ngã cũng sẽ đưa ra lời “đề nghị được tham gia” vào trò chơi.

“Vậy nên, từ giờ tôi sẽ giúp cậu rèn luyện cho đến khi cậu có thể sử

dụng sức mạnh 1 cách ổn định.”

“...Vâng.”

Đúng vậy. Sức mạnh của tôi thật sự chỉ là 1 thứ tạm thời. Nếu sắp tới tôi tham gia vào các trò chơi thì tôi phải chiến liên tục trong 1 thời gian dài. Tôi sẽ phải duy trì trạng thái đó dài hơn 10 giây.

Và rồi, mình thật sự sẽ có được Balance Breaker sao ? Kể từ lúc đó, tôi chỉ nghĩ là tôi có thể mạnh lên nhờ vào sức mạnh vay mượn. Tôi không thể tưởng tượng ra cảnh mà tôi thật sự tự lực có được sức mạnh đó, đơn giản là do tôi quá yếu.

Tôi là 1 con người. Vali lại là 1 hậu duệ của Chúa quỷ... Chúng tôi khác xa nhau kể từ khi mới sinh ra, Huh.

“Tôi có thể mạnh lên sao ?”

Đó là câu hỏi của tôi, 1 câu hỏi đơn giản. Tôi có thể thật sự trở nên mạnh mẽ không ?

“Tôi sẽ làm cậu trở nên mạnh mẽ. Vì tôi là 1 tên Thiên thần sa ngã rãnh rồi.”

Azazel nở nụ cười tự mãn. Tôi nghĩ là chẳng còn cách nào, nhưng vẫn có thể tin tưởng người này.

Vâng, sức mạnh của tôi từ bây giờ sẽ phụ thuộc vào quá trình rèn luyện sắp tới. Sau đó, tôi chỉ vào Gasper.

“Nếu, ví dụ như chúng ta đang tấn công ở 1 địa điểm khác, chúng ta sẽ không thể làm được gì với khả năng ngưng đọng thời gian của Gasper sao ?”

“S-S-S-S-Senpai! A-A-A-A-A-anh đang nóiiiiiii cái gì vậy !? Hiiiiiii!”

Gasper khóc thét lên vì câu hỏi của tôi.

“Sẽ không ổn nếu như để cậu ta 1 mình, tôi không biết hết được tất cả những loại người trong [Khaos Brigade]”

Ara ara, chắc chắn là Vali cũng đã nói là Gasper đầy những điểm yếu.

“Em xin lỗi ! Em xin lỗi, em thật sự rất vô dụng ! Em không có ích chút nào ! Em là rác rưởi ! Em là 1 con lợn ! Em đang rất nghiêm túc nói về bản thân, em có 1 mục tiêu còn cao hơn của Evereeeeest! Vậy nên, làm ơn đừng bỏ em lại !”

Gasper núp trong hộp trong khi đang khóc. Này, này, em phải ra khỏi đó chứ !

“Đúng vậy, cậu bé sống sót từ dự án thánh kiếm, cậu có thể cầm cự bao lâu với trạng thái Balance Breaker ?”

Kiba trả lời câu hỏi của Azazel.

“Bây giờ thì khoảng 1 tiếng đồng hồ.”

“Tệ thật, Ít nhất cậu cũng phải duy trì và sử dụng nó liên tục 3 ngày chứ.”

Ooh, nghiêm khắc thật. Kiba giật bắn lên khi nghe những lời đó.

“T-tôi có thể sử dụng trong 10 giây, trong điều kiện nào đó...”

Thống đốc, ông ta nheo mắt lại nhìn tôi và nói.

“Cậu sẽ phải tập luyện khá nhiều đấy. Hakuryuukou có thể sử dụng Balance Breaker trong vòng 1 tháng. Đó là sự khác biệt giữa 2 người.”

1 tháng-- . Quá áp đảo so với 10 giây của tôi. Nhưng giờ tôi đã biết mục tiêu tiếp theo của mình rồi, thật dễ hiểu.

Tiếp theo, Azazel chuyển hướng nhìn sang Akeno-san.

“Cô vẫn còn ghét chúng tôi hả--à không, Barakiel ?”

-Đó là tên cha của Akeno-san. Tôi hiểu rồi, Cha của Akeno-san là cấp dưới của Azazel. Akeno-san lạnh lùng trả lời.

“Tôi không có ý định tha lỗi cho người đó. Mẹ tôi chết cũng là do hắn ta.”

“Akeno, khi cô trở thành 1 con quỷ, ông ta chẳng nói gì.”

“Đương nhiên, ông ta không có tư cách gì để nói về việc đó.”

“Đó không phải điều tôi muốn nói. À thì, liệu cô có thể chấp nhận ông ta như 1 người cha được không ?”

“Tôi không coi hắn ta như cha của tôi.”

Akeno-san tuyên bố.

“Tôi hiểu. Nhưng rất không tốt khi cô gia nhập gia đình của Gremory. Nếu không có gì xảy ra, tôi tự hỏi là Barakiel sẽ nghĩ gì ?”

“.....”

Akeno-san không trả lời Azazel. Chị ấy chỉ âm thầm với 1 biểu hiện phức tạp. Sau đó, Azazel lập tức quay sang tôi.

“Này, Sekiryuutei-Issei được chứ ? Issei, mơ ước của cậu có phải là làm ra 1 Harem, phải không ?”

“Đúng vậy...”

Vâng, 1 Harem là mục tiêu cuối cùng của tôi, giấc mơ của tôi !... Tuy nhiên, gần đây tôi nghĩ điều đó là khá xa vời. Kể từ lúc tôi phát hiện ra tôi khá tệ khi ứng xử trước các cô gái...

“Tôi sẽ cho cậu biết thế nào là Harem. Dù trong thế này thôi nhưng trong quá khứ, tôi là 1 thằng đàn ông đã làm ra hàng trăm Harem. Cậu sẽ chẳng mất gì, chỉ việc nghe thôi.”

...Gì ! Tổng lãnh Thiên thần sa ngã !?

“T-T-T-T-T-Thật sao !?”

“Thật đấy. Mà cậu vẫn còn Zin chứ ?”

“V-Vâng!”

“Được rồi, tôi sẽ dạy cho cậu về phụ nữ. Đúng hơn là dạy cậu trở thành 1 người đàn ông đúng type phụ nữ thích. Câu chuyện mà tôi đã mần mê với vếu của phụ nữ. Tôi hứa đấy.”

“Ông làm vậy thật sao !? Eh ? Thật chứ !?”

Hội trưởng gục đầu vuốt mặt vì câu hỏi của tôi.

“Thật chứ. Theo truyền thuyết thì lãnh đạo của Griori đã bị cám dỗ bởi phụ nữ loài người và đã giảng dạy cho con người những kiến thức từ thiên đàng.”

Azazel khẽ cười và bảo.

“Chúng tôi như được trở lại tuổi trẻ, mù quáng tin rằng ‘Chúa thật tuyệt !’ và cả ‘Chúa là rất tuyệt’ mà chẳng màn đến trình tiết hay gì khác. Hahaha, sau đó thì bọn ta đã không thể chống lại sự cám dỗ của tình dục và quan hệ với biết bao phụ nữ. Và thế, bọn ta đã mất

đi vị trí ở thiên đàng.”

Tuyệt ! Tổng lãnh thiên thần sa ngã và các bề tôi đều dâm dục như nhau ! Điều đó vượt qua cả cái gọi là người xấu !

“Ah, và thế là tôi truyền lại cho tất cả các Thiên thần sa ngã.”

“Ooh, cậu thực sự rất đa tình phải không ? Đúng rồi, cậu là gã luôn muốn sống trong ham muốn với phụ nữ ! Nếu cậu ngủ với họ thì sức mạnh lẫn sự tự tin của ông cũng sẽ.-cậu sẽ phải tốt nghiệp khóa huấn luyện của tôi đã. Rồi tôi sẽ giới thiệu cậu với 1 số Thiên thần sa ngã xinh đẹp là các thuộc hạ dưới trướng tôi. Có lẽ họ cũng sẽ vui lòng ngủ với cậu vì cậu là người sở hữu con thiên long.”

Nữ thiên thần sa ngã xinh đẹp !? Tôi bất chợt nhớ tới Rayane... không, không, sẽ không có ai như cô ta nữa đâu ! hoặc đó là những gì tôi tin ! Nhưng tôi không tin chuyện đó sẽ xảy ra 1 lần nữa.

“Uooooo ! Thật chứ !? Tôi có thể tốt nghiệp sao !? Tôi sẽ theo ông, sensei !”

Đúng rồi, người này sẽ là giáo viên của tôi ! Azazel-sensei ! 1 giáo viên tuyệt vời sẽ dạy cho tôi về Sacred Gears và phụ nữ ! Đúng mẫu giáo viên mà tôi muốn !

“Ah, được rồi. Vậy chúng ta sẽ đi ra ngoài trên danh nghĩa 1 chuyến du lịch-tốt nghiệp.”

Gì thế, giấc mơ của tôi nằm trong chuyến du lịch đó !? Tôi sẽ tham gia, tôi chắc chắn sẽ tham gia ! Xin hãy cho tôi tham gia. Nếu cần chi phí để đi, tôi sẽ trả nó sau. Xin hãy cho tôi đi vào chuyến du lịch giấc mơ đó.

Thấy mắt tôi sáng lên, Hội trưởng bối rối.

“Chờ đã, Azazel ! Đừng có đầu độc Issei !”

Gyuh, Hội trưởng ôm tôi vào lòng và chắc rằng tôi không thể tiếp tục bị Azazel đầu độc.

“Ồn thôi mà, ở tuổi này thì cậu ta dù có qua lại với 1 hay 2 cô gái cũng là chuyện bình thường hoặc làm gì đó sai trái giống như bề tôi của Chúa trời đã làm vậy.”

“Tôi là người bảo vệ sự trong trắng của Issei ! Issei, em không được làm mất Zin bởi ai đó mà không phải là người đã được em cứu !?”

Thật hả !? Trình tiết của tôi đang được Hội trưởng bảo vệ !?

“Issei-san, nghĩa là cậu sẽ bỏ lại tớ và đi đến nơi nào đó...?”

Asia-chan, đừng hiểu nhầm về tua du lịch đó. Tớ sẽ luôn ở bên cậu, !

“Ara, ara, Issei-kun chị sẽ rất cô đơn nếu em tham gia vào chuyến du lịch đó đó.”

Akeno-san ! Làm ơn đừng tỏ ra buồn như vậy, em sẽ không thể đi được !

“...Issei-senpai là tên tồi tệ.”

Au! Anh xin lỗi, Koneko-chan ! Nhưng Koneko-chan không tức giận, em ấy đang cười !

“Nếu Hội trưởng quản lý chuyện đó, rất khó để tạo ra em bé với cậu ta...Muu”

Xenovia, cô đang nghiêm túc mà lo lắng về vấn đề đó sao !?

“Anh sẽ trở nên nổi tiếng, Issei-senpai ! Là 1 Hikikomori, em rất ngưỡng mộ anh !”

“Từ giờ cậu sẽ không còn nghĩ xấu về tớ nữa, được không ?”

Kiba và Gasper đã nói vậy. Thật ra thì tôi không hiểu lắm nhưng Gasper, em phải cố thoát ra khỏi cái thùng đó đi đã và cả tên đẹp mã chết dở kia nữa !

Khi thấy vật, Azazel bật cười.

“Hahaha, chuyện gì thế này ! Tôi hiểu, tôi hiểu rồi. Quả nhiên là rất lạ nếu 1 còn rồng tự nhiên trở thành 1 nhân vật đa thể. Vậy nên cậu không cần phải qua bài huấn luyện (về phụ nữ) của tôi đâu. Hừm, nơi này đã trở thành 1 nơi giao thoa giữa 3 thể lực. Tổng lãnh thiên thần sa ngã, Em gái của Quỷ vương, 1 nơi hỗ trợ cho Thiên thần và cả 1 con rồng huyền thoại. Chúng ta hãy hòa thuận từ đây, mục tiêu tiếp đến là giúp cho Sekiryuutei đạt được Balance Breaker và giúp các cậu mạnh lên. Cậu nên bắt đầu luyện tập và hoàn thành nó trong kỳ nghỉ hè.”

Kỳ nghỉ hè-. Đúng rồi, học kỳ 1 sẽ sớm kết thúc.

Dù là vậy, Tổng lãnh thiên thần sa ngã này có vẻ thật đáng sợ. Ông ta rất bình thường cho đến khi chúng tôi biết tất cả, cho dù ông ta là

lãnh đạo của cả 1 thế lực. Tương lai tối hay xấu đây.

“Chúng tôi cũng phải trở nên mạnh mẽ hơn.”

Azazel cười tỏ vẻ đồng ý với lời nói của Hội trưởng.

“Không phải tự tổn hại bản thân để mạnh mẽ lên đâu. Tới đây, chúng ta sẽ có 1 cuộc họp mặt giữa các quý trẻ phải không ? Tôi nghe được là Rias Gremory cũng nằm trong số quý trẻ đầy triển vọng đó.”

“Vâng, cả quý tộc quý và quý thường cũng sẽ gặp mặt ở đó. Có vẻ như nó đã được sửa đổi lại.”

“Sẽ ổn không nếu như khi 1 trò chơi đang diễn ra thì nơi đó lại bị tấn công ?”

Đó là câu hỏi của tôi. Có thực sự ổn không ? Sensei là 1 trong số những người trả lời câu hỏi của tôi.

“Tôi nghĩ là nên chuẩn bị thì hơn. Các trận chiến ở Rating Games sẽ rất tốt cho những quý trẻ chưa có kinh nghiệm thực chiến. Vì cả Quý lẫn Thiên thần đều đang ráo rức tìm kiếm nhân lực cho mình. Họ đang thực sự gặp rắc rối vì đối thủ sắp tới. Chiến trường thật sự bây giờ rất khốc liệt, khá là nguy hiểm cho những tên quý non nớt. Và bất ngờ thay, Sirzechs và cả những người khác cũng đã nhận ra điều đó và thay đổi điều lệ cho Rating Games. Họ làm cho các Quý trẻ cạnh tranh với nhau như 1 chất xúc tác giúp họ mạnh lên. Đúng là 1 lũ tham lam- 1 lũ xảo quyệt.”

Tôi không hiểu lắm, về cơ bản thì ông ta nói là để có được kinh nghiệm chiến đấu, chúng tôi sẽ tham gia vào những cuộc chiến trong trò chơi, huh. Chắc là sẽ không có chuyện 1 tên quý tập sự bị quăng ngay vào chiến trường thật ngay đâu.

“Đừng lo, tôi sẽ giúp các cậu phát huy hết sức mạnh và cả sức mạnh của Sacred Gears. Tôi đã có những kế hoạch tập luyện trong quá trình huấn luyện của tôi rồi. Tôi cá là các cậu sẽ chơi Rating Games theo phong cách riêng của mình. Tôi cũng đã thao khảo qua ý kiến của Sirzechs rồi.”

Azazel-sensei, ông có vẻ thích thú khi làm điều này nhỉ...Nó thực sự rất thú vị sao ?

“Kukuku, Boosted Gear với cách tiến hóa khôn lường, Thánh Quý kiếm, [Forbidden Balor View] với tất cả kiến thức cơ bản của tôi, tôi sẽ giúp các cậu khám phá và phát triển chúng 1 cách bài bản nhất.”

Uwah! Sensei nở 1 nụ cười nham hiểm và suy nghĩ ! Có phải chúng tôi sẽ trở thành vật thí nghiệm !?

Với rất nhiều khó khăn sắp diễn ra, tôi sợ cái tương lai đang đến... Điều gì sẽ xảy đến với học viện Kuou và cả cậu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí ?

Học viện Kuou, kết thúc học kỳ 1.

Học viện Kuou, thành viên câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí:

Giáo viên tư vấn: Azazel (Tổng lãnh Thiên thần sa ngã)

Hội trưởng: Rias Gremory (Vua), học sinh năm 3, quân cờ còn lại, 1 [Xe]

Phó hội trưởng: Himejima Akeno (Hậu), học sinh năm 3

Thành viên câu lạc bộ:

Toujou Koneko (Xe), học sinh năm 1

Kiba Yuuto (Mã), học sinh năm 2

Xenovia (Mã), học sinh năm 2

Asia Argento (Tượng), học sinh năm 2

Gaspar Vladi (Tượng), học sinh năm 1

Hyoudou Issei (Tốt), học sinh năm 2

Grigori.2

“Xin lỗi vì đã liên lạc với ông vào lúc này, Shemhaza. Thế nên tôi sẽ ở đây 1 thời gian.”

[Ta hiểu, Azazel. Tuy nhiên, còn 1 số người dưới trướng của ông không hài lòng với hiệp ước hòa bình này]

“Ồn thôi, không quan trọng lắm. Bỏ việc đó sang 1 bên, cái mà ông lo lắng là—Ông đã sinh ra 1 đứa con, phải không ?

[...Azazel. Tôi...tôi!]

“Chăm sóc tốt cho cô vợ quý của ông đi. Cô ta là 1 người phụ nữ tốt.

Dù cô ấy có thể bị giết bất cứ lúc nào. Đứa con của ông sẽ trở thành cầu nối giữa Quỷ và Thiên thần sa ngã.”

[Tôi rất vui khi ông nói như vậy...! Nếu ông đã nói vậy thì...!]

“Đừng khóc, cộng sự của tôi. Tôi đang thực sự rất bức bối, để các vấn đề về Akeno qua 1 bên. Tôi sẽ gồng gánh tất cả với 12 đôi cánh đen này, vậy nên chỉ cần im lặng và theo tôi thôi, Shemhaza!”

“-! Vâng, thưa chủ nhân !”

Valhalla

“—và đó là báo cáo từ Michael-dono, Odin-sama.”

“Những tên ngu ngốc đã nổi dậy. Thật láo xược khi dám giả vờ về cái chết của Thiên chúa, tên Michael chết tiệt đó.”

“Giờ chúng ta sẽ làm gì ? Không ngờ rằng cả Thiên chúa được ghi chép trong [Holy Bible] cũng đã chết.”

“Thật ra thì tên trẻ người như Michael, Lucifer giả mạo và cả tên ngỗ nghịch Azazel đó, chúng hợp lại và quây không ít rồi đấy.”

“Ta sẽ cho chúng thấy thế nào là Asgard, những vị ‘Thần’ thật sự như thế nào.

“Freyr, tôi sẽ không thể đánh nhau với thể trạng hiện giờ, tuy nhiên thì sự nghiêm túc của lũ trẻ non đây khá thú vị. Tôi sẽ đi xem các Rating Games của lũ Quỷ.”

“Nó có gì thú vị sao ?”

“Nó có vẻ rất vui, việc đấu tranh sau cái chết của Thiên chúa, giờ thì chúng sẽ phải làm gì ?

Special Life

Special Life

1 ngày trước khi chúng tôi bước vào kỳ nghỉ hè. Lúc đó, sau buổi lễ bế mạc.

“Xin chào.”

“Chào, tôi sẽ đến ở đây từ hôm nay.”

Akeno-san và Xenovia mang hành lý đến nhà tôi.

Ngay sau khi Akeno-san chào tôi

“Issei-kun!”

Chị ấy ôm lấy tôi ! Owah ! thật bất ngờ !

“Chị, Akeno, đã đến bên cạnh em rồi. Issei-kun...”

Xin đừng nhìn em bằng đôi mắt ướt lệ đó...Ngực tôi thắt lại.

“...A-Akeno và Xenovia sẽ đến sống cùng chúng ta trong căn nhà này...Đó là đề nghị của Onii-sama. Koneko cũng sẽ đến sau.”

Hội trưởng như đang hối hận về điều gì đó.

Table of Contents

Mục Lục

Minh Họa

Life 0

Life 1 - Đó Là Mùa Hè! Đồ Bơi ! Và Những Rắc Rối!

Life 2 - Buổi Quan Sát Lớp Bắt Đầu

Life 3 - Tôi Có 1 Kouhai

Life 4 - Hội nghị thượng đỉnh bắt đầu

Life 5 - Rồng Welsh Và Rồng Vanishing

New Life

Special Life